தமிழ் நாட்டின் சமுக கலாச்சார வரலாறு (1565 வரை)

நூலாசிரியர்

முனைவர் ரா. ராமசுப்பிரமணியன்

உதவிப் பேராசிரியர், வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

(தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்கம்)

திருநெல்வேலி - தமிழ் நாடு.

டிசம்பர் - 2023

பொருளடக்கம்

வ.எ	இயல்	உள்ளடக்கம்	ப.எண்
1	**முதல்**	தமிழக வரலாற்றின் ஆதாரங்கள் - பண்டைய தமிழக நாகரீகம் - சங்க இலக்கியம் - திணை கருத்து - சமூக மற்றும் பொருளாதார வாழ்க்கை - ரோமானிய வர்த்தக தொடர்புகள் மற்றும் அவர்களின் தாக்கம் - சமய வாழ்க்கை -முருகன் மற்றும் கொற்றவை -நடுகல்.	1 - 26
2	**இரண்டு**	பல்லவர்கள் - தென்னிந்திய கலாசாரத்தின் தோற்றம் - வரலாறு மற்றும் பங்களிப்பு - சமுகம் - மத நிலைகள் - மாநிலத்தின் பக்தி இயக்கம் - சைவம் மற்றும் வைணவ மரபுகளின் வளர்ச்சி - கோவில் நிர்வாகம் - கலை மற்றும் கட்டக்கலை - கல்வி - கதிகாக்களின் இலக்கியங்கள்.	27 - 46
3	**மூன்று**	முற்கால சோழர்கள் - சமுகம் மற்றும் மத நிலை - உள்ளூர் சுயாட்சி மற்றும் சமுகம் - பொருளாதார வாழ்க்கை - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை - வெளிநாட்டு தொடர்பு மற்றும் கலாசாரம் தாக்கம்.	47 □ 71
4	**நான்கு**	மதுரை பாண்டியர்கள் - சமுக வகுப்புகள் - மதம் - சைவம் மற்றும் சைணவம் - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை - பிறகால பாண்டியர்கள் - மார்கோ போலோவின் கணக்கு - சமுகம் - வலங்கை இடங்கை - மதம் - கலை மட்டும் கட்டிடக்கலை - மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவில் - மதம் - மடங்கள் - சைவசித்தாந்தம் - வீரசைவிசம். பிற்கால பாண்டியர்கள்	72 - 87
5	**ஐந்து**	மதுரை சுல்தான்கத்தின் கீழ் சமுகம் மற்றும் கலாசாரம் - விஜயநகரப் பேரரசு - கிருஷ்ணதேவராயா - இலக்கியம் - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் - சமுக வாழ்க்கை - பெண்களின் நிலை	88 - 118
கூடுதல் வாசிப்புகள்			119

இயல் - முதல்

தமிழக வரலாற்றின் ஆதாரங்கள் - பண்டைய தமிழக நாகரீகம் - சங்க இலக்கியம் - திணை கருத்து - சமூக மற்றும் பொருளாதார வாழ்க்கை - ரோமானிய வர்த்தக தொடர்புகள் மற்றும் அவர்களின் தாக்கம் - சமய வாழ்க்கை -முருகன் மற்றும் கொற்றவை -நடுகல்.

குறிக்கோள்கள்

- தமிழ்நாட்டின் புவியியல் அம்சங்களை விவரிக்கவும்
- தமிழ் வரலாற்றின் தொல்லியல் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்களை ஆராய்தல்

இந்திய வரலாறும் தென்னிந்திய வரலாறும் இதுவரை பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுவந்துள்ளன. தமிழில் வெளியாகியுள்ள வரலாறுகள் ஆங்கில மொழியில் வெளி வந்துள்ள வரலாற்று நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பாகவோ அன்றித் தழுவல்களாகவோ அமைந்துள்ளன. தமிழ்நாடு தனியொரு மாநிலமாகப் பிரிந்த பிறகும் அதன் வரலாறு தமிழில் வெளியாகவில்லை. அக்குறையைத் தவிர்க்கும் பொருட்டே இந் நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் மரபும் பண்பாடும் தமிழ் மொழியும் காலச் சுழல்களில் சிக்குண்டும் அந்நியக் கலப்புகள் பல வற்றுக்கு உட்பட்டும் சில மாறுதல்களை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள்ன. எனவேஇ தமிழ்நாட்டு வரலாற்றைத் தனிப்பட்டதொன்றெனக் கருதாமல் இந்திய வரலாற்றுடன் பிணைந்திருப்பதாகவே கொள்ளவேண்டியுள்ளது. வரலாறு கண்ட உண்மைகளைப் புறக் கணிக்காமல் உண்மையை நாடி நாட்டின் வரலாற்றை உருவாக்குவது தேவை. அஃதேயன்றிப் பழந்தமிழகத்தின் வரலாறானது பண்டைய எகிப்து பாபிலோனியா சுமேரியா ரோம் கிரீசு ஆகிய நாடுகளின் வரலாறுகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. பண்டைய நாள்களில் பொதுவாக இந்தியாவிலும் சிறப் பாகத் தமிழகத்திலும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை ஏடுகளில் எழுதிவைக்கும் வழக்கத்தை. மக்கள் மேற்கொண்டிலர். மிகச் சிறந்த இலக்கியங்களையும் உரைகளையும் படைத்துக் கொடுத்த பழந் குமிழர்கள் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்துவைக்காமற் போனது வியப்பினும் வியப்பாக உள்ளது. "இக் காரணத்தால் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் தமிழரின் வரலாறு ஒன்றை எழுதுவதில் பல இடுக்கண்களுக்குட்பட்டு வந்துள்ளனர்". ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி யின் பயனாய்த் தமிழகத்தின் வரலாறுகள் உருவாக்கப்பட்டுவந் துள்ளன. . பழந்தமிழர்கள் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை விட்டுச் செல்லவில்லையே ஒழிய அவர்களுடைய வாழ்க்கைகளைப் பற்றிய புதைபொருட் சின்னங்கள்இ இலக்கியக் குறிப்புகள் ஆகியவை மிருதியாகவே நமக்கும் கிடைத்துள்ளது. அவற்றைக்கொண்டும் அயல்நாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பண்டைய

தமிழர்களைப் பற்றித் கத்தம் நூல்களில் கொடுத்துள்ள குறிப்புகளைக் கொண்டும் பண்டைய குமிழரின் வரலாற்றைப் பற்றியும், பண்பாடு, நாகரிகம் ஆகியவற்றைப்பற்றியும், இயன்றவரை திருத்தமான பண்டைய வரலாறு ஒன்று வகுப்பது அரிதாகத் தோன்றவில்லை. குமிழக வரலாற்றைக் &ழ்க்காணுமாறு பகுத்துக் கொள்ள. லாம்:

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம், சங்க காலம், பல்லவர் காலம், பாண்டியர் சோழரின் பேரரசுக் காலம், மத்திய காலம், பிற்காலம் என ஆறு காலங்களாக வரையறுத்துக் கொள்ளலாம் இப் பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்துவந்த தமிழரின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை ஆராய்ந்தறிவதற்கு நமக்கு உதவியுள்ளவை புதை பொருள்கள், சங்க இலக்கியங்கள், தமிழ்நாட்டைப்பற்றி அயல் நாட்டு வரலாற்று நூல்களில் காணப்படும் குறிப்புகள், புராணங் கள், சமய இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள், முஸ் லிம் வரலாற்று ஆசிரியர்களின் குறிப்புகள், பிரிட்டிஷ் பிரெஞ்சுக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிகள், அரசாங்கங்கள் ஆகியவற்றின் ஆவ ணங்கள், டச்சு போர்ச்சுசியப் பாதிரிகளின் நாட்குறிப்புகள், கடிதங்கள், அறிக்கைகள், புதுச்சேரி ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் நாட்குறிப்புப் போன்ற ஆவணங்கள் ஆகியவையாம். பிற்கால வரலாற்றிற்கு இந்திய விவரங்களின் ஆவணங்கள் மிகப் பயன் படுகின்றன. தமிழகத்தில் கோயில்களிலும் குகைகளிலும் அமைக் கப்பட்டுள்ள சிற்பங்களும் தஙீட்டப்பட்டுள்ள ஓவியங்களும் அவ்வக் காலத்து மக்களின் - கலை வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டு கின்றன: ஆகையால், வரலாறு எழுதும் முயற்சிக்கு அவை பெரிதும் துணைபுரிகின்றன.

இலக்கியங்களும் புராணங்களும் அளிக்கும் சான்றுகளை விடப் புதைபொருள்களும், கல்வெட்டுகளும், நாணயங்களும் அளிக்கும் சான்றுகள் பெரிதும் நம்பத் தகுந்தவையாக உள்ளன. ஆனால், விரிவான வரலாறு ஒன்று எழுதுவதற்கு. இவையும் போதுமானவை என்று கூறமுடியாது. தமிழகத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் முப்பதினாயிரத்துக்கு மேற்பட்டவை இன்னும்: புதிப்பிக்கப்படாமலே உள்ளன. அவை வெளியாக் கக்கூடிய செய்திகள் இப்போது: தொகுக்கப்பட்டுள்ள செய்தி களுக்கு முரண்பாடாகவும், . விளக்கங் கொடுக்கக்கூடியன வாகவும், கூடுதலான தகவல்கள் அளிக்கக்கூடியனவாகவும் இருக்கக்கூடும். நாணயங்கள் அளிக்கும் சான்றுகளும் முழுமை யானவையல்ல. பல நாணய வரிசைகட்குக் காலங்கணித்தல் எளிதாகத் தோன்றவில்லை; அதில் பல கருத்து வேறுபாடுகளும் உண்டு. ஆனால், சங்க கால வரலாற்றுக்கு நாணயங்கள் புரிந் துள்ள உதவி மதிப்பிடற்கரியதாகும். தாம் அளிக்கும் சான்று களுடன் அவை சங்க இலக்கியச் செய்திகள் பலவற்றையும் மெய்ப்பிக்கன்றன. ஆனால், இந் நாணயங்களில் பெரும்பான் மையன அந்நிய நாட்டு நாணயங்கள் ஆம்: தமிழக வரலாற்றைத் தொகுக்க உதவும் கல்வெட்டுகள் பல்லவர் காலத்தில்தான் தொடங்குகின்றன. அதற்கு முன்பு நடு கற்கள் ஆங்காங்குதுZ. தமிழகத்தில் இருந்தனவென்றும், மக்கள் அவற்றை வழிபட்டு வந்தனர் என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் கூறு இன்றன. அவற்றுள் ஒன்றேனும் இப்போது கிடைக்கவில்லை. பல்லவர்கள் காலத்திய கல்வெட்டுகள் ஏழு, எட்டாம் நூற்றாண் டில் அமைக்கப்பட்டவை. முதலில் அவை கிரந்த எழுத்துகளில் பொறிக்கப்பட்டன. பிறகு அவற்றில் ,தமிழ்மொழிக் கலப்புத் தோன்றுகின்றது. மரபுதமிழ் எழுத்து என்றும், வட்டெழுத்து என்றும் தமிழ் எழுத்துகள் இரு வகையாக ஆளப்பட்டுள்ளன.

இவ்விரு எழுத்து வரிவடிவங்கட்கும் தோற்றுவாய் இன்னதென இன்னும் அறியக்கூடவில்லை. ஆனால் , வட்டெழுத்துகள் 9 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழகத்தினின்றும் வழக்கொழிந்து மறைந்து விட்டன. தொடர்ந்து சிறிது காலம் அவை சேர நாட்டில் வழக் இல் இருந்துவந்தன. 7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கல்வெட்டுச் சாசனங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் தமிழகம் முழுவதிலும் கிடைத் துள்ளன. பாண்டியர் சோழர் காலத்திய வரலாற்றைக் தொகுப் பதற்கும் அவர் காலத்திய மக்கள் சமூதாயத்தின் நிலையை அறிந்து கொள்ளுவதற்கும் கல்வெட்டுகளேயன் றி அக் காலத்துப் பொறித்து அளிக்கப்பெற்ற செப்பேட்டுப் பட்டயங்களும் பெரி தும் துணை புரிகின்றன. வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகளும், பெரிய சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகளும் கடைத்திராமற் போனால் ஏழு முதல் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரையிலான பண்டைய பாண்டியர் - வரலாறும், களப்பிரரைப்பற்றிய சில தகவல்களும் நம் கைக்கு எட்டியிரா. அதைப் போலவே பல்லவ : மன்னன் சிம்ம விஷ்ணுவின் பரம்பரையைப்பற்றிய குறிப்புகளும் சில செப்பேடு களின் மூலமாகவே அறியக்கிடக்கின் றன.

நாகரிகமும் பண்பாடும் உலக நாடுகள்:

ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு. மக்கள் சமுதாயத்தைப்பற்றிய செய்திகள் வரலாற்று நூல்களில் இடம் பெறும். அண்மைக் காலம் வரையில் மன்னர்களைப் பற்றிய:செய்திகள் மட்டும் வரலாற்று நூல்களில் இடம் பெற்றுவந்தன. மன்னரின் கல்வி, கலைத்திறன், அவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்புகள், அவர்கள் புரிந்துகொண்ட இருமணங்கள், நிகழ்த்திய போர்கள், கண்ட வெற்றி தோல்விகள் ஆகிய வற்றையே வரலாற்று ஆசிரியர்கள் தம் நூல்களில் குறிப்பிடுவது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. ஆனால், மன்னரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு அவர்களுடைய செங்கோன்மை அல்லது கொடுங் கோளன்மையின் விளைவாக ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களை நுகர் பவர்கள் நரட்டின் குடிமக்களாவர். ்.. காலச் சுழற்சியில் வரலாறு" என்னும் சொல்லுக்குப் புதிய விளக்கங்கள் எழுந்தன. உலூல் மக்களிடையே விஞ்ஞானம், தொழில், தொழில்நுட்பம், தத்துவம், இலக்கியம் ஆகிய துறை களில் கருத்துப் புரட்சிகள் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன. மக்கள் சமுதாயத்தின் வரலாற்றில் அரசர்களும் அரசியலும் ஏற்கும் பங்கு ஒரு சிறிகளவுதான். .மக்கள் வாழ்க்கை பலதுறைப் பட்டது ; பன்முக வைரமணி போன்றது. ஆகையால், அரசாங்க வரலாறு மட்டுமன்றி மக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப்பற்றியும் அறிந்துகொள்ளுவது சாலச் சிறந்ததாகும். . ன ட மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்புகள் பல உண்டு. பசி என்பது மனிதனின் அடிப்படையான, அடக்க முடியாத . உணர்ச்சியாகும். பசியாற்றிக்கொள்ளும் பெரு முயற்சியில் மனிதன்' இடைவிடாது. உழன்றுகொண்டிருக்கிறான் . இம். முயற்சியை விளக்கிக் கூறுவது * பொருளியல் ' என்பதாகும். உல$ல். சமயங்கள் பல தோன்றி வளர்ந்து வந்துள்ளன; பல மறைந்துபோயுள்ளன. மக்கள் சமயங்களில் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டை எடுத்துக் ' கூறுவது *சமய வரலாறு." நாட்டின் . மொழி வளர்ச்சியையும், இலக்கிய வளர்ச்சியையும், கருத்துப் புரட்சிகளையும் எடுத்துக் கூறுவது *இலக்கிய வரலாறு" ஆகும். அரசர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை மட்டும் விளக்கிக் கூறும் வரலாறுகள் இன்று செல்வாக்கிழந்துவிட்டன. மன்னர்கள் ஒருவரோடொருவர் பூசலிட்டுப் போராடி, மாண்டுபோன செய்திகள் மக்கள் .மனங்களுக்குப் புளித்துவிட்டன.

நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், பண்பாடுகள் முதலியவற்றைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள வரலாற்று ஆய்வாளரிடம் ஆவல் மேலிட்டு வருகின்றது. வரலாற்று நூல்கள் எழுதுவதில் புதிய முறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டின் இயற்கை ' யமைப்பு, இயற்கை வளங்கள், இவற்றுடன் அந்நாட்டுக் குடிமக்களின் வாழ்க்கை : இயல்புகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளதொடர்புகள், சமுதாயத்தில் காணப்படும் மக்களினப் பிரிவுகள்... மொழி வளர்ச்சி, இலக்கியம், கலைகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி, பொருள் பெருக்கம், அரசியல் ஆக்கம், குடிமக்கள் உண்ணும் . உணவு, அணியும் ஆடை, பூணும் அணிகள், அவர்களுடைய ஒழுக்கங்கள், சமயங்கள், குடிநலக் கூறுகளான நல்வாழ்வுக் கழகங்கள் ஆகியவற்றைப்பற்றிக் கூறவும் கதக் இப்போது முனைந்து வருகின்றன.

நாகரிகம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியில், உலக வரலாற்றில் தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள பங்கை ஆய்ந்து விளக்குவதே இந் நூலின் நோக்கமாகும். தமிழ்ச் சமுதாயம் மிகவும் . பழமையான ஒன்றாகும். பண்டைய எகிப்து, பாபிலோனியா, இரீசு, ரோம் ஆடுய நாடுகள் நாகரிகத்தில் மிகவும் சிறந்து விளங்கிய பண்டைக் காலத்திலேயே தமக்கென ஒரு நாகரிகத்தையும் சிறந்த பண்பாட்டையும் வளர்த்து வாழ்ந்து வந்தவர்கள் தமிழர்கள். இந்திய நாட்டு வரலாற்றில் இதுவரையில் தமிழகத்துக்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்படவில்லை. தமிழ்நாடு என்று . ஒரு நாடு இருப்பதாகவே வரலாற்று ஆரியர்கள் கருதியதில்லை. சென்ற நூற்றாண்டில் ஆர். ஜி. பந்தர்க்கார் என்பார் இந்திய வரலாறு ஒன்று எழுதி வெளி யிட்டார். அதில் அவர் தமிழ்நாட்டைப் பற்றியே குறிப்பிட வில்லை. இக் குறைபாட்டை வின்சென்டு ஸ்மித் போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள். இந்திய வரலாற்று நூல்களில் தமிழ்நாட்டைப்பற்றிய செய்திகளைக் கூறாமல் புறக்கணித்து வந்ததற்குச் சில காரணங்கள் கூறப்.பட்டன்.

வட இந்தியாவைப்பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கி.மு. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே கிடைத்திருக்கின்றன வென்றும், அதைப்போலத் தென்னிந்தியாவைப் பற்றிய சான்றுகள் ஏதும் கஇடைக்கவில்லையாதலால் பொருத்தமான தென்னித்திய வரலாறு ஒன்று எழுதுவதில் பல இன்னல்கள் உள்ளனவென்றும் வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறிவந்தனர். இவர்கள் காட்டும் காரணம் : உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். ஒரு நாட்டின் வரலாற்றை எழுதுவதற்கு அந் நாட்டில் எழுந்துள்ள இலக்கியப் படைப்புகள், கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள், புதைபொருள்கள், பழங்காலக் கட்டடச் சதைவுகள், இற்பச் சின்னங்கள், சம்யக் கோட்பாடுகள் ஆகியவை சான்றுகளாக உதவி வந்துள்ளன. இச் சான்றுகள் அத்தனையும் தமிழகத்திலும் பெருமளவு கிடைத்துள்ளன. இவற்றைக் கொண்டே தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றைத் தொடர்ச்சியாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதக்கூடும். சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளில் இச் சான்றுகளைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட தமிழக வரலாறுகள் சில வெளிவந் துள்ளன; இந்தியாவிலேயே மிகப் பெருந்தொகையில் கல்வெட்டுகள். இடைப்பது தமிழ்நாட்டில்தான்.. தமிழ்நாட்டில் இதுவரையில் 'வெளியாஇியுள்ள கல்வெட்டுச் செய்திகளைக் .கொண்டும், தமிழ் . இலக்கியங்களில் காணப்படும் சான்றுகளைக் கொண்டும், பண்டைய ரோம், எகிப்து, சீனம் ஆகிய நாட்டு வரலாற்று _ இலக்கியத்தில் தமிழரைப்பற்றிக் கடைக்கும் சில குறிப்புகளைக் கொண்டும் தமிழக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் விளக்கமான வரலாறுகளை இப்போது எழுதி வருகின்றனர்.

தமிழகத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் இதுவரை வெளியிடப் பட்டவை சிலவே. இன்னும் பல்லாயிரம் ,கல்வெட்டுகள் வெளி வராமல் கல்வெட்டுச் சாசன ஆய்வகத்திலேயே முடங்கிக் கடக் கின்றன. அவையும் பதிப்பில் வருமாயின் தமிழ் மக்களின் வரலாறு மிகவும் விரிவாக எழுதப்படலாம் என்பதற்கு ஐயம் ஏதுமில்லை . "விஞ்ஞான முறையில் இந்திய வரலாறு ஓன்றை எழுதப் புகும் ஆசிரியர்கள், கிருஷ்ணா, காவிரி, வைகை ஆற்றங்கரை சுளில்தாம் முதன்முதல் தம் ஆராய்ச்சிகளைத் தொடங்க வேண்டுமே -அன்றிக் கங்கைக் கரையினின்று. என்று பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை எழுதுகின்றார். இந்தியாவில் தோன்றி . வளர்ந்து வந்துள்ள பல்வேறுபட்ட நாசுரிகங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. இந்தியாவை வட இந்தியாவென்றும் தென்னிந்தியாவென்றும் பிரித்து, ஒன்றைச் சிறப்பித்து மற்றொன்றைப் புறக்கணித்தல் வரலாற்றைப் . பொய்ப்பிக்க முயல்வதாகும். இந்திய வரலாற்றாராய்ச்சி யைத் தென்னிந்தியாவில்தான் தொடங்கவேண்டும் என்பது இக்கால வரலாற்றாசிரியார்கள் அனைவருக்கும் உடன்பாடாகும்.' எனவே, இதுவரை கிடைத்துள்ள பல்வேறு சான்றுகளைக் கொண்டு தமிழகத்தின் வரலாறும், தமிழரின் சால்புகளைப் பற்றிய செய்திகளும் பின்வரும் இயல்களில் தொகுத்தளிக்கப் படுகின்றன.

இலக்கிய சான்றுகள்

சங்க காலத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குப் பயன்படும் வரலாற்று மூலங்களாவன:

- இலக்கியச் சான்றுகள்
- கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள்
- தொல்பொருளியல்
- காசியல்
- மரபுச் செய்திகள்.

இவற்றுள் சங்க காலத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள இலக்கிய மூலங்களே பிரதான சான்றுகளாக உள்ளன. ஏனெனில் பிற சான்றுகள் அனைத்தும் மிகக் குறைவாகவே கிடைத்துள்ளன் பல கல்வெட்டுகள் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே உள்ளவை் இவை சங்க காலத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குப் போதுமானவை அல்ல. இலக்கிய மூலங்கள ் மட்டுமே சங்க காலத்தின் பல பரிமாணங்களையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவனவாக உள்ளன. பிறச்சான்றுகள் இலக்கியத் தகவல்களை உறுதிப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படக் கூடியவை. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுச் சான்றுகளில் இலக்கியம் மட்டுமே வீச்சிலும், அளவிலும், பயனிலும் முதன்மையாக உள்ளது. தமிழல்லாத இலக்கிய மூலங்களைவிட தமிழ ் இலக்கியமே "பெருமையிலும் பயன்பாட்டிலும் சிறந்தது".- சங்க இலக்கியத்தை

1. தொல்காப்பியம்
2. எட்டுத்தொகை
3. பதிற்றுப்பத்து
4. பத்துப்பாட்டு
5. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
6. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை

காப்பியங்கள் எனப் பிரிக்கலாம். இவையாவும் ஒரு காலத்தைச் சேர்ந்தவை ஆகையால் இவற்றில் காணப்படும் தகவல்கள் வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்கவை.

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியம் தமிழ் இலக்கியத்தில் தொன்மையானதும், முதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான நூலாகும். இது ஒரு இலக்கண நூல். இந்நூல் எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று அதிகாரங்களையும் உள்ளடக்கியது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் 9 இயல்கள் என்ற முறையில் 27 இயல்களையும், 1602 நூற்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. தொல்காப்பியத்துக்கு இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையர், கல்லாடர், தெய்வச் சிலையார் ஆகியோர் உரை எழுதியுள்ளனர். தொல்காப்பியத்தின் எழுத்ததிகாரத்தில் 483 நூற்பாக்கள் உள்ளன. இவற்றில் எழுத்துக்களின் வகை, பெயர், மொழி முதல், இறுதி எழுத்துக்கள், எந்த எழுத்துக்குமுன் எந்த எழுத்து வரவேண்டும் போன்ற விதிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. 463 நூற்பாக்களைக் கொண்ட சொல்லதிகாரத்தில் சொற்களின் இலக்கணம் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. திணை, பால், எண், இடம் ஆகிய வகைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று சொற்றொடர்களின் அமைப்பும், சொற்களின் பொருட்களும் இடத்துக்கேற்ப எவ்வாறு மாற்றமடைகின்றன என்பதும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. பொருளதிகாரத்தில் 656 நூற்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவமையியல், செய்யுளியல், மரபியல் ஆகிய 9 இயல்கள் அமைந்துள்ளன. தொல்காப்பியம் தமிழ் இலக்கணத்தைப் பற்றிக் கூறுவதோடு தமிழர் வாழ்வியலைப் பற்றி விவரிப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்காப்பியம் தமிழின் தனித்துவத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

எட்டுத்தொகை

எட்டுத்தொகை பாட்டுத் தொகுப்பு நூல். இத்தொகைப் பாடல்கள் பல புலவர்களால் பல்வேறு காலங்களில் பாடப்பட்டவை. எட்டுத்தொகை நூல்களாவன:

- நற்றினை சங்க காலத் தமிழர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் பற்றிய வரலாற்று விவரங்கள் இதில் உள்ளன.
- குறுந்தொகை அகப்பொருள் பற்றிய இந்நூலில் காதல், ஆண்பெண் உறவு, காதல் பிரிவு, பரத்தையர் நிலை போன்றவை பற்றிய தகவல்கள் உள்ளன.
- ஐங்குறுநூறு திணைக்கு நூறு பாடல்கள் வீதம் ஐந்து திணைகளுக்கும் 500 பாடல்களைக் கொண்டது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணை மக்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள உதவியாக உள்ளன. ஒன்றுபட்டால் உண்டு இன்பம், இனிக்கும் மனமெல்லாம் இனிக்கும் போன்ற வாழ்வியல் உண்மைகள் இவற்றில் புதைந்து கிடக்கின்றன.
- அகநானூறு 400 பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலில் தமிழரின் திருமண முறை, சங்ககால மன்னர்கள், யவன நாட்டுடன் தமிழ்நாட்டுக்கு இருந்த தொடர்பு பற்றிய தகவல்கள் காணக்கிடக்கின்றன.
- புறநானூறு சங்க காலத்தின் புறப்பொருள் பற்றி 400 பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் அக்கால அரசியல் கருத்துக்கள், வாழ்க்கை நெறிமுறைகள், மரபுகள், போர் முறைகள் பற்றிய விவரங்கள் காணக்கிடக்கின்றன. சங்க காலத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கான அரிய வரலாற்று வளாகமாக விளங்குகிறது புறநானூறு.
- பதிற்றுப்பத்து இதுவும் புறப்பொருள் பற்றியதாகும். சேர மன்னர்களை முறையாகப் பட்டியலிட்டுக் காட்டும் ஒரே சங்க நூல் பதிற்றுப்பத்தாகும். இதை ஓரளவுக்குக் காஷ்மீர் மன்னர்களைப் பற்றிக் கல்ஹணர் எழுதிய ராஜதரங்கிணியுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறலாம். சேர மன்னர்கள் தவிர வஞ்சி மாநகரின் சிறப்பும் இதில் விவரிக்கப் பட்டுள்ளது.
- பரிபாடல் 70 பாடல்களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பு நூலில் திருமால், முருகன், காளி, வையை, மதுரை பற்றிய விவரங்கள் உள்ளன. இறை வழிபாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

- கலித்தொகை இத்தொகை நூலில் ஐந்திணையோடு கைக்கிளை, பெருந்திணை, மடலேறுதல் பற்றியும் கூறப்படுகிறது. இதில் மகாபாரத நிகழ்வுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. பதிற்றுப்பத்து சேர மன்னர்களைப் பற்றி மட்டுமே கூறுவதைப் போன்று, கலித்தொகை பாண்டிய மன்னர்கள் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் மனதைக் குளிர்விக்கும் பல உவமைகள் கலித்தொகையில் சிதறிக்கிடக்கின்றன.

பதிற்றுப்பத்து

முதலாம் பத்திலிருந்து பத்தாம் பத்துவரை முறையே குமட்டூர்க் கண்ணனார், பாலைக் கௌதமனார், காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், பரணர், காக்கைப் பாடினியார், நச்செள்ளையார், கபிலர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர் கிழார் ஆகிய 10 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். (பத்தாம் பத்து பாடிய புலவர் பெயர் தெரியவில்லை). இப்பாடல்களுக்குரிய மன்னர்கள்: இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், பல்யானைச செல்கெழுகுட்டுவன், களங்காய்க்கண்ணி, நார்முடிச்சேரல், கடல்பிறகோட்டிய செங்குட்டுவன், ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன், செல்வக்கடுங்கோ , வாழியாதன், தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல், இரும்பொறை ஆகியோர்.

பத்துபப்பாட்டு

எட்டுத் தொகையும், பத்துப்பாட்டும் சேர்ந்து பதிணென் மேல்கணக்கு என்று அறியப்படுகிறது. பத்துப்பாட்டுக்கள் வருமாறு:

- திருமுருகாற்றுப்படை. நக்கீரர் இயற்றிய இந்நூல் 317 அடிகளைக் கொண்டது. இது புலவராற்றுப்படை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முருகனின் அறுபடை வீடுகளைப் பற்றி இந்நூல் விவரிக்கின்றது.
- பெருநர் ஆற்றுப்படை. முடத்தாமக் கண்ணியார் என்ற பெண்பாற் புலவர் பாடிய இதில் பரிசில் பெற விழைந்த பொருநனை பொருள் பெறுவதற்காக கரிகால் பெருவளத்தானிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.
- சிறுபாணாற்றுப்படை. இந்நூலில் சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளின் தலைநகர்களாகிய வஞ்சி, உறையூர், மதுரை ஆகிய நகர்களின் சிறப்புகள் ஆமூர், வேலூர், மாவிலங்கை, ஏழு வள்ளல்களின் கொடைத்திறம் விறலியரின் அழகு் பாணனின் வறுமை போன்ற காட்சிகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- பெரும்பாணாற்றுப் படை. இதில் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் பாணன ஆற்றுப்படுத்தப்படுவதாக அமைந்துள்ளது. பேரியாழ் கொண்ட பாணனைப் பாடியதால் பெரும்பாணாற்றுப்படை என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஐந்து நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் இயல்பு வர்ணிக்கப் படுகிறது. மேலும் யாழின் இயல்பு, விருந்தோம்பல், போகுமிடங்களின் சிறப்பு, அங்குகிடைக்கும் பல்வேறு பொருட்கள் போன்றவற்றைப் பற்றி சுவையான தகவல்கள் உள்ளன. வீரக்குடி மக்களின் வீரம் உரைக்கப்படுகிறது. ஆடையின் மேன்மை சிறப்பிக்கப்படுகிறது. திருவெக்கா திருமாலின் பள்ளி கொண்ட தோற்றம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.
- முல்லைப் பாட்டு. காவிரிப்பூம்பட்டினத்து பொன் வணிகனார் நம்பூதனாரால் பாடப்பெற்ற இப்பாட்டில் முல்லைத் திணைக்குரிய முதற்பொருள், கருப்பொருள, உயிர்ப்பொருள் ஆகியவை அழகுற இணைத துப் பாடப்பட்டுள்ளது. தலைவனைப் பிரிந்து வாழும் தலைவியின் நிலை சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. திருமால் அவதாரம் உவமையால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கார்கால விலங்கின் நிலை வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.
- மதுரைக்காஞ்சி. மாங்குடி மருதனாரால் பாடப்பட்ட இதில் மதுரை மாநகரின் சிறப்பு விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. மதுரைக் காஞ்சியின் பாட்டுடைத் தலைவன் நெடுஞ்செழியன்.
- நெடுநெல்வாடை. இதுவும் நக்கீரரால் பாடப்பட்டதாகும். பாட்டுடைத் தலைவன் நெடுஞ்செழியன் தலைவி பாண்டிமாதேவி பிரிவாற்றாமையால் வருந்துவது போன்றும், அவருக்கு நல்வார்த்தை கூறி அற்றுவிப்பது போன்றும் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. மேலும், கூதிர் காலத்தின் கொடுமை வர்ணிக்கப்படுகிறது.

❖ குறிஞ்சிப˙ பாட்டு. கபிலரால் பாடப்பட்டதாகக˙ கருதப்படும் இப்பாடலில் குறிஞ்சி நிலப் பெருமை பேசப்படுகிறது. களவொழுக்கம் கோடிட்டுக˙ காட்டப்பட்டுள்ளது.

❖ பட்டினப்பாலை. கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரால் பாடப்பட்ட இப்பாலைப் பாட்டில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் வணிகச் சிறப்பு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவியின் பிரிவாற்றாமை பேசப்படுகிறது. கரிகாலனின் வீரம் எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளது.

❖ மலைபடுகடாம். இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர் பெருங்கௌசிகனாரால் பாடப்பெற்ற இதில் மன்னன் செங்கண் மாத்துவேள˙ நன்னன்சேய் நன்னனின் வள்ளல் குணம் உயர்த்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று நன்னின் காட்டு வளம˙ உவமைகளோடு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

திருக்குறள், நாலடியார, நான்மணிக்கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, திரிகடுகம், ஏலாதி, ஆசாரக்கோவை, முதுமொழிக் காஞ்சி, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கைந்நிலை, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது ஆகிய 18 நூல்களும் பதினெண் கீழ்க்கணக்காகும்.

காப்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் இரட்டைக் காப்பியங்களாகும். சிலப்பதிகாரம் முப்பெரும் அரசுகளையும்-சேர, சோழ, பாண்டியர்- முப்பெரும் நகரங்களையும்-வஞ்சி, புகார், மதுரை-முப்பெரும் ஆறுகளையும்-பேரியாறு, காவிரி, வைகை-முப்பெரும் உண்மைகளையும்- வைதிகம், பௌத்தம், சமணம்- விளக்குவதால் சிலப்பதிகாரம் முத்தமிழ் காப்பியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக்காப்பியத்தின் மூலம் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய மாற்றங்களைத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மணிமேகலை

சிலப்பதிகாரத்தைப் போன்றே மணிமேகலையும் தமிழ்நாட்டை களமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியே இக்காப்பியமாகும். பெண்ணின் பெயரில் அமைந்த இக்காப்பியம் பௌத்த நூல் என்று கருதப்படுகிறது. புகார், காஞ்சி, வஞ்சி, சாவகம், சுவர்ண தீவம், மணி பல்லவம் பற்றிய தகவல்கள் பல உள்ளன. மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, வீடு பற்றிப் பேசுகிறது. மது, பொய், பரத்தமை, கொலை, களவு ஆகியவற்றை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகின்றது. இரட்டைக் காப்பியங்களும் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான ஒழுக்கத்தையும், பண்பாட்டையும் மலையைக் கண்ணாடியில் காட்டுவது போல்" படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

கல்வெட்டுச் சான்றுகள்

பொதுவாகப் பண்டைய வரலாற்றை எழுதுவதற்குக் கல்வெட்டுகள் நம்பத்தக்க சான்றுகள் என்று கருதப்படுகிறது. எழுத்துப் பொறிகள் நிலையானவை, சிறப்பானவை, சரிபார்த்து அறியக்கூடியவை.

➢ இத்தகைய கல்வெட்டுகள் தமிழ் மாவட்டங்களில் சில பாறைப் படுகைகளில், குகைகளில் காணப்படுகின்றன. இவை இறந்தோரின் பெயர்களையோ, ஆக்கியோரின் பெயர்களையோ குறிப்பிடுபவனாக உள்ளன. இவ்வெழுத்துப் பொறிகள் பிராமி எழுத்தில் தமிழ் மொழியில் அமைந்தவை.

➢ அசோகர் காலத்துக் கல்வெட்டுகள். அசோகரது பாறைக் கட்டளைக் கல்வெட்டு ஒன்று அவரது பேரரசின் தென் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட சோழர், பாண்டியர், சேரர் சுதந்திர நாடுகள் பற்றிப் பதிவு செய்துள்ளது. "தெற்கிலுள்ள இம்மூன்று அரசுகள் பற்றியும் முதன் முதல் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிட்டிருக்கக் காண்பது அசோகரது கல்வெட்டுகளே ஆகும்".

- காரவேலரின் ஹரிகும்பா கல்வெட்டு வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையது. இக்கல்வெட்டு கலிங்கத்தை எதிர்த்த தமிழ்நாட்டு அரசுகளின் கூட்டமைப்பு பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கூட்டமைப்பு “கலிங்க மன்னரின் மன அமைதியைக் கெடுத்து, தமிழ் அரசுகளின் நெடுநோக்கை வெளிப்படுத்தி பொதுப்பகையை எதிர்க்க ஒன்று திரண்டு பிற்காலத்தில் பல நூற்றாண்டுகளுக்குத் தமிழகம் அரசியல் சுதந்திரத்தோடு வாழ்ந்தமையை விளக்குகின்றது”.
- வேள்விக ்குடி சாசனம். இச்சாசனத்தை பராந்தக நெடுஞ்சடையன் (கி.பி.765-815) அளித்தார். இதில் சங்க காலப் பண்டைய மன்னரானபல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெழுவழுதி சில பிராமணர்களுக்கு ஒரு கிராமத்தைத் தானமாக வழங்கியதாகவும், அந்த கிராமத்தை மீண்டும் பிராமணர்களின் வழிவந்தோருக்கே வழங்கிவிட்டதாகவும் கூறுகிறது.
- திருக்கோவிலூர் கல்வெட்டு. இக்கல்வெட்டு சங்கப் புலவரான கபிலர் பாரியின் பெண்களைக் கோவலூர் மன்னரான மலையமானுக்கு மணமுடித்தபின் உயிர் நீத்தத் தகவலைப் பதிவு செய்துள்ளது.
- சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள் தலையாலங்கானத்துப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பற்றிக் குறிப்பிட்டது. இக்கல்வெட்டுகளும், செப்பேடும் இலக்கியச் சான்றுகளுக்கு வலிமை சேர்க்க வல்லவை.

தொல்பொருள் சான்றுகள்

பாண்டிச்சேரிக்கு அருகில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருளியல் சான்றுகள் தமிழ் நாட்டுக்கும் ரோமானியப் பேரரசுக்குமிடையே இருந்த வாணிபத் தொடர்பை உறுதி செய்கின்றன. இங்கு கிடைக்கப்பெற்ற வாணிபக் கேந்திரம் ரோமானியர் இங்கு தந்தியிருந்ததைக் காட்டுவதாக உள்ளது. இக்கண்டுபிடிப்புகளின் வரலாற்றுச் சிறப்புகள் இரண்டு:

1. சங்க இலக்கிய காலத்தை நிர்ணயிக்க உதவுகின்றன்
2. இவ்விலக்கியத்தில் காணப்படும் நிகழ்வுகளைக் காலவரன்முறைப்படுத்தப் பயன்படுகின்றன.

நாணயச்சான்றுகள்

நாணயச் (காசியல்) சான்றுகள் மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலம் பற்றிய தகவல்களைக் கொடுக்கக்கூடியவை. சங்க காலத் தமிழ்நாட்டைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காக மிகச் சில தாமிரக் காசுகளும், சதுர செப்புக் காசுகளும் கிடைத்துள்ளன. ஆனால் இவை உருக்குலைந்த நிலையில் உள்ளன. இக்காசுகளில் காணப்படும் உருவங்கள் மிகவும் மங்கிப் போய் உள்ளன. தெளிவின்றி காணப்படுகின்றன. எனவே, இன்றைய நிலையில் நாணயச் சான்றுகள் சங்க காலத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குப் பயன்படக்கூடிய நிலையில் இல்லை.

திணையின் கருத்து

குறிஞ்சி

குறிஞ்சி மக்கள் வாழ்க்கை சங்ககாலத் தமிழ்நாடு குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்று ஐந்து நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட திணை நிலப் பகுதிகளாகத் திகழ்ந்தன. மலையும், மலை சார்ந்த பகுதிகளும் குறிஞ்சி நிலமாகும். இந்நிலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் குறவர்கள். இவர்களது தலைவன் வேற்பன், சிலம்பன், பொருப்பன் என்று அழைக்கப்பட்டான். குறிஞ்சி நில வேட்டுவர் (எயினர்) கொடுவில் எயினர்“ என்று அறியப்பட்டனர். குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் எயிற்றினர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் முயலையும் வேட்டையாடினர் வேட்டைக்கு நாயைப் பயன்படுத்தினர். மூங்கிலரிசி, கிழங்குகள், தேன் ஆகியவை இவர களது முக்கிய உணவுப் பொருட்களாகும். குறிஞ்சி நிலத்தில் அகில், சந்தனம், தேக்கு, வேங்கை ஆகிய மரங்கள் அபரிமிதமாக வளர்ந்தன. யானை, மயில், கிளி போன்ற விலங்குகளையும், பறவைகளையும் வீட்டுச் சூழலுக்கேற்ப பழக்கினர். குழங்கு அகழ்தலும், தேன் எடுத்தலும் குறிஞ்சி மக்களின் முக்கிய தொழில்கள்.

குறிஞ்சி யாழ் இவர்களது இசைக் கருவியாகும். குறிஞ்சிப் பண் இசைப் பண்ணாகவும் இருந்தன. சேயோன் இவர்களது வழிபடு கடவுள்.

முல்லை

மக்கள் வாழ்க்கை காடும், காடு சார்ந்த பகுதியும் முல்லை என்று அழைக்கப்பட்டது. முல்லை நில மக்கள் ஆயர், இடையர் ஆவர். இவர்களது தலைவன் அண்ணல், தோன்றல், நாடன், குறும்பொறை என்று அழைக்கப்பட்டான். முல்லை நிலத்து ஆயர் ஆடு, மாடுகள் மேய்த்து வாழ்ந்தனர். இவர்கள் "அறவை நெஞ்சத்து ஆயர்" எனப்பட்டனர். ஆயர் பெண்கள் ஆய்ச்சியர் எனப்பட்டனர். இம்மக்கள் எளிய குடிசைகளில் வாழ்ந்தனர். இவர்கள் ஏறு தழுவுதலை மரபாகக் கொண்டிருந்தனர்.முல்லை நில மக்கள் வரகு, சாமை, முதிரை ஆகியவற்றை உணவாகக் கொண்டனர். புலி போன்றவை வன விலங்குகள். கொன்றையும், முல்லையும் முக்கிய விளை பொருட்கள். ஆநிரை மேய்த்தலும், பயிர் விளைவித்தலும் முல்லை மக்களின் முக்கிய தொழில்கள். இவர்களது வாழ்விடம் பாடி, சேரி, பன்றி என்று அறியப்பட்டது. இவர்களது இசைக்கருவி முல்லை யாழ் இசைப்பண் முசாரிப் பண். முல்லை நில மக்கள் மாயோனை வழிபட்டனர்.

மருதம்

மக்கள் வாழ்க்கை வயலும், வயல் சார்ந்த நிலப்பகுதி மருத நிலமாகும். மருத மக்கள் உழவர்கள். இவர்களது தலைவன் மனையோன், ஊரன், மகிழ்பன் என்று அழைக்கப்பட்டான். மருத நில மக்களின் முக்கிய உணவுப் பொருட்கள் அரிசி, பால், வெண்ணெய். இவர்கள் வளர்த்த விலங்குகள் பசு, எருமை, வாத்து, கொக்கு போன்றவை. மருத நிலத்தில் வஞ்சியும், காஞ்சியும், மருத மரமும், குவளை, தாமரைப் பூக்களும் விளைந்தன. வேளாண்மையே மருத மக்களின் முக்கிய தொழில். இவர்களது வாழ்விடம் பேரூர், மூதூர் என்று அழைக்கப்பட்டது. இவர்களது இசைக்கருவி மருத யாழ் இசைப்பண் மருதப்பண். மருத நில மக்கள் வழிபட்ட தெய்வம் வேந்தன். மருத நில மக்கள் உழவாலும், உழைப்பாலும் உயர்ந்தவர்கள். இந்நிலப் புலவர்கள் தங்களைப் புலன் உழுதுண்மார்" என்று பெருமையுடன் கூறிக் கொண்டனர். உழவர்கள் ஏரின் வாழ்நர்" என்று பாராட்டப்பட்டனர். ஆண்களும், பெண்களும் உழவுத் தொழிலில் பதக்கு, மா போன்ற சொற்கள் அளவைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மருத மக்கள் நாகரிகத்தின் முன்னோடிகள் பண்பாட்டின் பாதுகாவலர்கள் தாங்களும் உயர்ந்து பிறரையும் உயர்த்தியவர்கள் அரச குலங்களோடு மண உறவு கொண்டிருந்தனர். மருத மண்ணிலிருந்து குறுநில மன்னர்களும், மன்னர்களும் தோன்றியதில் வியப்பில்லை.

நெய்தல்

மக்கள் வாழ்க்கை கடலும், கடல் சார்ந்த பகுதி நெய்தல் நிலமாகும். இந்நில மக்கள் பரதவர், நுளைஞர், வலைஞர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களது தலைவன் கொங்கன், துறைவன், சேர ்ப்பன் என்று அறியப்பட்டான். இவர்களது முக்கிய உணவு மீன். இவர்கள் பயன்படுத்திய குறும் படகுக்குத் திமில் என்று பெயர். மீன் வர்த்தகத்தில் வல்லவர்கள். மீன் பிடித்தலும், உப்பு தயாரித்தலும் இவர்களது தொழில். வாத்தும், வானம்பாடியும் பரதவர் வளர்த்த பறவைகளாகும். நெய்தல் மண்ணில் கண்டல், வேந்தல் போன்ற பரங்கள் வளர்ந்தன. பட்டினமும், பாக்கமும் நெய்தல் நில மக்களின் உறைவிடங்களாகும். இவர்களது இசைக்கருவி நெய்தல் யாழ் இசைப்பண் நெய்தல் பண். இவர்கள் வழிபட்ட தெய்வம் வருணன். நெய்தல் நிலப் பரதவர் கடற் பரவைகள். கடலே இவர்களது நீச்சல் குளம். இந்நில மக்கள் ''வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்'' என்று பாராட்டப்பட்டனர். பரதவர் மீன் பிடித்தால், பரதவப் பெண்கள் மீனைக் கூடைகளில் சுமந்து சென்று, பண்டமாற்றி, நெல்லைக் கொண்டு வருவர். பரதவ் தாழை உடலைச் சூடிக்கொண்டு பனங்கள்ளினை அருந்தி மகிழ்ந்தனர்.

பாலை

மக்கள் வாழ்க்கை இரு நிலம் திரிந்த நிலம் பாலை எனப்பட்டது. இந்நில மக்கள் மறவர், எயினர் எனப்பட்டனர். இவர்களது தலைவன் காளை, விடலை, மீழி என்று அழைக்கப்பட்டான். போரிடுவதும்,

வழிப்பறியும் இவர்களது முக்கிய தொழில்களாகும். இம்மண்ணில் இலுப்பை, சேமை, உழிஞை ஆகிய மரங்கள் வளர்ந்தன. இவர்கள் போற்றிய பறவை கழுகு. பாலை மக்களின் இசைக்கருவி பாலை யாழ் இசைப் பண் பஞ்சிரபண். இவர்கள் வழிபாட்டு தெய்வம் கொற்றவை.

சங்க காலத் தமிழரின் வாழ்க்கை முறை

தமிழகத்து வரலாற்றுக்குட்பட்ட காலம் சங்க காலம் ஆகும். இக்காலத்தில் தமிழரின் நாகரிகம் முழு வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. மூன்று பேரரசுகள் சங்க காலத்தில் அமைந்திருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இம்மூன்று பேரரசுகளை ஆண்ட மன்னர்கள் தங்கள் நாட்டிற்கு நன்மையைச் செய்து மேன்மையடையச் செய்தனர். ஒவ்வோர் மன்னர்க்கும் இடையே ஆதிக்கப்போட்டி நடைபெற்று வந்தாலும் நாட்டின் நலனில் அக்கறை கொண்டிருந்தனர். இச்சங்க காலத்தின் அரசியலில் மக்களின் பங்கும் அவசியமாகிறது. எனவே அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகிறது.

சங்க காலத்தில் நாடானது நிலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு பிரிக்கப்பட்டு அந்நிலத்தின் வழியே மக்களும் தங்களது வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டிருந்தனர். குறிப்பாகக் காடும் காட்டைச் சார்ந்த இடத்தை முல்லை என்றும்இ மலையும்இ மலையைச் சார்ந்த இடத்தை குறிஞ்சி என்றும்இ வயலும் வயலைச் சார்ந்த இடத்தை மருதம் என்றும்இ கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியை நெய்தல் என்றும் பிரித்து அவ்வந்நிலத்தை ஒட்டியே வாழ்ந்து வந்தனர்.

இவ்வாறு நிலத்தை ஒட்டிவாழ்ந்த சங்க கால மக்கள் மொழிக்கு மட்டும் இலக்கணம் வகுத்துக் கொள்ளாமல் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறைக்கும் இலக்கணம் வகுத்துக் கொண்டு வாழ்ந்த பெருமைக்குரியவர் ஆவர்.

இல்லறம்

முல்லைஇ குறிஞ்சிஇ மருதம்இ நெய்தல் ஆகிய நான்கு நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் உழைத்துப் பொருள் ஈட்டுவர்இ காதலிப்பர்இ மணமுடிப்பர்இ இல்லற வாழ்வில் இருந்து இன்பமுறுவர். அக்காலத்தில் இல்லற வாழ்க்கையைப் பெரிதும் போற்றினர்.

இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று என்று கொன்றைவேந்தனில் ஔவையார் குறிப்பிடுவது போல் இல்லறத்தில் சிறந்து இருந்தனர்.

இல்லறத்தைச் சங்க காலத்தில் அகம் எனக் கொண்டிருந்தனர். இதற்குச் சங்க இலக்கியங்களான நற்றிணைஇ குறுந்தொகைஇ ஐங்குறுநூறுஇ கலித்தொகைஇ அகநானூறு ஆகிய அகப்பொருளைப் பாடும் இலக்கியங்கள் சான்றாக அமைகின்றன. களவு கற்பு எனத் தம் வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் வகுத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் சங்க காலத் தமிழர்கள் ஆவர். தாமாகக் கூடுவது களவு வாழ்க்கை என்றும்இ பெரியோர்களால் கூட்டப்பட்ட வாழ்க்கை கற்பு வாழ்க்கை என்றும் கொண்டிருந்தனர். மேலும் மடல் ஏறுதல் என்ற ஒன்றினையும் பின்பற்றினர். ஒருவன் தான் காதலித்த பெண்ணை மணக்க வாய்க்காதபோது மடல் ஏறுவது வழக்கமாகும். பனங்கருக்கினால் குதிரை ஒன்று செய்து அதன்மேல் அவன் ஏறி அமர்ந்து

தன் காதலியின் வடிவம் தீட்டிய கொடி ஒன்றைத் தன் கையில் ஏந்தித் தெருத்தெருவாகச் செல்வான். அக்குதிரையை ஊர்ச் சிறுவர்கள் இழுத்துச் செல்வர். இதனையே மடல் ஏறுதல் என்பர்.

உணவு

அரிசிச் சோற்றையே பண்டைய தமிழர் தம் சிறப்பு உணவாகக் கொண்டனர்.

இருங்காழ் உலக்கை இரும்பு முகம் தேய்த்த
அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண் சோறு

(**சிறுபாணாற்றுப்படை** :193-194)

வரகு சாமை ஆகியவற்றைச் சமைத்து உண்டார்கள். நெல்லில் பலவகை தமிழகத்தில் விளைந்தது. சங்க கால மக்கள் உணவில் மிளகுஇ கடுகுஇ உப்புஇ புளிஇ வெண்ணெய்இ கருவேப்பிலை போன்றவைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். நுங்குஇ இளநீர்இ பலாப்பழம்இ வாழைப்பழம்இ மாம்பழம் போன்றவைகளையும் உண்டார்கள். கொள்ளுப் பருப்புஇ பயிற்றம் பருப்புகளையும் உணவில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள்.. பண்டைத் தமிழகத்தில் ஊன் உண்ணும் பழக்கம் பரவலாக இருந்தது. ஊனுக்காக ஆடுஇ மான்இ முயல்இ மீன்இ நண்டுஇ கோழிஇ உடும்பு முதலியவைகளை உண்டார்கள்.

கள்ளுண்ணும் வழக்கம் பழந்தமிழகத்தில் மிகவும் விரிவாகக் காணப்பட்டது. குறிப்பாகஇ மன்னர்இ பாணர்இ புலவர்இ கூத்தர்இ பொருநர்இ விறலியர் அனைவருமே கள்ளினை உண்டு களித்தனர். இயற்கையாகக் கிடைத்த பனங்கள்இ தென்னங்கள்இ ஈச்சங்கள் ஆகியவற்றையும்இ யவனர்களால் கப்பலில் கொண்டு வரப்பட்ட தேறலையும் (தேறல் - தெளிந்த மது)இ காய்ச்சி இறக்கிய மதுவையும் உண்டனர். யவனர் இரட்டைப்பிடிச் சாடிகளில் மரக்கலம் வழியே கொண்டு வந்த மதுவை உண்டதற்கான சான்றுகள் அரிக்கமேட்டுப் புதைகுழிகளில் காணப்பட்டன.

குலம்

தமிழகத்தில் சங்க காலத்திலேயே பல குலங்கள் மக்கள் செய்துவந்த தொழிலுக்கு ஏற்பத் தோன்றியிருந்தன. இடையர்இ உழவர்இ எயினர்இ கம்மியர்இ குயவர்இ குறவர்இ கூத்தர்இ கொல்லர்இ தச்சர்இ பரதவர்இ வணிகர்இ வேடுவர் எனப் பல குலங்கள் தோன்றியிருந்தன. இவர்களுக்குள் திருமணம் செய்து கொள்வதில் தடை ஏதும் இல்லாமல் இருந்து வந்தது என்பர். ஒவ்வொரு குலமும் தமிழகத்தில் விலக்க முடியாத ஓர் உறுப்பாகவே செயல்பட்டு வந்தது.

கல்வி

சங்க காலத் தமிழர் கல்வியின் சிறப்பை நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். கல்வி எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒன்றாக இருந்தது. கல்வி கற்பவன் மன்னனாகவும் இருக்கலாம் அல்லது எளிய குடியில் பிறந்தவனாகவும் இருக்கலாம். எந்த ஒரு கட்டுப்பாடும் அக்காலத்தில் காணப்படவில்லை. எக்குலத்தவரும் கல்வி பயிலலாம். ஒவ்வோர் ஊரிலும் கல்வி கற்பிக்கும் கணக்காயர் என்பவர்கள் இருந்தனர். ஊர்தோறும் கல்வி கற்பிக்கும் கணக்காயர் இருக்க வேண்டிய இன்றியமையாமையைத் **திரிகடுகம்** பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

கணக்காயர் இல்லாத ஊரும்....

நன்மை பயத்தல் இல்

(**திரிகடுகம்**இ 10)

(கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர் இல்லாத ஊரில் இருத்தல் ஒருவனுக்கு எவ்வித நன்மையும் தருவது இல்லை. கணக்காயர்-ஆசிரியர் பயத்தல்-தருதல் இல்-இல்லை). கல்வி பயிற்றுவிக்கப்படும் இடம் **பள்ளி** எனப்பட்டது. பெரும்பாலும் திண்ணைகளிலேயே பள்ளிகள் நடைபெற்று வந்தன. கல்வி பயிலும்போது மாணவர்கள் ஓலையின் மேல் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதினர். மாணவர்கள் கல்வி பயிலும்போது இரந்துண்ணும் பழக்கம் அக்காலத்தில் இருந்தது என அறிகின்றோம்.

இரந்தூண் நிரம்பா மேனியொடு

(**குறுந்தொகை** 33:3)

(இரந்து பெறும் உணவினால் நன்கு வளராத மேனியோடு. மேனி-உடம்பு.) மாணவர்கள் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்தும் தொண்டுகள் புரிந்தும் பயின்றனர். அக்காலத்தில் கபிலர்இ பரணர்இ நக்கீரர் போன்ற பெரும்புலவர் பலர் வாழ்ந்து வந்தனர். மாணவர்கள் தொல்காப்பியம்இ காக்கைபாடினியம் ஆகிய இலக்கண நூல்களைப் பயின்றதாகத் தெரிகிறது. ஏரம்பம் என்ற ஒரு கணித நூல் பழந்தமிழகத்தில் வழங்கி வந்தது. அதனை மாணாக்கர் பயின்றனர். இவ்வாறாகக் கல்வி நல்ல நிலையில் இருந்து வந்தது.

கலை

பண்டைய காலத்தில் கலைகளில் ஓவியம்இ இசைஇ கூத்துஇ நாடகம் ஆகியவை மிக உயர்ந்த நிலையை எட்டியிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஓவியத்திற்கு என்று ஒரு நூல் வழக்கில் இருந்ததாகவும் கூறுவர். சுவர்களின் மேல் வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டியிருந்தனர். எளிதில் அழிந்து போகக் கூடிய வண்ணங்களை ஓவியர்கள் பயன்படுத்தியிருந்தனர்.

இசை நாடகம்இ நாட்டியம்இ கூத்து ஆகிய கலைகளின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய விளக்கங்களை சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதையில் விரிவாகக் காணலாம். ஆண்களும்இ பெண்களும் கூத்திலும்இ இசையிலும் மேம்பட்டிருந்தனர். மன்னன் முன்பு தம் கலையாற்றலைக் காட்டிப் பெரும் பரிசில்களைப் பெற்று வந்தனர் பழந்தமிழ் மக்கள். கரிகால் சோழனின் மகள் ஆதிமந்தியின் கணவன் ஆட்டனத்தி என்பான் நடனத்தில் ஈடு இணையற்று விளங்கினான்.

நாட்டியம் கூத்து ஆகிய கலைகளைப் பற்றிய பல விரிவான நூல்கள் அக்காலத்தில் தமிழில் இருந்தன. அவை அனைத்தும் காலப்போக்கில் அழிந்து விட்டன. அரங்கின் முன்பு மூன்று வகையான திரைகள் தொங்கவிடப்பட்டன. திரையை எழினி என்று குறிப்பிட்டனர். கூத்தில் பதினொரு வகை இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அவையாவன: கடையம்இ மரக்கால்இ குடைஇ துடிஇ அல்லியம்இ மல்இ குடம்இ பேடு பாவை கொடுகொட்டிஇ பாண்டரங்கம் என்பன.

இவ்வாறாகச் சங்க காலத்தில் கலை நன்கு வளர்ச்சியுற்றிருந்தது.

விளையாட்டு

குழந்தைகள் தெருக்களில் மணல் வீடு கட்டி விளையாடினர். தேர் உருட்டி விளையாடினர். இளைஞர்கள் ஏறு தழுவி விளையாடினர். பெண்கள் மணற்பாவை வனைந்து விளையாடினர் கழங்குகளைக் கொண்டு அம்மானை ஆடி வந்தனர் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடியும் வந்தனர். மேலே கூறப்பட்ட பல பிரிவின் கீழ் நாம் சங்க காலத்தில் மக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்து வந்தனர் என்பது பற்றி நன்றாகக் கற்றுணர்ந்தோம்.

பொருளாதார நிலை

சங்ககாலத் தமிழர்கள் தங்களது வளத்துக்கும், நலத்துக்கும் பொருளையே ஆதாரமாகக் கருதினர். அவர்களது வாழ்க்கையே பொருள்மய வாழ்க்கை (ஆயவநசயைடளைவஉ டுகைந) ஆகும். அவர்களுடைய நோக்கும் போக்கும் பொருள் வயப்பட்டதாகும். பொருள் சேர்ப்பதற்காக சங்கத் தமிழர்கள் கால்வழிப் பிரிந்தனர் கடல்வழிப் பிரிந்தனர். உழவும், தொழிலும் சங்கப் பொருளாதார நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாகவும், சமுதாயத்தின் இரு கண்களாகவும் இருந்தன. அக்காலப் பொருளாதாரம் தன்னிறைவுப் பொருளாதாரமாகும். தங்களது தேவைக்கேற்ப உணவுப் பொருளை விளைவித்துக் கொண்டு உபரியான பொருளைப் பண்டமாற்று (டீயசவநச) செய்து கொண்டனர் பின்னர் நகரங்கள் தோன்றி பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைந்த பின்னர் உபரிப் பொருட்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். சுருங்கக் கூறின், சங்கத் தமிழர்கள் பொருளாதாரத்தின் ஆதாரப் பொருளை நன்கு புரிந்து கொண்டிருந்தனர்.

விவசாயத் தொழில்

வாழ்க்கையின் முதல் தேவை உணவே. உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கான உழவைத் தொழிலாகக் கருதினர் சங்கத் தமிழர்கள். உழுவர் உலகத்தாருக்கே ஆணியாகப் போற்றப்பட்டார். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் நில மக்கள் அவரவர் தேவைக்கேற்ப உணவை உற்பத்தி செய்து கொண்டனர். குறிப்பாக, மருத நில மக்கள் உழவையே வாழ்க்கையின் ஆதாரத் தொழிலாகக் கருதினர். ஆண்கள் உழவர். பெண்கள் உழத்தியர். உழவுத் தொழிலாளர்கள் உழுவோர் எனப்பட்டனர். காவிரியும், பருவ மழையும் அவர்களது தோன்றாத் துணைகள் உடலும் தோலும் போன்றவை. மருத நில மக்களுக்கு அரிசியே முக்கிய உணவு (ளுவயிடந குழழன) ஆகையால் நெல் பிரதானமாகப் பயிரிடப்பட்டது. அதோடு, வரகு, வாழை, கரும்பு, பருத்தி போன்ற பயிர்களும் விளைவிக்கப்பட்டன. மருத மக்கள் உருவாக்கிய கழைக்கரும்பு என்ற கலப்புக் கரும்புவகை அவர்களது புத்தாக்கத் திறமைக்கான எடுத்துக்காட்டாகும்.

கரும்பு, பருத்தி போன்ற பணப் பயிர்கள் மிகுதியாகப் பயிரிடப்பட்டு பண்ட மாற்றுக்கும், வாணிபத்துக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நான்கு நிலப்பகுதிகளில் மருதநிலப் பகுதி மட்டுமே விவசாயத்தால் உயர்ந்தது. இந்நில மக்கள்தான் நன்செய் பயிரிடும் முறையைக் கண்டுபிடித்து செம்மைப்படுத்தினர். காவிரி நீரைப் பயன்படுத்தியதோடன்றி அணைகள் கட்டி, கால்வாய்கள் வெட்டி, குளங்களமைத்து, மடைகள் கட்டி, நீர்ப்பாசனத்தை நெறிப்படுத்தி, விவசாயத்தை வளப்படுத்தி விளைச்சலைப் பெருக்கினர். வேளாண்மைக்கேற்ப ஆடு, மாடுகளைப் பழக்கினர். உழவுத் தொழிலுக்கு வேண்டிய கருவிகளைக் கண்டுபிடித்தனர். ஏற்றங்களுக்கு ஏற்ற தோல்பைகள் செய்தனர். பருத்தியைக் கொண்டு ஆடை நெய்யக் கற்றுக் கொண்டனர். இவற்றின் விளைவாக விளைச்சல் ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பெருகிற்று. அபரிமிதமாக விளைந்த நெல்லைப் பாதுகாக்கக் கட்டிடங்கள் எழுப்பினர். வளமான வாழ்க்கை மக்களுக்கு ஓய்வு நேரம் கிடைக்கச் செய்தது. இவ்வோய்வு இலக்கியமும், கலைகளும் தோன்றிச் சிறக்க வழிவகுத்தது. இவ்வேலைகளையெல்லாம் பார்க்கும் பொருட்டு மருத நில மக்கள் தனித்தனிப் பிரிவுகளாகப் பிரிந்தனர். இவற்றின் விளைவாக உழவர்கள் ஒரு பிரிவாகவும், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மறு பிரிவாகவும் பிரிந்தனர். மருத நிலத்தில் புரட்சிகரமான மாற்றம் ஏற்பட்டது. உழவர்கள் உழைத்துப் பிழைத்தனர். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் உழவர்களஉழைப்பில் வாழ்ந்தனர். நிலத்தை உழுது உற்பத்தி செய்தோர்க்கு நிலம் சொந்தமில்லாத நிலை ஏற்பட்டது. பருவ மழை பொய்த்த போதும், பஞ்சம் ஏற்பட்ட

போதும் பாதிக்கப்பட்டோர் உழவர்களே. நிலக்கிழார் நிலத்தைப் பார்க்காமலே வீட்டில் இருந்து கொண்டே வாழ்க்கையை அனுபவித்தனர். இந்த விவசாயப் பொருளாதார வளமும், வலிமையும் சோழர்கள் சிறப்புற காரணமாக இருந்தன. சோழ மன்னர் மருத நிலத்தை சோழ நாடாக மாற்றினர்.

நெசவுத் தொழில்

உழவுக்கு அடுத்தபடியாக நெசவுத் தொழில் முக்கிய இடத்தில் இருந்தது. உணவுக்கு அடுத்தது உடைதானே. பெண்கள் நூற்க, ஆண்கள் நெய்தனர். உழவைப் போன்றே நெசவும் இருபாலர் தொழிலாகத் திகழ்ந்தது. பூவேலைமிக்க துணிகள் தயாரிக்கப்பட்டன. நெசவுத் தொழிலுக்கு நெருக்கமான சாயத் தொழில் சிறப்பிடம் பெற்றது. பருத்தி, பட்டு, கம்பளி நூல்கள் சாயமேற்றப்பட்டு நெய்யப்பட்டன.

தமிழ்நாடும் ரோமப் பேரரசும்

கி.பி.முதல் நூற்றாண்டில் ரோமானியரோடு வர்த்தக விரிவாக்கம˙ பற்றிய பேச்சுவார்த்தை நடத்த தமிழ் நாட்டிலிருந்து ரோமானியப் பேரரசர˙ அகஸ்டஸ் சீசர் அரசவைக்கு இரண்டு தூதுக் குழுக்கள் அனுப்பப்பட்டன. அதன் பின்னர் இரு நாடுகளுக்கும் இடையேயான வர்த்தகம் ரோமாபுரி பொறாமைப்படும் அளவுக்கு விரிவடைந்தது. எனினும், கி.பி.மூன்றாம் நூற்றாண்டில் ரோமானியப் பேரரசு வ ீழ்ச்சி அடைந்த பின்னர் இருநாட்டு வாணிகத்தில் பெரும் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. ரோமானியப் பேரரசும் சங்க காலமும் ஒரே காலகட்டத்தில˙ வீழ்ச்சியடைந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வாணிக வீழ்ச்சி ஒருநாட்டின் வ ீழ்ச்சிக்கு வழி வகுக்கும் என்பது வரலாறு கற்பிக்கும˙ பாடங்களில் ஒன்றாகும்.

சங்ககால சமயம்

பண்டைக்காலத் தமிழர்கள் இயற்கையை இறைவனாகக் கருதினர். இயற்கை ஆற்றல்களை இறைவனின் வெளிப்பாடுகளாகப் பார்த்தனர். அவர்கள் தீயுனுள் தேறலை(கள்)யும், பூவினுள் நாற்றத்தையும் (நறுமணம்), அறத்தினுள் அன்பையும், வெஞ்சுடலில் ஒளியையும், திங்களில் அன்பையும் கண்டனர். முற்காலத் தமிழரின் இயற்கை வாழ்வுக்கேற்ப முருகனும் (குறிஞ்சி), திருமாலும் (முல்லை), இந்திரனும் (மருதம்), வருணனும் (நெய்தல்) தெய்வ வடிவம் பெற்றனர். இவர்களே மாயோன், சேயோன், வேந்தன், வருணன் என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டனர். பகைவரிடமிருந்து காப்பாற்ற மாயோன் பகைவரை எதிர்க்கொள்ள சேயோன் இயற ˙கைச் சீற்றத்திலிருந்து காப்பாற்ற இந்திரன் நீர்வழி அச்சம் நீக்க வருணன். கடவுள்கள் கற்பிக்கப்படுகிறார்கள் கண்டு பிடிக்கப்படுவதில்லை! சுருங்கக்கூறின், முற்காலத் தமிழரின் சமயம் பகுத்தறிவுப் பூர்வமானது. இயற்கையோடு இயைந்தது. அனைவருக்கும் பொதுவானது. விழாக்களும் சடங்குகளும் சங்கத் தமிழரின் சமயத்துக்கேற்ப வழிபாடுகளும், விழாக்களும், சடங்குகளும் அமைந்தன. வழிபாடுகளுள் முருக வழிபாடு, கொற்றவை வழிபாடு, வருண வழிபாடு, இந்திரன் வழிபாடு, திருமால் வழிபாடு, பத்தினி வழிபாடு, நடுகல் வழிபாடு ஆகியவை முக்கியமானவை. விழாக்களுள் சிறப்பானவை: இந்திர விழா, காமன் விழா, உள்ளி விழா, விளக்கேற்றும் விழா, திருவாதிரை விழா ஆகியவை. சடங்குகளில் பிரதானமானதாக தை நீராடல் இருந்தது. சங்க காலத்தின் பிற்பகுதியில் நிமித்தம் பார்த்தல், உளழ் வலி, மறுபிறப்பு, உருவ வழிபாடு போன்ற பகுத்தறிவுக்கொவ்வாத பழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும் தமிழரை உடும்பென பற்றிக் கொண்டன.

வைதீக சமயம்

தமிழ்நாட்டில் குடியேறி, தமிழர்களோடு கலந்துவிட்ட பார்ப்பனர்கள் அவர்கள் பின்பற்றிய சமயத்தால் அறியப்பட்டனர். அவர்களது சமயம் வேதங்களையும், ஆகமங்களையும், நம்பிக்கைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவர்களது சமயம் வேள்விகளை மையமாகக் கொண்டு சுழன்றது. அரசனின் ஆதரவோடு வேள்விகள் விரிவடைந்தன. இவர்களது மார்க்கம் ஆரிய வேத (நிகமம்) மார்க்கமாகும். முத்தீயிட்டு வேள்விகள் நடத்தினர். வேள்விக் குண்டங்களைச் சுற்றி நின்று வேத மந்திரம் ஓதினர். சமயச் சடங்குகள் பல செய்தனர். இவர்கள் வேள்வி அந்தணர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். வேள்விகள் செய்யாது தமிழ்நாட்டு மக்களின் சமயத்தைப் பின்பற்றி தங்களுடைய சமயச் சடங்குகளையும் விட்டுக˙ கொடுக்காத பார்ப்பனர் அறவோர் என்று அறியப்பட்டனர்! இவர்கள் வேளாப் பார்ப்பனர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். பார்ப்பனர்களின் வேள்விகளாலும்,

சமய நடைமுறைகளாலும், சமயச் சடங்குகளாலும் தமிழரின் சமயத்தில் மாறுபாடுகளும், வேறுபாடுகளும் தோன்றலாயின. இருவேறு சமயங்களும் இணைப்புக் கூடல் (ஆநடவபைெ ீழவ) நிலையை அடைந்தது. இது தமிழ்நாட்டு சமய வரலாற்றில் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது. வேத வழிபட்ட பார்ப்பன சமயம் தமிழ் நாட்டில் வேரூன்றுவதற்கான விளக்கம் பரிபாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நான்கு வேதங்கள்

அவற்றுக்குரிய ஆறு அங்கங்கள் வேத வேள்வியின் மூன்றுபிரிவுகள், அவற்றின் ஏழு உட்பிரிவுகள் வேள்வி செய்யும் அந்தணன் கலைமானின் தோலைப் போர்த்தல், மூவகைப் பசுக்களைப் பலியிடல் பற்றிய விவரங்கள் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. வேத மோதல், தேவர்களுக்கு தட்சிணை கொடுத்தல், பூவுலகைக் காத்தல் பற்றிய தகவல்கள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. சங்க காலத்தில் வேதப் பிராமணர் உயர்ந்த நிலையில் இருந்தனர். அரசர்களின் ஆதரவைப் பெற்றனர். இரு பிறப்பாளர், மறை காப்பாளர் எனக் கூறிக் கொண்டனர். பார்ப்பார்க்கும் பொன்னும், பொருளும், நிலமும் வரையாது வழங்கப் பெற்றன. பல மன்னர்கள் பார்ப்பனர்களுக்கு ஊர்களை பிரமதேயமாக வழங்கினர். அந்தணர்க்கே நிலமளித்தல் மன்னனின் கடமையாகக் கருதப்பட்டது. அந்தணரைக் கொல்வது பெரும் பாவமாகப் பாவிக்கப்பட்டது. போர்க் காலங்களில் அவர்களுக்குப் பிரத்யேகப் பாதுகாப்பு அளிக்கப் பட்டது. இவை யாவற்றுக்கும் காரணம் அவர்கள் பின்பற்றிய வேத வேள்வி நெறியாகும். இச்சலுகை சமுதாய-சமய ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது.

புத்த சமயம்

சங்கத் தமிழ்நாட்டு சமய வானத்தில் தோன்றிய மற்றொரு விண்மீன் புத்த சமயமாகும். பார்ப்பன சமயத்தைப் போன்றே புத்த சமயமும் தமிழ் நாட்டுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட புற சமயமாகும். புத்த சமயம் பார்ப்பன சமயத்துக்கு எதிர்மறையான சமயமாகும். முன்னது ஆத்திய சமயமெனில் பின்னது நாத்திக சமயமாகும். இரண்டும் இரு துருவங்கள். புத்த சமயம் வர்ண வேறுபாட்டையும், பிறப்பினடிப்படையில் கற்பிக்கப்பட்ட சாதிகளையும், வேள்விச் சடங்குகளையும், மக்களிடையே உயர்வு தாழ்வுகளை ஏற்படுத்துவதையும், சமஸ்கிருதத்தை தேவமொழியாக கருதுவதையும் அடியோடு எதிர்த்தது. சங்கம் மூலம் சமுதாய மாற்றம் அசோகர ் காலத்தில் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த பௌத்தர்களால் அறிமுகமானது புத்த சமயம். சங்கம் அமைத்து தங்கள் சமயத்தைப் பரப்பினர். பார்ப்பனர்கள் போலன்றி, பௌத்தர்கள் மக்களோடு மக்களாகக் கலந்து, பழகி சமயசமுதாய-இலக்கியத் தொண்டாற்றினர். அரசர்கள், வணிகர்கள், செல்வந்தர் ஆகியோரது ஆதரவோடு அமைக்கப்பட்ட புத்த விகாரங்களிலும், பள்ளிகளிலும், மடங்களிலும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றி அனைத்து மக்களுக்கும் சமய-சமுதாய-கல்வித் தொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மக்கள் தொண்டு பௌத்தர்களின் தொண்டு பலதரப்பட்டது:

- தமிழைக் கற்று தமிழ் மூலம் தமிழரோடு தொடர்பு கொண்டனர்
- தமிழில் இலக்கிய, இலக்கணங்களைப் படைத்தனர்.
- மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு உணவு விடுதிகள் கட்டிக் கொடுத்து மறுவாழ்வளித்தல்
- ஏழை எளியோருக்கு மருத்துவப்பணி
- வர்ண சாதி முறையைக் கடுமையாக எதிர்த்தல்
- கல்வி மூலம் புத்தக் கோட்பாடுகளை-உண்மை பேசல், உயிர்க்கொலை செய்யாமை, புலால் உண்ணாமை போன்றவற்றைக் குழைத்துக் கொடுத்தல்
- குரலற்றகீழோர் என்று ஒதுக்கப்பட்டோருக்கு குரல் கொடுத்தல்
- வேற்றுமை பாராது அனைவருக்கும் பயன் கருதாப் பணியாற்றல்
- இறை மறுப்புக் கொள்கையைப் பிரச்சாரம் செய்தல்
- பெரிய நகரங்களில் புத்த மடங்களையும், கோயில்களையும், பள்ளிகளையும் ஏற்படுத்தல்.

சமண சமயம்

புத்த சமயத்தைப் போன்றே சமண சமயமும் சங்கத் தமிழ்நாட்டுக்குப் புதிய சமயமாகும். சந்திரகுப்த மௌரியப் பேரரசரின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவரது ஆசான் பத்திரபாகு முனிவர் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுடன் மைசூரில் உள்ள சிரவண பெல்கொளாவில் குடியேறினர். இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து தங்கினர். இவர்களுள் பெரும்பாலோர் பாண்டிய நாட்டில் நிலை கொண்டனர். இவர்களும் அரசர்கள், வணிகர்கள், செல்வந்தர் ஆகியோரின் ஆதரவோடு சங்கம் அமைத்து தங்கள் மதத்தைப் பரப்பினர் தொண்டாற்றினர். தமிழ் நாட்டு சமணர்கள் மூன்று வகைப்பட்டனர்:

- வெள்ளாடை அணிந்த சுவேதாம்பிரர்
- ஆடை அணியா திகம்பரர்
- அங்க மறைகளை வழிபடும் சுதானவாசிகள்.

சமணர்களும் பௌத்தர்களும் கொள்கையால் ஒன்றுபட்டு நடைமுறைச் சமயச் சடங்குகளால் மாறுபட்டவர்கள். எனினும் சமுதாயத் தொண்டைப் பொறுத்தவரை இரு சாயத்தாரும் மக்கள் நலப் பணிகளில் தங்களை முழுமையாக யாகங்களையும், சத்தற்ற சமயச் சடங்குகளையும் ஒதுக்கினர். பார்ப்பனரின் வைதீக சாயத்துக்கு எதிராகச் செயல்பட்டனர். உயிர்க்கொலை செய்யும் தொழிலைத் தவிர பிற தொழில்களைப் போற்றினர். சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டோருக்கு அறிவும், உணவும், மருந்தும் கொடுத்தனர். ஆதரவற்றோருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தனர். கொல்லாமையை பற்பறுத்தினர். சமய நூல்களை இலவசமாக விநியோகித்தனர். தமிழைக் கற்று தமிழின் மூலம் தமிழர்களின் உள்ளங்களை கொள்ளை கொண்டனர்.

சமணர்களின் இலக்கியப்பணி

சமணர்களின் சமுதாயத் தொண்டைப் போன்றே இலக்கியத் தொண்டும் வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்கது. தமிழிலக்கியத்தில் சமணர்கள் தொடாத துறையே இல்லை எனலாம். தொல்காப்பிய உரையாசிரியரான இளம்பூரனார் சமணர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்காப்பியரே சமணர் எனக் கூறுவோரும் உண்டு. அதேபோன்று கொல்லாமை, புலால் மறுத்தல், கள்ளுண்ணாமை போன்ற சமணக் கருத துக்கள் வலியுறுத்தப்படுவதால் திருவள்ளுவரும் சமணரே என்பர . நாலடியார் சமண கருத்துக்களின் கருவூலம். கணிமேதையார் இயற்றிய ஏலாதியின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் 6 அறங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. காரியாசனாரின் சிறுபஞ்சமூலத்தில் ஒவ்வொரு செய்யுளும் 5 அறங்களைக் கூறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் சமணக் கொள்கைகள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. சீவக சிந்தாமணி, சூளாமணி, நீலகேசி, நன்னூல், யாப்பெருங்கலவிருத்தி, யாப்பெருங்கலக்காரிகை, நேமிநாதம் ஆகியவை சிறந்த சமண நூல்களாகும்.

சமூகப் பிரிவுகள் (Social Divisions)

சங்க கால சமூகப் பிரிவுகள் தொழிலின் அடிப்பலையிலும், நிலத்தின் அடிப்பலையிலும் இயங்கி வந்தன. அவை மேலோர் கீழோர் என்ற பாகுபாடு இன்றி இயங்கி வந்தது. பேராசிரியர் அனுமந்தன் கூற்றுப்படி பலதரபட்ட; மக்கள் பழ சமூகச் சூழ்நிலையில் இயங்கி வந்தனர். ஆனால் அவர்கள் தனித்தனி பிரிவுகளாக இயங்கவில்லை . தொழிலின் அடிப்பலையில் பிரிந்திருந்த மக்கள் தமிழக பண்பாடு என்ற ரீதியில் ஒன்றுபட்டு ஒருவருக்தகாருவர் நல்லுறவுடன் விளங்கினர்.

சங்ககாலச் சமூக அலமப்பு அறிவர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் ஆகிய முக்கியப் பிரிவுகலளக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் செய்த தொழிலுக்கு எற்ப பழ குலங்கள் தோன்றியிருந்தன. அவை இடையர், உமணர், உழவர், கடம்பர், கம்மியர், குயவர், குறும்பர், கூத்தர், கொல்லர், தச்சர், துடியர், பரதவர், பறையர், பாணர், பொருநர், வணிகர், வேடர் போன்றலவயாகும். இந்த ஒவ்வொரு குலமும் தமிழ் சமுதாயத்தில் விலக்க முடியாத ஓர் உறுப்பாக செயல்பட்டு வந்தது.

முருகன்

சங்கப் பாக்களைத் தொகுத்தார் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்ற பிரிப்பை அமைத்தனர். பத்துப்பாட்டில் இடம்பெறும் பாடல்கள் நூல்களில் தொகுப்பாக அமையும். எட்டுத்தொகைப் பாடல்கள் தனிநூலாக இல்லாது உதிரிப்பாடல்களின் தொகுப்பாக அமையும்.

"நற்றிணை நல்லகுறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு

ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்குபரிபாடல் – கற்றறிந்தார்

ஏத்தும் கலியொடு அகம்புறம் என்ற

இத்திறந்த எட்டுத்தொகை" என்பதோர் நூற்பா.

அகமும், புறமுமாய் அமைகின்ற நூல்கள் இவை. இந்த எட்டு நூல்களில் முருகனைப் பற்றிய செய்திகள் பலவகைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றை உட்தலைப்பிட்டுப் பகுத்துப் பார்த்தல் பயன்பலன்தரும். அதனையே இக்கட்டுரை மேற்கொள்கிறது.

சங்ககாலம் முதலே முருகன் பற்றிய செய்திகள் இலக்கியங்களில் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழில் கிடைத்த முதல் இலக்கண நூலாக விளங்கும் தொல்காப்பியம் முருகனைச் "சேயோன்" என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனை முருகனைப் பற்றிய முதற்பதிவாகக் கொள்ளலாம். சங்கப் பாக்களில் முருகப்பெருமானின் பிறப்புமுறை, தோற்றப்பொலிவு, பெயரீடுகள், ஊர்திகள், கொடிகள், ஆயுதங்கள் மற்றும் தொன்மச் செய்திகள் போன்றவை இலக்கியங்களில் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளமை குறித்தும், முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளின் சிறப்புகள் பற்றியும் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகிறது.

முருகப்பெருமான் ஒப்பற்ற ஆறு தலைகளையும், பன்னிரண்டு தோள்களையும் தன்னகத்தே ஒருங்கே பெற்றுள்ளதைப் பரிபாடல் 5ஆம் பாடலானது விளக்குகிறது. மேலும் மறியும், மயிலும், சேவலும், வில்லும், மரனும், வாளும், ஈட்டியும், கோடரியும், மழுவும், கனலியும், மாலையும், மணியும் ஆகியவற்றைத் தன் பன்னிரண்டுத் திருக்கைகளிலும் கொண்டவன் என்பதை நூல்கள் பேசும். இனி இவனே நம் படைக்குத் தலைவன் என எண்ணி முருகனுக்குத் தீக்கடவுள் கோழியையும், இந்திரன் மயிலையும் தந்தனர். இயமன் வெள்ளாட்டு மறியை ஈந்தான். பிற தேவர்கள் தந்த மறியும், மயிலும், சேவலும், வில்லும், மரனும், வாளும், ஈட்டியும், கோடரியும், மழுவும், கனலியும், மாலையும், மணியும் ஆகிய இவற்றைப் பன்னிரண்டுத் திருக்கைகளிலும் கொண்டு அமரப்படைக்குச் செவ்வேள் தலைவனான செய்தியை எடுத்தியம்புகிறது சங்க இலக்கியம்.

உவமை

முருகனின் தோற்றப் பொலிவினைச் சங்கப் பாக்கள் முன்னிறுத்துகின்றன. குறுந்தொகையில் முருகனது திருவடியின் நிறத்திற்கும், அழகிற்கும் தாமரை மலர் உவமையாகச் சுட்டப்படுகிறது. முருகப்பெருமான் அணிந்துள்ள ஆடையானது சிவப்பு நிறம் பொருந்திய குன்றிமணியினை ஒத்ததாய் அமைந்துள்ளது. மேலும், அகம். 120ஆம் பாடலில் நெடுவேளின் செம்மேனிக்குச் செவ்வானமும், அவ்வானத்தையொட்டி வரிசையாகப் பறந்து செல்லும் கொக்கிற்கு முருகனது மார்பிலணிந்த முத்தாரமும் உவமையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. பரிபாடலில் **"மூவிரு கயந்தலை முந்நான்கு முழவுத்தோள்"** என்னும்

வரியில் 'சேய்' மத்தளம் போன்ற பன்னிரண்டுத் தோள்களை உடையவன் (பரி.5) என்றும், "ஞாயிற்றேர் நிறத்தகை" (ஞாயிறு எழுச்சிக்கண் உண்டாகும் நிறத்தைப்) பெற்றவன் என்றும் பொருள்படும் சொற்கள் உள. முருகப்பெருமானின் உடையும், மாலையும் சிவந்த நிறமுடையன. வேற்படையும் பவழக்கொடியினது நிறத்தை ஒத்துள்ளதைப் பரிபாடலின் 18 ஆம் பாடல் **"உடையும் ஒலியலுஞ் செய்யை மற்றாங்கே", "படையும் பவழக் கொடிநிறம் கொள்ளும்"** என்ற பாடல் வரிகள் தெளிவுபடுத்தும். செந்தீயைப் போன்றதொரு நிறத்தையும், ஞாயிற்றினது மண்டிலத்தையும் ஒத்த நிறமுடையவன் என்பதை **"உருவும் உருவத்தீ ஒத்தி முகனும்", "விரிகதிர் முற்றா விரிசுடர் ஏத்தி"** என்ற பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

கொடிகள்

குறுந்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் முருகன் சேவலங் கொடியோன் என்று சிறப்பிக்கப்படும். சேவற் கொடியே மட்டுமன்றி மயிலையும் கொடியாக உடையவன் முருகன் பெருமான் என்பதை அகநானூறு (பாடல். 149) குறிப்பிடுகின்றது. **"பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி உயரிய"** என்ற வரியில் இதனைக் காணலாம். 8ஆம் பரிபாடலில் முருகப்பெருமானின் கொடி சேவற்கொடி என்று விளக்கப்பெறுகிறது. மயிலையும், கோழியையும் செவ்வேள் ஒருசேரக் கொடியாகக் கொண்ட செய்தியை (பரி.17) அறியமுடிகிறது. பரிபாடல் 18, 21 ஆம் பாடல்களில் செவ்வேள் மயிற்கொடியினை உடையவன் என்று வரும் செய்தியும் தெளிவுதரும்.

ஊர்திகள்

உலகில் உள்ள ஒவ்வோர் இறைவனும் தமக்கென ஓர் ஊர்தியினைச் சிறப்பாகக் கொண்டு தம் தொழிலினைச் செய்வர். அவ்வகையில் முருகப்பெருமானின் ஊர்திகளாகப் '**பிணிமுகம்**' என்னும் யானையும், மயிலும் அமைகின்றன. அகநானூற்றில் முருகப்பெருமான் களிற்றைத் தன் ஊர்தியாகக் கொண்ட செய்தியை,

"கடம்புங் களிறும் பாடித் தொடங்குபு" (138)

என்ற பாடல் வரி உணர்த்துகின்றது. மேலும் புறம். 56ஆம் பாடலும் இவற்றையே சுட்டுகின்றது. 5ஆம் பரிபாடலில் முருகக் கடவுளின் வாகனமாகப் பிணிமுகம் என்னும் யானையும் மயிலும் ஊர்திகளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றையே அன்றி, (பரி. 8) ஊர்தி – யானை, (பரி.17) ஊர்தி – யானை, (பரி.18) ஊர்தி – மயில், (பரி.19) ஊர்தி-யானை (பரி.21) ஊர்தி-யானை என்றவாறு செய்திகளமையக் காணலாம்.

மாலை

முருகனுக்குரிய மாலையாகக் கடம்ப மாலையானது சிறப்பிடம் கூறுகிறது. முருகன் கடம்ப மாலையைச் சூடியவன் என்பதைக் குறுந்தொகை 87ஆம் பாடலானது மொழியும். முருகப்பெருமான் கடம்பின்கண் உறைகின்ற செய்தியை மேற்சுட்டப்பட்ட பாடலானது எடுத்துரைக்கிறது. மேலும் அகநானூறு (பாடல்.138) வரியில் கடம்ப மாலை பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன. புறம்.23 ஆம் பாடலில் கடம்ப மாலை செவ்வேளுக்குரியது என்ற செய்தி உள்ளது. 18, 21 ஆகிய பரிபாடல்களும் கடம்பினது சிறப்பினை எடுத்துரைக்கின்றன.

ஆயுதம்

முருகனுக்குரிய ஆயுதமாக வேல் விளங்கியதைப் பரிபாடல் 5ஆம் பாடலானது றிப்பிடுகின்றது. **"விறல்வெய்யோனூர் மயில் வேனிழனோக்கி"** (பரிபாடல் – 21) என்ற வரியில் செவ்வேள் பகைவரைக் கொன்ற வேலினை உடையவன் என்று சுட்டப்பெறுகிறது. வேல் பற்றிய செய்திகள் குறுந்தொகை (கடவுள் வாழ்த்து), அகம்.(10), கலி. (27, 93, 104), பரி. (19, 26) போன்றவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொன்மம்

புராணம் என்பது பழையது, பழங்கதை என்ற பொருளுடையது. தொன்மம் என்பதன் பொருளாகத் தொல்காப்பியர்,

"தொன்மை தானே உரையொடு புணர்ந்த
பழமை மேற்றே"

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொன்மத்தினை அவற்றின் பாடுபொருளின் அடிப்படையில் சடங்கு சார்ந்த தொன்மம், சமயம், மெய்யியல், பழக்க வழக்கம் சார்ந்த தொன்மங்கள் என வகைப்படுத்துவதுண்டு. அவ்வகையில் முருகப்பெருமானின் பிறப்புமுறை, உறவுமுறை மற்றும் புராணச் செய்திகள் அனைத்தும் தொன்மத்தின் பாற்படும்.

பிறப்புமுறை

செவ்வேள் சரவணப் பொய்கையில் பிறந்து, அறுவகைக் கார்த்திகை மகளிர்பால் வளர்க்கப்பெற்றவன் என்பதையும், உலகத்தை அழிக்கும் தொழிலை உடைய சிவபெருமானுடைய திருமகன் என்பதையும் 5ஆம் பரிபாடலின் வழி அறியமுடிகிறது. பரிபாடலின் 8ஆம் பாடலானது முருகனது பிறப்பினை **"மணமிடற்றண்ணற்கு மதியாரற் பிறந்தோய் நீ"** என்னும் அடியில் விளக்கியமைகிறது. மேலும் முருகப்பெருமான் தோன்றிய பொழுதே இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அப்பெருமானை ஆற்றாது அஞ்சிய செய்தியினைப் பரிபாடலின் 14ஆம் பாடலானது சுட்டுகிறது. கலித்தொகையில் (பாடல் 83) முருகன் **"ஆல்அமர் செல்வன் அணிசால் மகன்"** என்ற கருத்தும் ஈங்குச் சட்டப்படுகிறது.

நம்பிக்கைத் தொன்மம்

நம்பிக்கை சார்ந்த தொன்மங்களும் பண்டைய இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது. அவ்வகையில் குறுந்தொகையில் முருகன் பற்றிய தொன்மக் குறிப்புகள் காணப்பெறுகின்றன. முருகப்பெருமான் இவ்வுலகைக் காத்தலானே இவ்வுலக உயிர்கள் நிலைபெற்றன என்னும் செய்தியைக் குறுந்தொகையின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் காணமுடிகிறது.

பண்டைத் தமிழர்கள் மரத்தின்கண் தெய்வம் உறைகின்றது என்ற நம்பிக்கை உடையோராய் விளங்கியதை இலக்கியங்கள் கூறும். அவ்வகையில் குறுந்தொகையின் 87ஆம் பாடலில் **"மன்ற மராஅத்த பேஎமுதிர்க் கடவுள்"** எனும் அடியில் முருகப் பெருமான் கடம்ப மரத்தின்கண் உறையும் செய்தியை அறிய இயலுகிறது.

சடங்கு சார்ந்த தொன்மம்

சங்க இலக்கியங்களில் சடங்கு சார்ந்த தொன்மங்களும் ஒருசேர இடம்பெற்றுள்ளன. வேலன் வெறியயர்தல் என்னும் பகுதியில் தலைமகள் உடல் மெலிவுற்றமை தெய்வத்தால் வந்தது என எண்ணி, உறவினர் முருகவேளுக்கு வெறியாட்டு நிகழ்த்திய செய்தி,

"உண்துறை அணங்கு இவள் உறைநோய் ஆயின்" எனும் ஐங்குறுநூறு நூலில் (பாடல் – 28) இடம்பெற்றுள்ளதை அறியலாம். மேலும்,

"சேய் மலைநாடன்' செய்த நோயே" (ஐங். 242)

"கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி" (ஐங். 243)

"முருகு என மொழியும் ஆயின்" (ஐங். 245)

"அணங்கும் அணங்கும் போலும் அணங்கி " (நற். 376)

"அன்னை அயரும் முருகுநின்" (நற். 376)

"முருகு அயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல" (குறுந். 362)

"நெடுவேள் பேணத் தணிகுவள் இவளென" (அகம். 22)

"முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு நடுநாள்" (அகம். 22)

"செல்வன் பெரும் பெயர் ஏத்தி வேலன்" (அகம். 98)

போன்ற அடிகள் சடங்கு சார்ந்த தொன்மத்திற்குச் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

புராணச் செய்தி

புராணம் என்பதற்குப் பழங்கதை என்பது பொருளாகும். முருகனைக் குறித்த புராணச் செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

முருகன் அவுணர்களுக்குத் தலைவனாக விளங்கப்பெற்ற சூரபதுமனையும், அவனது சுற்றத்தாரையும் அழித்த செய்தி இலக்கியங்களால் புனையப்பெறும். அவ்வகையில் குறுந்தொகை (பாடல். 1) **"செங்களம் படக்கொன் றவுணர்த் தேய்த்த"** செய்தியும், கடலின்கண் நடுவே மாமர வடிவாய் நின்ற சூரபதுமனை முருகவேள் அழித்தச் செய்தியும் கருதத்தக்கன. 59ஆம் அகநானூற்றுப் பாடலில் "சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேல்" என்ற குறிப்பும் காணக்கிடக்கிறது. "ஒன்னாதார்க் கடந்து அடூஉம் – உரவுநீர் மாகொன்ற" (கலி. 27)

"மாகடல் கலக்குற மாகொன்ற மடங்காப்போர்" (கலி. 104)

"சூர்கொன்ற செவ்வேலாற்பாடி பலநாளும்" (கலி. 93)

"சுருடை முழுமுதல் தடிந்த பேர் இசை" (பதிற். 11)

"முருகு உடன்று கறுத்த கலி அழி மூதூர்" (பதிற். 26)

"சூர்நவை முருகன் சுற்றத்து அன்ன" (புறம். 23)

"நோயுடை நுடங்குசூர் மாமுதல் தடிந்து" (பரி. 5)

போன்றவரிகள் கவனத்துக்குரியவை.

மேலும் (பரி. 18), (பரி. 21) போன்ற பாடல்களும் சூரபதுமனை முருகன் வெற்றி கொண்ட சிறப்பினை எடுத்துரைக்கின்றன.

கொற்றவை

என்பவள் பாலை நிலத்துக்குரிய தெய்வமாக தமிழ் இலக்கியம் குறிப்பிடுகிறது. கள்ளர், மறவர், வேட்டுவர் மற்றும் எயினர் (எயினர் என்பவர்கள் பாலை நில வேட்டுவர்கள்) கொற்றவையை வணங்கியதாகச் சங்ககாலத்துக்குப் பிற்பட்ட இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. வேட்டுவர் பாலை நிலத்துக்குரிய பூர்வகுடி மக்களாக அறியப்பட்டாலும், அவர்கள் ஐவகை நிலங்களிலும் பரவி வாழ்ந்தனர்.கொற்றவை என்பவள் குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய தெய்வமாகப் சில பழந் தமிழ் நூல்களிலே குறிப்பிடப்பட்டாலும், பிற்காலத்தில் கொற்றவை பாலை நிலத்துக்கு உரிய தெய்வமாகவே பெரும்பாலும் விவரிக்கப்படுகிறாள். பாலைக்கு என்று தனி நிலம் இருந்திடாமல் முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறை திரிந்து கதிரவன் வெம்மையாலே எங்கும் வளமை தீய்ந்து போயுள்ள இடங்களே பாலை என ஆனதால், குறிஞ்சி நிலத்தில் வழிபட்டதாக கருதப்படும் கொற்றவை பாலை நிலக் கடவுளாக ஆகியிருக்கலாமென கருதவும் வாய்ப்புண்டு.

கொற்றவையின் தோற்றம்

கொற்றவை எப்படியான தோற்றம் கொண்டவள் என்பது பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் சிலப்பதிகாரத்துக்கு முந்திய நூல்களில் காணப்படவில்லை. எனினும், கொற்றவைக்கு அத்தெய்வத்தின் இயல்பை விளக்கும்படியான வடிவம் இருந்தது என்பதை உய்த்து உணரும்படியான தகவல்கள் அந்நூல்கள் சிலவற்றில் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகார வரியில், மறக்குலப் பெண்ணான சாலினி, கொற்றவையாகக் கோலம் புனைந்தது பற்றிய விவரங்கள் தரப்படுகின்றன. இது அக்காலத்தில் மக்கள் கொற்றவையை எப்படியான தோற்றத்தில் வழிபட்டனர் என்பதை அறிய உதவுகின்றது.

இன்று கிடைப்பவற்றுள் மிகப் பழைய தமிழ் நூலான தொல்காப்பியத்தின் பொருள் இலக்கணத்தில் கொற்றவை நிலை என்னும் ஒரு பிரிவு சொல்லப்படுகிறது. போருக்குச் செல்வோர் கொற்றவையின் பெருமைகளைக் கூறி அத் தெய்வத்தை வழிபட்டுச் செல்லுதலே கொற்றவை நிலை எனப்படுகின்றது. காலத்தால் முற்பட்ட இந்த நூலிலேயே கொற்றவை இடம்பெற்றிருந்தும், சங்க இலக்கியங்கள் எதிலும் கொற்றவைத் தெய்வம் பெயர் குறித்துக் குறிப்பிடப்படவில்லை. கொற்றவை கானகத்தில் உறையும் மறவர்களுடைய கடவுள் ஆவாள். எனவே "ஓங்குபுகழ் கானமர் செல்வி" என அகநானூறு (345.4-5) குறிப்பிடுவது கொற்றவையையே எனலாம். அத்துடன் குறுந்தொகையில் "விறல் கெழு சூலி" எனவும், பதிற்றுப்பத்தில் "உருகெழு மரபின் அயிரை" எனக் குறிக்கப்படுவதும் கொற்றவையையே என்பது சில அறிஞர் கருத்து. சங்க காலத்துக்குப் பிற்பட்ட சங்க மருவியகால இலக்கியங்களில் கொற்றவை பற்றிய சில குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. கலித்தொகையில், தலைவனின் தன்னிடம் கூறும் வஞ்சக வார்த்தைகளுக்கு உவமை கூறுவதாக, "பெருங்காட்டுக் கொற்றவைக்குப் பேய் நொடி சொல்வதுபோல" என்னும் பொருள்படும் பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய் நொடித்தாங்கு என்னும் வரி உள்ளது. பரிபாடலிலும், நெற்றி விழியா நிறைத்திலகம் இட்டாளே கொற்றவைக் கோலங் கொண்டு ஓர் பெண் என்ற வரியில் கொற்றவை

பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படை, தமிழ்க் கடவுள் எனக் கருதப்படும் முருகனைக் "கொற்றவை சிறுவ"[2], "பழையோள் குழவி"[3] என்னும் தொடர்களால் குறிப்பிடுகிறது. இது கொற்றவையை முருகக் கடவுளின் தாயாகப் பழந்தமிழர் கருதியதைக் காட்டுவதுடன், "பழையோள்" என்று குறிப்பிட்டிருப்பதன் மூலம் கொற்றவை வழிபாட்டின் தொன்மையும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருப்பதாகக் கொள்ளலாம். இதிலிருந்து, திருமுருகாற்றுப்படைக்கு முந்திய பெரும்பாணாற்றுப்படையில் "சூரனைக் கொன்ற முருகனைப் பெற்ற வயிற்றினையும், பேய்களாடும் துணங்கைக் கூத்தையும் அழகையும் உடைய இறைவி[4]" என்னும் பொருள்படும்.

பழந்தமிழ்க் கடவுள் முருகனின் தாயாகவும் கொற்றவை கருதப்பட்டாள். கலித்தொகை முருகனைச் சிவனின் மகனாகக் காட்டுகின்ற போதிலும், சிவனுக்கும், கொற்றவைக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்துக்கு முந்திய நூல்கள் எதிலும் பேசப்படவில்லை. கலித்தொகை, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை போன்ற சங்ககாலத்துக்குப் பிற்பட்ட நூல்கள் சிவனின் துணைவியாக உமையை முதன்மையாகப் பேசுகின்றன. எனினும் இம்மூன்று நூல்களும் கொற்றவை பற்றியும் பேசத் தவறவில்லை. திருமுருகாற்றுப்படை முருகனை "மலைமகள் மகன்" என்று உமையின் மகனாகக் காட்டுவதையும் காணலாம். இவ்வாறு பல்வேறு கருத்துக்களும் கலந்து காணப்படுவது.

அக்காலத்தில் சமசுக்கிருதவயமாக்கத்தின் தொடக்க நிலையைக் காட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். சிலப்பதிகாரமும் உமை, கொற்றவை இரண்டு பெண்தெய்வ வடிவங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. இதில் கொற்றவையே முதன்மை பெறுகின்றது எனினும், முன்னரே குறிப்பிட்டபடி கொற்றவையில் சமசுக்கிருதவயமாக்கத்தின் தாக்கம் புலப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கொற்றவை திருமாலின் தங்கையாகக் காட்டப்பட்டதுடன் திருமாலின் ஆயுதங்களான சங்கு, சக்கரம் முதலியவற்றையும் கொற்றவை தாங்கியிருப்பதாகக் காட்டப்பட்டது. சமஸ்கிருதமயமாக்கல் காரணமாக சில தமிழர்கள் அவளை சமஸ்கிருத வேதங்களில் இருந்து காளி என்று தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர்.

பாவை, கிளி, காட்டுக்கோழி, மயில், பந்து, கிழங்கு ஆகியவற்றைக் கொடுத்து மான் மீது கொற்றவையை உலாவரச் செய்து, பின்னால் வண்ணக் குழம்பு, சுண்ணப் பொடி,

மணமுள்ள சந்தனம், அவரை, துவரை, எள்ளுருண்டை, இறைச்சியுடன் கூடிய சோறு, புகை முதலியவற்றைத் தாங்கியபடி பெண்கள் வருவர். வழிப்பறியின் போது கொட்டும் பறை; சூறையாடும்போது ஊதப்படும் சின்னம், கொம்பு, புல்லாங்குழல் என்பவை முன்னால் இசைத்துக்கொண்டு வருவர்.

நடுகல் அமைப்பு

நடுகல் எனில் இறந்தவர் உடலை புதைத்த பின் அவ்விடத்தின் மேல் நடப்படும் கல் ஆகும். இந்நடுகல் பற்றி தமிழின் தொன்மை சிறப்பு மிக்க தொல்காப்பியம் பலவாறு கூறியுள்ளது. நடப்போகும் கல்லில் இறந்து போன வீரனின் உருவம் புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்படும், வீரனின் உருவம் நின்ற கோலத்தில் இடக்கையில் வில் ஏந்தி, வலக்கையால் இடுப்பில் உள்ள உடைவாளை உருவுவது போல் காணப்படும். வேட்டையாடியதில் உதவி செய்து இறந்துபட்ட நாய்க்கும நடுகல் நட்டுள்ளனர்.

நடுகற்களின் பெயர்கள் நடுகற்கள் இருக்கும் இடங்கள்

வேடியப்பன் கோவில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. வேடர், கிருஷ்ணாரப்பன், மீனாரப்பன், சன்யாசியப்பன் என்று பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றது. நடுகற்கள் இருக்கும் இடங்கள் தமிழ் நாட்டில் வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, சேலம், தர்மபுரி, கோவை ஆகிய மாவட்டங்களில் கிடைத ்துள்ளன. பெரும்பாலும், ஊர்களின் புறத்தே காணப்படுகின ்றன. ஊரின் நடுவே காணப்படுவதில்லை. நடுகல்லில் கல்வெட்டின் அமைப்பு நடுகல்லில் உள்ள கல்வெட்டுகள் சுருக்கமாக இருக்கும். மன்னனின் பெயர், ஆட்சி ஆண்டு, வீரமரணம் எய்தியவரின் பெயர், அவரது செயல்கள், நிறைகோடல் மீட்டல்கள் போன ்றவை பொறிக்கப்பட்டுள ்ளன.

நடுகற்களில் எழுத்தும் மொழியும்

தமிழகத்தில் பல்லவர், பாண்டியர், கங்கர், சோழர், நுளம்பர், போசளர், விஜயநகர மன ்னர்கள் காலத்து நடுகற்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை கி.பி. 5 முதல் 15 வரையிலான நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவை. பல்லவ மன்னர் காலத்து நடுகற்களில் வட்டெழுத்துகளும் சிலவற்றில் தமிழ் எழுத்துக்களும் காணப்படுகின்றன. கன ்னட எழுத்துக்களும் உள்ளன. ஆனால், வடமொழியில் எழுதப்பட்ட நடுகற்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. பல்லவ மன்னன் கம்பவர்மனின் காலத்திய நடுகல்லில் நல்ல தமிழில் உரைநடைப்பகுதி உள்ளது. நாட்டுப்பிரிவு, ஆட்சி ஆகியனவும் சிலவற்றில் இடம் பெறுவதுண்டு.

சங்க கால நடுகற்கள்

தமிழகத்தில் இதுவரை கிடைத்த தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முந்தியது தேனி மாவட்டம் புலிமான் கோம்பையில் தஞ்சை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் தொல்லியல் துறை பேராசிரியர் கா. ராஜன் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மூன்று நடுகற்கள். இவை சங்க காலத்தை சார்ந்தவை.

புலிமான் கோம்பை நடுகற்கள்

புலிமான் கோம்பையில் மூன ்று நடுகற்களும், தாதப்பட்டியில் ஒரு கல்லுமாக மொத்தம் நான்கு நடுகற்கள் கண்டறியப்பட்டன. இவை கிறித்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்தினைச் சார்ந்த இறந்தோரைப் புதைக்கும் கல் பதுக்கை, கல் திட்டை எனப்படும் கல்லறைக்கு அருகில் நடப்பட்டிருந்தன. தமிழ் நாட்டில் மட்டுமின்றி இந்திய அளவில் இதுவரை கிடைத்த நடுகற்களில் இவை மிகப் பழமையான நடுகற்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு கிடைத்த நடுகற்கள் சுமார் இரண்டு மீட்டர் உயரமான நடுகற்கள் ஆகும்.

தாதப்பட்டி நடுகல்

அடி ஒன் பாகல் பாளிய் கல் பேடு தீயன் அந்தவன் கூடல் ஊர் ஆகோன்" என்ற எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட இதன் பொருள் கூடல் ஊரில் நடைபெற்ற ஆகோள் பூசலில் உயிர் நீத்த பேடுதீயன் அந்தவன் என்பவனுக்கு எடுப்பித்த கல் என்று பொருள் கொள்ளலாம். ஆகோள் என்பதற்குப் பகைவரின் பசுக்களைக் கவர்தல் என்று பொருள் கொள்வதால் இது வெட்சிப் பூசலில் நூற்றாண்டுக்கும் முற்பட்ட தமிழ் பிராமி எழுத்தாகும். வேள் ஊர் பதவன் அவ்வன் என்பது வேள் ஊரைச் சார்ந்த பதவன்-அவ்வன் என்பவனுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகல் என்று பொருள்படும். உயிரெழுத்துக்களில் தொடங்கும் பகுதிகள் முந்தைய பெயர்ச் சொற்களுடன் இணையும் போது சேர்த்தெழுதப்படாமல் பிரித்தெழுதப்படுதல் மரபு ஆகும். அதே மரபு இந்த மூன்று நடுகற்களில் பின்பற்றப்பட்டு உள்ளது. இவை மாங்குளம் தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுகளை விட காலத்தால் முற்பட்டதாக விளங்குவதால் இதன் காலம் கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னதாகக் கருதலாம். சங்க இலக்கியங்களிலும், தொல்காப்பியத்திலும் நடுகல் பற்றிய செய்திகள் பல இருப்பதால் நடுகல்லின் தொன்மை வரலாற்றை அறியமுடிகிறது. மருதனிளநாகனார், கல் பாடிய நாகனார் என்று அழைக்கப்படுகிறார். மூதின் முல்லைத ்துறை நடுகல்லைக் கடவுளாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

நல்லமர் கடந்த நாணுடை மறவர்
பெயரும் பீடும் எழுதி யதாதொறும்
பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல் (அகம். 67)

என்று அகநானூறு நடுகல்லில் வீரருடைய பெயரும் பெருமைகளையும் எழுதி நடுகல் நாட்டப்பட்டது என்ற செய்தியை விளக்குகிறது.

காட்சி கால்கோள˙ நீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு மரபின் பெரும்படை வாழ்த்தல் என்று
இருமூன்று மரபில் கல்லொடு புணர (தொல்.பொருள். 63: 19-21)

எனத் தொல்காப்பியமும் அதன் பின் வந்த இலக்கண நூல்களும் நடுகல் பற்றி கூறியுள்ளன. இது தவிர போரில் வீரமரணம் அடைந்தவர்களுக்கும், புலியைக் கொன்றவர்களும் என புடைப்புச் சிற்பங்கள் உள்ளவாறு பல நடுகற்கள் கிடைத்துள்ளன. மேலும் கணவனை இழந்த நிலையில் தீப் பாய்ந்து உயிர்நீத்த பெண்களுக்கு எடுக்கப்பட்ட நினைவு கற்கள் நாயக்கர் காலத்தில் அதிகமாக கிடைத்துள்ளன. இவை சதிக்கல் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வகை கற்கள் இந்தியா முழுமையும் கிடைக்கின்றன. அசோகரின் கல்வெட்டுகள் கூட குறும்பாறை, தூண் கல்வெட்டுகளாக கிடைத்ததை அறியலாம்.இந்நடுகற்கள் இறந்தவர்கள் முடிவையும் அதில் உள்ள கல்வெட்டு எழுத்துகள் 'கல்வெட்டின் தோற்றத்தையும்' கொண்டிருப்பதை மறுக்க இயலாது.

இவ்வாறு எழுதும் பொழுது சுவடி அல்லது செப்பேட்டில் உள்ளதை அக்கல்லின் மேல் எழுதிவிட்டு அவ்வாறே வெட்டுதலை செய்வர். எழுத கூடிய பலர் மொழியறிவு பெற்றில்லாமல் கூட இப்பணியை செய்ததால் சிற்சில தவறுகளும் ஒழுங்கின்மையும் கல்வெட்டுகளில் காணப்படினும், பிற்கால வளர்ச்சியில் கல்லெழுத்தாளர்களின் மொழிநடையை காணும் பொழுது பன்மொழி அறிவு பெற்றவர்களாக அவர்கள் விளங்கியதை கண்கூடாக காணமுடிகிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சரிபார்க்கவும்

1. கல்வெட்டுகள், இலக்கியப் படைப்புகள், தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் பிற ஆதாரங்கள் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று வளர்ச்சியைப் பற்றிய நமது புரிதலுக்கு பங்களிக்கின்றன.
2. பண்டைய தமிழர் நாகரிகத்தின் முக்கிய அம்சங்களை ஆராயுங்கள்.
3. பண்டைய தமிழ் சமூகத்தின் கலாச்சார மற்றும் சமூக அம்சங்களைப் புரிந்து கொள்வதில் சங்க இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
4. சங்க இலக்கியங்களில் பிரதிபலிக்கும் பண்டைய தமிழ்நாட்டின் சமூக மற்றும் பொருளாதார வாழ்க்கையைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
5. பழங்காலத் தமிழ்நாட்டு மக்களின் மதப் பழக்கவழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் ஆராயுங்கள்.
6. பண்டைய தமிழ் சமய மற்றும் கலாச்சார மரபுகளில் முருகன் மற்றும் கொற்றவை போன்ற தெய்வங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
7. சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களையும் கல்வெட்டுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

இயல் - இரண்டு

பல்லவர்கள் - தென்னிந்திய கலாசாரத்தின் தோற்றம் - வரலாறு மற்றும் பங்களிப்பு - சமுகம் - மத நிலைகள் - மாநிலத்தின் பக்தி இயக்கம் - சைவம் மற்றும் வைணவ மரபுகளின் வளர்ச்சி - கோவில் நிர்வாகம் - கலை மற்றும் கட்டக்கலை - கல்வி - கதிகாக்களின் இலக்கியங்கள்.

குறிக்கோள்கள்

- பல்லவர்களின் பின்னணி மற்றும் தோற்றம் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.
- பிரபலமான பல்லவர்களின் வரலாற்றைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
- பல்லவர்கள்-சாளுக்கியர்களின் மோதலுக்குப் பின்னால் உள்ள காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

பல்லவர்கள தோற்றம்

பல்லவர் என்ற சொல்லும் சாக மரபின் ஒரு பிரிவினரான பார்த்தியரைக் குறிக்கும் “பஹ்லவர்” என்ற சொல்லும் ஒருவாறு ஒன்றுபட்டிருப்பதைக் கண்டு டாக்டர் ஸ்மித், வெங்கையா, ஜோவ்துாப்ரே, முதலானோர் பல்லவர்கள் பாரசீக நாட்டின் வட பகுதியிலிரந்த பார்த்தியர் என்றனர். வைகுந்த பெருமாள் ஆலயத்தில் காணப்படும் சிறிய சிற்பமொன்றில் இரண்டாம் நந்திவர்மனின் தந்தை விஹிரண்யவர்மன் யானை முகக்கிரிடம் ஒன்றை சூட்டிக்கொண்டு காட்சியளிக்கின்றார். இந்தக் கீரிடம் பாக்டீரிய மன்னர்களின் கிரிடத்தைப் பொல் காணப்படுவதால் பல்லவர்கள் பாரசீகத்தினர் என்று திரு. வேங்கடசுப்பார் கூறுகின்றனர்.

பல்லவர்கள் வெளிநாட்டவர்கள் என்றும் தமிழகத்தின் அரசியல் சூழ்நிலையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியான நிலைமையை தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட வெளிநாட்டவர் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்து ஆட்சியாளர்களை வீழ்த்தி தங்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர் என்றும், புதிய ஆட்சியை ஏற்படுத்திக்கொண்ட மன்னர்கள தங்கள் வம்சத்திற்கு “பல்லவர்கள்” என்று பெயர் சூட்டிக் கொண்டனர் என்றும் ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர்.

இலங்கையை அடுத்த மணிபல்லவம் என்பதே பல்லவர்களின் பிறப்பிடமாகும் என்று சி.இராச நாயகம் கூறுகின்றார். இவர் மணிமேகலைக் காப்பியத்தை ஆதாரமாக கொண்டு
மணி பல்லவத்தைத ஆண்ட நாகர் மகளான பீலிவளை என்ற நாக கன்னிக்கு களவொழுக்கத்தின் பால் ஒரு மகன் பிறந்தான். மணிபல்லவத் தீவிலிருந்து தமிழகம் எந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அவன் வந்த கப்பல் உடைந்தது. ஆனால் அவன் தொண்டை மண்டலக் கொடியால் கற்றப்பட்டு கரை சேர்ந்தான் என அணிமேகலை கூறுகின்றது. இதனைக் கொண்டு அவன் தொண்டைமான் என்றும் இளம்திரையன் என்றும் அழைக்கப்பட்டான். ஆவன் ஆட்சி புரிந்த பகுதி தொண்டைம ண்டலம் எனப்பட்து. இவனே பெரும்பாணாற்று படையில் போற்றப்பட்ட தொண்டைமான் இளத்திரையனாவான்.

பல்லவர்கள் இந்தியாவிற்கு வெளியே இருந்து வந்தவர்கள் என்றால் அவர்கள் எப்போது இந்தியாவிற்கு வந்தார்கள் எங்கிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தர்கள் எப்படி வந்தார்கள், ஏன் வந்தார்கள் என்ற

கேள்விகளுக்கு எங்கேயும் விளக்கம் தரப்படவில்லை. கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் மற்றும் இலக்கியங்களும் இது பற்றி கூறவில்லை. ஆதலால் பல்லவர்கள வெளிநாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் என்ற கூற்றினை பெரும்பாலான வரலாற்றுச் ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

பல்லவர்கள் இந்தியர்களே என்பது பெரும்பாலோரது கருத்து இவர்கள் இந்தியாவில் எப்பகுதியிலிருந்து இங்கு வந்தார்கள் என்பது எதிலும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. சிலர் வடமேற்கு இந்தியாவைச் சார்ந்தவர்கள் என்றும் வட இந்தியாவை சார்ந்தவர்களென்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இன்னும் சிலர் குறும்பர்கள் என்றும், புலிந்தவர்கள் என்றும், சாதவாகனர்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்றும் கூறுகின்றனர்.

கிள்ளி வளவன் என்ற சோழனுக்கும் இலங்கைக்கருகில் உள்ள மணிபல்லவம் என்ற தீவிலிருந்த நாக கன்னிகைக்கும் பிறந்த இளந்திரையன் தொண்டைமண்டலத்தை காஞ்சியிலிருந்து சோழனுக்கு அடங்கிய சிற்றரசனாக ஆளத்துவங்கினான். மணிபல்லவத்திலிருந்து வந்த இளந்திரையனின் பரம்பரையினரே பல்லவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டதாக சிலர் கூறுகின்றனர். தொண்டையர் என்ற சொல்லும் பல்லவர் என்ற சொல்லும் ஒரு பொருளையே குறிக்குமென்றும், சாதவாகனப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் காஞ்சியில் தொண்டையர்கள் ஏற்படுத்திய சுதந்திர அரசே பல்லவர்கள் அரசாகும் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். பல்லவர்கள் தமிழர்கள் அல்லர் என்பதற்கு ஆதரவாக எடுத்துக்காட்டப்படுவது முற்காலப் பல்லவர்கள் தமிழல்லாத பிறமொழிகளில் பட்டயங்கள் வெளியிட்டதேயாகும். இந்த ஐயப்பாட்டை பேராசிரியர் என்.சுப்பிரமணியம் கீழ்கண்டவாறு தெளிவாக்குகிறார்.

கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் காவிரிபூம்பட்டிணம் கடல்கோளுக்கு இரையான பின்னர் சோழ மன்னன் காஞ்சிக்கு தன் தலைநகரை மாற்றியிருக்கக்கூடும். காஞ்சியிலிருந்த இளந்திரையன் காஞ்சியிலிருக்க விரும்பாமல் வேங்கடத்துக்கு வடக்கே சென்று தனியாக ஓர சிற்றரசை ஏற்படுத்தியிருக்க கூடும். பின்னர் சாதவாகனர்களின் ஆதிக்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு தங்களை தொண்டையர்கள் என்று கூறாமல் பல்லவர்கள் என்று வடமொழியில் கூறியிருக்கவேண்டும். சாதவாகனர்களுக்கு கட்டுபட்டு பல்லவர்கள் பிராகிருதம் மொழியில் தங்கள் ஆட்சியை நடத்தி வந்தனர். வடமொழிக்கும் ஆதரவு அளித்தனர். சாதவாகனப் பேரரசு சரிவடைந்த பின் சுதந்திரமடைந்த பல்லவர்கள் கி.பி.நான்காம் நூற்றாண்டின் துவகத்தில் மீண்டும் காஞ்சிபுரத்திற்கு வந்த பொழுது தங்களுடைய பழைய மொழியையும் மறந்திருக்க வேண்டும். மேற்கூறிய விளக்கங்களால் பல்லவர்கள் தமிழர்களாகத்தான் இருக்கமுடியும் என்று எண்ணப்படுகிறது. மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்தக்களை அடிப்படையாக வைத்து பார்க்கும்போது பல்லவர்கள் தமிழர்கள் தான் என்று தோன்றுகின்றது. ஆனால் பின்வரும் வாதங்கள் பல்லவர்கள் தமிழர்கள் அல்ல என்பதை தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

பல்லவர்க் தமிழ் மரபினர் அல்ல என்பதை மட்டும் உறுதியாகச் சொல்லலாம். தொடக்க காலப் பல்லவரின் பட்டயங்கள், கல்வெட்டுக்களில் தமிழ் மொழியே கிடையாது.
துனித் தமிழ் பெயர்களை சங்க காலத்தில் கண்டோம். ஊதாரணமாக நெடுஞ்செழியன், கரிகாலன், செங்குட்டுவன் போன்றவைகள். ஆனால் எந்தப் பல்லவ அரசனும் தமிழ்ப் பெயர் கொள்ளவில்லை. சிம்மவிஷ்ணு, சிம்மவர்மன், நரசிம்மவர்மன் போன்ற பெயர்களையே பல்லவ மன்னர்கள் கொண்டுள்ளனர். விஜயநகரப்பேரரசர்கள் தெலுங்கு மன்னர்களாக இருந்த பொதிலும் தமிழில் கல்வெட்டுக்களை செதுக்கினர். இலக்கியங்களை பார்க்கும் பொழுதும் நந்திவர்மன் காலத்திற்கு பின் தானட இலக்கியம் தமிழ் மொழியில் ஏற்றம் பெறுகின்றது. தமிழ் மொழியில் இந்த அளவில் வடமொழி கலப்பு சங்க காலத்தில் இல்லை. ஆதலால் பல்லவர்கள் தமிழ் மரபினர் அல்ல என்ற முடிவிற்கு அறிஞர் பெருமக்கள் வருகின்றனர்.

முதலாம் மகேந்திரவர்மன்

முதலாம் மகேந்திரவர்மன் கி.பி.580-ல் அரியணை ஏறினான். இவனுக்கு பல பட்டப்பெயர்களும், புனை பெயர்களும் உண்டு. அவை மகேந்திர விக்ரமன், மகேந்திர போத்தராசா, சத்துருமல்லன், விசித்திர சித்தன்,குணபரன், மத்தவிலாசபிரகாசன். நரேந்திரன், சேத்தக்காரி, கலகப்பிரியன், சங்கீரணசாரதி, நரவர்கணன், பிரசிருப்பிரியன், போத்திரையன், விக்கிரமன், சித்திரகாரப்புலி என்பனவாகும். படையெடுப்புகள்

சாளுக்கியப் படையெடுப்புகள்

பல்லவர்களுக்கும் சாளுக்கியர்களுக்கும் கி.பி. 7-ம் நூற்றாண்டு முதல் தொடர்ச்சியாக போர் தொடங்கலாயிற்று. சாளுக்கிய மன்னன் இரண்டாம் புலிகேசி தனது பேரரசை கிழக்கிலும், மேற்கிலும், வடக்கிலும் பலப்படுத்திய பின்னர் தெற்கு நோக்கி விரிவுபடுத்த எண்ணினான். தேற்கில் கடம்பர், கங்கர், ஆலம்பர் மயூரர் போன்றவர்களை தோற்கடித்த பின்பு பல்லவ நாட்டின் மீது படையெடுத்தான் பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மன் தோற்கடித்து பல்லவ நாடு முழுவதையும் தன் வசப்படுத்த வேண்டும் என்று புலிகேசி எண்ணினான். புல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மனுக்கும் சாளுக்கிய மன்னன் இரண்டாம் புலிகேசிக்கும் இடையே நடைபெற்றப் போரில் மகேந்திரவர்மன் தோற்கடிக்கப்பட்டான் என்றும், புலிகேசியின் பெரும் படையைக் கண்டு அஞ்சி காஞ்சி மன்னன் காஞ்சிக் கோட்டைக்குள் சென்று ஒழிந்து கொண்டதாகவும் புலிகேசியின் அய்ஹோல் கல்வெட்டு கூறுகின்றது. ஆனால் சாளுக்கிய மன்னன் புலிகேசியால் தலைநகர் காஞ்சியைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை.

புலிகேசி பல்லவர் நாட்டை விட்டு சென்ற பின்னர் மகேந்திரவர்மன் இழந்த பகுதிகளை மீட்க முயன்றபோது மீண்டும் பல்லவ சாளுக்கிய போர் ஏற்பட்டது. மகேந்திரவர்மன் புலிகேசியையும் பிற பகைவர்களையும் ‘‘புள்ளலூர்’’ என்னுமிடத்தில் சந்தித்தான் என்றும் தொடர்ந்து நடைப்பெற்ற போரில் மகேந்திரவர்மன் புலிகேசியையும் ஏனைய பகைவர்களையும் தோற்கடித்தான் என்ற செய்தியை நந்திவர்மன் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட வடமொழி செப்புப் பட்டயமான ‘‘காசாக்குடி’’ பட்டயம் குறிப்பிடகின்றது.

அய்ஹோல் கல்வெட்டும், காசாக்குடி பட்டயமும் தங்களுடைய மன்னன் வெற்றி பெற்றதை குறிப்பிடுகின்றதே தவிர தெளிவாக யார்வெற்றி பெற்றார் என்பதைக் தெளிவாக குறிப்பிடவில்லை. எனினும் பல்லவ-சாளுக்கிய போர் பற்றி சில விளக்கங்கள் இவ்விரண்டும் ஆதாரங்கள் மூலம் நமக்கு கிடைக்கின்றது.

சமயமும் கோயில்களும்

கி.பி.3-ம் நூற்றாண்டு முதல் சமண சமயம் தமிழகத்தில் ஓங்கி இருந்தது எனலாம். அச்சமயம்வரைப் பல்லவர்கள் சமண வளர்ச்சிக்கு பல உதவிகள் புரிந்தனர். மகேந்திரவர்மனும் சமண சமயத்தவனாகவே ஆரம்பத்தில் இருந்தான். சைவர்களுக்கு அவன் பல கொடுமைகள் செய்தான் வயிற்று வலியால் வாடிய திருநாவுக்கரசர் சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு மாறியதும் சமயத்துறையில் சைவம் தழைக்கலாயிற்று. சமணம் மறையலாயிற்று ஆத்திரமடைந்த சமணர் மன்னனை துாண்டி திருநாவுக்கரசருக்கு பலகொடுமைகள் செய்தனர். கொடுமை செய்து மீண்டும் சமண சமயத்திற்கு மாற்ற நினைத்த மன்னனே மன மாற்றமடைந்து சைவ சமயத்தை தழுவினான். அதன் விளைாக சமணர்கள் பல கொடுமைக்குள்ளாயினர். திருப்பாதிரிப்புலியூரிலிருந்த சமண பள்ளிகளை அழித்து திருவதிகையில் ஒரு சிவன் கோயிலைக் கட்டி அதற்கு குணபரம் ஈஸ்வரம் என பெயரிட்டான்.

திருச்சியில் காணப்படும் கல்வெட்டு மகேந்திரனை குணபரன் என்றே குறிப்பிடுகின்றது. அதில் அவன் சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாறியதையும் குறிப்பிடுகின்றது. சுருங்க கூறின்மகேந்திரவர்மனின் சமய மாற்றமே சைவம் வளர பேருதவியாக இருந்தது. மகேந்திரவர்மன் பல்லவ நாட்டின் பல இடங்களில் மலைக்குகை கோயில்களை குடைந்தான். மராட்டியத்தில் வாதாபியிலும் பள்ளதாக்கிலும் குகை கோயில்கள் காணப்பட்டாலும் மலை குகை கோயில்களை முதலில் குடைந்தவன் மகேந்திரவர்டன் ஆவார். இவன் காலத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி, திருக்கழுகுன்றம், பல்லாவரம், தளவானுார், சீயமங்கலம், வல்லம் ஆகிய இடங்களில் சிவன் கோயில்களும் மாமண்டூர், மகேந்திரவாடி நாமக்கல், சிங்கவரம் ஆகிய இடங்களில் பெருமாள் கோயில்களும் மண்டகப் பட்டில் மும்மூர்த்தி கோயிலும் சித்தனவாசலில் சமணக் கோயிலும் மலைகளில் குடையப்பட்டன.

மகேந்திரவர்மன் தன் பெயர் நிலைத்திருக்க **‘‘**மகேந்திர மங்கலம்**’’** என்னும் ஊரை மாமண்டூரில் ஏற்படுத்தினான் அங்கு சித்திரமேகத்தடாகம் என்னும் ஏரி ஒன்றை அமைத்தான். மகேந்திரவாடி என்னும் ஊரை அமைத்து அங்கு மகேந்திரப்பள்ளி என்னும் சிவன் கோயிலை அமைத்தான்.

முதலாம் நரசிம்மவர்மன்

காஞ்சி மன்னர்களுன் மிகச்சிறந்தவன் முதலாம் நரசிம்மவர்மன் ஆகும். மகேந்திரவர்மனின் புதல்வனாகிய இவன் தந்தையிடமிருந்து பரந்த பேரரசினைப் பற்று கி.பி.668 வரை சிறப்புடன் ஆட்சி செய்தான். இவன் வாதாபி சாளுக்கியருடன் போரிட்டு மாபெரும் வெற்றி பெற்று மாமல்லன் ஆனான். தொடர்ந்து இலங்கை மீது படையெடுத்து வெற்றி பெற்றான். சீன யாத்தரிகரான யுவான்சுவாங் இவனது காலத்தில் காஞ்சிக்கு வருகை தந்தார். மாமல்லபுரத்துத் திறந்த வெளிக்கலைகூடம் உருவாக்கப்பட்டது இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்ற குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும்.

வாதாபிப்போர்கள்

மகேந்திரவர்மனுடன் சாளுக்கிய மன்னனான இரண்டாம் புலிகேசி போர் நடத்தித் தாக்குதல் நடத்தியதன் பொருட்டு பழி தீர்க்கும் எண்ணங்கொண்டு தக்க தருணத்திற்காக நரசிம்மன் காத்திருந்தார். பல்லவர்கள் சாளுக்கியர்களுக்கு இணையாக வலிமை பெற்று விளங்கியதை புலிகேசி விரும்பவில்லை. எனவே பல்லவர்களின் வலிமையை உடைக்கவும், அழிக்கவும் நினைத்த புலிகேசி பழைய நினைவுகளுடன் பல்லவ நாட்டின் மீது மீண்டும் படையெடுத்தான். காஞ்சிக்கு 20 கல் தொலைவில் மாமல்லனை சந்தித்தான். புலிகேசிக்கும், நரசிம்மவர்மனுக்கும் நடைப்பெற்ற போரில் சாளுக்கிய மன்னன் தோற்கடிக்கப்பட்டான். இரண்டாம் புலிகேசியை சாளுக்கியத் தலைநகரான வாதாபிவரை துரத்தி சென்று வாதாபி நகரை அழித்துப் பல்லவர்க்கு ஏற்பட்ட பழியை நரசிம்ம வர்மன் தீர்த்துக் கெணர்டான். ஆதனால்தான் ''வாதாபி என்ற அரசனை அழித்த அகத்தியர்'' போன்றவன் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றான். இவன் வாதாபீயின் நடுவில் வெற்றித்தூணை நிறுவினான் என்று வேலுார் பாளைப் பட்டயங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு கைப்பற்றப்பட்ட வாதாபி நகரம் நரசிம்மவர்மனின் பதிமூன்றாவது ஆண்டு காலம் வரையில் பல்லவர்வசம் இருந்தது. இப்போரில் புலிகேசி இறந்திருக்க வேண்டும் என தெரிகின்றது. இவ்வாறு சாளுக்கியரைத் தோற்கடித்து வாதாபியை வென்றதால் வாதாபி கொண்டான் என்று நரசிம்மன் பெயர் பெற்றான்.

சாளுக்கியர் மரபின் வீழ்ச்சிக்கும் தாழ்ச்சிக்கும் பல்லவரே காரணமானவர் என்நு விநாயதித்தனது சோரப்பட்டயம் தெரிவிக்கின்ற என்பதால் பல்லவர் படை வாதாபியைப்படு சேதமடையச் செய்திருக்க வேண்டும். வாதாபியிலிருந்து வரும்பொழுது அங்கிருந்த கணேசர் சிலை ஒன்று கொண்டு வரப்பட்டது. அதனை வாதாபி கணேசர் என்று கூறுவர். வுாதாபி படையெடுப்பில் நரசிம்மவர்மனுக்கும் துணை நின்ற பல்லவர் படைத்தளபதி பரஞ்சோதியே பின்னாளில் போர் ஆடை தவிர்த்து காவி ஆடை அணிந்த சிறுத்தொண்ட நாயனார் ஆவார்.

இலங்கை படையெடுப்பு

முதலாம் நரசிம்மவர்மன் பல்லவ நாட்டை ஆண்ட பொழுது இலங்கையில் மானவர்மனுக்கும் அட்டதத்தன் என்பவனுக்குமிடையே அரியனை போட்டி ஏற்பட்டது. அப்போட்டியில் அட்டதத்தன் மானவர்மனை நாட்டைவிட்டு விரட்டினான். வேறு வழியின்றி மானவர்மன் பல்லவனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அவனுக்கு உதவியாக நரசிம்மன் பெரும் கப்பற்படையொன்றை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தான். ஆனால் இலங்கையைச் சென்றடைந்த படைவீரர்கள் உடல் நலமின்றி இருக்கிறான் என்ற வாந்தியை நம்பி பொரில் ஈடுபடாமல் பல்லவ நாடு திரும்பினர். மீண்டும் இரண்டாவது முறை இலங்கை நோக்கி படையெடுப்புத் துவங்கியது.

இம்முறை போரிட்டு பல்லவ வீரர்கள் வீரத்துடன் இலங்கை அரியனையை மானவர்மனுக்கு மீட்டுத் தந்தனர். இவ்வெற்றியைப் பற்றி கூறும் காசக்குடி பட்டயம் ''நரசிம்மன் இலங்கை மீது போர் தொடுத்துப் பெற்ற வெற்றி, இராமன் அடைந்த வெற்றி போன்றது'' என்று புகழ்ந்து கூறுகின்றது.

பல்லவ-பாண்டியப் போர்

தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் இக்காலத்தில் பாண்டியர்கள் வெற்றிக்கொடி நாட்டி நின்றனர். இப்பொழுது அரிகேசரி பராங்குசன் ஆட்சி செலுத்தினான் அவன் சேரர், சோழர், களப்பிரர் மீது வெற்றி கண்டான். இவன்

பல்லவ சாயுக்கிய போட்டியை பயன்படுத்திப ல்லவர் நாட்டின் மீது புகுந்து சங்கரமங்கை என்னும் இடத்தில் பல்லவர்களைப் புறம் கண்டான் என்று சின்னமனூர் செப்பேடு காட்டுகின்றது. பாண்டியன் சேரர்களையும், சோழர்களையும், களப்பிரர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு பல்லவர்களுடன் போருக்குச் சென்றான். நரசிம்மன் பாண்டியர்களுடன் பிற தென்னகத்து அரசர்களுடன் போரிட்டான என்று கூரம்சாசனம் கூறுகின்றது. வடக்கில் சாளுக்கியர்கள் தொல்லையை தவிர்த்தான் என்றாலும், மாமல்லன் காலத்தில் தெற்கில் உள்ள பாண்டியர்களுடன் அதிகார வலிமைப் போட்டி ஓயவில்லை.

பல்லவ கங்கர் போர்

இரண்டாம் புலிகேசி மறைவிற்குப் பிறகு அவனுடைய புதல்வர்களான ஆதித்தவர்மனுக்கும், முதலாம் விக்கிரமாதித்தனுக்குமிடையே அரியணை போட்டி ஏற்பட்டது. அதில் ஆதித்தவர்மன், நரசிம்மவர்மனின் உதவியை நாடினான். விக்கிரமாதித்தன் கங்கநாட்டை ஆண்ட துர்விநீதன் உதவியை நாடினான். நரசிம்மவர்மனை நாடிவந்த ஆதித்தவர்மனுக்கு ஒரு பெரும்படையை மட்டும் கொடுத்து உதவினான். ஆனால் துர்விநீதன் தானே படையை நடத்திச் சென்று பல்லவனால் அனுப்பப்பட்ட படைகளையும் ஆதித்தவர்மனையும் முறியடித்து, விக்கிரமாதித்தனை வெற்றி பெற செய்து அவனை சாளுக்கி மன்னனாக்கினான்.

சீனப்பயணி யுவாங்சுவாங் வருகை

நரசிம்மவர்மன் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏறக்குறைய கி.பி.640-ல் சீனப்பயணி யுவாங்சுவாங் காஞ்சிபுரத்துக்கு வந்தார். அவருடைய குறிப்பிலிருந்து அன்றைய பல்லவ நாட்டைப்பற்றி பல செய்திகள் கிடைக்கின்றன. பல்லவ நாட்டு மக்கள் அஞ்சா நெஞ்சினர். உண்மைக்கு உறைவிடமானவர், கற்றவரையும் உயர்ந்த கொள்கைகளையும் மதிப்பவர்கள் என்று குறித்துள்ளார். காஞ்சிபுரம் 6 மைல் சுற்றளவு இருந்தது எனவும், அந்நகரில் 100 சங்கிராமங்கள் என்ற புத்தமடங்களும் பதினாயிரம் புத்தமத துறவிகளும் இருந்ததாக குறிப்பிட்டுள்ளார். சைவ, வைணவ, சமணக் கோவில்கள் ஏறத்தாழ 80 இருந்தன. திகம்பர சமணனர் பலர் திராவிட நாட்டில் இருந்தனர். அசோகனுடைய கல்தூண்கள் காஞ்சியை சுற்றிலும் இருப்பதாக கூறப்பட்டுள்ளது. நாலாந்தா பல்கலைகழக ஆசிரியர் தருமபாலர் என்பவர் காஞ்சிபுரத்தில் அது சீரும் சிறப்புடனும் வளர்ந்து வந்தது. காஞ்சி ஒரு துறைமுகமென அவர் குறிப்பிட்டது மாமல்லபுரத்தைக் குறிப்பதாகும். ஆங்கிருந்து பல கப்பல்கள் இலங்கைக்கு செல்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பாண்டி நாட்டில் பௌத்தம் அழியும் நிலையில் இருந்தது என்றும் கூறியுள்ளார்.

சமயம்

இடைக்காலப் பல்லவர் தமிழகத்தில் இருந்த ,இகம்பர சமணக் துறவிகளின் பழக்க வழக்கங்கள் மக்கள் உள்ளத்தில் அழுக்குடலுடன் வெறுப்பை வளர்த்தனஇரிக்தமை ஆடையின்றித்., கீராடாது உலாவியமை, பட்டினி கடத்தல் முதலிய கடுமையான நோன்புகள், சமயத்தின் பெயரால் தற்கொலை செய்து கொண்டமை முதலிய சமணர் பழக்கங்கள் மக்கள். அங்கங்களிலும், பிற கலைகளிலும் வல்லவர்களுமான மறையவர்கள் நூற்றுக்கணக்கில் பல்லவர் காட்டில் குடியேறினர் முன்பிருந்த நிலைம சைவ சமயத்தில் .வேத வேள்வியே இல்லாத பழைய 'சிவன் வடவர் கலப்பால் வேள்விக்குரிய மகா, கவன் ஆயினன். பாசுபதர்., காபாலிகர், காளாமுகர் என்னும் சைவசமயத்தார் மிழ்காட்டில் பரவி வாழ்க் பல்லவருள் பிற்காலப் .கனர். ம்ம விஷ்ணுச, நரசிம்மவர்மன், இரண்டாம் நந்இவர்மன் மு.கலியேரச் றந் .பற்று உடையவர் வைணவப். திய .பின்பற் சைவத்தைப் .நினபல தோன் கோயில்கள் பெருமாள் பெருகாட்டில் பல்லவப் அவர்களா ற்றான் பல்லவ வேர்,தரும் வைணவத்துக்குப் பல வகைகளில் ஆக்கம். சமயம் காரணமாகப் பல கொடுமைகளும் பல்லவா காட்டில் நடைபெற்றன என்பைத மறுக்க இயலாது .போராட்டங்களைவிடச் வைணவப் - சைவ . போராட்டங்களும் சமணப் - சைவ, வைணவ .கடைபெற்றன போராட்டங்களும் சமணப் -

பட்டயச் சான்று இரண்டாம் நந்டவாதஙத்திர முறைப்படி ஈ.தருமசா இவர்மன். மக்களா அழித்து, இந்த கிலதிதைக் கைப்பற்றி வரியிலியாகமப் பிராமணர்க்கு அளித்தான்பட்டயத்துந் என்பது உதயேந்திரப் " காணப்படுகிறதுபோகஸ் றிஞா காமஸ்அகுறிப்பைப்பற்றி இக் ., *இந்த நிலத்துக்கு உரியவர் சமணர் (அவர்களை அழித்து இக் கிலதிகைப் பிறர்க்குக் கொடுத்தமை என்பது பல்லவ மல்லன் வரலாற்றில் ஒரு களங்கத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டது. எனினும், இச்செயல் அக்கால நிலையை ஒட்டியதாகும்' எனக் கூதியிருததல் கவனிக்கத் தக்கது. பௌத்தஏழாம் பெரும்பாலும் போராட்டங்கள் சமணப் - நாற்றாண்டோடு முடிக துவிட்டன எனக் கூறலாம்.

உயிர்ப் பலி இடுதல்

கபாலிகர், பாசுபகர் முதலிய சைவசமயப் பிரிவினா வைரவர்க்கும், காளிக்கும் செக்ரீரையும் கள்ளினையும் படை ததல். வழக்கம்பலியிட்டும் உயிர்களைப் இவ்விரு கடவுளர்க்கும் . இப்பழக்கம் நெடுங்காலமாகவே இந்இயா முழுவதும் பரவியிருக்குது.இருக்கது காலத்திலும் பல்லவர் இது . ஆயின, பல்லவ மன்னர்கள் இக்க வழிபாட்டில் கலந்துகொண் டனர் என்பகுற்குச் சான்று இல்லை அவர்கள் . காலத்தில் துர்க்கை, காளி முதலிய பல வடிவங்களில் பெண் தெய்வங்கள் வழிபடப் பெற்றன சகயிலாச . இற்பங்களில் கோயிலில் காதர், "வைரவ மூர்த்தி, பிரம்ம சிரச்சதேச மூர்த்தி, ஆகிய தேவரைக் குறிப்பனவும் உளளனஉள்ள மாமல்லபுரத்இலும் காளுசியிலும் . துர்க்கை, காளி, (மகிடாசுரமர்த்தனிசண்ட வடிவங்களைக் (டாக்டர் ஒகேல் எனபவர், ஓவ்வொரு இற்பமும் காளிக்கு,த் தலையை அறு த்துக் காணிக்கையாகக் தரு தலையே குறிச்சின்றது; இச் செயல் பதிதர்களுடைய மனஉறு இயை நன்கு காட்டுக றது" எனக் குறித்துள்ளார்தலையை . துணிந்த பத்தனுக்கு எதிர்ப்புறத்ேக வேறொரு ப,த்கன் தன் உள்ளத்து உணர்ச்சி யால் உயர்ந்த பத்திகிலையிலிருந்து வழிபாடு செய், தலையும் அச் சிற்பங்கள் உணர்ததுகனறன. சான்றுகள் வைரவர்க்கும் காளிக்கும் விலங்கு முதலிய உயிர்களஎப் பலி யிடு,கலும் மனி கரைப் பலியிடுதலும் பண்டை வழக்கமேஇதனை . வரலாறு கூறுகிறதுஶ்ரீசைல என்னும் தருப்பருப்பதம் .,க்,கில் சிவபெருமானுக்குக் கொங்கு வீரர் தம் தலைகளையும் காக்குகளையும் பலியிட்டமை கல்வெட்டுச் செய்தியாகும். இப்பிற்காலக் கல்வெட்டுச் செய்திகளையும், முற்காலச் இற்பங்களாயும் கோச்ச, பல்லவர் காலத்தில் உயிர்ப் பலியிடு, தலைச் சிலரேனும் வழக்கமாகக் கையாண்டு வந்தனர் என்பது: உறுயாகும்.

பக்தி இயக்கம்

சங்ககாலத்து இயற்கைநெறி வாழ்வின் காதலாலும், வீரத்தினாலும் சலிப்புற்றிருந்த மக்கள் அறவாழ்வினை பெரிதும் விரும்பினா். இதனால் சங்ககால வாழ்க்கை முறையினை நோய் எனக்கருதி அதற்கு மருந்தாக அறக்கருத்துக்களை வலியுறுத்திய சமண, பௌத்த மதங்களின் சிந்தனைகள் மக்களை வெகுவாக பௌத்த மதங்கள் அரச ஆதரவுடன் வலுவாக வளர்ச்சியடைந்து வந்தன. இதன் விளைவாக தொன்மைச் சமயங்களான சைவசமயமும், வைணவ சமயமும் அழிவடையும் அபாயத்தினை எதிர்நோக்கின. எனவே இந்நிலையில் இருந்து சைவ, வைணவ மதங்களை பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது. இதனால் பக்தியை ஆயுதமாகக் கொண்டு பக்தி இயக்கம் தோற்றம் பெற்றது. பல்லவர் காலத்தில் பெருக்கெடுத்துச் சென்ற பத்தி மார்க்கம் சங்கமருவியகால பிற்பகுதியில் ஊற்றெடுக்கத் தொடங்கியது எனலாம். இக்காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த காரைக்கால் அம்மையார் முதலிய சைவப் பெரியார்களும், முதலாழ்வார்களாகிய

பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் போன்ற வைணவ ஆழ்வார்களும் இறைவனது திருவுருவைக் கண்டு அனுபவித்தல், அவன் புகழ்பாடுதல் என்பவற்றை தம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தம் காலத்தைக் கழித்தனர். அம்மையார் அருளிச் செய்த அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் என்பனவும், முதலாழ்வார்கள் அருளிச் செய்த திருவந்தாதிகளும் பல்லவர்கால பக்திநெறிக்கு விடிவெள்ளியாக அமைந்தன எனலாம்.

"இடர்களையா ரேனும் எமக்குஇரங்கா ரேனும்
படரும் நெறிபணியா ரேனும் - சுடருருவில்
என்பு அறாக் கோலத்து எரியாடும் எம்மனார்க்கு
அன்பு அறாது என்நெஞ்சு அவர்க்கு"

என்று காரைக்கால் அம்மையாரும்

"அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா - நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற ்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத ் தமிழ்புரிந்த நான்"

என்று பூதத்தாழ்வாரும் தொடக்கி வைத்த அன்புநெறி பல்லவர் காலத்தில் நாயன்மார்களாலும், ஆழ்வார்களாலும் பக்தி இயக்கமாக உருப்பெற ்றது. இப்பக்தி இயக்கத்தில் 64 நாயன்மார்களும், 12 ஆழ்வார்களும் முன்னிலையில் இருந்தனர். இவர்களுடன் திருத்தொண்டர் தொகையின் அடிப்படையில் தொகை அடியார்கள் 9 வகையினரும் அடங்குவர். காரைக்கால் அம்மையார், சேரமான் பெருமான் போன்றோர் பக்தியைத் தாம் அனுபவித்தனர். தாம் அனுபவித்தவற்றைப் பாடல் வழியில் வெளிப்படுத்தினர். ஆனால் ஏனைய நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் பக்தி இயக்கம் சார்ந்த கருத்துக்களையும், அனுட்டானங்களையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்காகவும், அவற்றை நிலை நிறுத்துவதற்காகவும் பல்வேறு நுட்பங்களைக் கையாண்டனர்.

பக்தி இயக்கத்தினர் தமது சிந்தனைகளினையும், சமய உண்மைகளினை நிலை நிறுத்துவதற்காக முன்னெடுத்த செயற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் மெய்யியல்சார் நுட்ப முறைகள் பிரதிபலித்திருந்தன. தமிழிசைப் பாடல்களை ஊடகமாகக் கொண்டு தாம் கூறவந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியமைளூ வாதங்கள் பல புரிந்தமைளூ பதிகங்கள், பிரபந்தங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் இறைவனுக்கு உருவம் கற்பித்தமைளூ உலகியல் வாழ்வினைப் போற்றி அதனூடே விடுதலைக்கு வழிகாட்டியமைளூ கிராமம் கிராமமாகச் சென்று அங்குள்ள இயற்கை எழிலையும், அங்குள்ள கோயில்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் சிறப்பினையும் பாடியமைளூ அற்புதங்கள் பல செய்து இறைவன் மீது நம்பிக்கையும், பக்தியையும் ஏற்படுத்தியமைளூ சமூக சமரசம் பேணியமைளூ இயற்கையில் இறைவனைக் காண விளைந்தமைளூ இதிகாச புராணங்கள் கூறும் தத்துவார்த்த கருத்துக்களை தேவாரங்களிலும், பாசுரங்களிலும் வெளிப்படுத்தியமைளூ கலைகளை பக்தியோடு இணைத்து அவற்றை முதன்மைப்படுத்தியமைளூ பல்வேறு உறவுமுறைகளுக்கு ஊடாக ஆன்மாவுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான நெருக்கமான தொடர்புகளை வெளிப்படுத்தியமைளூ பிறமத கண்டனங்கள் செய்தமைளூ சைவ, வைணவ மதங்களிடையே ஒற்றுமையை பேணியமை போன்ற அவர்களது செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் மேற்குறித்த தர்க்க ரீதியான மெய்யியல் முறைமைகள் உள்ளுறையாய் அமைந்திருந்தன.

எந்தவொரு மதத்தின் வளர்ச்சிக்கும், அதன் உயர்ச்சிக்கும் அரச ஆதரவு மிகமிக இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது. வடதமிழகத்திலும், தென் தமிழகத்திலும் மகேந்திர பல்லவனினதும், பாண்டிய நெருமாறனினதும் ஆதரவோடு கொடிகட்டிப் பறந்த சமண, பௌத்த மதங்களைப் பின்தள்ளி சைவ, வைணவ மதங்களை மேன்மையுறச் செய்வதற்கு மன்னர்களை மதம்மாற்ற வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இத்தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக அப்பர் மகேந்திர பல்லவனையும், சம்மந்தர் பாண்டிய நெடுமாறனையும் அற்புதங்கள் பல செய்து மதம் மாறச் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று நிகழ்வாக அமைகின்றது. "மன்னன் எவ்வழி

மக்களும் அவ்வழி" என்பதற்கு இணங்க மன்னர்களது மதமாற்றம் மக்களையும் மதம் மாறவைக்க சைவ, வைணவ மதங்கள் பெருவளர்ச்சி கண்டன. மக்கள் மத்தியில் சமயக் கருத்துக்களை பரப்புவதன் அவசியத்தையும், அவர்களின் பங்களிப்பின் அவசியத்தையும் உணர்ந்த நாயன்மார்களும்,

ஆழ்வார்களும் மக்கள் இசையுடன் பாடக்கூடிய தேவாரங்களையும், பாசுரங்களையும் இயற்றினர். அவற்றை மக்கள் இசையுடன் பாடச்செய்து ஊர் ஊராகச் சென்று சமய தழைத்தோங்க உழைத்தனர். மக்கள் மத்தியில் சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்கேற்ற சிறந்த ஊடகமாக இசையுடன் பாடக்கூடிய தேவாரங்களையும், பாசுரங்களையும் பக்தி இயக்கத்தினரான நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். ஊனையும், உயிரையும் உருக்கி உள்ளொளி பரப்பும் தேவாரங்களும் பாசுரங்களும் மக்களை அணிதிரட்டச் செய்வதற்குச் சிறப்பான கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துடன் மக்கள் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த பா வடிவங்களையும் அவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். சங்ககாலம் தொட்டு சிறப்புற்று விளங்கிய பண்ணும், பக்க வாத்தியங்களும் பக்தி இயக்கத்தினராலும் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனால் பக்தியை மூலதனமாகவும், பண்ணமைந்த பாடல்களை ஊடகமாகவும் கொண்டு நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பக்தி இயக்கத்தை முன்னெடுத்தனர். உதாரணமாக நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் நன்னோக்கத்துடன் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய பெருமக்கள் மூவரும் அருளிய திருப்பதிகங்கள் இறைவனை முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் இரண்டு இடங்களிலும் போற்றிப் பரவுவன. ஆதலால் தேவாரம் என்ற பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றன. மேலும் திருஞான சம்பந்தர் 1600 பதிகங்களும், திருநாவுக்கரசர் 4900 பதிகங்களும், சுந்தரர் 3800 பதிகங்களும் பாடி அருளினர் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதிலிருந்து இவர்கள் இசைப்பாடல்களை தமது கருத்துக்களை வளர்த்தெடுத்துக் கொள்வதற்காக பயன்படுத்தினர் என்பது தெளிவுபடுகின்றது.

ஆழ்வார்களும் இவ் இசைப்பாடல்களைக் கையாண்டுள்ளனர். திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி, திருச்சந்த விருத்தம் போன்றனவும் பண்ணோடு பாடுவதற்குரிய தமிழிலக்கியங்களாகும். அதுமாத்திரமன்றி நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழிப் பதிகங்களுக்கு பழந்தமிழ்ப் பண்களும் தாளங்களும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். எனவே பண்ணோடு கலந்த இசைப் பாடல்களை ஊடகமாகக் பயன்படுத்தி பக்தி இயக்கத்தினர் தாம் சார்ந்துள்ள கருத்துக்களையும், அனுட்டானங்களையும் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். பக்தி இயக்கத்தினர் தமது தேவாரங்கள், பாசுரங்கள் வழியாக உருவமற்ற இறைவனுக்கு உருவம் கற்பித்து சைவ, வைணவ மதங்கள் மேலும் செழிப்புற வழிவகுத்தனர். அதாவது குணங்குறிகளைக் கடந்து நிற்கும் பரம்பொருளுக்கு உருவம் கற்பித்து வழிபடுவது இந்து சமயத்தின் அடிப்படை அம்சங்களில் ஒன்றாகும். அந்த வகையில் பல்லவர்கால நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தாம் கண்டுணர்ந்த இறைவனின் உருவங்களை சாதாரண நிலைப்பட்டவர்களும் உணரும் வண்ணம் தேவார, பாசுரங்களில் வர்ணித்தனர்.

"வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டும் உடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே"

என்ற பாடலில் திருஞானசம்மந்தரும், "குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண் சிரிப்பும்......" என்ற பாடலில் அப்பரும் ஆடல்வல்லானின் திருவுருவத்தை பாடுகின்றனர். நாயன்மார்கள் தம் முழுமுதற்

கடவுளாகிய சிவனுக்கு திருவுருவம் கற்பித்தது போன்று, ஆழ்வார்கள் தம் பாசுரங்களில் திருமாலுக்குத் திருவுருவம் கற்பித்தனர். "பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண் அச்சுதா அமரர் ஏறே ஆயர்தம் கொழுந்தே....." என்று தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலின் உருவத்தை வர்ணிக்கின்றார். இதனால் உருவ வழிபாடு முதன்மை பெற்றது. இறைவன் மீது அடியார்கள் கொண்ட பக்தியும் வலுப்பெற்றது. பழந்தமிழரின் வாழ்வைக் கண்டனம் செய்து கடும்துறவை வலியுறுத்திய சமண, பௌத்த மதக் கொள்கைகளுக்கு மாறாக ஒரு நெகிழ்ச்சித் தன்மையான போக்கினைக் கையாள்வதன் மூலம் பக்தி இயக்கத்தினை வளர்த்துக் கொண்டனர். சமணத்திலும், பௌத்தத்திலும் நிலையாமைக் கருத்துக்கள் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன.

சமண, பௌத்த சமயிகள் அறிவு எனும் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமது போதனைகளால் மக்கள் மனதில் இடம்பெற்றனர். ஆனால் அவர்கள் தீவிர நோன்புகள், தீவிர துறவறம் என்பவற்றையும், பெண்களை இழித்தல், சமயத்தின் பெயரால் தற்கொலை செய்தல் போன்ற பழக்கவழக்கங்களையும் கொண்டிருந்தனர். இவை மக்கள் மத்தியில் ஓர் அதிருப்தியினைத் தோற்றுவித்தன. ஆணைத் துறவியாகவும், பெண்ணை பக்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாகவும் ஆக்க முற்பட்ட சமண, பௌத்த மதங்கள் வாழ்வு துன்பமானது, வாழ்வியல் நிலையற்றது என்று வெறுப்பதான கோட்பாடுகளை தமது நடுவண் கொள்கைகளாகக் கொண்டிருந்தனர். "வாழ்க்கை எத்துணை அழகானதுளூ வாழ்வின் நிலை இவ்வாறிருக்கையில், வாழ்வியலில் காணப்படும் சிறுபகுதியான துன்பத்தை மட்டுமே வாழ்வின் முழுமையாக ஏன் புத்தர் கண்டுகொள்ளத் துணிந்தாரோ" என இராதாகிருஷ்ணன் ஆதங்கப்படுகின்றார். மாறாக பக்தி இயக்கத்தினர் அன்பினால் முத்தியடையலாம் என்று போதிக்கலாயினர். வைதீக சமயங்கள் மனித உளவியலைப் புரிந்த வகையில் உருவாக்கப்பட்டவை. மனிதன் தனக்கு ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகளில் இருந்து தப்பியோடாது அவற்றை உள்வாங்கி உதவக்கூடிய இயல்புகளின் வழியாக உரிய பரிகாரம் கண்டு சீர்செய்து சமநிலைப்பட்டு நீண்ட வாழ்க்கையோட்டத்தை கடந்து செல்வதே வாழ்வியல் மரபுளூ வாழ்வியல் ஒழுங்குமுறை என்பதனை வைதீக சமயங்கள் சிறப்பாக கற்பித்துள்ளன. உலகியல் வாழ்வை, இல்வாழ்வை விடுதலைக்கு பெரும்தடையாக கூறி திருமணம் செய்தல் பாவம் என வலியுறுத்திய சமண, பௌத்த மதக் கொள்கைகளுக்கு மாறாக வைதீக சமயங்களாகிய சைவமும், வைணவமும் இல்வாழ்விற்குப் பின்னரே துறவறத்தை வைத்து நோக்கியது. இதனை பக்தி இயக்கமும் எடுத்தியம்பியது. அதனாலேயே "மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்ளூ பெண்ணினல்லாளொடு பெருந்தகை இருந்ததே" என சம்மந்தரும், "அம்மை நீ அப்பன் நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ" என அப்பரும் இறைவனையே குடும்பஸ்தனாகக் காட்டியுள்ளார்கள். மேலும் சைவத்தின் முழுமுதற்பொருள் சிவனும், பார்வதியும்ளூ வைணவத்தின் முழுமுதற்பொருள் திருமாலும் இலக்குமி பூமாதேவியும் எப்போதும் கல்யாணக் கோலத்துடன் காட்சி தருவர். அவர்கள் இல்வாழ்வின் சிறப்பிற்காக தனம், கல்வி அனைத்தும் தருவர்.

"மண˙ணினல் லவண்ணம˙ வாழலாம் வைகலும
எண˙ணினல் லகதிற்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணினல் ல.˙.துறும் கழுமல வளநகர்
பெண˙ணினல் லாளொடும் பெருந்தகையிருந்ததே"
என சம˙மந்தரும்
"குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
படுதுயர் ஆயின எல்லாம்
நிலந்தரம˙ செய்யும் நீள் விசும்பு அருளும்
அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்

வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும் பெற ்ற

தாயினும் ஆயின செய்யும்

நலம ்தரும் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன்

நாராயணா என்னும் நாமம ்"

என்று திருமங்கையாழ்வாரும் பாடியிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். இவ்வாறாக பக்தி இயக்கம் உலகியல் வாழ்க்கையைப் போற்றி அதனூடாக பேரின்பத்தைக் காணவிளைகின்றது. வைதீக நெறிகள் இறுதி இலக்காகக் கொண்டிருக்கும் பேரின்பத்தைக் காண்பதற்கு அடிப்படையாக அமைவது அன்பு ஆகும். மக்கள் அறிதற்கரியவனான அந்த இறைவனை முழுமுதற் பொருளை உய்த்துணர்ந்து வீடுபேறு எய்த வழிசமைப்பதே அன்புநெறி ஆகும். இதனைத் திருமூலர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவதாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவதாரும் அறிந்த பின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே" என்கின்றார். எனவே சமண, பௌத்த சிந்தனைகளை விட பக்தி நெறியை மையமாகக் கொண்ட சைவ, வைணவ சிந்தனைகள் வாழ ்வியலிலும், மறுமையிலும் வளம்பெற போதியவையாகக் காணப்பட்டதனை பக்தி இயக்கம் பயன்படுத்திக் கொண்டது. கிராமம் கிராமமாகச் சென்று தமது பக்தி அனுபவங்களை இனிய பாசுரங்களால் புலப்படுத்தினர். அடியார்களையும், கலைஞர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு தமது நாட்டில் கிராமம் தோறும் சென்று செய்த பக்திப்பாடல்களை, குறிப்பிட்ட ஓர் இடத்திலோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு சூழலிலோ இருந்து பாடாமல் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் இருந்து பாடியுள்ளதாக தெரிகின்றது. தம் பிரதேசத்தைப் பற்றி பிறர் புகழ தாம்கேட்டு மகிழாத மனிதர் இல்லை எனலாம். இப்பிரதேச உணர்வை ஊட்டுவதன் மூலம் தமிழ் மக்களை தம்பக்கம் கவர்ந்து கொண்டது பக்தி இயக்கம். உதாரணமாக சம்மந்தர், அப்பர், சுந்தர் ஆகியோர் தமிழ்நாடு முழுவதும் சென்று அங்கு இறைவன் கோயில் கொண்டுள்ளதாக கற்பித்து, இயற்கை சூழலோடு பொருந்தி இறைவனைப் பாடியுள்ளார்கள்.

இது குறித்து விளக்குகின்ற ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் "சம்மந்தர் தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்தவர்ளூ பிரதேச உணர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி சைவசமய மறுமலர்ச்சியில் மக்களை முன்னின்று உழைக்கச் செய்ய சம்மந்தர் இந்த முறையைக் கையாண்டிருக்கின்றார் போலத் தெரிகின்றது" என்கின்றார். "வலம் வந்த மடவார்கள் நடமாட முழவதிர மழையென்று அஞ்சி சிலமந்தி அலமந்து மரமேறி முகில் பார்க்கும் திருவையாறே" எனச் சம்மந்தரும், "கரும்பருகே கருங்குவளை கண் வளரும் களனி கமலங்கள் முகமலரும் கலைய நல்லூர் காணே" எனச் சுந்தரரும், "தெங்குதிரள் சோலை தென்னம் பெருந்துறையான்" என மாணிக்கவாசகரும், "தேனார ூஞ்சோலை திருவேங்கடச் சுனை" என ஆழ ்வார்களும் பிரதேச உணர்வினை ஊட்டினர். அதன் மூலம் நற்சிந்தனைகளை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துக்கூறி மத அனுட்டானங்களை பின்பற்றச் செய்தனர். குளங்களையும், தூய்மை இழந்த கோயில்களையும் புதுப்பிக்கச் செய்தனர். அற்புதங்கள் பல செய்து இறைவன் மீது நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியதோடு, பக்தியையும் விதைத்தனர். மதத்தினது திடீர் வளர்ச்சிக்கு அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவது தவிர்க்க முடியாததே. அதாவது ஒரு சமய அனுட்டானம் நின்று நிலைபெற இயற்கை இகந்த சில செயற்பாடுகளை நிகழ்த்த வேண்டிய தேவை உண்டு. அத்தகைய நிகழ ்வுகள் சமயத்தின் மீதான பிடிப்பை வலுவூட்டும். சமண, பௌத்த மதங்கள் ஆங்காங்கு சிறுபான்மையாக அற்புதங்கள் நிகழ்த்தினாலும் நாயன்மார்களும்,

ஆழ்வார்களும் பற்பல சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு இடங்களில் பல வகையான அற்புதங்களை நிகழ்த்தினர். உதாரணமாக "மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு..." என்ற தேவாரத்தைப்பாடி சம்மந்தர்

கூன்பாண்டியனது வெப்புநோயை நீக்கினார். நாவுக்கரசருக்கு சமணர்கள் பல துன்பங்கள் இழைத்தும் அவர் இறைவன் அருளால் சாகாதிருக்க இறுதியில் கல்லோடு கடலில் இட்ட பொழுது "சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்...." எனப்பாடினார்ளூ கல் தெப்பமாக மிதந்தது. இவ்வாறு தீமை எதனாலும் துன்புறாதிருந்த நாவுக்கரசரைக் கண்டு, மகேந்திர பல்லவ மன்னன் சைவசமயமே மெய்ச்சமயம் என உணர்ந்து கொண்டான். மேலும் ஆண் பனையை, பெண் பனையாக்கியும், நரிகளைப் பரிகளாக்கியும், எலும்பைப் பெண்ணாக்கியும், பாம்பு தீண்டி இறந்த சிறுவனை உயிர்ப்பித்தும் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி பக்தி இயக்கத்தைப் பரவச் செய்து தாம் சார்ந்த கருத்துக்களையும், அனுட்டானங்களையும் வலுப்படுத்தினர்.

பக்தி இயக்கம் சமூக சமரசம் பேணியதன் மூலம் பாரபட்சமின்றி அனைத்து மக்களையும் தம் பக்கம் குலம், பிறப்பு, பால் ஆகிய வேறுபாடுகளைக் கடந்து சென்றிருக்கின்றது. மனித குலம் ஒன்றே என்ற சீரிய பண்பினை சிறப்புறக் கையாண்டு தம் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சாதி ஏற்றத்தாழ்வினைப் புறங்கண்டனர். பிராமண குலத்திலே தோன்றிய சம்மந்தர், வேளாளர் குலத்திலே தோன்றிய அப்பரை வணங்குவதும்ளூ சம்மந்தருக்குப் பாணர் குலப் பெண் யாழ் வாசித்தமையும்ளூ வேடர்குல கண்ணப்பரை மாணிக்கவாசகர் போற்றுவதும்ளூ வணிகர் குலத்திலே தோன்றிய காரைக்கால் அம்மையார், கீழ்க்குல நந்தனார் வரலாறுகளும் இதனை உணர்த்துகின்றன. "சாத்திரம் பலபேசும் சழக்கர்காள் கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு என்ன செய்வீர்" என சாதிவேறுபாட்டினையும், கல்விச் செருக்கையும் கண்டித்து "நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுக்குள்ளே இறைவன் புக்கு நிற்பான்" என அப்பர் புகழ்வதும் கவனிக்கத்தக்கது. மேலும் தீண்டாக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தீருநீலகண்டர் என்பவரை திருஞானசம்பந்தர் தம்முடன் தலங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றார். பிராமணர்களின் தெருக்களுக்கும், வீடுகளுக்கும் அழைத்துச் சென்றார். தீண்டத்தகாதவர் உள்ளே வருவதனால் பிராமணர் வளர்க்கும் வேள்வித் தீ அவிந்து குற்றம் ஏற்படுமோ என பலரும் அஞ்சிய போது அஞ்சாமல் வேள்வித் தீயின் அருகே அழைத்துச் சென்று தீ முன்னைவிட சுடர்விட்டு ஒளிர்வதை மற்றவர்கள் காணச் செய்தார். மேலும் பல்வேறு சமூகக் காரணங்களால் பிளவுற்றிருந்த தமிழ் சமுதாயத்தை பக்தி எனும் ஒரு குடையின் கீழ் ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியை பக்தி இயக்கம் மேற்கொண்டது.

பக்தி இயக்கம் பக்தியை கலைகளோடு இணைந்து அவற்றை முதன்மைப்படுத்தினர். சமணம், பௌத்தம் போன்ற சமயங்கள் கடுமையான ஒழுக்க நெறியினை வற்புறுத்துவதன் மூலம் கலைகளைப் புறக்கணித்த வேளையில் சைவ, வைணவ மதங்கள் அவ்வாறு புறக்கணிக்காததோடு மட்டுமன்றி அவற்றையெல்லாம் பக்தியோடு இணைத்து மக்களின் இயல்பான ரசனைக்கு விருந்து வைத்தனர். இவற்றுக்கு மேலாக 'நாடகம் சாராமை' என்ற சமண, பௌத்த மதக் கோட்பாட்டுக்கு மறுதலையாக இறைவனையே 'கூத்துகந்தான்' என்றும், 'ஆடல்வல்லான்' என்றும் திருமறைகள் சிறப்பிக்கின்றன. மேலும் பக்தி இயக்கத்தில் கலைகளின் நோக்கம் கடவுளைக் காணல் எனும் கருத்து மிகுந்திருந்ததனை காணலாம். இசை மனதை இசைவிக்கும் தன்மையது. சிவனை சாமகாணப் பிரியனாக சைவம் சுட்டுகின்றது. இதனால் பக்திப் பாசுரங்களும் இசைத்தன்மையுடையதாக அமைகின்றது. சம்பந்தர் இசையின் மகிமையினை'இசை பாடிட 'இசைகற்று வல்லார்' 'இசை குலவுமாறு வல்லார்' 'இசை பக்திமையாற் பாடுதல்' என்றெல்லாம் தனது பதிகங்களில் புகழ ்ந்துள்ளார். சுந்தரர் 'ஏழிசையின் தமிழால் இசைந்தேத்திய பக்திமை' என்றும்ளூ'தமிழோடு இசைகேட்கும் இச்சை' என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். அப்பர் 'தமிழோடு இசைபாட மறந்தறியேன்' என குறிப்பிடுகின்றார். இவை பக்தி இயக்கம் கலைகளுக்கு அளித்த முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதனைவிட கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், நடனம் போன்ற பல்வேறு நுன்கலைகளும் பல்லவர்கால பக்தி இயக்கத்தின் பண்பும் பயனுமாக அமைந்தன. பல்லவர்கால கோவில்கள் இவற்றின் உறைவிடம் மட்டுமல்ல பிறப்பிடமும், வளர்ப்பிடமுமாக இருந்தன என்று உறுதியாகக் கூறலாம். 1ம் இராஜசிம்மனால் காஞ்சியில் அமைக்கப்பட்ட கைலாசநாதர் கோவில் பல்லவர்கால கட்டிட, சிற்பக் கலைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

எங்கோ இருக்கின்ற எட்டித்தொட முடியாத, அதேவேளை உள்ளுணர்வால் உணரக்கூடிய இறைவனை எங்களுள் ஒருவனாக அவனை பல்வேறு உறவுநிலைகளில் கண்டு தமது பக்தி உணர்வு அனுபவங்களை வெளிப்படுத ்தினர். சம்பந்தர் சற்புத்திர மார்க்கத்தின் வழியாக இறைவனை தாய் தந்தையராகக் கண்டு "பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மான்" எனப்பாடி மகிழ்கின்றார்.

சைவத்திலிருந்து மாறி சமணத்துறவியாக விளங்கி சைவத்திற்கு மீண்ட அப்பர் தாசமார்க்கத்தின் வழியாக இறைவனுடைய அடியவனாகத் தம்மைக் கண்டு "ஏற்றாய் அடிக்கேன் இரவும் பகலும் பிரியாது வணங்குவன்" என கழிவிரக்கத்தைக் காட்டுகின்றார். சுந்தரர் சகமார்க்கத்தின் வழியாக இறைவனைத் தோழனாகக் கண்டதனால் தோழமை உரிமையோடு 'பித்தா' என அழைக்கின்றார். மாணிக்கவாசகர் குருந்தமர நிழலில் தனக்கு அறிவூட்டி ஆட்கொண்ட இறைவனை சன்மார்க்கத்தின் வழியாக காதலனாகக் கண்டு "அத்தன் ஆனந்தன அமுதன் என்று அள்ளூறித் தித்திக்கப் பேசுவாய்" என்கின்றார். பெரியாழ்வாரும், குலசேகர ஆழ்வாரும் கண்ணனை குழந்தையாகக் கண்டு "மாணிக்குறளனே தாழேலோ வையம் அளந்தானே தாழேலோ" எனச் சித்தரிக்கின்றனர். ஆண்டாள் இறைவனைக் காதலனாகக் கண்டு "மைத்துனன் நம்பி மதுசூதனன் வந்து என்னை கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன்" என்றவாறாக சித்தரிக்கின்றார். மேலும் பிறமத கண்டனங்கள் மூலமும் பக்தி இயக்கத்தை வளர்த்தனர். அக்கால சூழ்நிலையில் பிறமத கண்டனம் அவசியம் தேவையாயிற்று. சமண, பௌத்த சமயங்கள் இந்து சமயத்திற்கு எதிராக மேற்கொண்ட அடக்குமுறைகள் அத்தகைய எதிர்ப்புணர்ச்சியைத் தூண்டிற்று எனலாம். சம்பந்தர் தமது பாடல்களில் சமண, பௌத்தர்களை கண்டனம் செய்வதனையும், இழிவுபடுத்த முயல்வதையும் காணலாம். "பெண்ணகத்து எழில்சாக்கியப் பேய்அமன் தென்னாற் கற்பழிக்கத் திருவுள்ளமே" என்ற சம்பந்தரது பாடலடி இங்கு நோக்கத்தக்கது. எனவே பிறமத கண்டனங்கள் மூலம் பக்தி இயக்கம் தமது கருத்துக்களையும் அனுட்டானங்களையும் வளர்த்துக் கொண்டன எனலாம். மேலும் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தம் வாழ்வினூடே பக்தியின் உச்சத்தை வெளிப்படுத ்தினர். இதற ்கு திருநாவுக்கரசரது வாழ்க்கை மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். நீற்றறையில் அடைத்தபோதும், யானையை ஏவிய போதும், கல்லோடு கட்டிக் கடலில் போட்ட போதும் மனம் தளராது பதிகங்கள் பாடி அத்துன்பங்கள் அனைத்தையும் கடந்தார். மேலும் கண்ணப்பரின் கண்தானம், சிறுத்தொண்டரின் பிள்ளைக்கறி, திருநீலகண்டர் இளமைக்கால வேட்கைகளைத் துறந்தமை போன்ற செயற்பாடுகள் பக்தி வைராக்கியத்தை பறைசாற்றுவதாக அமைந்தன. அவர்கள் பக்தியின் சிகரங்களாக விளங்கினர்.

பல்லவ நாட்டுச் சமயங்கள்

மஹேந்திரவர்மன் வரைந்துள்ளமத்தவிலாசத் . தாலும் சைவ சமயக் குரவர் பாடியருளிய முதல் : :ஆறுதிருமுறைகளாலும் எழுதிவைத்த ஸங்-ஹியூன் : -குறிப்புகளாலும் '- பல்லவப் பெருநாட்டில் :, சமணம், (பௌத்தம், சைவம், வைணவம் என்னும் சமயங்கள் இருந்தமை தெளிவா .கும் :"சைவத்தில், 'காபாலிகம், பாசுபதம், காலா மூகம் முதலிய உட்பிரிவுகள் இருந்தன என்பதும் வெளியாகின்றது.

சமண சமயம் .

இதுசுவேதாம்பர சமணம் ., . திகம்பர ச்மணம் என. இருவகைப்படும்திகம்பர இவற்றில் . தீவிரமான.சமணமே சமயக்கொள்கைகள உடையதுசே .அதனைச் .ர்ந்த துறவிகளில் .ஒருவராகவே . .இருந்தார் திருநாவுக்கரசர் திருநாவுக்கரசர். சைவராதற்குமுன் இவர்கள் செல்வாக்கு த :முழுவதும் மிழ்கம். .இருந்தது" .பரவி .நன்றாகப் இவர்களை மஹேந்திரன் உள்ளிட்ட பல்லவ அரசர் த ஆதரித்துவந்தனர் .

ஆனது முதல "சைவன் மஹேந்திரன்ி சமணர்ஆயினும் .ஒடுங்கிவிட்டது .செல்வாக்கு ., தென்னார்க்காடு ஜில்லா", வடதஆர்க்காடு ஜில்லா, புதுக்கோட்டைச்சமை, தஞ்சாவூர். ஜில்லா, செங்கற்பட்டு ஜில்லா ஆகிய... .இவ்விடங்களில்" அங்கங்குச் சமணர் வாழ்ந்துவந்தனர்பெண் சமணருள் . துறவிமார் உண்டு, அவர்கள் கந்தியர், குரத்திமார். எனப்பட்டனர்.சில அவர்களைக்கொண்ட மடங்கள் . பல்லவ நாட்டில் இருந்தன . சமணர்கள்" பாலி, வடமொழி நூல்களில்வல்லவர்கள்..; தர்க்கவாதத்தில் : இணையற்றவர்கள்'

வைணவம்

நிலத்தைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்று தமிழன் பிரிவினை செய்த அன்றே திருமால், முல்லை... நிலக் அதாவது ..இடவுனாக வழிபடப்பட்டான்., தமிழருக்கு அறிவு வந்து திணை வகுக்கத் தொடங்டிய காலமுதல் இன்றுவரை தமிழ்.வைணவம் .நாட்டில் . இருந்து .வருகின்றது. என்பதாம் .அறியலாம் சங்கநூல்களாலும் இருந்ததைச் .அச்சமயம்.முதல் ஆழ்வார்.மூவர் . அருளிய . .நாட்டிற் வைணவ சமயம் அருட்பாடல்களால் பெற்றிருந்த செல்வாக்கைபல்லவ ..நன்குணரலாம் . மன்னருள்மனைவியான ஒருவன் பல்லவன் காலப் .முதற் : சாருதேவி என்பவள் நாராயணன் கோவிலுக்கு நிலதானம் செய்ததை முன்னரேஅல்ல குறிப்பிட்டோம் .வா? இடைக்காலப் பல்லவருள் விஷ்ணுகோபன் முதலியோர் தங்களைப் 'பரம பாகவதர்" என்று கூறிக்கொண்டனர். அம்ம விஷ்ணு பாகவத . 'உத்தமன்மகனான அவன் . மஹேந்திரன் சைவன்மகனான நரசிம்மவர்மன் அவன் . பரம .பாகவதன் . தந்தை பெரும்பாலும் !அரசருள் பல்லவ் சைவளாயின்மகன ி வைணவனாக இருந்துவந்தான் என்னலாம் . மயங்களையேசஇந்த இரண்டு பல்லவ அரசர் தம் கண்களாகக் கருதி வளர்த்துவந்தனர்.

நிர்வாக முறை

தமிழகத்தில் ஒரு ஒழுங்கான நிர்வாக முறை பல்லவர்களாலேயே முதல் முதலாக உருவாக்கப்பட்டது. பல்லவர் காலத்திற்கும் முற்பட்டக் காலத்தினையுடையவர்களாகவே முடியுடை மூவேந்தர்களும் காணப்பட்டனர் எனலாம். இவர்களுடன் மலையமான்களும் அதியமான்களும் அதிகாரமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டதோடு அவர்கள் நாணயங்களையும் வெளியிட்டிருந்தனர். மூவேந்தர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் சமுதாயப் பிரிவினரிடையே வேற்றுமைகள் வலுப்பெற்றுக் காணப்பட்டன. இவை பிராந்திய அடிப்படையில் அமைந்துக் காணப்பட்டது. எனவே இத்தகைய சூழலில் சமுதாயக் கூட்டுணர்வானது வளர்த்தெடுக்கப்பட முடியாத ஒன்றாகக் காணப்பட்டது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாட்டு உணர்வும் மக்களிடையே காணப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான நாடுகள் காணப்பட்ட நிலையில் நாட்டின் தலைவன் குடிமக்களின் உணர்ச்சி பூர்வமான ஆதரவினைப் பெற்றவனாகக் காணப்பட்டான். முடி மன்னரின் இராசதானியானது குடிகளைப் பொருத்தவரையில் மிகத் தொலைவில் காணப்பட்டது. முடிமன்னராலும் வரையறையான நிர்வாக ஒழுங்குகளையும் எல்லைகளையும் கொண்ட இராச்சியங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலையில் எழுச்சி பெற்ற பல்லவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

புதிய சிந்தனைகளின் மூலமாக முடியாட்சி தொடர்பான கோட்பாடுகள் அழுத்தம் பெற்றன. இக்காலத்தில் அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் இடையிலான பரஸ்பரத் தொடர்புகள் கடமைகள் என்பன அவற்றில் வலியுறுத்தப்பட்டன. அர்த்த சாத்திரம் தர்மசாத்திரம் என்பவற்றிலுள்ள சட்டத்தின் சாயல்கள் பல்லவர் காலத்தின் அரசியல் நடைமுறையில் பிரதிபலித்தது. இராச்சியம் முழுவதற்கும் உரியதும் மன்னனை நாயகனாகக் கொண்டதுமான பரிபாலன முறையொன்றினைப் பல்லவர்களின் சாசனங்கள் ஆதாரப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. நீதி நிதிப் பரிபாலனம் என்பவற்றை நிலைப்படுத்துவது மன்னனின் கடமை என வலியுறுத்தப்பட்டது. இதற்கான சிறந்த ஆதாரமாக சிலப்பதிகாரத்தினை எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

இயற்கை எல்லைகளைக் கொண்ட நாடுகளை இராச்சியமாக இணைத்துக் கொள்வதற்கு புதிய சிந்தனைகளும் கோட்பாடுகளும் ஏதுவாயிருந்தன. நாட்டுத் தலைவனாகிய கோன் முடிமன்னனுக்குப் பணிந்து அவனோடு இணைந்து தனது நலன்களைக் காத்துச் செயற்படுவதற்கு ஏதுவான சூழ்நிலை உருவாகியது.

பல்லவர்கள் புரிந்த போர்கள் பெரும்பான்மையும் அயல்நாட்டு மன்னர்களுக்கு எதிரானவையாகக் காணப்பட்டன. பெரும் வலிமை கொண்ட பகைவர்களை எதிர்த்துப் போர் புரிந்த பல்லவ அரசர்கள் நீண்ட காலங்களுக்குப் போர்களைப் புரிந்துள்ளனர்.

சமய பண்பாட்டு நிலைகளில் ஏற்பட்ட புதிய பல மாற்றங்களும் கூட பல்லவர்கள் ஆட்சியில் முடியாட்சியும் இராச்சியமும் விருத்தி பெறுவதற்குத் துணை புரிந்தன. பிரமதேயம் தேவதானம் பள்ளிச்சந்தம் நகரம் எனும் அமைப்புக்களும் இக்காலத்திலே தோற்றம் பெற்றன. இவை மன்னரின் ஆதரவுடன் உருவாக்கப்பட்டவையாகும். செல்வமும் செல்வாக்கும் பலமும் கொண்ட இவ்வமைப்புக்கள் மன்னரின் செல்வாக்கும் அதிகாரமும் மேலோங்குவதற்கு ஏதுவாயிருந்தன. அதனை நன்குணர்ந்த மன்னர்கள் அவற்றை அமைத்துக் கொள்வதில் ஆர்வமுடன் செயற்பட்டனர். இதனை ஆதாரப்படுத்துவனவாக*.*

“எண்ணிறைந்த பிரமதேயமும்

எண்ணிறைந்த தேவதானமும்

எண்ணிறைந்த பள்ளிச் சந்தமும்

எத்திசையு மினிதியற்றி*....”*

எனும் தொடர்கள் சின்னமனூர் சாசனத்திலே காணப்படுகின்றன.

பல்லவர் ஆட்சியின் நிர்வாக முறையில் கோட்டம், நாடு, கிராம நிர்வாகம், கோயில் நிர்வாகம், கடிகை, வித்யா ஸ்தானங்கள் போன்ற கல்வி நிர்வாகம், நாட்டின் முக்கிய வருவாயை ஈட்டித்தரும் விவசாயம், அதைச் சார்ந்த நில அளவை, வரி விதிப்பு, ஏரி, குளங்கள், கால்வாய் போன்ற

பாசன அமைப்பு, வருவாய்த்துறை, படை போன்ற பல்வேறு நிர்வாக முறைகள் அனைத்தும் செவ்வனே செய்யப்பட்டிருந்தன.

இவர்களின் தொண்டை மண்டலமானது, கோட்டம், நாடு, ஊர் எனும் அமைப்புக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் காணப்பட்டது. கோட்டம் எனும் பிரிவு தொண்டை நாட்டில் பெருவழக்கில் காணப்பட்டது. கோட்டம் என்பதன் உற்பத்தி மிகவும் புராதனமானதாகும். அது பல்லவரின் ஆட்சிக்கு முற்பட்டதென கூறுவாரும் உளர்.புழல் கோட்டம், ஈக்காட்டுக் கோட்டம், மணவிற் கோட்டம், செங்காட்டுக் கோட்டம், பையூர்க் கோட்டம், எயில் கோட்டம், தாமல் கோட்டம், ஊற்றுக்காட்டுக் கோட்டம், களத்துர்க் கோட்டம், செம்பூர்க் கோட்டம், ஆம்பூர்க் கோட்டம், வெண்குன்றக் கோட்டம், பலகுன்றக் கோட்டம், இலங்காட்டுக் கோட்டம், கலியூர்க் கோட்டம், செங்கரைக் கோட்டம், படுவூர்க் கோட்டம், கடிகூர்க் கோட்டம், செந்திருக்கைக் கோட்டம், குன்றவட்டான கோட்டம், வேங்கடக்கோட்டம், வேலூர்க்கோட்டம், சேத்துர்க் கோட்டம், புலியூர்க்கோட்டம் எனும் இருபத்து நான்கு கோட்டங்கள் தொண்டை நாட்டில் காணப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுவர். அதனை ஒத்த பிரிவே சோழ, பாண்டியர் காலங்களில் கூற்றம் என அழைக்கப்பட்டது. கோட்டம் எனும் பிரிவில் நாடு எனும் பிரிவுகள் சில அடங்கிக் காணப்பட்டன.

நாடு என்ற பிரிவுகள் தமிழகம் முழுவதிலும் அமைந்திருந்தன. அவை மிகவும் பழமையானவையாகக் காணப்பட்டன. இராச்சியங்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கு முற்பட்ட காலங்களில் உருவானப் பிரிவுகளே நாடுகள் எனப்படுகின்றன. இதன்படி பல எண்ணிக்கையிலான நாடுகள் தமிழகத்திலே இக்காலத்தில் காணப்பட்டன. இவற்றின் எல்லைகள் ஆறு, சிற்றாறு, ஓடை, குளம், கால்வாய், வனம், மலையடிவாரம் முதலியவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தன.

கட்டிடக்கலை

வெற்றி வீரனாக விளங்கிய நரசிம்மன் ஆக்கப்பணிகள் பல செய்தான். மல்லை என்று அறியப்பட்டு வந்த துறைமுகம் இவன் காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டது. மாமல்லபுரம் என்ற பட்டணத்தை தோற்றுவித்தான். தந்தையைப் பின்பற்றி அறப்பணியில் ஈடுபட்டான். தந்தையைப் போன்று முதலில் குடைவரைக் கோவில்கைளைத் தோற்றுவித்தான். இவன் அமைத்த கோவில்களில் பொதிகைகள், காடிகள் வெட்டப்பட்டிருந்தன. திறந்தவாயுடன் குந்திய நிலையில் உள்ள சிங்கங்கள் தூண்களைச் சுமந்தவாறு அமைக்கப்பட்டிருப்பதை காணலாம். நரசிம்மன் மகாபலிபுரத்தில் ஒரு திறந்த வெளிக்கலைக் கூடத்தை உருவாக்கினான். மகாபலிபுரத்தில் அவன் காலத்துக்கலை மூவகைக் கலை திறன்களை வெளிப்படுத்தின. அவை குடைவரைக் கோவில்கள், ஒற்றைக் கோவில்கள், கற்சிற்பங்கள் என்பவை. மகிடாசுரமண்டபம், வராக மண்டபம், திருமூர்த்தி மண்டபம் ஆகிய குகைக்கோவில்களை தந்தான்.

மண்டபங்கள் இறையகங்களைக் கொண்ட கோவில்களேயாகும். பஞ்சபாண்டவர் ரதங்கள் என்றழைக்கப்படும் தருமராசர் தேர், பீமசேனர் தேர், அர்ச்சுனன் தேர், திரௌபதி தேர், சககாதேவன் தேர் ஆகிய கவர்ச்சியான ஒற்றைக்கல் கோவில்களை உருவாக்கினான். பஞ்சபாண்டவர் ரதங்கள் என்பவை கோவில்களேயாகும். நரசிம்மனின் குகை கோயில் சிற்பங்கள் கவர்ச்சியானவை. இவை வாதாபி குகைக் கோவிலில் காணும் புராண செய்திகளைத் தரும் சிற்பங்களை ஒத்தவை. பாறைகளின் மீது புராண கதைகளை சிற்பம் வடித்து விளக்கினான். கோவர்த்தன மலையை கண்ணன் ஏந்தி நிற்கும் காட்சியை கங்கை அவதாரம் அல்லது அர்சுனன் தவம் ஆகியவை கவர்ச்சியான கலைவளங்களாகும். காஞ்சிபுரத்தில் தன் தந்தை

கட்டியிருந்த கோட்டையை நரசிம்மவர்மன் புதுப்பித்தான். ஐசவ மத வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமம் அளித்தான். நரசிம்மவர்மன் சமய சகிப்புத்தன்மை மிக்கவன் என்பது யுவாங்சுவாங் எழுதி வைத்துள்ள பயணக் குறிப்பிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

பல்லவர் கால கட்டடிடக்கலை, கலை, வளர்ச்சி

இவர்கள் காலத்தில் கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசைக்கலை, நடனக்கலை, நாடக்கலை, இலக்கியம் மற்றும் கல்வி வளர்ச்சி சிறந்தோங்கின. பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திவர்மன் கோயில் கட்டிடக்கலை வரலாற்றில் புதியதொரு அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தினான் என்பதை மண்டகப்பட்டு கல்வெட்டு மூலம் அறியலாம். மகேந்திரவர்மன் காலத்துக்கு முன் கோயில்கள் அழியக்கூடிய பொருள்களால் கட்டப்பட்டதென்றும் இவன் காலலத்தில் செங்கல், மரம், சுண்ணாம்பு, உலோகம் பொன்றவைகள் பயன்படுத்தாமல் வெறும் கற்களினாலேயே கோயில்கள் மும்மூர்த்திகளுக்கு அமைத்துள்ளான் என்றும் மண்டகப்பட்டு கல்வெட்டு கூறுகின்றது. பல்லவர்கால கட்டிடக்லை, கலை மற்றும் இலக்கிய கல்வி வளர்ச்சியை பின்வருமாறு பிரித்துப் பார்ப்போம்.

குடைவரைக் கோயில்கள்

பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மன் மலைகளை வெட்டிப் பிளந்தும், குன்றுகளை குடையச் செய்தும் குடைவரைக் கோயில்களை அமைத்தான். மலைகளின் அடிவாரத்திலும், உச்சியிலும் இடைப்பகுதியிலும் குடைவரைக் கோவில்களை அமைத்தான். மாமண்டூரிலும், மகேந்திர வாடியிலும், சிங்கவாரத்திலும், சீயமங்கலம், பல்லவரம் வல்லம், தளவானூர், திருக்கழுகுன்றம், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்களில் சிவாலயங்கள் குடைந்தான். மண்டகப்பட்டில் மும்மூர்த்தி ஆலயங்களை அமைத்தான். எனவே அவனை சேதகாரி என்பதில் வியப்பில்லை.

இவனது காலத்து குகைக் கோயில்களில் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், முகமண்டபமும், வாயிற்காப்போர் மண்டபத்தின் வெளியே இருபுறங்களிலும் நின்ற கோலத்திலும் காணப்படுவர். தூண்களின் அடிப்பாகமும், மேற்பாகமும் சதுர வடிவினதாகவும், நடுப்பகுதி எண்கோண வடிவாகவும் காட்சி அளிக்கும். முதலாம் நரசிம்மவர்மன் தந்தையின் அடி சுவட்டில் குடைவரைக் கோவில்களையே அமைத்தான். இவன் காலத்தில் குடைவரை கோயிலின் வளர்ச்சி உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது. முலையடியில் நரசிங்க பெருமாள் கோயிலும், திருச்சி மலையடிக் கோவிலும், நாமக்கல், திருநள்ளாறை, குடுமியாமலை, திருமயம் முதலிய இடங்களில் உள்ள கோவில்களும் நரசிம்மன் காலத்து குடைவரை கோயில்களுக்கு சிறந்த விளக்கமாக உள்ளன. இவற்றில் குடையும் சிற்பியின் கைவண்ணத்தை காணலாம்.

மகாபலிபுரத்தில் இவன் காலத்து குகை கோயில்களை காணலாம். குடைவரை கோவில்கள் சதுரப்பட்டமுடைய தூண்களை உடையவை. தூண்களின் அடியில் திறந்த வாயுடனிருக்கும சிங்கங்கள் தூண்களை தலையில் தாங்கியிருப்பதைப் போன்று காட்சித் தருகின்றன. மாமல்லனது குடைவரைக் கோயில்கள் பெரும்பாலும் மாமல்லபுரத்திலேயே காணப்படுகின்றன. அவை கோனேரி மண்டபம், வராக மண்டபம், இராமனுஜர் மண்டபடம், ஆதிராகவர் மண்டபம், புலிப்புதர் மண்டபம், மகிஷாசுரமர்த்தினி மண்டபம் எனப்படுவன.

ஒற்றைக்கலை கோயில்கள்

ஒற்றைக்கல் இரத குகைக் கோயில்கள் மலையின் உட்புறம் குடையப்பட்டவைகள். முலையின் உட்புறத்தை குடைந்தது போலவெளிபுறத்தையும் அழகுபட செதுக்கி விமானங்கள் அமைத்து ஏற்படுத்தியதுதான் இரதம். ஒரு கோயில் துர்க்கைக்கும் மற்றவை தனியே பஞ்ச பாண்டவர் இரதங்கள் எனக் கூறப்பட்டன. அவை திரௌபதை இரதம், அர்ச்சுனன் இரதம், பீம இரதம், தருமராஜன் இரதம், சகாதேவன் இரதம் என்பவைகளாகும். மேலும் கணேசர் இரதம் வலையன் குட்டை இரதம், பிடாரி இரதம் ஆகியவை இதே பாணியில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. திரௌபதி இரதத்தின் விமானம் சதுரவீட்டின் குடிசைபோல் காணப்படுகின்றன. மேற்புறத்தில் எவ்வித வேலைப்பாடும் கிடையாது. வாயிற்காப்போர் பெண்களாக உள்ளனர். கருவறையில்

எருமை தலை மேல் நின்ற நிலையில் காணப்படும். துர்க்கை நான்கு கரங்களுடன் காட்சித் தருகின்றாள். இந்த இரதத்தினை தொடர்ந்து அர்ச்சுனன் இரதம் காணப்படுகிறது. இரண்டும் ஒரே பீடத்தில் உள்ளன. பீடத்தின் அடியில் சிங்கம், யானை உருவங்கள் காணப்படுகிறது. சகாதேவன் இரதம் பௌத்த சைத்தியத்தை போல காணப்படுகிறது.

கற்றளிகள் (Structural Temples)

பல்லவர்காலக் கட்டிடக் கலையில் ஒரு புதிய மாற்றத்தை இராஜசிம்மன் ஏற்படுத்தினான். செதுக்கப்பட்ட கற்களைக் கொண்டு கருவறை அதன்மேல் விமானம், அர்த்த மண்டபம், முகமண்டபம், சுற்றுபுறசுவர் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தினான். முாமல்லபுரத்து கடற்கரைக் கோவிலும் காஞ்சி கைலாசநாதர் ஆலயமும், வைகுண்டபெருமாள் ஆலயமும் சிறந்த கட்டுமான கோவில்கள் ஆகும். இவை தோற்றத்தில் சிறியதாக இருந்தாலும், பெரியவைகளாக கருதப்படுகின்றன. மாமல்லபுரம் கடற்கரை கோவிலையும் பனமலை சிவாலயத்தையும் எழுப்பிய இராஜசிம்மன் கோவில்கள் பார்வைக்கு தர்மராசர் தேரை போன்று காட்சி தருவது குறிப்பிடத்தக்கது. தட்டு தட்டுகளாக மேலெழும்பும் கோபுரம் சிறுத்து சிறுத்து செல்வதால் கோவில் அறை வேறாக தோன்றுவதில்லை. இரண்டாம் நந்திவர்மன் காலத்தில் காஞ்சியில் வைகுந்த பெருமாள், முகதீஸ்வரர், மதாங்கேஸ்வரர் ஆலயங்கள் எழுந்தன. திருத்தணி விராட்டானேஸ்வரர் ஆலயம் எழுந்ததுடன் பல்லவர் கால கட்டுமான கோவிற்கலை உச்சக் கட்டத்தை எட்டியது. இவை நந்திவர்மன் காலகலையை காட்டுகின்றது. வைகுந்தபெருமாள் ஆலயம் கைலாசநாதர் ஆலயத்தை விட பெரியது. பிற்கால கோவில்கள் அளவால் பெரியவை. இதன் சிங்கத் துாண்களின் சிறப்புடன் காணப்படுகிறது.

சிற்பக்கலை

மகேந்திரவர்மன் காலம் தொட்டு சிற்பக்கலை படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்திருப்பதை பல்லவர் கோவில் சிற்பங்கள் காட்டுகின்றன. மகேந்திரன் கால இறையகத்துவாயில், காவலர்களின் சிற்பகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. துாண்களில் தோரணங்களும், சதுரபகுதியில் தாமரை மலர்களும் அழகுபடுத்துகின்றன. இரட்டை திருவாசி தோரணங்கள் கவர்ச்சியுடையவை. தளவானுாரிலும், சீயமங்கலத்திலும் சிற்பக்கலையை காணலாம். திருச்சி குன்றின் நடுவில் காணப்படும் சிவாலயம் மகேந்திரன் காலத்தில் குடையப்பட்டது. அதன்மேற்கு சுவர்பதுமை கண்களை கவர கூடியவை. குங்காதரனை குறிக்கும் சிற்பம் கங்கை அணிந்த சிவனை கண் எதிரில் கொண்டு நிறுத்திய வண்ணம் அமைந்திருக்கின்றது. நாமக்கல் மலைக் கோவில் மண்டபத்து தாழ்வாரமும் கோவில் சுவரில் திருமால் அவதாரத்தை உணர்த்தும் சுவர் சிற்பங்களும், மகேந்திரன் காலத்துச் சிற்பியின் கை வண்ணத்தையும் கற்பனைத் திறனையும் காட்டுகின்றன.

நரசிம்மன் காலத்துக் குகைக்கோவில் சுவர்கள் சிற்பச்சுவர்கள் என காட்சியளிக்கின்றன. புராணக் கதைகளை அவை கூறுகின்றன. கோவில் சுவர்களை அணி செய்யும் சிற்பங்கள் சுவர் என்ற எண்ணத்தை காண்போரில் மறைக்கின்றன. சிற்பங்கள் அவர்களைப் புராணக் கதைகளுக்கு இழுத்துச் செல்கின்றன. காவியம் சிற்ப வடிவில் கண் எதிரே காட்டப்படுகின்றது. அது சிற்பியின் திறன். நரசிம்மனின் மாமல்லபுரத்தை ஒரு திறந்த வெளிக்கலைக் கூடம் என்று கூறுவர். ஆங்கே பஞ்சபாண்டவர் ரதங்கள் என்று அழைக்கப்படும். ஓற்றைக் கற்கோவில்கள் பெரும் சிற்பக்கூடங்களாக அமைகின்றன. இருமாடி அர்ச்சுனர் ரதமும் அதில் நாற்சுவர்களிலும் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் உருவச்சிலைகளும், பீமர்ரதத்துச் சிங்கதுாண்களும் தர்மராசர் தேர்சிற்பங்களுடன் சகாதேவன் ரதத்துச் சிற்ப வேலைபாடுகளும் வியக்கதக்கவைகளாகும். இவற்றுக்குப் பின்னால் நிலை கொண்ட சிங்க உருவமும், யானை உருவமும் இயற்கையான உயிரோட்டத்துடன் தோன்றுகிறது.

மகாபலிபுரத்துப்பாறைச் சிற்பங்கள் சிற்பம் வழி புராணக் கதைகளை விளக்கி நிற்கின்றன. சிற்பம் அங்கே காவியமாக்கப்பட்டது. கோவர்த்தன மலையைக் கண்ணன் ஏந்தும் காட்சி, அர்ச்சுனன் தவம் என்னும் காட்சி, கங்கை அவதாரக் காட்சி ஆகிய 153 உருவங்களை கொண்டது. இரட்டையர் பணிபுரியும் காட்சியும் பசுகன்றை நக்கி நிற்கும் சிற்கமும், மான் பின் காலால் தலையை சுரண்டும் காட்சிகள் போன்றவை சிற்பியின்

கற்பனையையும் கைத்திறனையையும் விளக்கி கொண்டிருக்கின்றன. கைலாசநாதர் ஆலயத்தின் சிற்பங்களும் வைகுந்த பெருமாள் ஆலயத்தின் சுவர் சிற்பங்களும் புராணங்களுடன் வரலாறு பேசுகின்றன. சிற்ப கலையின் வளர்ச்சி அங்கே உச்ச நிலையை எட்டியது எனலாம்.

கைலாசநாதர் கோயில்

பல்லவர் கோயில்களில் மிகவும் பெருமை வாய்ந்தது காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில் ஆகும். இதனை கட்டியவர் இராஜசிம்மன் கோயிலின் உள்ளே உள்ள கலைப்படைப்புகள் பார்ப்பவரை கவர்ந்திழுக்கக் கூடியவை. கோயிலின் உட்புற சுவர்முழுவதும் சிவன், உமையாள், முருகன், திருமால் ஆகியோரின் உருவங்கள் எழில் சிற்பங்களாகத் திகழ்கின்றன. கருவறையின் முன் மண்டபம் அழகான வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய தூண்கள் கொண்டது.

பிறகலைக் கோயில்கள்

திருச்சிக்கு அருகில் திருப்பத்தூரிலும், உத்திரமேரூரிலும், கூரத்திலும், திருவதிகையிலும், புதுக்கோட்டையிலும பல்லவர்கள் கோயில் கட்டினர். வைகுந்த நாதர் கோயில் என்னும் பரமேச்சுர விண்ணகரம் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக உள்ள மூன்று கருவறைகள் உடையது. பெருவிமானம் உடையது. பல்லவர் வரலாறு இங்கே வடிக்கப்பட்டுள்ளது. கூரம் கேசவப் பெருமாள் கோயில், திருவதிகை விரட்டானேசுவரர் கோயில், உத்திரமேரூர் சுந்தவரதர் கோயில் புதுக்கோட்டை குன்றாண்டர் கோயில் திருத்தணிகைக் கோயில் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

செப்பு திருமேனிகள்

செப்பு திருமெனிகள் முழுவதும் கனமாக செய்யப் பெற்ற திருமேனிகள் என்றும், உள்ளே பொன்னாலாகச் செய்யபெற்ற திருமேனிகள் என்றும் இருவகைப்படும. தஞ்சை மாவட்டத்துப் பெருந்தோட்டத்தில் கிடைத்த திருமாலின் செப்பு திருமேனி மண்டகப்பட்டு, வல்லம், காஞ்சி முதலிய இடங்களில் காணப்பெறும் சிற்பங்களை நினைவுபடுத்துகிறது. சிங்கலூரில் பல்லவர் காலத்திய நெடுமாலின் செப்புத் திருமேனி திரவாலங்காட்டில் சோம சுந்தர் திருமேனி, மேலையூர் பொன்மூலாம் பூசப்பெற்ற மைத்திரேயரின் உருவம் கூரம் சிவன் ஊர்த்து, வஜாலுத்திருமேனி, கீழ்படிதலூர் நஞ்கணி கண்டரின் செப்பு படிமம், கொடிமுடிப்பள்ளி கொண்ட பெருமாள் செப்பு திருமேனி, வடக்காலத்தார் கோயில் சிவன், சிவகாமி செப்புத் திருமேனி ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

ஓவியக்கலை

புல்லவர்கள் ஓவியக்கலைக்குப் புத்துயிர் கொடுத்தோர் ஆவார். மகேந்திரவர்மனுக்குச் சித்தரகாரப்புலி என்னும் பெயர் உண்டு. தட்சிண சித்திரம் என்னும் நூலுக்கு இவர் உரையெழுதினார். பனைமலைக் கோயிலும், திருமலைக் கோயிலும் மாமண்டூர்க் கோயிலிலும், காஞ்சி கைலாச நாதர் கோயிலிலும் பல்லவர் கால ஓவியங்களின் எஞ்சியுள்ள சிதைந்த பகுதிகளைக் காணலாம். புனைமலைக்கோயில் பார்வதியின் ஓவியம், அமராவதி சிற்பங்கள் போன்றும் சிறப்பானவை. கைலாசநாதர் கோயிலில் கொற்றவை, இலக்குமி முதலிய எழில் சித்திரங்கள் உள்ளன. மாமணடூரிலும், மல்லையிலும் இன்றும் அழிந்த ஓவியங்களைக் காணலாம்.

இசைக்கலை

குடுமியான் மலைக்கல்வெட்டில் ‘‘சித்தம் நமச்சிவாய’’ என்று தொடங்கப்படும் பலவகைப் பண்களையும் தாளவகைகளையும் விளக்கி கூறி இறுதியில் இந்த எட்டிற்கும் ஏழிற்கும் உரிய என்று கூறப்பட்டுள்ளது. திருமயத்திலுள்ள சிவாலயத்திலும் இசையயைப் பற்றிய நுணுக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. மத்த விலாசத்திலும் இசை என்னுடைய செல்வம் என்று மகேந்திரன் கூறுகிறான். தேவார பாடல்களின் மூலம் அக்காலத்தில் இசைக்கருவிகள் இருந்தன என்பதை அறியலாம். யாழ், குழல், கின்னரி, கொக்கரி, ச்சசரி, வீணை தக்கை, மூழவம், மொந்தை, மிருதங்கம், மத்தளம், துந்துபி, தமருகம்,துடிதானம், உடுக்கை, கொடுகொட்டி, குத்தலம், குடமுலராரசம் போன்றவை முக்கிய இசைக்கருவிகளாகும். சுமயக் குறவர்களின் பாக்கள் பல இந்தளம்,

சீகரமரம், நட்டபாடை குறிஞ்சி. வியாழகுறிஞ்சி, புறநீர்மை, செவ்வழி, கொல்லி போன்ற தமிழ் பண்களின் பாடப்பட்டுள்ளன.

நடனக்கலை

பல்லவமன்னர்கள் குறிப்பாக மகேந்திரன், இராஜசிம்மன் போன்றோர் இசையுடன் நடனத்திலும் ஆர்வம் காட்டினர். புல்லவர் காலத்து சுவர் கோலங்கள் நடன மாதுக்களின் நடனக்கலை வடிவங்களைக் காட்டுகிறது. கோயில் மண்டபங்கள் வழி புராணக் கதைகள் பரப்பப்பட்ட காலத்தில் இசையுடன் நடனக்கலையும் வளர்ந்தது. சித்தன்ன வாசல் ஓவியம் காட்டும் நடனமாதின் நிலை நாதாந்த நடனத்தின் அமைப்பை தெளிவுபடுத்துகின்றது. இடப்பக்கத்து நிலை லதா விரிசிக நடனத்தின் 12 நிலையைக் காட்டுகின்றது. வைகுந்த பெருமாள் ஆலயத்தில் உள்ள சிற்பங்கள் ஆடவர்கள் மற்றும் பெண்டிர்கள் நடனத்தில் பங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகளை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

நாடக்கலை

மகேந்திரனின் மத்த விலாசப் பிரகசானம் ஓர் உயர்ந்த நகைச்சுவை நாடகமாகும். ஐசவ, வைணவக் கருத்துக்களைக் கொண்டு பக்தி நாடகங்கள் பரவின. ஊதணயன் கதையைக் கூறும் பெருங்கதை, நாடகத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றது. மாணிக்கவாசகர் நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து என்றும், நம்மாழ்வார் பிறவிமாயக் கூத்தினையே என வரும் தொடர்கள் பல்லவர் கால நாடகப் பாங்கினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இலக்கிய பணி

பல்லவர் காலம் பக்தி இயக்க காலம் ஆகும். நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இறைவனைத் தங்களது தமிழ் இசைப்பாக்களால் நாளும் பாடி மக்களின் மனத்திலும், நினைவிலும், நெஞ்சிலும், பேச்சிலும், கண்ணிலும், இறைவனை நிறுத்தினர். தங்களின் பக்தியால் மக்களைப் பரவசப்படுத்தி தேன்மதுர இசையால் தமிழிசைப்பாக்கள் பாடினர். வடநூல் வழித்தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலரால் காப்பிலக்கண நூல்கள் பல இயற்றப்பட்டன. சங்கயாப்பு பாட்டியல், மாபுராணம் முதலியன இக்காலத்தவை. புராணசாகரம், கலியாணகதை, அமர்தபதி, பிங்கலகேசி, மணியாரம் மந்திர்நூல், பாவைப்பாட்டு முதயியன இக்காலத்தவையே. முத்தொள்ளாயிரம் என்ற நூல் மூவேந்தர்களைப் பற்றி கூறுகிறது. இதில் மொத்தம் 150 பாக்கள் கிடைத்துள்ளன. சூளாமணி என்ற நூலைச் சமமணசமயத்தைச் சார்ந்த தோலா மொழித்தேவர் அருளினார். சிறிய காப்பியங்களில் ஒன்றான இது 12 காண்டங்களையும் 2131 பாக்களையும் உடையது. "பெருங்கதையை" கொங்குவேளிர் என்ற கங்க அரசன் இயற்றினான். இதில் பெண்ணின் பெருமைப்பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

லோகவிபாகம், கிரதார் ஜீனியம், அவந்தி, சுந்தரிகதை, மத்த விலாசப் பிரகசனம், காவ்யா தர்சம் முதலிய வடமொழி நூல்கள் இக்காலத்தே தோன்றின. யாப்பெருங்கல விருத்தியுரை, பாரதவெண்பா, திருத்தொண்டத் தொகை, திருஅந்தாதி, நந்திக்கலம்பாகம், தேவாரத்திருமறைகள் ஆகியனவும் தோன்றியது இக்காலத்தில்தான். நந்திக்கலம்பகம் மூன்றாம் நந்திவர்மனைப்பற்றியும் அக்காலப் படையெடுப்புகளையும், பொருளாதார நிலையையும் கூறுகிறது. பாரதவெண்பா என்ற நுயால் மூன்றாம் நந்திவர்மனால் ஆதரிக்கப்பட்ட பெருந்தேவனாரால் இயற்றப்பட்டது. நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பல இலக்கிய நூல் இயற்றி இலக்கியக் கலை வளர்ச்சிக்கு பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. தென்னிந்தியாவில் பல்லவ வம்சத்தின் தோற்றம் மற்றும் வரலாற்று வளர்ச்சி பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. பல்லவர் காலத்தில் நிலவிய சமூக சமய நிலைகளை ஆராய்தல்.
3. பக்தி இயக்கத்திற்கும் பல்லவ அரசுக்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராயுங்கள்.
4. பல்லவர் ஆட்சியின் போது சைவ மற்றும் வைணவ மரபுகளின் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
5. பல்லவ கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் தனித்துவமான அம்சங்களை ஆராயுங்கள்.
6. பல்லவர்களின் இலக்கிய சாதனைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
7. பல்லவர்களின் பங்களிப்புகளை சோழர்கள் மற்றும் சேரர்கள் போன்ற பிற தென்னிந்திய வம்சங்களின் பங்களிப்புகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

இயல் - மூன்று

முற்கால சோழர்கள் - சமுகம் மற்றும் மத நிலை - உள்ளூர் சுயாட்சி மற்றும் சமுகம் - பொருளாதார வாழ்க்கை - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை - வெளிநாட்டு தொடர்பு மற்றும் கலாசாரம் தாக்கம்.

குறிக்கோள்கள்

- சோழர்களின் சமூக-மத நிலைமைகள் பற்றிய கண்ணோட்டத்தைத் தயாரிக்கவும்
- சோழர்களின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் பங்களிப்பைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
- கலாச்சார தாக்கம் சிலவற்றை விவாதிக்கவும்

சோழர் வரலாறு

சங்க நூல்கள்' என்று கூறப் பெறும் எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்பனவும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்னும் காப்பியங்களும் சங்ககாலச் சோழர் வரலாறுகளை அறியப் பெருந்துணை புரிவன ஆகும் .'பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் திருக்குறள், களவழி போன்ற சிலவே சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தவை, ஏனையவை பிற்பட்ட காலத்தவை சமணர் சங்கத்தில் -'இயற்றப் பட்டவை' என்று ஆராய்ச்சி அறிஞர் தெளிவுறக் கூறலாம் பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் .'இனியவை நாற்பது' போன்றவை பிற்கால நூல்கள் என்று கோடலில் தவறில்லைபுறநானூறு ., அகநானூறு, நற்றிணை, பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்பனவே சங்காலச் சோழர் வரலாற்றுக்குப் பேருதவி புரிவன எனலாம்இவற்றுடன் பிளைநி .வ்வுண்மையை அடுத்த பிரிவிற் காணலாம் ., தாலமி, பெரிப்ளுஸ் ஆசிரியர் முதலியோர் எழுதியுள்ள 'செலவு நூல்கள்' பயன்படுவன ஆகும்.

இடைப்பட்ட காலம்

சங்கத்து இறுதியாகிய .பி.கி (சுமார்)3-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் ஆதித்த சோழன் பல்லவரை வென்ற சோழப் பேரரசு ஏற்படுத்திய 9-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதிவரை ஏறத்தாழ 500 ஆண்டுகள் சோழரைப் பற்றியும் சோழ நாட்டைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளப் பேருதவி செய்வன சிலவே ஆகும் .) அவை1) பல்லவர் பட்டயங்கள், (2) அக்காலப் பாலி தமிழ் நூல்கள் - வடமொழி -, (3) பாண்டியர் பட்டயங்கள், (4) சாளுக்கியர், கங்கர், இராட்டிரகூடர் பட்டயங்கள் முதலியன ஆகும் இவற்றுடன் . இவற்றை உள்ளடக்கிப் பல கல்வெட்டுகளையும் .தலைசிறந்தன தேவாரத் திருமுறைகள் ஆகும்

பிற சான்றுகளை (இக்காலத்தில் நமக்குக் கிட்டாத)யும் கொண்டு எழுதப் பெற்ற சேக்கிழார் - **பெரிய புராணம்** என்னும் ஒப்புயர்வற்ற நூலும் சிறந்ததாகும்பிரபந்தமும் ஆழ்வார்கள் பாடியருளிய நாலாயிரப் . .திவ்யசூரி சரிதம் முதலியனவும் ஓரளவு உறுதுணை புரியும்

சோழ கல்வெட்டுகள் -

விஜயாலய சோழன் முதல் கி .பி.13ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்த சோழர் வரலாறு அறிய ஆயிரக்கணக்கான கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் பெருந்துணை புரிகின்றனஇவற்றுள் சிறந்தவை இவை அரசர் போர்ச் .ல் தோன்றிய கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளுமே ஆகும்இராசராசன் காலமுத செயல்களையும் பிறவற்றையும் முன்னர்க் கூறி அவரது ஆட்சி ஆண்டைப் பிற்கூறிக் கல்வெட்டு அல்லது செப்பேடு தோன்றியதன் நோக்கத்தை இறுதியிற்கூறி முடிக்கும் முறையில் அமைந்துள்ளனஇவற்றால் ., குறிப்பிட்ட அரசனது நாட்டு விரிவு, போர்ச் செயல்கள், குடும்ப நிலை, அரசியற் செய்திகள், அறச்செயல்கள், சமயத் தொடர்பான செயல்கள், அரசியல் அலுவலாளர் முதலியோர் பெயர்கள் இன்ன பிறவும் அறிய வசதி ஏற்பட்டுள்ளதுபல்லவர் கால முதலே சமயத் தொடர்பாக உண்டானவையே .பொதுவாகக் கல்வெட்டுகள் . ஆகும்; கோவில், மடம், மறையவர் தொடர்பாகத் தானம் செய்தல் என்பவற்றைக் குறிக்கத் தோன்றியவை ஆகும்கோவில்களைப் புதியனவாகக் கட்டுதல் ., பழையவற்றைப் புதுப்பித்தல், கோவில் திருப்பணிகள் செய்தல் முதலிய நற்பணிகளைக் குறிக்க வந்த அவற்றில், “இன்னின்ன இடங்களில் இன்னவரை வென்ற இன்ன அரசன் பட்டம் பெற்ற இன்ன ஆண்டில்”. என்று விளக்கமாக வரும் முதற் பகுதியே வரலாற்றுக்குப் பெருந்துணை செய்வதாகும் சில கல்வெட்டுகள் .அரசியல் தொடர்பாக எழுந்துள்ளனஅவை என்றுமே . அவை வரிவிதித்தல் .நிலைத்திருக்கத் தக்கவை, நிலவரி, தொழில்வரி, ஊரவைகளின் முடிவுகள், தொழில் முறைகள், அரசியல் முறைகள் இன்ன பிறவும் விளக்குவனவாகும்பல கோவில்களில் உள்ள . கல்வெட்டுகள் ஊர் மக்களுடைய நிலம் விற்றல், வீடு விற்றல், மனை விற்றல், வாங்கல் முதலிய செய்திகளையும் குறிக்கின்றனசில கோவில் சுவர்களில் தேவார நூல்களில் காணப்பெறாத சம்பந்தர் . இங்ஙனம் இக்கல் வெட்டுகள் வரலாற்றுக்குப் பல துறைகளிலும் .பாக்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன முதலியோர் இவையே அன்றி.பேருதவி புரிதல் காணலாம், இக்கல்வெட்டுகளால் அக்கால வடமொழிதமிழ் இவற்றின் - வட்டெழுத்து .நடை மாறுபாடு முதலியவற்றையும் அறியலாம்-வளர்ச்சி, பல்லவகிரந்த எழுத்து-, சோழர் காலத் தமிழ் எழுத்து ஆகிய இம்மூன்று தமிழ் எழுத்துகளையும் இக் கல்வெட்டுகளால் நன்குணர்தல் கூடும்.

கோவில்கள்

தமிழ் நாட்டில் வியத்தகு முறையில் கற்கோவில்கள் பலவற்றை அமைத்த பெருமை சோழர்க்கே உரியது. கயிலாசநாதர் கோவில், பரமேசுவர வர்மன் கட்டிய கூரத்துச் சிவன் கோயில் முதலியவற்றைக் கண்ணுற்ற பிற்காலச் சோழர் வானளாவிய விமானங்கொண்ட கோவில்களைக் கட்டினர்இக்கற்கோவில் . சுவர்களிலும் தூண்களிலும் தரையிலும் ஏராளமான கல்வெட்டுகள் வெட்டப்பட்டனகல்வெட்டுள்ள .

கோவில்கள் புதுப்பிக்கப் படுங்கால், அக்கல்வெட்டுகளைப் பிரதி செய்துகொண்டு புதிதாக அமைந்த கோவிலில் பொறித்தல் அக்கால மரபாக இருந்தது;சுதை ., செங்கல் முதலியவற்றால் ஆகிய கோவில்களிலும் கல்வெட்டுகள் இருந்தன .கோவில்களில் உள்ள பலவகைச் சிற்பங்களைக் கொண்டு சோழர் சிற்பக் கலை உணர்வை அறியலாம்[1]. ஒவியங்களைக்[2] கொண்டு, சோழர்கால ஓவியக்கலை வளர்ச்சியை அறியலாம்; மக்களுடைய நடை, உடை, பாவனை, அணிகள் முதலியன அறியலாம்கோவில் . கட்டட அமைப்பைக் கூர்ந்து நோக்கிப் பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை சோழர் காலத்தில் எங்ஙனம் எண்ணிறந்த பாடல்பெற்ற கோவில்கள் சோழர்களால் .தொடர்புற்று வளர்ந்து வந்தது என்பதை உணரலாம் பெருஞ்சிறப்பும் பெற்றன .கற்கோவில்களாக மாற்றப்பட்டன, இக்கோவில்களை முற்றப் பரிசோதித்துச் சோழர்காலச் சிற்பகட்டடக் கலைகளின் வளர்ச்சியைச் சிறந்த முறையில் ஆராய்ந்து நூல் -ஒவிய- சுருங்கக்கூறின் .எழுதினோர் எவரும் இல்லை என்பது வருந்தத்தக்க செய்தியாகும், இன்று சோழர் வரலாற்றை உள்ளவாறு உணரப் பேருதவி செய்வன வரலாற்றுக்கு மூலமாக அமைந்துள -ுள்ளன - **கோவில்களே** ஆகும்.

சோழர் காசுகள்

சோழர், பல்லவர்களைப் போலவே, பொன், வெள்ளி, செம்பு ஆகியவற்றால் ஆன காசுகளை வெளியிட்டனர்பொற் காசுகள் சிலவே .அவற்றுள் பல இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன ., வெள்ளிக் காசுகள் சிலசெப்புக் காசுகள் பல வடிவங்களிற் கிட .செப்புக் காசுகள் பல :ைத்துள்ளனஎல்லாக் காசுகளும் . சோழர் அடையாளமான புலி பதியப் பெற்றவை; புலிக்கருகில் சேர, பாண்டியர் குறிகளான வில்லும் கயலும் கொண்டவைஇவற்றைச் சுற்றிலும் இவற்றை வெளியிட்ட அரசன் பெயர் . சில காசுகளில் இவையே பின்புறத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ள .பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறதுனவேறு சில . காசுகள் **'ஈழக்காசு'** எனப்படுவனஅவற்றில் ஒரு முரட்டு மனிதன் ஒரு பக்கத்தில் நிற்பது போலவும் . கல்வெட்டுகளையும் காசுகளில் உள்ள .மற்றொரு பக்கத்தில் இருப்பது போலவும் காணப்படுகிறான் எழுத்துகளையும் கொண்டு இக்காசுகள் இன்ன அரசன் காலத்தவை எனஉறுதிப்படுத்தலாம்ஈழக்காசு . என்பன இராசராசன் காலம் முதல் முதற் குலோத்துங்கன் காலம் வரை வழக்கில் இருந்தமை சோழர் ஈழநாட்டை அடிமைப்படுத்தி ஆண்ட போது ஈழக்காசை .கல்வெட்டுகளால் தெரிகிறது வெளியிட்டனர் என்பது இதனால் அறியக்கிடக்கிறது அன்றோ?

இலக்கியம்

மேல்நாட்டு இலக்கியங்கட்கும் நம்நாட்டு இலக்கியங்கட்கும் சிறந்த வேறுபாடு உண்டுமேல்நாட்டு . .அதனால் அது வரலாற்றுக்குப் பெருந்துணை செய்கிறது .இலக்கியம் சமயச் சார்புடையதாக இராது ஆனால் இந்திய நாட்டின் வரலாறு சமயக் கடலுள் ஆழ்ந்து புனைந்துரைக்கப்பட்ட பல கதைகளில் மறைப்புண்டு கிடக்கிறது கொடுமையாகும்இதனால் ., 'இலக்கியங்களை நம்பி வரலாற்றுக் கட்டடம் அப்படியே கட்டலாகாது[3] என்ற சாத்திரீய முறையில் ஆராய்ச்சி நடத்தும் அறிஞர் அறைந்துள்ளனர் .

இராமாயணம், பாரதம் போன்ற வடமொழிப் பெருநூல்கள் **பலமுறை பல மாறுதல்கள்** அடைந்துள்ளன என்பதை அறிஞர்கள் நன்கு காட்டி விளக்கியுள்ளனர்ஆதலின் ., தமிழில் உள்ள திருவிளையாடல் புராண நூல்கள், பரணி, உலா, பெரிய புராணம் முதலிய்வற்றில் வரலாற்று முறைக்கு ஏற்பனவற்றையே கோடல் ஆராய்ச்சியாளர் கடனாகும்.

பிற்காலச் சோழர் காலமே தென்னாட்டில் இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் பெருகிய காலம் ஆகும் . சைவத் திரு முறைகளை வகுத்த **நம்பியாண்டார் நம்பி** இக்காலத்திற்றான் வாழ்ந்தவராவர்ஒன்பதாம் . முறைதிருயைப் பாடிய அடியார் பலர் வாழ்ந்த காலமும் இதுவேபன்னிரண்டாம் திருமுறை ஆகிய . .திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் வரலாற்றுச் சிறப்புடைப் பெரு நூல் இக்காலத்தேதான் எழுதப்பட்டது 'சேக்கிழார் தம் மனம் போனவாறு நம்பிகள் அந்தாதியில் இல்லாதவற்றையும் சேர்த்து விரித்து நூல் செய்துள்ளார்அவர் கூறும் நாட்டு நிலை அவர் காலத்ததே என்று வரலாற்றாசிரியர் சிலர் . .வரைந்துள்ளனர் **தென்னாட்டு வரலாறு சம்பந்தப்பட்டவரை, சேக்கிழார் பெருமான் பெரும்பான்மை பிழைபடாது எழுதியுள்ளார்** என்பதை பெரிய புராணத்தை அழுத்தமாகப் படித்தவரும் பல்லவர் முதலிய பல மரபு அரசர் தம் கல்வெட்டுகளை நுட்பமாக ஆய்ந்தவரும் நன்கு அறிதல் கூடும்சேக்கிழார் ., தாம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டினர் என்பதை அறவே மறந்தவராய் அவ்வந் நாயன்மார் காலத்தவராக இருந்து - நாட்டு நடப்பும் பிறவும் நன்கறிந்தவராய்ப் பாடியுள்ள முறையை வேறு எந்தத் தமிழ் நூலிலும்காண இயலாதேஅவர் சிறந்த .சேக்கிழார் பெருமான் புராணம் பாட வந்த பிற்கால ஆசிரியர் போன்றவர் அல்லர் ! புலவர், சோழர் பேரரசின் முதல் அமைச்சர்; சிறந்த சிவனடியார்; தமிழகம் முழுவதையும் நன்கு அறிந்தவர்; தொண்டை நாட்டினர்; பல்லவ அரசர் கல்வெட்டுகளையும் சோழர் கல்வெட்டுகளையும் இக்காலத்தில் நமக்குக் கிடைக்காத பல நூல்களையும் செப்புப் பட்டயங்களையும் கல்வெட்டுகளையும் நன்கு படித்தவர் என்பன போன்ற பல செய்திகள் அவர் தம் புராணத்துள் காணப்படுகின்றன வரலாற்றாசிரியர் .'இருண்ட காலம்' என்று கூறி வருந்தும் காலத்தைப் பற்றிய பல உண்மைச் செய்திகளைத் தம் காலத்திருந்த மூலங்களைக் கொண்டு சேக்கிழார் குறித்துச் செல்லலை வரலாற்றுப் பண்புடைய உள்ளத்தினர் நன்குணர்தல் கூடும்ன கல்வெட்டுகள் இன்னும் வெளி வராத இக்காலத்தில் கிடைத்துள்ள ஆயிரக்கணக்கா . கல்வெட்டுகளைக் கொண்டு பார்ப்பினும்,

பராந்தகன் குடும்பம்:

ஆதித்த சோழனது திருமகனான முதற்பராந்தக சோழன் ஏறத்தாழப் பன்னிரு மனைவியரைப் பெற்றிருந்தான்அவர்கள் கோக்கிழான் அடிகள் ., சேர அரசன் மகள் முதலியோர் ஆவர்) - பிள்ளைகள் .1) இராசாதித்தன்)2) கண்டராதித்தன்)3) அரிகுல கேசரி)4) உத்தமசீலன்)5) அரிஞ்சயன் என்பவர்வீரமாதேவி ., அநுபமா என்பவர் பெண்மக்கள் ஆவர்வீரமாதேவி என்பவள் கோவிந்த வல்லவரையன் என்னும் . சிற்றரசனை மணந்திருந்தாள்; அனுபமா என்பவள் கொடும்பாளூர் முத்தரையனை மணந்திருந்தாள் . இராசாதித்தன் தாய் கோக்கிழான் அடிகள்; அரிஞ்சயன் தாய் சேரன் மகளாவாள், அரிகுலகேசரி

என்னும் இளவரசன் கொடும்பாளூர் அரசன் மகளான பூதி ஆதிக்க பிடாரி என்பவளை மணந்திருந்தான் . பராந்தகனுக்கு உறுதுணைவராக வாங்கல்களால் சேர அரசனும் முத்தரையரும்-இத்தகைய கொடுக்கல் பராந்தகன் .இவருடன் கங்க அரசனான இரண்டாம் பிருதிவீபதி உற்ற நண்பனாக இருந்தான் .இருந்தனர் ‘பரகேசரி’ என்ற பட்டம் உடையவன்.

இராசராசன்

சுந்தரசோழனாகிய இரண்டாம் பராந்தகனுக்கும் வானவன் மாதேவிக்கும் பிறந்தவன் இராச கேசரி முதலாம் இராசராசன் .பி.இவன் கி .985 சூன் திங்கள் 25-ஆம் நாள் அரசு கட்டில் ஏறினான்,[1] தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தில் ‘உடையார் இராசராச தேவர் திருச்சதயத் திருவிழா’ எனவும், திருவையாற்று உலோகமாதேவீச்சரத்தில் ‘உடையார் திங்கள் சதய விழா’ எனவும், செங்கற்பட்டுத் திருவிடந்தை வராகப் பெருமான் கோவிலில், யாண்டுதோறும் ஆவணித் திங்கள் சதயநாள் தொட்டு, ‘இராசராசன் திருவிழா’ என ஏழுநாள் நடந்தது எனவும், வரும் கல்வெட்டுகளை நோக்க, இவன் பிறந்த நாள் சதயநாள் என்பது தெரிகிறதும் ஊரில் உள்ள சிவன் கோவிலுக்குத் தன் பிறந்த சேரநாட்டுத் திருநந்திக் கரை என்னு . நாளாகிய ஐப்பசி மாதச் சதயநாளில் திருவிழா நடத்தற்காக‘முட்டம்’ என்னும் ஊரை அளித்தனன் என்பதை அங்குள்ள கல்வெட்டு அறிவித்தலால், இராசராசன் ஐப்பசித் திங்கள் சதயநாளிற் பிறந்தவன் என்பது தெளிவாகிது.ருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் அழகாகச் சிறப்பித்துள்ளனஇப்பெருமான் பிறப்பைத் தி.

இவனது சிறப்பு:

விசயாலயற்குப் பின் வந்த சோழர்களிற் சோழப் பேரரசை நன்கனம் அமைத்து நிலைபெறச் செய்த பேரரசன் இராசராசனே ஆவன்இவன் உண்டாக்கிய பேரரசு ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றாண்டுகள் . நிலையுற்றிருந்தது எனின், இவன் இட்ட அடிப்படை எவ்வளவு உறுதி வாய்ந்ததாக இருந்திருத்தல் வேண்டும்ாசராசன் தன் தந்தையிடத்தும் பிறகு சிற்றப்பனிடத்தும் இருந்து அரசியல!் அமைப்புகளை அழகுற அறிந்திருந்தான்; தான் பட்டம் ஏற்ற பிறகு இன்னின்ன வேலைகளைச் செய்து சோழப் பேரரசை உண்டாக்குதல் வேண்டும் என்று முன்னமே திட்டம் செய்திருந்தான்; பட்டம் பெற்ற பின்னர் அத்திட்டத்தைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி வெற்றி கண்டவன்இவனது ஆட்சிக் காலத்திலேயே இ .வன் தன் மைந்தனான இராசேந்திரனைப் பெரு வீரனாக்கிவிட்டமை பாராட்டற்பாலதுஅதனாலன்றோ ., அப்பெருமான் கடற்படை செலுத்திக் கடாரம் கைக்கொண்டான்இராசராசன் ஆண்ட காலமே சோழர் ! வரலாற்றில் **‘பொற்காலம்’** என்னலாம்இவனது ஆட்சியில் ஓவியம் ., சிற்பம், நாடகம், நடனம், இசை, இலக்கியம் இன்ன பிறவும்நன்குவளரத் தலைப்பட்டன, இவன் காலத்திற்றான் தேவாரத் திருமுறைகள் நாடெங்கும் பரவின, சைவ சமய வெள்ளம் நாடெங்கும் பரந்து மக்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது . சோழப் பேரரசை உண்டாக்கப் பெரும்படை திரட்டியவன் இராசராசனே ஆவன்; அப்படை இவன் நினைத்தன யாவும் தடையின்றிச் செய்துவந்தது பாராட்டற்பாலதுஅரசியல் அமைப்பைத் திடமாக . அமைப்பிற்கும் இராசராசன் நாகரிகம் மிகுந்த இக்கால அரசியல் .அமைத்தவனும் இராசராசனே ஆவன்

இராட்டிரகூடர் படையெடுப்பால் துன்புற்ற .அரசியல் அமைப்பிற்கும் எள்ளளவும் வேறுபாடில்லை சோழநாடு இராசராசன் காலத்தில்கிருஷ்ணையாறுவரை பரவியது; மேற்கே அரபிக்கடல் வரை பரவியது; தெற்கே இலங்கை வரை பரவியது எனின் இராசராசன் போர்த்திறனை என்னெனப் புகழ்வது ! இப்பெருவேலையைச் செய்ய இவனுக்கு இருந்த சாதனங்களைவிடப் பெருமை பெற்றது இவனது திருவுருவமே என்னல் மிகையாமோ? இவனது திருவுருவம் கண்டவர் உள்ளத்தை ஆர்க்கத்தக்கதாக இருந்திருத்தல் வேண்டும்இவுடைய திருவுருவமும் கோப்பெருந்தேவியின் திருவுருவமும் சிலை . சுருங்கக் கூறின் .திருவிசலூர்க்கோவிலில் இருக்கின்றன வடிவில், இராசராசன் அரசியலிற் பண்பட்ட அறிவுடையவன்; சிறந்த போர்த்தொழிலில் வல்லவன்;

சோழர் காலத்தில் அரசியல் நிலை

கி பி.9ம் நூற்றாண்டு -14ம் நூற்றாண்டு வரையான சோழர்கால அரசியல் நிலை முதன்மையாகக் கருதப்படுகின்றது பி.கி .850 இல் பழையாறையில் ஆட்சி செய்த குறுநில மன்னனான விஜயாலய சோழன் பல்லவரிடமிருந்து தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி சோழராட்சியை அமைத்தான்விஜய .ாலயனின் மகனான முதலாம் ஆதித்த சோழன் பல்லவராட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த நாடுகள் அனைத்தையும் கைப்பற்றினான் . சோழன் பாண்டிய நாட்டிற்கு உட்பட்டிருந்த பகுதி மையும் கைப்பற்றிச் ஆதித்தனின் மகனான பராந்தக .சோழநாட் சியை விரிவு படுத்தினான்

இராஜராஜசோழன் காலத்தில் சோழராட்சி உயர்நிலை எழுதியதுஇதன் பின் அவர் மகன் . இராஜேந்திர சோழன் கங்கைநாடு தொடக்கம் வாவா, அமந்திரா தீவுகள் வரை தனது ஆட்சியை விரிவுபடுத்தினான் இரண்டாம் காலத்துக்கும் பின் சோழராட்சி வலிகுன்றி .13ம்சோழராட்சி பிற்பகுதியில் மூன்றாம் இராஜராஜ சோழனது கட்சியுடன் சோழநாட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

கி.பி 9ம் நூற்றாண்டு - 14ம் நூற்றாண்டு வரையான சோழர்கால அரசியல் நிலை முதன்மையாகக் கருதப்படுகின்றது. கி.பி 850 இல் பழையாறையில் ஆட்சி செய்த குறுநில மன்னனான விஜயாலய சோழன் பல்லவரிடமிருந்து தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி சோழராட்சியை அமைத்தான். விஜயாலயனின் மகனான முதலாம் ஆதித்த சோழன் பல்லவராட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த நாடுகள் அனைத்தையும் கைப்பற்றினான். ஆதித்தனின் மகனான பராந்தக சோழன் பாண்டிய நாட்டிற்கு உட்பட்டிருந்த பகுதி மையும் கைப்பற்றிச் சோழநாட் சியை விரிவு படுத்தினான்

சோழராட்சிகால அரசியல்நிலை உறுதியானதாக காணப்பட்ட மையினால் சருக நிலையும் உறுதி சிறப்பாக காணப்பட்டதுசோழர்காலத்தில் கட்சி உறுதியாலும் பொருளாதார வலுவாலும் மக்கள் . சமூகத்தில் உழவர்குடி மேலோங்கி .அமைதியான வாழ்க்கையை வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது இருந்ததுடன் கிழார்" எனும் பதம் அவர்களை குறிக்க பயன்பட்டது டன் சோழசிந்தகி கூட அப்பெயரால் சிறப்பிக்கப்பட்டதை காணமுடிகிறதுசிறந்த இலக்கிய .சோழ மன்னர்கள் புலவர்களை ஆதரித்தமையால் . அமைதியான அறிவான சமூகமாக சோழர்கால .கள் ஆக்கப்பட்டமை யை காணமுடிகின்றது- படைப்புக் சமூகம் திகழ்ந்தமையால் இலக்கியத்திலும் கலைகளிலும் மேம்பாடு அடைந்த நிலையைக் காணமுடிகிறது

இடையில் ருரண்பாடற்ற ஒரு நிலையை சோழர்காலத்தில் அறிந்து .உலகியலுக்கும் ஆன்மிகத்துக்கும். .கொள்ளமுடிகிறது

பல்லவர் காலத்தில் தம்முள் இரண்பட்டு நின்றசமயங்கள் சோழராட்சி காலத்தில் : இதனால் சோ .பகைமையின்றி வளர்ந்தனழர் ஆட்சிக்காலத்தைச் சமயப்பொறைக்காலம் என்பர்மன்னர் ., மக்கள் ஆதரவுடன் தஞ்சைப்பெருங் கோயில், கங்கை கொண்ட சோழபுரம் தேலான பெருங்கோயில்கள் கட்டப்பட்டு அவை சமுகப்பணிகளிலும் ஈடுப்பட்டனஇராமனுகர் முதலானோர் .மெய்கண்டதேவர் . அத்துவிதம், விசிட்டாத்துவிதம் முதலான தத்துவக் கொள்கைகளைத் தமிழ் நாட்டில் பரப்பிமதும் சோழர்காலத்தில் ஆகும்.

கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆந்திராவின் ஒரு பகுதியை ஆண்டவன் பல்லவ மன்னன் திரிலோசன பல்லவன். இவன் சமணர்களை அழித்தான். வேதமல்லாச் சடங்குகளை நீக்கிவிட்டு வேதச் சடங்குகளையே கடைப்பிடித்தான். கோயில்களில் வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்த பிராமணர் அல்லாதவரை நீக்கிவிட்டு வட நாட்டிலிருந்து அழைத்து வந்த பிராமணர்களை நியமித்தான். இந்த வடநாட்டு பிராமணர் என்பவர்கள் காளாமுக, பாசுபத, காபாலிக சைவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆந்திராவில் பரவிய இம்மதங்கள் அங்கு இருந்ததற்கான சான்றுகள் ஏராளமாக உள்ளன. கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு அச்சைவம் தமிழகத்தில் நுழைந்தது. கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சேர்ந்த அப்பர் பாடல்களில் நாகப்பட்டினம் கோயிலை நாகைக் காரோகணம் என்று பாடுகிறார். இவரது காலம் மகேந்திர வர்மனின் காலம். அதாவது கி.பி. 600--630 ஆகும். திரிலோசன பல்லவன் கல்வெட்டுகள் ஆந்திராவில் கி.பி. 470 முதல் 490 வரை கிடைத்துள்ளன எனவே. திரிலோசன பல்லவன் காலத்திற்குப் பின்னரும் மகேந்திர வர்மன் காலத்திற்கு முன்னரும் சற்றேறக் குறைய கி.பி. 500 முதல் 600-க்குள் வடநாட்டு சைவம் தமிழகத்திற்குள் நுழைந்திருக்க வேண்டும்.

அப்பர் நாகப்பட்டினத்தை நாகைக் காரோகணம் என்றும் குடந்தைக் காரோகணம் என்றும் கச்சிக் காரோகணம் என்றும் பாடியுள்ளார். வட நாட்டில் காரோகணம் என்ற இடத்தில் பிறந்த லகுளீசரின் சித்தாந்தத்தைப் பின்பற்றும் மதம் பாசுபதம். இந்த லகுளீசர் பிறந்த இடமான காரோகணம் ஒரு தலையாய பாசுபதர்களின் மையமாகத் திகழ்ந்தது. எனவே மேற்கூறிய தமிழ்நாட்டுக் காரோகணங்கள் லகுளீச சித்தாந்தத்தைப் பின்பற்றும் பாசுபத சைவத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. அப்பர் தம் திருவாரூர்ப் பதிகத்தில் பாசுபத, காளாமுக, காபாலிகர் உலவும் திருவாரூர் வீதியைப் பாடுகிறார். அவரது சமகால மகேந்திரவர்மனும் காபாலிகர்களையும் பௌத்தர்களையும் தமது மத்த விலாச பிரகடனம் என்ற நூலில் கேலி செய்து எழுதியுள்ளார்.

சோழர் சமய நிலை

சேரமிக சைவத்துள் பாண்டியருள்-சோழ- வும் அழுத்தமான பற்றுடையவரும் நூற்றுக்கணக்கான சிவன் கோவில்களைக் கட்டியவரும் சோழரே யாவர்பற்றுடைய சோழர் அழுத்தமான சைவப் . கள் பல்லவரை முறியடித்துச் சோழப் பேரரசை ஏற்படுத்திய பிறரும் சைவத்தை வளர்ப்பதிலேயே

கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்தனர் என்பதில் வியப் பில்லை அல்லவா ? சோழவேந்தர் துங்கபத்திரை ஆறு முதல் கன்னிமுனை வரையிலும் உள்ள தென்இந்தியாவை ஆண்டவர்சோழப்பேரரசு ஏற்படுத்திய . ஆதித்தன் காலத்தில் தமிழகத்தில் பாடல்பெற்ற கோவில்கள் ஏறத்தாழ ஐந்நூறு இருந்தனபாடல்பெறாத . இவ்விருவக .இருந்தன கோவில்களும்ைக் கோவில் களும் சோழர் காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பெற்றன. ஆதித்தன் முதலிய சோழ மன்னர் தத்தம் ஆட்சிக் காலத்தில் புதியனவாக எடுப்பித்த கோவில்கள் பலவாகும்ஆட்சிக்கு அடங்கிய சிற்றரசர் சோழர் . கள் புதியனவாகக் கட்டிய கோவில்கள் பல, அரசாங்க அலுவலர் செய்த திருப்பணிகள் பலசோழமாதேவியரும் ., சிற்றரசர் மனைவியரும், அர சாங்க அலுவலர் மனைவியரும் செய்த திருப்பணி கள் பலவாகும்ஈறாக இருந்த சாதாரண குடி மகன் முதல் துறவிகள் . செய்த திருப்பணி மக்கள் கள் எண்ணில.

சைவ வேளாளர் குடும்பத்தில் பிறந்து சமண மதத்தைத் தழுவிப் பின்னர் தீவிர சைவ சமயத்தவராக மாறிய அப்பர் தாம் தழுவியிருந்த சமண மதத்தைக் கடுமையாகத் தாக்குகின்றார். சம்பந்தரும் அவ்வாறே தாக்கியிருக்கின்றார். ஒரு மதத்திலிருந்து இன்னொரு மதத்திற்கு மாறுகின்ற போது தீவிரமாவது மனித இயல்பு. அதுபோல வயதில் மூத்த அப்பர் மிகவும் தீவிர பக்தராக மாறுகிறார். சமண பௌத்த பாழிகள் இடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அப்பரின் பாடல்கள் காபாலிக சைவர்களின் சிவ உருவ வழிபாடுகளும், சிவன் கபாலத்தை கையிலேந்தியவனாக, கால காலனாக, பைரவனாக, பிக்ஷாடனராக, மேனியெங்கும் திருநீறு பூசியவனாகக் கூறுவதிலிருந்து தீவிர சைவர்களான காபாலிகர்களின் சைவ சமயத் தாக்கம் அப்பரிடம் அதிகமிருந்திருக்கிறது. மனித உயிர்பலி செய்யும் காபாலிகத்தைப் பின் பற்றியதால் தான் மதுரை, திருவோத்தூர் போன்ற இடங்களில் சமணர்களைக் கழுவேற்றிக் கொல்லப் பட்டனரோ என எண்ண வேண்டியுள்ளது.

இவ்வாறு நாயன்மார், ஆழ்வார்கள் காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இயக்கத்தால் சமண, பௌத்தர்களின் ஆதிக்கம் பொருளாதாரத்திலும், கல்வி, மருத்துவ, சமூக சேவைகளிலும் கட்டாயமாகப் பறிக்கப் பட்டது. அதற்கு மாற்றாக சைவ வைணவ மதங்கள் மக்கள் மத்தியில் முன் வைக்கப் பட்டு அவ்விடங்களை நிரப்ப முயற்சி செய்தன. முடிவில் வெற்றியும் பெற்றன என்பதில் யாருக்கும் ஐயமிருக்க வாய்ப்பில்லை. இவ்வாறு சைவ சமய மறுமலர்ச்சியில் வேளாளரான அப்பரும் பிராமணரான சம்பந்தரும்,பங்கு பெற்றிருந்தனர். இவர்களுக்குப் பின்னர் வந்த பிராமணராகிய சுந்தரரும், எனவே. வேளாளர்களும், அந்தணர்களும் ஒன்று சேர்ந்து சமணர்களின் பொருளாதார சமய ஆதிக்கத்தைக் குறைத்துக் கைப்பற்றி இருக்கின்றார்கள் என்பதை கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப் பட்ட பிற்காலச் சோழராட்சியில், வேளாள அந்தணர்களின் பொருளாதார, சமய ஆதிக்கத்தையும் அரசியல் செல்வாக்கையும் கொண்டு அறியலாம். சமணர்களின் செல்வாக்கும் செல்வமும் வணிகர்களின் வியாபார ரீதியில் அமைந்தது.வணிகர்கள் ஆதரித்த மதம் சமண மதம். சமண முனிவர்கள் நல்லவர்களாக இருந்தும் சமூகத் தொண்டுகள் பல செய்தும் நீர்ப் பாசனத்திற்கு வேண்டிய குளம், தூம்பு, போன்றவை செய்து கொடுத்தும் நல்ல மனத்தவர்களாக இருந்திருந்தும், விவசாயத்தை முன்னிலைப் படுத்தித் தங்கள்

பொருளாதாரத்தையும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் வளர்த்தார்களில்லை. தமிழ்நாடோ ஒரு சிறந்த முழு விவசாய நாடு. விவசாய வளர்ச்சியில் தான் உழுகுடி மக்களின், பிற தொழிலாளிகளின் வாழ்வும் உயர்வும் அடங்கியிருந்தது. எனவே சமண மதத்தின் ஆதிக்கத்தைக் குறைத்து--விவசாய நாடாக நிலவுடமைச் சமுதாயமாக அச்சமுதாயத்தின் கருவூலமாகக் கோவில்களை அமைத்து மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் கோயிலோடு அதாவது சைவ மதத்தோடு தொடர்பு படுத்தியதாகவும் அமைக்கப் பட்ட அரசமைப்பே பிற்காலச் சோழ வரலாற்றின் சாராம்சமாகும்.விவசாயத்தைப் பெருக்க எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டன என்பதை நோக்கினால் மிகவும் பிரமிப்பாக இருக்கும். நீர்ப்பாசனத்திற்கு அவர்கள் செய்த செயல்களைக் கல்வெட்டுக்களில் படிக்கும்போது பெரு வியப்பை ஏற்படுத்தும்.

பிற்காலச் சோழராட்சியில், கி.பி. 9--ஆம் நூற்றாண்டில் அந்தணர்களும், வேளாளர்களும் மிக உயர்ந்த பதவியை வகித்தனர் எனச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. கி.பி. 6--ஆம் நூற்றாண்டில் அவர்கள் நடத்திய போராட்டத்தின் பலனை 9-ஆம் நூற்றாண்டில் மிக நன்றாகவே அனுபவித்தார்கள்.அமைச்சர்களாகவும் பிரமதேய சதுர்வேதி மங்கலங்களின் சபை நிர்வாகிகளாகவும் படைத் தளபதிகளாகவும் கோயில் அதிகாரிகளாகவும் நீதி வழங்குபவர்களாகவும் முக்கிய பதவிகளில் அமர்ந்திருந்த அவர்கள் மிகுந்த செல்வந்தர்களாக வாழ்ந்தனர்.அவர்கள் சைவக் கோயில்களுக்குத் தங்கள் செல்வத்தின் காரணமாக ஏராளமான பொன்னையும், பொருளையும் வாரி வழங்கினர். செப்புத் திருமேனிகளை எழுந்தருளிவித்தனர். ஏன் கோயில் பலவும் கட்டியிருக்கின்றனர். நல்ல வளமிக்க ஊர்கள் பிரமதாயமாகவும் சதுர்வேதி மங்கலங்களாகவும் அந்தணர்களுக்கு அளிக்கப் பட்டன.

இந்த இரு குலத்தவரும் அதிக செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தாலும் கல்வி கேள்விகளிலும் நாட்டின் கருவூலங்களாக ஆங்காங்கே நிறுவப் பட்டிருக்கும் கோயில்களின் கருவூலத்திலும், நிர்வாக அமைப்புக்களிலும் முதன்மை பெற்று விளங்கியவர்கள் அந்தணர்கள்.இறையிலியாக பிரமதேய சதுர்வேதி மங்கல நிலங்கள் வழங்கப் பட்டது அந்தணர்களுக்குத் தான். வளமிக்க அவ்வூர்களுக்கு சபை அதிகாரிகள் அல்லது அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் தாம். இந்த அளவுக்கு வேளாளர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்க வில்லை. அரசர்களிடம் அமைச்சர்களாகவும், மிகவும் குறைந்த அளவில் ஆங்காங்கே கி.பி. 11--ஆம் நூற்றாண்டின் சித்ரமேழி பெரிய நாடு என்னும் அமைப்பிலும் அவர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்தார்களே தவிர, ஊர் நிர்வாகத்தில் அந்தணர்களைப்போல அதிகமான செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை அறிய முடிகிறது. முதலாம் இராஜ இராஜ சோழன் காலத்தில் அமணகுடியைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணன் ராமன் குடும்பத்தார் எந்த அளவுக்கு பரம்பரை பரம்பரையாக சோழர்களுக்கு அதிகாரிகளாக இருந்தார்கள் என்பதை திரு ஒய். சுப்பராயலு அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அந்தணர்களின் இந்த வளர்ச்சியும், செல்வாக்கும் நிலவுடைமைச் சமுதாய வளர்ச்சியின் உச்சகட்டத்தை எய்திய முதலாம் இராஜராஜனின் செல்வாக்கிற்கு ஏற்றாற்போல அவன் காலத்தில் உயர்ந்திருந்தது. அந்தண சமூகத்தினரின் இந்த வளர்ச்சி ராஜராஜ சோழனின் போக்கையே திசை திருப்புமளவு காணப்பட்டது. ராஜராஜ சோழனின் கல்வெட்டுகளை ஊன்றிப் பார்க்கின்றபோது அவன்

அந்தணர்களின் செல்வாக்கினைக் குறைக்க அவர்களே அறியாத வகையில் புத்திசாலித் தனமாகப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றான். தந்தை சுந்தர சோழன் காலத்தில் பிரம்மாதிராயர்களாகிய அந்தண உயர் அதிகாரிகளால் தமையன் ஆதித்த கரிகாலன் கொலையுண்ட செய்தி அந்தணர்களின் ஆதிக்கத்தின் உச்ச கட்டமாக இருந்திருக்க வேண்டும். இத்தகைய காலகட்டத்தில் தான் ராஜராஜ சோழனின் சிந்தை வேறுவிதமாகச் செயல் பட்டது.

இச்சமயத்தில்--சமணர்களின் பொருளாதார சமய ஆதிக்கத்தைக் குறைக்க அப்பர், சம்பந்தர் எடுத்த நடவடிக்கைகளை நினைவு கூர வேண்டும். சமணத்தை அழிக்க அப்பருக்குக் காபாலிகம் தேவைப் பட்டது. இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த மகேந்திரவர்மன் எடுத்த கோயில்களிலோ பாண்டிய நாட்டிலோ அகோர உருவங்கள் இல்லை. இக்கால கட்டங்களில் எடுத்த கோயில்களே நமக்குக் கிடக்கும் காலத்தால் முந்திய கோயிலும் உருவங்களுமாகும். அப்பர் பாடலுக்குப் பின் கட்டப்பட்ட கற்கோயில்களில் தான் சிவனின் பல்வேறு உருவங்களுடன் அகோர மூர்த்தங்கள் இடம் பெறுகின்றன.சமணர்களை அழிக்க எழுச்சி செய்ய அப்பர்--சம்பந்தர், அழிக்கும் கடவுளான சிவனின் அகோர உருவங்களைத் தானே வருணிக்க முடியும்.

பௌத்தம்

சோழர் காலத்தில் சைவவைணவ சமயங்களின் எழுச்சியின் காரணமாகப் பௌத்த சமயம் - அழிந்து கொண்டிருந்தது .மையமாக விளங்கியது ஆயினும் நாகப்பட்டினம் பௌத்த சமயத்தின் . காஞ்சியிலும் பௌத்தர்கள் .அங்குள்ள பௌத்த விகாரத்திற்குக் கிராமம் ஒன்று விடப்பட்டதாக அறிகிறோம் .சமண சமயத்தைப் போன்று பௌத்தமும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிந்தது .இருந்தனர்

சமணம்

சோழர் காலத்தில் சமணம் தமிழகம் எங்கும் பரவியிருந்ததுசோழ மன்னர்களும் அதற்கு ஆதரவு . திருச்சி) முதலாம் இராசராசனின் தமக்கையார் குந்தவைப் பிராட்டியார் திருமழபாடி .அளித்தனர் என்னும் (வட ஆற்காடு) வேடல் .என்னும் இடத்தில் சமணப் பள்ளி ஒன்றினைக் கட்டினார் (மாவட்டம் இடத்தில் சமண மடம் ஒன்று இருந்ததுசேந்தலை ., திருமலை (வட ஆற்காடு), காஞ்சி ஆகிய இடங்களில் சமணப் பள்ளிகள் இருந்தனசமணத் .சமணப் பள்ளிகள் இருந்த தலங்கள் வரிவிலக்குப் பெற்றன . .துறவிகள் சமயத் தொண்டு ஆற்றியவாறே தமிழ்த் தொண்டும் ஆற்றினர்

சைவசமயம்

சோழர்கள் பேராசை ஏற்படுத்தி ஆண்ட நானூறு ஆண்டு காலம் பி .கி), 900-1800) இந்தியா முழுவதும் சைவசமயம் நன்கு வளர்த்த காலமாகும், காஷ்மீர் நாட்டில் பல சிவன் கோவில்கள் சிறப்புற் Messer, கோவில்களை அடுத்து மடங்களும் தோன்றி வளர்ந்தன. நேபாள நாடு அசோகருக்கு முன்பிருந்தே பெரிய சைவமடத்தைப்பெற்ற நாடாக இருந்தது சார்ந்த சைவமடமும் அதனைச் பசுபதி கோவிலும் அங்குள்ள . .தோற்று வித்தன பலரைத் சிவாசாரியார் கூர்ச்சரம், கத்தியவார் நாடுகளிலும் ' சிவன் கோவில்கள் சிறப்புற்றிருந்தனலகுலீச பரசுபத அப்பகுதியை யாண்ட சாளுக்கிய மன்னர்கள் . ஆசார்யர்களைத் தாங்கள் கட்டிய மடங்களின் தலை வர்களாக வைத்தனர்; அவர்களிடம் தீட்சை பெற் றுத் தங்களைப் பரம *

மாகேசுவரர் என்று கூறிக்கொண்டனர்; தங்கள் கல்வெட்டுத் தொடக் கத்தில் "ஓம் நமசிவாய' என்று எழுதினர்இவர் . தம் ஆட்சியில் லகுலீசர் தோன்றிய காரோணதநகர் சிறப்புற்றது பாசுபதரும் சலகுவீச *. சிறப்புற்றனர்,

சோழர் வாணிகக் குழு வளஞ்சியம் என்று அழைக்கப்பட்டதுஇவர்கள் குழுவில் செட்டிகள் ., செட்டிப்பிள்ளைகள், கவறைகள், கந்தழிகள், பத்திரர்கள், கவுண்ட சாமிகள், சிங்கம், சிறுபுலி, வலங்கை வாரியன் ஆகியவர்கள் சேர்ந்திருந்தனர்என்ற இடத்தில் கூடிப் (மைலாப்பூர்) இவர்கள் மயிலார்ப்பு . காட்டூரை வீரப்பட்டினமாக மாற்ற வேண்டும் .பேசியதாகக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது, எல்லா வரிகளிலிருந்தும் விலக்கு அளிக்க வேண்டும் , ஊதியத்தை இரட்டிப்பாக்க வேண்டும் எனப் பல தீர்மாணங்களை இவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள்.

உடைகள்

ஆண்கள் முழங்கால் வரை ஆடை அணிந்தனர்வேட்டியைக் .தலைப்பாகை அணிந்தனர் . பெண்கள் கொய்சகம் வைத்துப் புடவை .மேலாடை அணிந்தது பற்றி தெரியவில்லை .கச்சமாகக் கட்டினர் அணிவர், மார்புக் கச்சு அணிவதும் உண்டு சில சமயம் உத்தரீயம் என்பபடும் .மேலாடை அணிந்தனர்.

பெண்டிட்

சமூக வாழ்வில் பெண்கள் பங்கேற்றனர்பொதுவாக சொத்து வைத்துக் கொள்வதற்கும் அந்தத் . .சொத்துக்களைத் தாங்கள் விரும்பியபடி அனுபவித்து வரவும் அவர்களுக்கு உரிமை இருந்துவந்தது பெண்கள் பலர் கோவில்களுக்கு நிவந்தங்கள் வழங்கிய செய்தியைக் தஞ்சைக் கல்வெட்டுகளில் காணலாம்ஆனால் .ளும் செல்வந்தர்களும் பல மனைவியரைத் திருமணம் செய்து கொண்டனர்அரசர்க . பொதுவாக ஓர் ஆடவனுக்கு ஒரு மனைவி என்ற நியதியே பெருவாரியாக நடைமுறையில் இருந்து .சிறந்த பயிற்சி தேவைப்படாத வேலைகளில் பெண்கள் அமர்த்தப்பட்டனர் .வந்தது

திருமணம்

கணிகள் எனப்படும் சோதிடர் திருமண நாளையும் வேளையையும் கணிப்பார்ருமணம் . .பெண்ணின் கையைப் பற்றும் முதல் உரிமை தாய்மாமனுக்கே உரியது .மாலையில் நடைபெறுவதில்லை .பெண்களுக்கு நிலங்களைச் சீதனமாகக் கொடுப்பர் .மணமகன் பெண்ணுக்குப் பரிசம் போட வேண்டும் மனைவியின் சீதனத்தை செலவழிக்கக் கணவனுக்கு உரிமையில்லைபரிசப்பணம் கொடுக்க சில சமயம் . பெண்ணுக்கு .சண்டைகள் நடந்ததுண்டு12 வயதில் திருமணம் நடைபெற்றதுதாலிகட்டும் பழக்கம் . .முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் தோன்றியிருக்கலாம் என்பது அறிஞர் முடிவு

உடன்கட்டை ஏறுதல்

கணவரை இழந்த பெண் பிரிவாற்றாமல் உடன்கட்டை ஏறுவதைப் பற்றி சில கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதுஇது .ஆனால் சோழநாட்டில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் மிகக் குறைவாகவே நடந்தன . வானவன் மாதேவி என்பவள் உடன்கட்டை ஏறிய செய்தி .பரவலான வழக்கமாக இல்லை திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதுப் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறும் பொதுவாக .

முறைக்கு மக்களிடையே ஆதரவு இல்லாமல் இருந்தது அந்தக் காலத்தில் உடன் கட்டை ஏறத் துணிந்தவர்களை தடுத்தவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் கல்வெட்டுகள் மூலம் கிடைக்கிறது.

பிற வழக்கங்கள்

வெள்ளம் வந்தால் முரசறைந்து மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதுகுழந்தை பிறந்தவுடன் . மண்பொட்டிடுதல், 12 ஆம் நாள் பெயர்சூட்டுதல், ஐந்தாம் வயதில் பள்ளி செல்லும் சடங்கு செய்தல் போன்ற சடங்குகள் இருந்ததனபிணங்களை எரித்தல் ., பிணங்களுடன் பெண்களும் சுடுகாட்டுக்குச் செல்லுதல், பிணத்தை வைத்ததும் உப்பில்லாச் சோற்றைப் பலியாகத் தூவுதல் ஆகியவை இருந்தன. விருந்தினர்க்கு வெற்றிலை பாக்கு வழங்குதல், விருந்தினர் நீராடியவுடன் அவர்களின் கால்களைக் கழுவி மணைமேல் இருத்துதல், வெளியூர்ச் செல்லும் மகன் 12 விரல் தொலையில் நிற்க, தாய் மூன்று விரல் நெருங்கிச் சென்று விடை கொடுத்தல் போன்ற பல பழக்கவழக்கங்கள் சோழர் காலத்தில் இருந்தன.

உள்ளூர் சுயராஜ்யம்சோழ நிர்வாகம் :

நிர்வாகத்தில் சோழ வம்சத்தின் மிகப்பெரிய சாதனை **உள்ளூர் சுயஅரசு நிறுவனங்களின் - வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி ஆகும்** . கிராமங்கள் மற்றும் நகரங்களுக்கான கூட்டங்கள் பல்வேறு நிலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. உதாரணமாக, ஒவ்வொரு சட்டசபையும் வர்த்தகக் குழுக்கள், தோட்டக் குழுக்கள் மற்றும் நீதிக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட குழுக்கள் வெவ்வேறு பொறுப்புகளுடன் ஒதுக்கப்பட்டன. உள்ளூர் சபைகள் மூன்று காரணங்களாக பிரிக்கப்பட்டன: **நகரம், சபா மற்றும் ஊர். நகரத்தின்** சூழலில் , நாட்டிலிருந்து வணிகர்களைக் கொண்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகள் இருந்தன. அவர்கள் முழு சந்தைப்படுத்தலின் செயல்பாட்டையும் கட்டுப்படுத்தினர். சந்தையில் கடைகள், வர்த்தகம் மற்றும் பிற துறைகளில் வரிகளை வசூலிக்கும் பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருந்தது.

சபாவின் சூழலில் , இது பிராமணர்களை உள்ளடக்கியது. இந்த சபை **பிரம்மதேய கிராமங்களை ஆட்சி செய்தது** . உத்தரமேரூர் இந்த சபைகளின் செயல்பாட்டை பிரதிபலிக்கிறது. தேர்தல் அடிப்படையில் உறுப்பினர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டனர். கோயில் பராமரிப்பு, வரி வசூல், நீர்ப்பாசனம், விவசாயம், சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்தனர். ஊர் சூழலில் , அது பிரம்மதேயரல்லாத கிராமங்களில் .என்று அழைக்கப்படும் விவசாயிகளின் கூட்டம் "வேளாளர்கள்" வரி வசூலிப்பதற்கான அதன் சொந்த விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் உள்ளன; படிக்கப்பர் பகுதி கொள்கைகளுக்கு பெயர் பெற்றவர். சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒவ்வொரு பேரவையும் தன் பணியை அநாமதேயமாகச் செய்தன. ஊர் அதன் சொந்த விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளுடன் வழங்கப்பட்டது. உள்ளூர் மட்டத்தில் உள்ள பிரச்சனைகள் மற்றும் சவால்களை தீர்க்க சபைகள் பொறுப்பாக இருந்தன. அனைத்திற்கும் மையமாகவும் உச்சமாகவும் இருந்த அரசனிடம் பொறுப்புணர்வுடன் அவர்கள் சுயமாக இயக்கப்பட்டனர்.

கிராம சுயாட்சி

குடியிருப்புக்கள் கிராமங்கள், ஊர்கள், நகரங்கள் எனப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. பிராமணர்களுடைய குடியிருப்புக்கள் கிராமங்கள் எனவும், சாதாரண மக்களுடைய குடியிருப்புக்கள் ஊர்கள் எனவும், வணிகர் குடியிருப்புக்கள் நகரங்கள் எனவும் வழங்கப்பட்டன. இவை தவிர உழுதுண்மக்கள் என்ப்படும் உழவர்கள்

குழுக்களுக்கு சித்திரமேழி என்ற பெயர் இருந்தது. இவற்றை நிர்வாகம் செய்வதற்கெனக் கிராம சபைகள், ஊர் அவைகள், நகர சபைகள் போன்ற தன்னாட்சி அமைப்புக்கள் இருந்தன. சபையில் ஆட்டைவாரியம், தோட்ட வாரியம், ஏரிவாரியம், பஞ்ச வாரியம், பொன்வாரியம் எனப்பல பிரிவுகள் இருந்தன.இவற்றுக்கான உறுப்பினர்களுக்கான தகைமைகளும், அவர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான தேர்தல் முறைகளும் இருந்தன. உறுப்பினர் தேர்வு குடவோலை முறைப்படி நிகழும். இச்சபையானது பெருங்குறி என்பபடும். வாரிய உறுப்பினர்கள் ' வரிய பெருமக்கள்' எனப்படுவர். இச்சபைகளும் வாரியங்களும் மரத்தடிகளிலேயே கூடும். ==சோழர்கால வரிகள்==. அவை;

- ஊர்க்கழஞ்சு (ஊரின் பொதுவான ஓடைக்காக)
- குமரகச் சரணம் (முருகன் கோவில் வரி)
- மீன்பாடம்(மீன்பிடிக்க)
- கீழிறைப்பாட்டம் (சிறுவரிகள்)
- முத்தாவணம் (விற்பனைவரி)
- திங்கள் மோறை (ஒரு வகை மாதவரி)
- வேலிக்காசு(ஒரு வேலி நிலத்திற்கு இவ்வளவு என)
- நாட்டாட்சி (நாட்டுவரி)
- ஊராட்சி (ஊர்வரி)
- வட்டநாழி(கழனிவரி நாழிக்கணக்கில்)
- கண்ணாலக்காணம்(திருமணவரி)
- வண்ணாரப்பாறை(சலவையாளர் பயன்படுத்திய பாறைக்காக)
- சக்காணம் (குயவர் வரி)
- நீர்க்கூலி (தண்ணீர் வரி)
- தனிக்கூறை (துணிநெய்வோர் வரி)
- தட்டார் பாட்டம்(பொற்கொல்லர் வரி)
- ஆட்டுநிறை வரி(ஆட்டுவரி)
- நல்லாநல்லெருது (மாட்டுவரி)
- ஊடுபோக்கு (தானியம் பயிரிட வரி)
- வாலாக்காணம் (வீட்டுவரி) உல்கு (சுங்கம்)
- ஓடக்கூலி (ஓடம்மீது ஏற வரி)
- மன்றுபாடு (நீதிமன்ற வரி)
- தீயெறி(கோயில் தீப்பந்தவரி)
- ஈழப்பூட்சி (கள் இறக்க வரி)

நில அமைப்பு முறை

“சோழ நாட்டின் பெரும்பான்மையான மக்கள் கிராமங்களில் வாழ்ந்தனர், விவசாயம் அவர்களின் முக்கிய தொழிலாக இருந்தது. நிலத்தின் உரிமையில் பெரும் கௌரவம் இணைக்கப்பட்டது, மேலும் ஒவ்வொருவரும், அவருடைய தொழில் எதுவாக இருந்தாலும், அவர் தனக்குச் சொந்தமானது என்று அழைக்கக்கூடிய ஒரு சிறிய சதியைக் கொண்டிருப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இந்த கிராமம் முதன்மையாக விவசாயிகளின் குடியேற்றமாகவும், அதன் கூட்டம் நிலப்பிரபுக்களின் சங்கமாகவும் இருந்தது.

ஒப்பீட்டளவில் சமீப காலம் வரை, ஒரு கிராமத்தின் விளைநிலத்தை அதன் குடிமக்களிடையே அவ்வப்போது மறுபகிர்வு செய்வது நாட்டின் பல பகுதிகளில் நிலவியது. பெரிய மற்றும் சிறிய நில உரிமையாளர்களைத் தவிர, நிலமற்ற தொழிலாளர்களின் ஒரு பெரிய வர்க்கம் இருந்தது, ஒரு விவசாய பாட்டாளி வர்க்கம் நடவடிக்கைகளில் உதவியது மற்றும் விவசாயத்தின் வருமானத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டது; அவர்களில் சிலர் அடிமைத்தனமான நிலையில் இருந்தனர், மேலும் அவர்கள் அனைவருக்கும் உள்ளூர் விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதில் நிலப்பிரபுக்களை விட குறைவான தொடர்பு இருந்தது. கிராமத்தைச் சேர்ந்த கைவினைஞர்களுக்கு கிராமத்தின் பொதுவான நிலத்தில் இருந்து பங்குகள் இருந்தன, அவை கிராமத்தில் தங்குவதற்குத் தூண்டும் அல்லது தக்கவைக்கும் இயல்புடையவை ., குத்தகையின் விதிமுறைகள் அசல் மானியத்தின் விதிமுறைகள் அல்லது ஒவ்வொரு வழக்கிலும் தனித்தனி பேச்சுவார்த்தை மூலம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

நிலவரியை நிர்ணயிக்க வேண்டி நாடெங்கும் நிலங்களை அளந்து, நிலத்திற்கேற்ப வரி விதித்து, இப்போதைய நிர்வாகத்தில் உள்ளது போல் செயலாளர்களைக் கொண்ட மத்திய அரசை இராசராச சோழன் நன்கு அமைத்தான்நிர்வாகத்தை வலுவாக்கி மேலும் ., மத்திய அரசின் பிரதிநிதிகளை ஆங்காங்கு மேற்பார்வைக்காக அமர்த்தி, கிராம சபைகளையும் மற்றப் பொதுக்குழுக்களையும் பொதுக் குழுக்களையும் தணிக்கையின் மூலம் கட்டுப் படுத்தினான்அதனால் நிறைந்த நிலைப்பட .ையை உருவாக்கி, இராசேந்திரனின் கீழ் மேலும் பல வெற்றிகளை அடைந்த பெரும் கப்பற்படையை நிறுவி, தென் இந்தியாவின் வரலாற்றிலேயே இராச்சியங்களை நிர்மாணிப்பதில் ஒப்பற்றவனாகத் திகழந்தான்.

பொருளாதார வாழ்க்கை

சோழர் காலத்தில் ஜாதிமுறை பரவலாகப் பின்பற்றப்பட்டதுபிராமணர்க .ளும், சத்திரியர்களும் பல்வேறு சலுகைகளைப் பெற்றிருந்தனர்சோழர்காலத்தின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுக்களில் . வலங்கை, இலங்கை சாதிப்பிரிவுகள் பற்றி குறிப்புகள் காணப்படுகின்றனஇருப்பினும் ., பல்வேறு ஜாதியினருக்கிடையே ஒற்றுமை காணப்பட்டதுஅரச குடும்பத்தாரிடைய .ே எனும் உடான்கட்டை "சதி" "தேவதாசி" கோவில்களுடன் பிணைக்கப்பட்டிருந்த நாட்டிய மகளிர் அடங்கிய .ந்ததுஏறும் வழக்கம் இரு .முறை சோழர் காலத்தில்தான் தோன்றி வளர்ந்தது சோழர் காலத்தில் சைவமும், வைணவமும் தழைத்தனசோழ அரசர்கள் ., அரசிகளின் ஆதரவினால் ஏராளமான கோவில்கள் எழுப்பப்பட்டன .

மடங்களும் .ர நடவடிக்கைகளின் மையங்களாகத் திகழ்ந்தனசோழர்காலக் கோவில்கள் பொருளாதா காடுகள் திருத்தப்பட்டு .வேளாண்மையும் தொழிழும் சிறந்து விளங்கின .செல்வாக்கு பெற்றிருந்தன விளைநிலங்களாக மாற்றப்பட்டதாலும், நீர்ப்பாசன ஏரிகள் வெட்டப்பட்டு முறையாக பராமரிக்கப்பட்டதாலும் வேளாண்தொழில் வளர்ச்சிபெற்றதுஎன்று "கார்காத்தார்" நீர்ப்பாசனத் துறையைக் கவனித்தவர்கள் . :ஆதாரம்)அழைக்கப்பட்டனர் நெசவுத்தொழில், குறிப்பாக காஞ்சியில் பட்டுநெசவு புகழ்பெற்று விளங்கியது . கோவில்களிலும், வீட்டு உபயோகத்திற்கும் பெரும் தேவை இருந்ததால் உலோகத்தொழில் நன்கு வளர்ச்சியடைந்தது .வாணிகக் குழுக்கள் செயல்பட்டன .வாணிபம் சுறுசுறுப்புடன் நடைபெற்றது . தங்கம் .வணிகப்பெருவழிகள் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டன, வெள்ளி, செம்பு ஆகியவற்றாலான வெவ்வேறு மதிப்பினாலான நாணயங்கள் பழக்கத்திலிருந்தனசோழப்பேரரசு காலத்தில் . சீனா, சுமத்ரா, ஜாவா,அரேபியா போன்ற நாடுகளோடு வாணிப உறவுகள் செழித்தனகுதிரைப்படைக்குத் தேவையான அரபு நாட்டுக் . .குதிரைகள் பெருமளவு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன

கலைகள்

சோழர்காலத்தில் கட்டிடக் கலை சிறப்புற்றிருந்ததுசேர்களின் நகரம் ., *உள்ளாலை*, *புறம்பாடி* என்ற இரு பிரிவாக இருந்ததுஇன்ன இடத்தில் .பல மாடிவீடுகள் கொண்டவை .நகரங்கள் மிகப்பெரியவை . இன்ன வகையான வீடுகள் தான் கட்டலாம் என்றும், இன்னவர்கள் இத்தனை மாடிகளுடன்தான் வீடுகள் கட்ட வேண்டும் என்றும் விதிகள் இருந்தனஇவர்களின் கட்டடக்கலை .பல அங்காடிகள் இருந்தன . உன்னதத்தைவிளக்குவன சோழர் அமைத்த கோவில்களே ஆகும்சோழர்காலக் கட்டிடக்கலை ., பல்லவர்கள் தொடக்கிவைத்த பாணியின் தொடர்ச்சியே ஆகும்விசயாலயன் காலத்திலிருந்தே சோழர்கள் . பல கோயில்களைக் கட்டினார்கள் ஆனால், முதலாம் இராசராசனுக்கு முந்திய சோழர் காலக் கட்டிடங்கள் பெரியவையாக அமையவில்லைபேரரசின் விரிவாக்கம் சோழநாட்டின் நிதி நிலைமையிலும் ., ஏனைய வளங்கள் தொடர்பிலும் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதால், இராசராசன் காலத்திலும் அவன் மகனான இராசேந்திர சோழன் காலத்திலும், தஞ்சைப் பெரிய கோயில் மற்றும் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோயில் போன்ற, அளவிற் பெரிய கோயில்களைக் கட்ட முடிந்தது .ஊ.பொ .1009 ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட தஞ்சைப் பெரிய கோயில், சோழர்கள் காலத்தில் அடைந்த பொருளியல் மேம்பாட்டுக்கான பொருத்தமான நினைவுச் சின்னமாகும். சோழர் காலம்,

கல்லாலும் வெண்கலத்தாலும் ஆக்கப்பட்டச் சிலைகளுக்குப் பெயர் பெற்றதுஇக் . காலத்துக்குரிய, சிவனின் பல்வேறு தோற்றங்கள், விட்டுணு, மற்றும் பல கடவுட் சிலைகள் தென்னிந்தியக் கோயில்களிலும், பலநாட்டு அரும்பொருட் காட்சியகங்களிலும் காணக் கிடைக்கிறதுஇச்சிலைகள் . பழங்காலச் சிற்பநூல்கள்களிலும், ஆகமங்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ள விதிப்படியே வார்க்கப்பட்டுள்ளன ஆயினும், 11 ஆம் 12 ஆன் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த சிற்பிகள் இவற்றைச் சிறந்த கலை நுணுக்கத்துடனும், கம்பீரத்துடனும் உருவாக்குவதில் தங்கள் சுதந்திரமான கைத்திறனையும்

காட்டியுள்ளார்கள்இத்தகைய சிலைகளுள் ., ஆடல் கடவுளான நடராசப் பெருமானின் சிலைகள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை ஆகும்.

கட்டிடக் கலை

கி பி.850 இல் விஜயாலய சோழன் தஞ்சாவூரை முத்தரையர்களிடமிருந்து கைப்பற்றி சோழப்பேரரசை நிறுவினான் இவனால் நிறுவப்பட்ட இப்பேரரசு .13ம் நூற்றாண்டுவரை சுமார் 400 ஆண்டுகள் நிலைபெற்றதுவடக்கில் கங்கையையும் தெற்கில் இலங்கையையும் வென்ற சோழர்கள் . தென்கிழக்காசியாவில் கடாரத்தையும் வென்று கடல்கடந்த நாடுகளிலெல்லாம் செல்வாக்குச் செலுத்தலாயினர்ஆட்சிச் சிறப்பாலும் ., கடல் கடந்த வாணிபத்தாலும் ஈட்டிய பெரும்பொருள் கொண்டு கோயில் திருப்பணிகளைச் செய்து சோழர்கள் பெரும்புகழீட்டினார்இவரிகளுடைய ஆட்சிக்காலமே .. அரசியல் வரலாற்றிலும், கலைவரலாற்றிலும் பொற்காலமாகத் திகழ்கிறது.

சோழகாலக் கலைவரலாற்றைப் பொதுவாக முற்காலச் சோழர்கலை, இடைக்காலச் சோழர்கலை, பிற்காலச் சோழர்கலை, என மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து நோக்குவர்:அவை வருமாறு ... முற்காலச் சோழர் காலக் கோயில்கள் சோழர் வரலாற்றை வகை செய்யுமாற்றை நோக்குங்கால் ஆரம்பகாலச் சோழர்கள் பல்லவமன்னர்கள் .யே பின்பற்றிக் கட்டிடங்களை அமைத்தனர்கையாண்ட கட்டிட மரபை . சோழர் எழுச்சியின் ஆரம்ப காலத்தில், முதல் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் வரை கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றனதிருக்கட்டளை என்னும் இடத்திலுள்ள சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் ., நார்த்தாமலையில் உள்ள விஜயாலயன் கோயில், கொடும்பாளூரிலுள்ள மூவர்கோயில் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவைஇவற்றுள் திருக்கட்டளையிலும் ., நார்த்தாமலையிலும் உள்ளவை ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுவதால் அவையே சோழர்காலக் கட்டிடங்களில் காலத்தால் முந்தியவை எனலாம்ர்மலைஇவை தவிர கடம்ப ., குளத்தூர், கண்ணனூர்,கலியபட்டி, திருப்பூர், பனங்குடி போன்ற இடங்களிலும் இக்காலக் கோயில்களைக் காணமுடியும் . இவற்றுடன் ஓரளவு பெரிய கட்டிடமான ஸ்ரீனிவாசநல்லூரிலுள்ள குரங்கநாதர் கோயிலும் 10 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கட்டப்படதாகக் கருதப்படுகிறது.

இன்று நிலைத்திருக்கும் ஆரம்ப சோழர் காலக் கோயில்கள் அனைத்தும் முழுமையாகக் கருங்கற்களினால் ஆனவைஇவற்றிலே முந்தைய பல்லவர் காலக் கோயில்களின் அம்சங்கள் . காணப்பட்டாலும்இ அவற்றைவிட இச் சோழர் காலக் கோயில்கள் திருத்தமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளனஇது . .ர் கற் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறதுபல்லவர் காலத்துக்குப் பின்ன 10ம் நூற்றாண்டுவரை இவர்கள் கட்டிய ஏராளமான கோயில்கள் சிறியனவாகவே உள்ளனஇவற்றுட் . பெரும்பாலனவற்றைப் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற் காணமுடிகிறதுபல்லவர்பாணி படிப்படியாக . இதற்கு நல்ல உதாரணமாக .வெடுப்பதை இக்கோயில்களிற் காணலாம்மாற்றிச் சோழர்பாணியாக வடி .நார்த்தமலையிலுள்ள விஜயாலய சோழீச்வரத்தைக் குறிப்பிடலாம்

மேற்குநோக்கி அமைந்த இக்கோயில் ஆரம்பகாலச் சோழர்பாணிக்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும்டமான சதுரமான பிராகாரத்தின் உள்ளே வட் .இதன் அமைப்பு அசாதாரணமானது . கருப்பக்கிருகத்துக்கும் பிராகாரத்துக்கும் மேலேயுள்ள விமானம் .கருப்பக்கிருகம் காணப்படுகிறது போகப்போக அளவிற் குறைந்திருக்கும் நான்கு அடுக்குகளைக் கொண்டுள்ளதுமுதல் மூன்று மாடிகளும் . சதுரமாகவும், மேலேயுள்ளமாடி வட்டமாகவும் உள்ளனகுமிழ்போன்ற இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலே . நீலகண்ட சாஸ்திரி) .சிகரமும் அதற்குமேலே வட்டமான கலசலமும் காணப்படுகின்றன1966:547).

கோயிலின் முன், மூடு மண்டபம் ஒன்றுண்டுசோழர்காலத்திற்கே தனி .த்துவமான சுவர்களும் அவற்றில் அழகிய வேலைப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன ள்கூரையின் உட்புறத்திற் சிறுகோயில்க . .முன்னுள்ள மண்டபத்தின் தூண்கள் பல்லவர்பாணியிலேயே உள்ளன .உண்டு (பஞ்சரங்கள்) .ஒருகாலின்மேல் மறுகாலை வைத்த தோற்றமுடைய இரு தூவாரபாலகர்கள் நுழைவாயிலில் உள்ளனர் ஆரம்பகாலச் சோழர் .பிரதானமான கோயிலைச் சுற்றி ஏழு துணைக்கோயில்கள் உள்ளன கண்ணனூரில் முதலாம் ஆதித்த சோழன் காலத்தில் .அம்சமாகும் கலைப்பாணியில் இது முக்கிய கட்டப்பட்ட பாலசுப்பிரமணியர் கோயிலும், பெரிதும் இந்த அமைப்பையே கொண்டுள்ளதுகும்பகோணத்தில் . உள்ள நாகேஸ்வரர் கோயில் அழகான சிறிய கோயிலாகும்இதுவும் மேற்படி பல்லவ பாணியையே . .பெரிதும் ஒத்திருக்கிறது

கட்டிடகலை வளர்ச்சியின் அடுத்த வளர்ச்சியை சிறீநிவாச நல்லூரில் உள்ள கோரங்கநாதர் கோயிலிற் காணமுடிகிறதுஆனால் .இது முதலாம் பராந்தகன் ஆட்சிக்காலத்தெழுந்ததென்பர் . பாலசுப்பிரமணியம்) .பாலசுப்பிரமணியம் இது ஆதித்த சோழன் காலத்திற்குரியதென்பர்1966:61) நாகசாமியும் இதே கருத்தைக் கொண்டுள்ளார்) .1976:63) இக்கோயிலுள்ள கருவறை, அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம் ஆகிய உறுப்புக்கள் ஒரே காலத்திற் கட்டப்பட்டு இன்றும் சிதைவுறாமல் உள்ளனஅழவுக்கு மீறிய அலங்கார . தூணின் மேலேயுள் .வேலைப்பாடுகளின்றி மிகவும் எளிமையான இக்கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதுள அகன்ற பகுதியும், அதற்குமேலேயுள்ள அகன்ற பகுதியும், அதற்குமேலேயுள்ள பலகைப் பகுதியும், பல்லவபாணியிலிருந்து வேறுபட்டு காணப்படுகின்றன.

பழுவூரைத்தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த பழுவேட்டரையர்கள் பல கோயில்களைக் கட்டினர் . மேலைப்பழுவூர் சுந்தரேஸ்வரர் கோயில், கீழைப்பழுவர்+, திருவாலந்துறை .மகாதேவர் கோயில் . இம்மூன்றினுள் .இடைப்பழுவூர் அகத்தீஸ்வரர் கோயில் என்பன இவற்றுள் முக்கியமானவை .ஒரே திருச்சுற்றில் இரண்டு விமானங்கள் அமைந்துள்ளன .அகத்தீஸ்வரம் மிகவும் சிறப்புவாய்ந்தது ஒன்று, ‘வடவாயில் ஸ்ரீகோயில்’ என்றும், மற்றது ‘ தென்வாயில் ஸ்ரீகோயில்’ என்றும் பெயர் பெறுகின்றன . ஒன்று சதுரமான சிகரத்தையும் .இரண்டு கோயில்களும் தனிக்கற்களாலான கற்றளிகளாகும், மற்றது, வட்டமான சிகரத்தையும் கொண்டுள்ளனகோபுரத்தை நோக்கியுள்ள . முகமண்டபம் மிகவும் எழிலாக அமைந்துள்ளது.

இருக்குவேளிர்கள் சோழர்களின் நெருங்கிய உறவினர்கள், இவர்கள் கொடும்பாளரைத் + இவன் .இவர்களுள் ஒருவன் விக்கிரமகேசரிபூதி என்பவன் .தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தனர் ஒரே திருச்சுற்றில் மூன்று விமானங்களையுடையது .விக்கிரமகேசரீச்சுரம் எனும் கோயிலைக் கட்டினான் இவற்றை .இக்கோயில்'விமானத்திரயம்' எனக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றதுஇம்மூன்று விமானங்களில் . மூன்று விமானங்களையும் சதுரமான சிகரத்தையும் .ஒன்று இப்பொழுது இடிந்து காணப்படுகிறது .கொண்டுள்ளன'மூவர் கோயில்' என்றும் அழைக்கப்படும் இதனுடன் காளாமுகர்களின் ஆசிரியரான மல்லிகார்சுனரின் குருமடம் ஒன்றும் இணைந்து காணப்படுகிறது.

பராந்தக சோழன் காலத்திலும் பல கற்கோயில்கள் கட்டப்பட்டனஇவை ஆதித்த சோழன் . காளஹஸ்திக்கு அருகில் தொண்டைமாநாடு என்ற இடத்தில் .காலமரபைப் பின்பற்றியே எழுந்தன பராந்தகனின் தந்தையாகிய ஆதித்த சோழன் இறந்தபோது ஒருஷபள்ளிப்படையை' பராந்தகன் நிறுவினான் . பராந்தகன் காலக் கோயில்களில் .பள்ளிப்படை என்பது இறந்தவர் நினைவாக எடுக்கப்படும் கோயிலாகும் இது .புள்ளமங்கையில் அமைந்துள்ளபசுபதி கோயில் சிறப்புடையது'பிரமபுரீஸ்வரர்' கோயில் என்றும் திருவாலந்துறை ;மகாதேவர் கோயில்' என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

திருவாவடுதுறை, திருவாமாத்தூர், நங்கவரம், திருமால்புரம், எறும்பூர், காட்டுமன்னார்குடி முதலிய ஊர்களில் உள்ள கோயில்களும் பராந்தகசோழன் காத்தனவாகும்பராந்தக சோழனுக்குப் பின்னர் . கண்டராதித்தர், அரிஞ்சயன் சுந்தரசோழன், உத்தமசோழன் முதலியோர் காலங்களிலும் கட்டப்பட்ட கோயில்கள் ஆதித்த சோழனது கலைமரபினை ஒத்தனவேயாகும்.

கண்டராதித்தரின் தேவியாரும், உத்தம சோழனின் தாயாருமான செம்பியன் மாதேவியார், பாடல் பெற்ற பல தலங்களைக் கற்றளிகளாக மாற்றியமைத்தார்வடக்கே காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ., தெற்கே நாகபட்டனம் வரை இவ்வம்மையார் கோயில்களை அமைந்தார்ர் கட்டுஇவ .வித்த கோயில்கள் செம்பியன்மாதேவி, கோனேரிராசபுரம், ஆடுதுறை, திருக்கோடிகாவில், குற்றலாம், திருநாரையூர், கண்டராதித்தம், விருத்தாசலம், திருவெண்ணை நல்லூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ளனகண்டராதித்தர் . .தேவரின் நினைவாக ஒரு பள்ளிப்படையையும் இவர் எடுப்பித்தார்

செம்பியன் மாதேவியார் காலத்துக்கு முன்பு மூன்று அல்லது ஐந்தாக இருந்த தேவகோஷ்டங்கள் இக்காலத்தில் ஒன்பது முதல் பதினாறுவரை விரிவாக்கப்பட்டன.

இடைக்காலச் சோழர் காலக் கோயில்கள் சோழர் கலைப்பாணியின் சிகரமெனலாம் சோழ மன்னர்களுள் முதலாம் இராஜராஜன் தொடக்கம் முதலாம் குலோத்துங்கன் வரையில் ஆட்சிபுரிந்த காலப்பகுதியே தென்னக வரலாற்றில் காலச்சுவடுகளை காலமாகா வண்ணம் வகைசெய்த பெருமைக்கரியதுமுதலாம் இராஜராஜனும் அவனுடைய மகன் முதலாம் இராஜேந்திரனும் பற்பல . ம் ஆதனாற்பெற்ற பொன்னையு .நாடுகளைக் கைப்பற்றிச் சோழ சாமராச்சியத்துடன் இணைத்தனர் பொருளையும கொண்டு ஈடிணையற்ற பெரும் கோயில்களைக் கட்டினர்இவர்களின் கீழிருந்த . .சிற்றரசர்களும் குறுநில மன்னர்களும் கூடப் பற்பல கோயில்களை அமைக்கத் துணைநின்றனர்

இராஜராஜன் காலம்வரை சிறிய கோயில்களே கட்டப்பட்டனஇவன் ஆட்சிபீடமேறிய பின்னரும் . கோயில்களே அ ஆரம்பத்தில் சிறியமைக்கப்பட்டனசோழ மன்னர்கள் எடுப்பித்த கோயில்களில் மிகவும் . முதலாம் இராஜேந்திதர .சிறப்பு வாய்ந்தவை முதலாம் இராஜராஜன் கட்டிய தஞ்சைப் பெரிய கோயிலும் இவ்விரு கோயில்களும் பெரும்பாலும் .சோழன் கட்டிய கங்கை கொண்ட சோழேச்வரக் கோயிலுமாகும் .டையனவாகும்ஒரேவிதமான அமைப்பு

சோழப் பேரரசின் மாபெரும் சக்கரவர்த்தியாகத் திகழ்ந்தவன் இராஜராஜ சோழனவன் சுந்தரசோழன் ஐப்பசிச் சதய நாளில் பிறந்தவன் .என வழங்கும் இரண்டாம் பராந்தக சோழனின் இளைய மகன்; இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவன்சன் தில்லைவாழ் அந்தணர்களால் இராசரா .பட்டப்பெயர் இராசகேசரி . என்று பெயர் சூட்டப்பட்டவன்சிவபாதசேகரன் ., திருநீற்றுச்சோழன் முதலிய வேறு பெயர்களையும் உடைய தமிழகத்தை ஆட்சிபுரிந்த ஈடிணையில்லா மன்னனாவான்வன் காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த எந்த இந்திய வீரமும் பக்திப்பெருக்கும் .மன்னரும் அவனுக்கு இணையாக மாட்டார்கள், கலையார்வமும் கொண்ட இவன் தன் மூச்சென தமிழையும் உயிரென சைவத்தையும் போற்றியவன் சோழர் காலத்திற்கே பொற்கால மகுடம் சூட்டியவன்இம்மன்னன் சிவபெருமான் மீது கொண்ட அதிகப் பற்றுதலின் காரணமாக . மேலும் இக்கோயில் தமிழர்களின் .தஞ்சாவூரில் மிகப்பெரிய கோயில் ஒன்றைக் கட்ட விரும்பினான் டிடகட்க் கலைக்கும் மிகப்பெரும் சாதனையாக இருக்க வேண்டுமென்றும் விரும்பினான்அவனது . விருப்பப்படி இந்தக் கோயில் கட்டுவதற்குத் தேவையான கற்கள் பெரும்பான்மையாக அவன் இக்கோயில் .ஆளுகைக்குட்பட்ட இடங்களுக்கு வெளியில் இருந்துதான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன தளதகோபுரம் தரைத்ிதிலிருந்து 216 அடி உயரம் உடையது இக்கோயில் கோபுரம் கர்ப்பக்கிரகத்திலிருந்து . 190 அடி உயரத்திற்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதுஇக்கோயில் கோபுரத்தின் உச்சியில் உள்ள பிரம்ம . சுமார் மந்திரக்கல் எனும் ஒரே கல்லிலான வட்ட வடிவமான கல்80 டன் அளவுடையதுஇக்கோயிலின் . லவராமூன பிருகதீசுவரர் இந்த லிங்கத்தின் உயரம் .லிங்க வடிவில் காட்சி அளிக்கிறார் (பெருவுடையார்) 13 அடி ஆவுடை எனும் லிங்கத்தின் கீழ்ப்பகுதியான வட்டவடிவமான பகுதியின் சுற்றளவு .54 அடியாக இருக்கிறதுமல இந்த லிங்கம் மத்தியப்பிரதேச மாநிலம் நர்மதை ஆற்றங்கரையிலிருந்த ஒரு .ையில் இருந்து கல் எடுத்து வந்து செய்யப்பட்டது என்கிறார்கள்இவ்வளவு பெரிய லிங்கம் வேறு எங்கும் . இது .இங்கு கோயிலின் முன்புறமுள்ள நந்தியும் மிகப்பெரிய அளவுடையது .இல்லை9 அடி நீளமும்இ 6 அடி அகலமும்இ 12 அடி உயரமும் கொண்டது இது போன்ற நந்தி உருவம் வேறு எங்கும் .இல்லை . கருவூரார் எனும் சித்தரின் அறிவுரையின்படி10 ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்ட இந்தக் கோயில் முதலில் இராஜராஜ சோழன் பெயராலேயே இராஜராஜேஸ்வரம் என்று அழைக்கப்பட்டதுபின்னர் நாயக்க . அதன் பின்னர் .அழைக்கப்பட்டது மன்னர் காலத்தில் பெருவுடையார் கோயில் என்று17இ 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மராட்டிய மன்னர்களின் ஆளுமைக்குள் வந்த போது பிருகதீசுவரம் என்று பெயர் மாற்றமடைந்ததுஇந்தக் கோயில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேல் பழமை வாய்ந்த சிறப்பான கோயில் . .என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது

தஞ்சாவூர் பெருவுடையார் கோயில் வளாகத்தில் பெரிய சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள பெருவுடையார் கோயில் தவிரஇ வடமேற்கு மூலையில் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலும்இவடகிழக்குப் பகுதியில் வராகியம்மன் கோயில்இசண்டிகேசுவரர் கோயில்இ கணபதி கோயில்இ நடராஜர் கோயில் போன்றவைகளும்இ முன்பகுதியில் பெரிய நந்தி கோயிலும்இ கருவூரார் கோயிலும் அமைந்துள்ளன . கோயில் வளாகத்தில் சுற்றுப்புறச் சுவரின் உட்புறத்தில் உள்ள சுற்று மண்டபத்தில்63 நாயன்மார்கள் சிலைகள மற்றும் பல வடிவங்களிலான 108 சிவலிங்கங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கோயில் கட்டப்பட்டபோதிருந்த காலம்இ சோழராட்சியின் பொற்காலமாகும்தமிழ்நாடு . முழுவதும் ஒரே குடைக்கீழ் இருந்ததுடன்இ எல்லைக்கப்பாலும் பல இடங்கள் சோழப் பேரரசின் கீழ் பெருமளவு ஆள்பலமும்இ அரசனின் .இருந்ததுடன்இ பெருமளவு வருவாயும் கிடைத்துவந்தது ண்டமான கோயிலை சுமார்சிவபக்தியோடு கூடிய ஆளுமையும்இ இத்தகையதொரு பிரம்மா7 ஆண்டுகளில் கட்டிமுடிப்பதற்குத் துணையாக இருந்ததுசோழப் பேரரசின் விரிந்துவரும் பரப்பிற்கும் . வளர்ந்து வரும் வசதிக்கும் ஓங்கிவரும் அதிகாரத்திற்கும் பொருத்தமாகக் கட்டடக் கலையில் போலும் முக்கியமான தமிழருடைய சாதனையாக இந்தக் கோயிலை இராஜராஜன் கட்ட நினைத்தான் கட்டடம்150 அடி நீளம் இருக்கிறது.

இவற்றினுடைய பெருமிதத் தோற்றத்தையும் ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின் எளிமையான இயல்பையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாதுமண்டபங்களும் விமானமும் (யுஒயைட)துணைச் சார்ந்த . அவற்றிற்கேற்ற பொருத்தமான அளவுகளையு அர்த்த மண்டபமும் மகாமண்டபமும் பெரிய நந்தியும்டைய ஒரு சுற்றுச் சுவருக்குள் அடங்கியிருக்கின்றனமதிலை .இச்சுவரில் கிழக்கே ஒரு கோபுரம் இருக்கிறது . இது .ஒட்டி உள்பக்கமாக பல தூண்களுள்ள ஒரு நீண்ட மண்டபம் செல்லுகிறது35 உட்கோயில்களை இணைக்கிறதுகளுக்கு நடுவே கேந்திரமான இடங்களிலநான்கு திக்குகளிலும் பல இடைவெளி .ு இந்த உட்கோயில்கள் கட்டப் பெற்றிருக்கின்றனஇரண்டாவது வெளிப் பிரகாரத்தின் வாயிலாக இருந்த இடத்தில் . .முன் பக்கத்தில் இரண்டாவது கோபுரம் இருக்கிறது

முக்கிய விமானம் உத்தம வகையச் சார்ந்தது; ஆதலால் இது மிகச் சிறந்தது தமிழில் இதைஇ சொல்வார்கள என்றும் மாடக்கோயில்ு .கோரங்கநாதர்-தட்சிணமேரு உதாரணம் முதலாவது இவ்வகைக்கு . பக்கவாட்டில் இது99 அடி உள்ள சதுர அடித்தளத்தில் மீது அமைந்தது துருத்திக் நீண்டு பகுதிஇ படுக்கையான . .பெரியது விடப் பகுதிகளை மற்ற பகுதி நடுவேயுள்ள .பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது பகுதிகளாக ஐந்து .கொண்டிருக்கும் தர மட்டத்துக்குக் கீழே இருக்கும் தளத்திலிருந்து சிகரம் வரை குடாவும் மாடமும் மாறி மாறிக் காணப்படுகின்றன.அழகுபடுத்துகின்றன பீடத்தை தூண்கள்இ பதித்த சுவரில் . கங்கைகொண்ட சோழபுரம் இந்தியாவின் தமிழ்நாடு மாநிலத்திலுள்ள பெரம்பலூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு கிராமம் ஆகும் தனது சோழன் ராஜேந்திர முதலாம் இதனை நடுவில் நூற்றாண்டாண்டின் பதினொன்றாம் . .விளங்கியது தலைநகரமாக சோழர்களின் வரை நூற்றாண்டு பதிமூன்றாம் இது .ஆக்கினார் தலைநகரமாக .சிவன் கோவில் ஒன்றும் உள்ளது திர சோழனால் கட்டப்பட்ட பிரம்மாண்டமானராஜேந் அங்கு

கோயிலின் அமைப்பு

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இருபது ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்ட கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோயில் தஞ்சைக் கோயில் பிரதானமான அல்லது மிக முக்கியமான இயல்புகளை ஆனால் அந்த இயல்புகளை வேறு ஒரு வகை உணர்ச்சியுடன் வெளிப்படுத்துகிறதுதஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் . ஆண்மையின் மிடுக்கும் வீரமும் பொங்கி வழிகிறது என்றால்இ கங்கை கொண்ட சோழபுரக் கோயிலில் பெண்மையின் மென்மையும் அழகும் உள்ளத்தைக் கவருகிறதுதஞ்சைக் கோயில் வீரத்தன்மைகளும்இ . தில் இல்லைஇ ஆனால் கங்கை கொண்ட ஆண்களுக்குரிய கம்பீரமும் கங்கை கொண்டை சோழபுரத் சோழபுரத்திற்கு என்று தனித்த சில கவர்ச்சிகள் உள்ளன.

இந்த வேறுபாட்டுக்கு ஒரு காரணம்இ விமானத்தின் அமைப்பில் நேர் கோடுகளுக்குப் பதிலாக நெளிவுகள் கையாளப்பட்டிருப்பது தான்பொதுவாக தஞ்சாவூரைவிட இங்கு பொலிவுபடுத்துவதில் . .ப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதுஅக்கறை காட்ட

கொள்ளைக்காரர்களால் ஒரு கட்டிடத்துக்குச் சேதம் ஏற்படுவது போலஇ இந்தக் கால பொறியியல் வல்லுநர்களால் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோயிலுக்குப் பெருங்கேடு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறதுஒரு . த்தில் வல்லமை பொருந்திய பெரிய அதே நேர .காலத்தில் இது கோயில்களாகவும் விளங்கியது கோட்டையாகவும் சிறந்திருந்தது .கோயிலில் தென்மேற்கு மூலையில் பெரியதொரு அரண் இருக்கிறது . மேற்கே ஒரு சிறு அரண் இருக்கிறது; 340 அடி நீளமும் 100 அடி அகலமும் கொண்டுள்ள இக்கோயிலில் 175 அடியும் 95 அடியும் நீள அகலங்கள் உடைய மண்டபமும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் 100 அடி உடைய சதுரமான கர்ப்பக்கிரகமும் உள்ளனமண்டபத்தையும் கர்ப்பக்கிரகத்தையும் இணைக்க ஒர் இடைவழி . தஞ்சாவூரில் போலஇ இங்கேயும் இந்த இடைவெளியின் மூலைகளில் வடக்குஇ தெற்கு .இருக்கிறது ப்பாடுள்ள கதவுகளுடன்இ கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் துவார வாயில்கள் அழகான வேலை பாலகர்களுடன்இ படிக்கட்டுகளுடன் மிளிர்கின்றன.

மெய் சிலிர்க்கக்கூடிய வகையில் கட்டடக் கலையையும் சிற்பக்கலையையும் பிரம்மாண்டமான உருவத்தில் வடித்துஇ கவர்ச்சியான பெரியதொரு கோட்டை வாயில்போல்இ மண்டபத்தின் கிழக்கு மூலையில் பிரதான வாயில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதுஅந்தப் பெரிய மண்டபத்த .ில் 140 தூண்களும்இ 4 அடி உயரமுள்ள மேடைமீதுஇ அகலப்பட எட்டு வரிசைகளில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனமண்டபத்தின் . இ மண்டபம் அதுஇ தொடர்ந்து .நடுவேஇ தரை மட்டத்தில் ஓர் அகன்ற பாதை போடப்பட்டிருக்கிறது முழுவதும் உள்ள உட்சுவரைச் சுற்றி ஒரு குறுகலான பாதை வழியாகச் செல்லுகிறது அதன் மீது .18 அடி உயரமுள்ள தட்டையான கூரைஇ எல்லா பக்கங்களிலும் 16 அடி அகலத்திற்குப் பரவியிருக்கிறது. மற்றொரு கோடியில் இறங்கி ஏறாமல் செய்யக்கூடிய இடைவெளி இருப்பது இந்த மண்டப அமைப்பில் முக்கியமாகக் கவனிக்கத்தக்கதுஅதன் மேல்பகுதிஇ மண்டபத்தின் மேலே கூரை எ .ழுப்பிஇ அதற்கும் விமனத்திற்கும்இடையே இரண்டு அடுக்குக் கட்டிடம் போலத் தெரிகிறதுஇடைவெளிக்குள் இரண்டு . தத் தூண்கள்இ வரிசைக்கு நான்காகஇ உள்ளனஇ இந் (மேடை தாங்கித்)வரிசைகளில் சதுரமான பெரிய

தூண்கள் சம இடைவெளிகளில் நிறுத்தப்பட்டிருப்பதால் மண்டபத்திற்கு மேலும் அழகு ஊட்டுகின்றன . .இவற்றுக்குப் பின்னால் கர்ப்பக்கிரகம் கம்பீரமாகத் திகழ்கிறது

விமானத்தின் உயரம் 160 அடிஆனால் .எனவேஇ இது தஞ்சாவூர் அளவு உயரமாக இல்லை . முழுவதையும் கவரும்படியும் வழியில் செல்பவர் அனைவர் இங்கும்இ விமானம் அந்தக் கோயில் மனத்திலும் பதியும்படியும் அமைந்திருக்கிறது இங்கு ஏராளமான சிறுகோயில்கள் இருந்தன என்பது அண்மையில் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சியால் தெரிகிறதுஇந்த உட்கோயில்கள் இன்னும் . டித்தளம்இ கர்ப்பக்கிரகத்தின் செங்குத்தான விமானத்தின் அ .ஆராயப்படவேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளன சுவர்கள்இ இவற்றின் உயரம்35 அடி; தஞ்சாவூரைப் போலஇ இங்கும்இ இந்தச் சுவர்கள் மிகப்பெரிய பிதுக்கத்தால் இரண்டு மாடிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனகிழக்குப் பக்கத்தில் மட்டுமே கதவுகள் . உள்ளன விமானத்தில் எட்டு நிலைகளே .உள்ளன; தஞ்சாவூரைப் போல 13 நிலைகள் இல்லை; கட்டிடத்தின் இந்தப் பகுதியில் தான் உள்ளத்தைக் கவரும் அழகுமிகு வளைவுகள் உள்ளனஇவை கட்டட அமைப்பு . .முறையில் உண்டான மாறுதல்களைச் சுட்டுகின்றன

இது கட்டடக் கலையின் புதிய ®ꞔதனை எனலாம்கோபுரத்தின் கோணங்களில் உட்குழிவான . ரைவுகளிலும் அதன் பக்கங்களிலும் உள்ளே வைத்து மூடப்பட்ட வடிவு விளிம்புகளிலும் நௌவ꞉ிவுக் கோடுகள் போடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்இவைதான்இ கங்கை கொண்ட சோழபுரக் கோயிலுக்குப் . உச்சிப் பகுதியில் இப்படி அழகுபடுத்தப் பட்டிருப்பதுஇ பெண்கள் சீவிச் .பெண்ணியல்பு ஊட்டுவன ஒட்டு .பறவைகளின் இறகுகள் போல உள்ளன "சைத்தியங்கள்" கூடுகளின் நான்கு .காரிப்பது போன்றதுசிங் மொத்தமாகப் பார்க்கும் போதுஇ முற்றிலும் பருவம் அடைந்த பெண்ணின் அழகை சோழர்களின் இந்த கு தஞ்சாவூரைப் போலஇ இங்கும் மூலஸ்தானத்துக் .(பெர்சின் பிரவுன்).அரிய படைப்பில் நுகருகிறோம் .அதே நிலையிலும் சம்மந்தத்திலும்இ சண்டிகேஸ்வரர் சந்நிதி இருக்கிறது

இது தவிரஇ அம்மனுக்கு ஒரு தனிக்கோயில் கட்டப்பட்டிருப்பது கவனத்திற்கு உரியது . இறைவனுடைய கோயிலைவிட அம்மன் கோயில் தான் தஞ்சாவூரைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்டிருப்பதாகச் கொண்ட சோழ புரத்தில் இறைவன் கோயில்இ அம்மன் கோயில் மேலும்இ கங்கை .சொல்லலாம் இரண்டுமே ஒரே காலத்தில் கட்டப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறதுகங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் இறைவன் . கோயிலுடன் சேர்ந்து அதே காலத்திலோ அல்லது அதைத் தொடர்ந்து அதற்கு அடுத்தாற் போலோ .அம்மன் கோயில் உண்டாயிற்று

சோழர் கலையின் இறுதிக் காலத்திற்கு முன்னானஇ சில பொதுவான வளர்ச்சிகளுள் முக்கியமாக அம்மனுக்கு தனிக் கோயில் கட்டப்பட்டதை காணலாம்தேவியைஇ தமிழில் அம்மன் என்று . அந்தக் கோயிலிலேயே (அம்மனை)மூலத்தானத்து தெய்வத்தின் மனைவியாகஇ தேவியை .சொல்வார்கள் தனிக் கோயில் கட்டுவது என்ற பழக்கம் முதல் தடவையாக ஆனால் அவளுக்கென்று .வழிபடுவது மரபு முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில்ஏற்பட்டது அப்போது .'திருகாமக் கோட்டம்' என்ற பெயர் அம்மன் சன்னதிக்கு வழங்குவதாயிற்று.

கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் இறைவன் கோயிலுடன் சேர்ந்து அதே காலத்திலோ அல்லது அதைத் தொடர்ந்து அதற்கு அடுத்தாற் போலோ அம்மன் கோயில் உண்டாயிற்றுஆனால் தஞ்சாவூரில் . பெரியநாயகிக்குஉருய கோயில் 13-ம் நூற்றாண்டில் தான் கட்டப்பட்டதுதஞ்ச மாவட்டம்இ கண்டியூர் . சிவன் கோயிலில் மங்களாம்பிகை சந்நிதியின் கிழக்குச் சுவரில் முதலாம் இராஜராஜன் கல்வெட்டு ஒன்று ஆனால் .அதில்இ அவன்க் காலத்திய மற்றொரு அம்மன் கோயில் குறிப்பிடப்படுகிறது .இருக்கிறது அக்கல்ெவெட்டில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதால் அதை முக்கியமானதாகக் கொள்வதற்கில்லை. முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் 16-ம் ஆட்சி ஆண்டில் எண்ணாயிரத்தில்தென் ஆற்காடு) உட்கோயில்களின் பட்டியலில் துர்க்கை கோயில் தவிரஇ ஏற்பட்ட கல்வெட்டுஇ(மாவட்டம் என் (பிடாரியார்)ஸ்ரீபட்டாரகியர்று அதைக் குறிப்பிட்டிருப்பது தனித்த அம்மன் கோயிலைப் பற்றியே இருக்கக்கூடும்.

பிற்கால ஆட்சிகளில் சோழப்பேரரசின் பகுதிகளிலும் அம்மனுக்குத் தனி கோயில்கள் இருந்ததற்கும் புதுப்பித்து கட்டப்பட்டதற்கும் தெளிவான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனமூன்றாம் . குலோத்துங்கன் அவனுக்கப் பின் பட்டத்திற்கு வந்த மூன்றாம் இராஜராஜன்இ மூன்றாம் இராஜேந்திரன் ஆகியோர் கல்வெட்டுக்களின் ஆதாரங்களைக் கொண்டு அவருடைய ஆட்சிக் காலங்களில் ஏற்கனவே இருந்த கோயில்களுக்குத் திருக்காமக் கோட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டன அல்லது புதிய கோயில்களில் திருக்காமக் கோட்டங்கள் பெரும் பணச் செலவில் அழகுபட நிர்மாணிக்கப்பட்டன. அது அந்தக் காலத்திய நடமுறை வழக்கமாக இருந்தது என்றும் உறுதியாகத் தெரிகிறதுதிருபுவனத்தில் . ல்வெட்டு இருக்கிறது சிதம்பர நடராஜர் கோயில் மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் சம்ஸ்கிருதக் க தொகுதியிலுள்ள சிவகாம சுந்தரி கோயிலைஅவன் அழகுபடச் செய்து புதிதாக தங்கத்தில் 'சுற்றாலை வளைவும்' செய்து வைத்ததாகவும் அவனே அக்கல்வெட்டில் தெரிவித்துள்ளான்.

முதலாவது இராஜராஜன் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் மட்டுமன்றி, சித்தூர் இருங்கோளீஸ்வரம், மேற்பாடி அருஞ்சிகையீஸ்வரம், ஆற்றூர் இராஜராஜவிண்ணகரம், ஈழத்தில் பொலனறுவையில் இராஜராஜேஸ்வரம் ஆகிய கோயில்களையும் கட்டினான்முதாலம் இராஜேந்திரனும் கூழம்பந்தல் . .திருவொற்றியூர் ஆகிய இடங்களிலும் கோயில்களை அமைத்தான்

முதலாவது இராசாதித்தன், கூவம் எனுமிடத்தில் திரிபுராந்த கேஸ்வரர் கோயிலையும், மன்னார் குடியில் இராஜராஜேஸ்வரத்தையும் இரண்டாம் இராஜேந்திரன் திருக்கோவலூர் திருமால் கோயிலையும், அதிராஜேந்திரன் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் சந்திரமௌலீசர் ஆலயத்தையும் அமைத்தனர். பிற்காலச் சோழர் கோயில்கள் சோழராட்சியின் பலவீனத்தின் குறிகாட்டியாகும்ஆம் சோழர் வலிகுன்ற . அவர்களின் கலைப்படைப்பிலும் வரட்சியினைக் காணமுடியும்ஏனினும் தம் முன்னோர்களின் . கலையார்வம் இவர்களிடத்தும் கடும் மழைக்கப்பின் தூறலாய், புயலின் பின்னாய அமைதி நிலையில் காணப்பட்டது எனில் மிகையில்லை.

விஜயாலயன் வழித்தோன்றிய சோழ அரசர்களுக்குப் பின்னர்சோழர் -கீழைச் சாளுக்கியர் . வழிவந்த முதலாம் குலோத்துங்கன் கி .பி .1070இல் ஆட்சிபீட மேறினான்இவனாட்சியிற் கட்டப்பட்ட . .தஞ்சையிலுள்ள சூரியனார் .கோயில்களுள் மேலைக்கடம்பூரிலுள்ள அமிர்தகடேஸ்வரர் கோயிலும் ம்கோயிலு, குமரி மாவட்டத்திலுள்ள சோழீச்வரர் கோயிலும் முக்கியமானவை.

பிற்காலச் சோழர்கள் அமைத்த பெருங்கோயில்களில் ஒன்றாக இரண்டாம் இராஜராஜன் எடுத்த தாராசுரம் சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயம் விளங்குகிறதுஓங்கிய விமானத்துடன் மண்டபம் ., திருச்சுற்று, பலிபீட என்பனவும் அழகாக அமைந்துள்ளனசோழர்காலக்கோயில்களுள் உயர்ந்ததாகவும் ., சிறந்ததாகவும் அமைக்கப்பட்ட கடைசிக் கோயில்கள் திருபுவனத்திலுள்ள கம்பஹரேஸ்வரர் கோயிலாகும்இதனை . இது தஞ்சைப் பெரிய கோயிலை ஒத்ததெனினும் .மூன்றாம் குலோத்துங்கன் கட்டினான், கங்கை கொண்ட சோழேச்சுவரத்தை விடச் சற்று உயரம் குறைந்ததாகும்.

தென்னகம் அது பொன்னகமாய் மின்னி, தேனகமாய் இனித்து, தென்றலாய்க் குளிர்ந்து, உலகம் வியந்து உவகை கொள்கிறதெனின் அதற்குக் கருத்துச்சூலேற்ற காலக் கிடைக்கையானன சோழர் காலம் காரணம் என்பது நிதர்சனமன யதார்த்தம்எனவே தென்னக கலை வளர்விலும் ., நிலைப்பிலும் காலத்தால் அழியாத பெருமையும் ஒருமையும் சோழர் காலத்திற்கே எனின் மிகையன்று.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. ஏகாதிபத்திய சோழர் காலத்தில் நிலவிய சமூக-மத நிலைமைகளை ஆராயுங்கள்.
2. ஏகாதிபத்திய சோழர்களால் செயல்படுத்தப்பட்ட உள்ளூர் சுயராஜ்யம் மற்றும் கிராம சுயாட்சி முறை பற்றி விவாதிக்கவும்.
3. ஏகாதிபத்திய சோழப் பேரரசின் பொருளாதார வாழ்க்கையை ஆராயுங்கள்.
4. ஏகாதிபத்திய சோழர்களின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் தனித்துவமான அம்சங்களை ஆராயுங்கள்.
5. ஏகாதிபத்திய சோழர்களால் வழங்கப்பட்ட மத அனுசரணை மற்றும் நினைவுச்சின்னங்களை நிர்மாணிப்பதில் அதன் பிரதிபலிப்பு பற்றி விவாதிக்கவும்.
6. ஏகாதிபத்திய சோழர்களின் நீடித்த பாரம்பரியத்தை மதிப்பிடுங்கள்.

இயல் - நான்கு

மதுரை பாண்டியர்கள் - சமுக வகுப்புகள் - மதம் - சைவம் மற்றும் சைணவம் - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை - பிறகால பாண்டியர்கள் - மார்கோ போலோவின் கணக்கு - சமுகம் - வலங்கை இடங்கை - மதம் - கலை மட்டும் கட்டிடக்கலை - மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவில் - மதம் - மடங்கள் - சைவசித்தாந்தம் - வீரசைவிசம்.

குறிக்கோள்கள்

- பிற்கால பாண்டியர்களின் பின்னணியை விளக்குக.
- பிற்கால பாண்டியர்களின் பங்களிப்பைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
- பிற்காலப் பாண்டியர்கள் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை அலசவும்

பிற்கால பாண்டியர்கள்

பாண்டிய வம்சம் அல்லது பாண்டிய இராச்சியம் அல்லது மதுரையின் பாண்டியர்கள் சங்க காலத்தின் முக்கியமான வம்சங்களில் ஒன்றாகும்இ மற்ற இரண்டு வம்சங்கள் சேரர்கள் மற்றும் சோழ வம்சம். இது பௌத்தம்இ இந்து மதம் மற்றும் சமண மதங்களைக் கொண்ட ஒரு முடியாட்சி அரசாங்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. பாண்டிய வம்சத்திற்கு முன்னர் சோழப் பேரரசு மற்றும் மதுரை நாயக்கர் வம்சம்இ தென்காசி பாண்டியாஇ டெல்லி சுல்தானகம்இ விஜயநகரப் பேரரசு மற்றும் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஆகியவற்றால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. இன்று பாண்டிய வம்சம் இந்தியாவின் இலங்கையின் ஒரு பகுதியாகும். பாண்டியர் வம்சத்தின் தலைநகரம் மதுரையில் தேசிய கீதமாக கெண்டைப் பாடியது. மதுரை காஞ்சி இலக்கியம் மற்றும் சிலப்பதிகாரம் போன்ற தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் பாண்டிய வம்ச மன்னர்களை விவரிக்கும் கிமு 3 ஆம் நூற்றாண்டின் சங்க இலக்கியப் படைப்புகளில் சில. இந்த ஆரம்பகால வம்சத்தின் மிகவும் நம்பத்தகுந்த போர்வீரர் இரண்டாம் நெடுஞ்செழியன் ஆவார்இ அவர் சோழர்கள் மற்றும் சேரர்களுக்கு எதிரான தலையங்கம் போரில் மற்ற 5 பேரரசின் கூட்டுப் படைகளுடன் வெற்றி பெற்றார். மேற்கு திருவிதாங்கூர்இ வடக்கு வெள்ளாறு ஆறு மற்றும் தெற்கு மற்றும் கிழக்கு பெருங்கடல்கள் பாண்டிய வம்சத்தின் பரவலான பகுதிகளாகும். 3 தமிழ் வம்சங்களின் ஆட்சியாளர்கள் தமிழ் நாட்டின்" முடிசூடிய ஆட்சியாளர்கள் .என்று கருதப்பட்டனர் "(மூவேந்தர்)

முதலாம் சுந்தரபாண்டியன்

சடையவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் தம்பி சுந்தரபாண்டியன். குலசேகா பாண்டியன் மீண்டும் மன்னரானபின் பாண்டியநாடு புத்துயிர் பெற்று இரண்டாவது பேரரசாக உயிர்த்தெழுவதற்கான புதுப்பாதையை வகுத்துக் கொடுத்தார். அப்பாதையில் பயணித்த சுந்தரபாண்டியன் பாண்டிய ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தைத்

துவக்கி வைத்தார். இம்மன ்னர் ஏற்றிவைத்த பாண்டிய விடுதலை விளக்கு பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை சுடர்விட்டு எரிந்தது.

பகைப்போர்

தன்னினம் பகைத்த பண்பு தமிழரின் குருதியோடு கலந்துவிட்ட குணமாகும் பழிவாங்கும் போக்கு இவர்களது பரம்பரை சொத்து. பாண்டியப் பேரரசை அழித்த சோழனை அழிக்கத் தீர்மானித்தார் முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன். “கண்ணுக்குக் கண் பல்லுக்குப் பல்“ என்பது அவரது கொள்கையாக இருந்தது. எனவே அவர் சோழ நாட்டை மூர்க்கத்தனமாகத் தாக்க முடிவெடுத்தார். அவரது ஆத்திரத்துக்கு இலக்கானவர் மதுரையை நிர்மூலமாக்கிய மூன்றாவது குலோத்துங்க சோழனுக்குப் பின் மன்னரான மூன்றாம் இராஜராஜன் ஆவார். இச்சோழ மன்னர் திறமையின்மைக்கும், அறிவீனத்துக்கும், அரசியல் இயலாமைக்கும் பெயர் போனவர். திறமையான மன்னரின் திறமையற்ற வாரிசு இவர். பாண்டியப் பேரரசுக்கு புத ்துயிரூட்டிய சுந்தரபாண்டியன் மூன்றாம ் குலோத்துங்க சோழன் ஆட்சிக்கால இறுதியில் கண்டை மற்றும் மணப்பாறைப் போர்களில் சோழர் படையைத ் தோற்கடித்தார். திருச்சி, ஸ்ரீரங்கம், தஞ்சை பாண்டியர் வசமாயின. எனினும் ஒய்சாளரின் ஆதரவு சோழர் பக்கம் இருந்தமையால் சுந்தரபாண்டியன் தனது வெற்றியை முன்கொண்டு செல்வது எளிதாயில்லை. எனினும் பழிவாங்கும் போக்கால் உந்தப்பட்ட சுந்தர பாண்டியன் மூன்றாம் இராஜராஜனைப் புறங்கண்டார். தஞ்சையும், உறையூரும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. சுந்தர பாண்டியன் வெற்றிப் பெருமிதப்போடு பழையாறையில் வீராபிேஷகம் செய்து கொண்டார். மதுரை திரும்பும் வழியில் தன்னிடம் சரணடைந்த மூன்றாம் இராஜராஜனை மீண்டும் சோழ சிம்மாசனத்தில் அமரச் செய்தார். சோழ நாடு பாண்டியப் பேரரசின் மேலாதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. பாண்டிய மன்னரிடம் தோற்று, சுயாட்சி இழந்து, பாண்டிய மேலாதிக்கத்தின்கீழ் இருக்க விரும்பாத மூன்றாம் இராஜராஜன் ஒய்சாளரின் ஆதரவை எதிர்பார்த்து பாண்டியருக்குத் திறை செலுத்துவதை நிறுத்திவிட்டார். இதை நன்றி கொன்ற செயலாகக் கருதிக் கடுங்கோபம் கொண்ட சுந்தரபாண்டியன் மீண்டும் சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்தார் (1231). பாண்டியப் படையை எதிர்க்கொள்ள முடியாத மூன்றாம் இராஜராஜன் போர்க்களத்திலிருந்து தப்பிச் சென்றார். தப்பிச் சென்ற சோழ மன்னன் குறுநில மன்னன் கோப்பெருஞ்சிங்கனால் கைது செய்யப்பட்டு சேந்தமங்கலத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டார். வெற்றிவாகை சூடிய மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோணாடு கொண்டருளிய, சோணாடு வழங்கருளிய ஆகிய விருதுப் பெயர்களைப் பெற்றார்.

இரண்டாம் சுந்தரபாண்டியன்

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுக்குப் பின் மதுரை மன்னரான இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழர் பகையை எதிர்க்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று இப்பாண்டிய மன்னரது சமகாலச் சோழ மன்னர் மூன்றாம் இராஜேந்திரன். விரைவாக வீழ்ந்து கொண்டிருந்த சோழப் பேரரசைக் காப்பாற்றிய இச்சோழ மன்னர் திறமைக்கும். தீரத்துக்கும் தீர்க்கமான அரசியல் விவேகத்துக்கும் பெயர் பெற்றவர். மூன்றாம் இராஜேந்திர சோழன் நெல்லூர்த் தெலுங்கு சோழர்களின் ஆதரவோடு இரண்டாம் சுந்தரபாண்டியனைத் தோற்கடித்தார். இந்த இக்கட்டான நெருக்கடி நேரத்தில் ஒய்சாள மன்னன் வ ீரசோமேஸ்வரன் பாண்டியர் பக்கம் சேர்ந்து மீண்டும் இரண்டாம் சுந்தரபாண்டியனை மதுரை மன்னராக நீடிக்க உதவினார். அந்த காலகட்டத்தில்தான் பாண்டிய நாடு ஒய்சாளர் தயவில் இருந்துத.

முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

இரண்டாம் சுந்தரபாண்டியனுக்குப் பின் அரசுப் பொறுப்பேற்ற முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் பேரரசுப் பெருக்கத்தில் பேரார்வம் கொண்டார். விரிவாக்கவாதியான அவர் தமிழ் நாட்டில் இருந்த பல்வேறு அரசுகளை வென்று தமிழ் நாடு முழுவதையும் பாண்டியர் ஆதிக்கக் குடையின் கீழ்க் கொண்டுவர விரும்பினார். இந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அவர் பல போர்களை நிகழ்த்த வேண்டியதாயிற்று.

சேரரைத் தோற்கடித்தல்

தமிழ்நாடு முழுவதையும் பாண்டியர் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற இலட்சியக் கனவோடு களமிறங்கினார் சுந்தரபாண்டியன். இவரது பேரரசுப் பார்வை முதலில் அண்டை நாடான சேர நாட்டின் மீது விழுந்தது. சேர நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்று சேர மன்னன் உதயமார்த்தாண்டனைத் தோற்கடித்தார். திருவாங்கூர் மன்னன் போர்க்களத்தில் உயிரிழந்தார். சேரநாடு பாண்டியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது.

ஒய்சாளரை வெற்றி கொள்ளல்

சேர நாட்டைப் பணியவைத்த சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் தமிழ் நாட்டில் நிலைகொண்டிருந்த ஒய்சாளரை உடலில் குத்திய முள்ளாகக் கருதினார். முள்ளை எடுக்கும் முயற்சியில் முனைப்புடன் இறங்கினார். காவேரிக் கரையில் இருந்த ஒய்சாளர் படை தோற்கடிக்கப்பட்டது. கண்ணனூர்க் கோட்டை கைப்பற்றப்பட்டது. இப்படையெடுப்பின் போது ஒய்சாளர் தளபதிகள் கொல்லப்பட்டனர். ஏராளமான பொருட்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. யானைகள், குதிரைகள் கவர்ந்து வரப்பட்டன. இத்தோல்விக்குப் பின் தமிழ் நாட்டில் ஒய்சாளர் ஆதிக்கத்தைப் புதுப்பிப்பதற்கு சோமேஸ்வரன் மேற்கொண்ட முயற்சியும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஒய்சாள மன்னர் போர்க்களத்திலேயே கொல்லப்பட்டார். இதன் விளைவாக ஒய்சாளரின் கன்னடப் பகுதிகள் கைப்பற்றப்பட்டு பாண்டியர் பேரரசுடன் சேர்க்கப்பட்டன. ஜடவர்மன் வீரபாண்டியன் அப்பகுதிகளுக்கு ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். இத்துடன் தமிழ்நாட்டில் ஒய்சாளர் ஆதிக்கம் முடிவுக்கு வந்தது. பாண்டியப் பேரரசின் பரப்பெல்லை கன்னட நாடு வரை விரிவடைந்தது.

ஒய்சாளரை ஒடுக்கிய முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழரைப் பாண்டியர் ஆதிக்கத்துக்குப் பணிய வைக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். அப்போது விரைந்து வீழ்ந்து கொண்டிருந்த சோழப் பேரரசுக்குத் தலைமை தாங்கியவர் திறமையற்ற மூன்றாம் இராஜேந்திரன். வெற்றிப் பாதையில் விரைந்து முன்னேறிக் கொண்டிருந்த சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் எதிர்ப்பை எதிர்க்கொள்ள முடியாத மூன்றாம் இராஜேந்திரன் வேறுவழியின்றி பாண்டியர் ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்துக்குப் பணிந்து போக இணங்கினார். இவரோடு சோழப் பேரரசு முடிவுக்கு வந்தது. சோழ நாடு பாண்டிய நாட்டின் பகுதியாயிற்று. பாண்டிய நாட்டை வெற்றி கொண்ட சோழ நாட்டை, பாண்டிய நாடு வெற்றி கொண்டது. வரலாற்றுச் சக்கரம் முழுமையாக ஒரு சுற்று சுற்றியது.

காடவரையரை அடக்கல

முற்காலத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் காடவரையரின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காகப் பாண்டியர், சோழர், ஒய்சாளர் ஆகிய மூன்று வல்லரசுகளுக்கிடையே எழுந்த மும்முனைப் போட்டியில் காடவரையர் முக்கிய பங்கேற்றனர். காடவரையரின் முன்னர் குறிப்பிட்டோம். ஒய்சாளரின் குறுக்கீட்டால் கோப்பெருஞ்சிங்கன் மீண்டும் சோழர் ஆதிக்கத்தை ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. எனினும் இக்காடவரையர் கோவேந்தன் ஒய்சாளரை திருச்சிக்கருகே பெரம்பலூரில் தோற்கடித்தார் (1252-53). காடவரையரின் எழுச்சியால் பாண்டியப் பேரரசுக்கு வரக்கூடிய அச்சுறுத்தலை அறிந்த சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காடவர் படையைத் தோற்கடித்து, சேந்தமங்கலத்தைக் கைப்பற்றி பாண்டியப் பேரரசுக்கு கீழ்பணிய வைத்தார். காடவநாடு பாண்டிய நாட்டுக்குக் கப்பம் கட்டும் நிலைக்கு அடக்கப்பட்டது. காடவரையரின் விடுதலை வேட்கை நிறைவேறாக் கனவாயிற்று. தமிழ் நாட்டின் நெருக்கடியான நேரத்தில் கோப்பெருஞ்சிங்கன் தனது ஆளுமையையும், அதிகாரத்தையும் அந்தஸ்தையும் நிலைநாட்டியதாகப் புகழாரம் சூட்டினான்.

தெலுங்கு சோழரைத் தோற்கடித்தல்

காடவ மன்னன் கோப்பெருஞ்சிங்கனை அடக்கிய சுந்தரபாண்டியன் காஞ்சியை தெலுங்கு சோழர் விஜயகண்ட கோபனின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கத் தீர்மானித்தார். அத்தீர்மானத்தின்படி பாண்டியர் படை ஆந்திரா பகுதிக்குள் சென்று தெலுங்கு சோழரைத் தோற்கடித்து, காஞ்சி மீட்கப்பட்டது. இவ்வெற்றியைக் கொண்டாடும் பொருட்டு சுந்தரபாண்டியன் வீராபிஷேகம் செய்து கொண்டார். இப்படையெடுப்பின் போது காகதிய மன்னர் இரண்டாம் கணபதியும் தோற்கடிக்கப்பட்டார். காஞ்சி, நெல்லூர், விஜயவாடா பகுதிகள் பாண்டியப்

பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டன. இப்பேரரசு கிரு'ணா நதியின் தென்பகுதி வரையிலான பகுதிகள் முழுவதும் பாண்டியர் பேராதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன.

இலங்கைப் படையெடுப்பு

இலங்கையில் ஏற்பட்ட வாரிசுரிமைப் போட்டியை வாய்ப்பாகக் கொண்டு சுந்தர பாண்டியன் இலங்கை மீது படையெடுத்துச் சென்றார ். வாரிசுரிமை கோரி சிங்கள ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்ட சந்ரபாகு சுந்தரபாண்டியன் சுமத்திய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு பாண்டிய நாட்டுக்குத் தவறாமல் கப்பம் கட்ட சம்மதித்ததால் சந்ரபாகு ஆட்சி பீடத்தில் நீடிக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். பாண்டியர் ஆதிக்கத்தைத் தமிழ்நாடு பட்டுமன்றி இலங்கையும் ஏற்றுக் கொண்டது.

முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் ஏகாதிபத்திய விரிவாக்கவாதி. முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் பாண்டிய ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தைத் துவக்கி வைத்தவர் என்றால் இப்பாண்டிய மன்னர் அந்த சகாப்தத்தை உறுதி செய்து நிலைப்படுத்தினார். இவரது படையெடுப்புகள் பாண்டியப ் பேரரசின் எல்லையைத் தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையிலும், வடக்கே நெல்லூர்-கடப்பை வரையிலும் விரிவுபடுத்தின. இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் பாண்டியப் பேரரசு பரப்பெல்லையிலும், ஆட்சி முறைச் சாதனைகளிலும், அரசியல் செல்வாக்கிலும் புதிய உச்சத்தைத் தொட்டது. அதேசமயம் ஆதிக்க விரிவாக்கத்தால் வெளிப்புற விரோதிகளின் எதிர்ப்பும் வளர்ந்ததேயன ்றி குறையவில்லை. சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் போர்களால் கவர்ந்துவரப்பட்ட பெருஞ் செல்வத்தைக் கோயில் திருப்பணிகளில் தாராளமாகச் செலவிட்டார். சிதம்பரம் சிவன் கோயில் மற்றும் ஸ்ரீரங்கம ் திருமால் கோயில் கூரைகள் தங்கத்தால் வேயப ்பட்டன. சேர, சோழ, பல்லவ, பாண்டியப் பேரரசுப் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஸ்ரீரங்கம ் கோயிலின் நுழைவு வாவில் கட்டப்பட்டது. அரங்கலூர் கோயில் இப்பாண்டிய மன்னரால் எழுப்பப்பட்டதாகும். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் கிழக்குக் கோபுரம் புதிதாகக் கட்டப்பட்டது. சோனேஸ்வரம் கோயில் புதுப்பிக்கப்பட ்டது. திருச்சி, தஞ்சை, காஞ்சி கோயில்களுக்கு நிலக்கொடைகள் வழங்கப்பட்டன. கோயில் சார்ந்த பணிகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டதால், பொதுநலப் பணிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. பிறப் பேரரசர்களைப் போன்றே முதலாம் சடையவர்மன ் சுந்தரபாண்டியனும் கோயில் பொன்வேய்ந்த பெருமாள், மகாராஜாதிராஜா, காஞ்சி கொண்டான், எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய, மரகதப் பிருதிவிபிரித், எல்லாத் தலையானான் ஆகிய விருதுப் பெயர்களைச் சூட்டி மகிழ்ந்தார்.

மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன

பாண்டிய நாட்டை நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சி செய்த கடைசிப் பேரரசர் முதலாம் சடையவர ்மன் சுந்தரபாண்டியனின் மகன் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் ஆவார். தந்தை விட்டுச் சென்ற பணியை நிறைவு செய்த பெருமை இவருக்கு உண்டு. திருச்சியில் நிலை கொண்டிருந்த ஒய்சாளரைப் போருக்கு இழுத்து வீரசோமேஸ்வரனைப் போர்க்களத்தில் கொன்று திருச்சியை ஒய்சாளர் பிடியினின்றும் விடுவித்தார். தமிழ்நாட்டில் ஒய்சாளர் ஆதிக்கம் ஒய்ந்தது. திருச்சியை ஒய்சாளர் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவித்ததோடு மட்டுமன்றி பாண்டியர் படை கன்னட நாட்டுக்குள் நுழைந்து கொங்கனக் கடற்கரைப் பகுதி வரை கைப்பற்றியது. கைப்பற்றப்பட்ட கன்னடப் பகுதிக்கு பாண்டிய மன்னனின் மகன் வீரபாண்டியன் ஆட்சியராக நியமிக்கப்பட்டார். அழிவுப் பாதையில் விரைந்து சென்று கொண்டிருந்த சோழப் பேரரசுக்குத் தலைமை தாங்கிய மூன்றாம் இராஜேந்திரன் ஒய்சாளரின் ஆதரவை எதிர்பார்த்து பாண்டியர் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட முயற்சித்தார். திருச்சியிலிருந்து ஒய்சாளரை விரட்டிய பாண்டிய மன்னர் தஞ்சையிலும், கும்பகோணத்திலும் தனது நிலையைப் பலப்படுத்திக் கொண்டு கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைக் குறிவைத்தார்.

ஒய்சாளரின் உதவியை எதிர்பார்த்ப் பாண்டியனுக்கு எதிராகத் துவக்கிய போரில் மூன்றாம் இராஜேந்திரன் தோற்கடிக்கப்பட்டார். ஒய்சாளரால் கைவிடப்பட்ட சோழ மன்னன் தனிமைப்படுத்தப் பட்டார். போர்க்களத்திலிருந்து தப்பிச் சென்ற மூன்றாம் இராஜேந்திரனோடு சோழப் பேரரசு முடிவுக்கு வந்தது பாண்டியப் பேரரசின் பகுதியாயிற்று. தமிழ்நாட்டைத் தன் ஆதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டு வந்த முதலாம் மாறவர்மன்

குலசேகரன் இலங்கையை முழுதுமாகப் பாண்டியப் பேரரசின்கீழ்க் கொண்டுவரும் முயற்சியில் சேர நாடு, கொங்கு நாடு, தொண்டை நாடு, இலங்கை ஆகியவை பேரரசுப் பகுதிகளாக இருந்தன. அதாவது பாண்டியப் பேரரசுக் குடையின் கீழ் தமிழ்நாடு முழுவதும் கொண்டு வரப்பட்டது. இத்தகைய விரிவான பேரரசைக் கட்டிக்காக்க வலிமைமிக்க மைய ஆட்சியும் அரசகுல ஒற்றுமையும் இன்றியமையாதவை. மாறவர்மன் குலசேகரனுக்கு வீரமிருந்த அளவுக்கு விவேகமில்லை. சூழ்நிலைக் கட்டாயத்தால் பாண்டிய மன்னர் இளவரசர்கள்

- இரண்டாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்
- மாறவர்மன் விக்கிரம பாண்டியன்
- இரண்டாம் சடையவர்மன் வீரபாண்டியன்
- சடையவர்மன்
- மூன்றாம் சுந்தரபாண்டியன் ஆகிய ஐவரோடும் ஆட்சியைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

ஐந்து குதிரைகளும் வெவ்வேறு திசைகளில் இழுத்த பாண்டிய ஆட்சி ரதத்தை ஓட்டிச் சென்ற சாரதியாக இருந்தார˙ மாறவர்மன் குலசேகரன். இந்த அறுவர் ஆட்சியால் நடுவண் அரசு பலவீனப்பட்டுப் போயிற்று. முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரனுக்கு காதல் கிழத்தியரும், காமக்கிழத்தியரும் பலர். அவர்களுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளும் பலர். இவர்களுக்குள் அரசு ஆசை இருந்ததில் வியப்பில்லை. சுந்தரபாண்டியன் பட்டத்தரசியின் மகன். வீரபாண்டியன் காமக் கிழத்தியின் மகன். இவ்விருவருள் வீரபாண்டியனைப் பட்டத்து இளவரசராகப் பிரகடனப்படுத்தினார் பாண்டிய மன்னர் (1296). இச்செயல் குளவிக் கூட்டில் கைவிட்ட கதையாயிற்று. பாண்டிய நாட்டில் வாரிசுரிமைப் போராட்டம் துவங்கியது. ஏமாற்றமடைந்த சுந்தரபாண்டியன் தந்தையைக் கொன்றுவிட்டு அரியணையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார் (1310) வீரபாண்டியன் மதுரையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். அலாவுதீன் கில்ஜியின் வலக்கரமான மாலிக்காபூர் தமிழ்நாட்டிற்குள் படையெடுத்து வந்ததைப் பற்றி இவ்விரு சகோதரர்களும் கவலைப்படவில்லை. மதுரையிலிருந்து வெளியேறிய வீரபாண்டியன் வாரிசுரிமைப் போட்டியைப் போராக மாற்றி, சுந்தரபாண்டியனைத் தோற்கடித்து ஆட்சியைப் பிடித்துக் கொண்டார். ஆட்சியை இழந்த சுந்தரபாண்டியன் மாலிக்காபூரின் உதவியை நாடினார். இந்த அழைப்பு மாலிக்காபூர் போன்ற முகலாய ஒட்டகம் பாண்டியப் பேரரசு என்ற கூடாரத்துக்குள் நுழைவதற்கான பொய்ப்பை வழங்கியது. பாண்டிய சகோதரர்களுக்கிடையேயான உட்பகை தமிழ்நாட்டில் முகலாயர் ஆதிக்கம் ஏற்படுவதற்கான நுழைவாயிலைத் திறந்துவிட்டது.

சமுதாய நிலை

சாதீய சிந்தனை

பல்லவர்கள் காலத்தில் வேரூன்றிய சாதீய சமுதாயம் பாண்டியர் காலத்தில் இறுக்கமுற்றது. சாதீய சிந்தனை, சொல், செயல் ஆகியவை தமிழர்களின் மூச்சாகி விட்டன. இவர்களின் வாழ்வியலின் பிரிக்கமுடியாத பகுதியாயிற்று. பாண்டிய சமுதாயக் கூர்முனைக் கோபுர உச்சியில் பிராமணர்கள் இருந்தனர். இவர்கள் பல சலுகைகளோடும், உரிமைகளோடும் தேவதான கிராமங்களிலும், அக்கிரகாரங்களிலும் வாழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக இருந்த வளமிக்க வணிகர்கள் செழிப்புமிக்க ஆற்றுப் படுகைகளில் வாழ்ந்தனர். உயர் வகுப்பாரின் தொழில் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்த விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளிகள், தொழிலாளர்கள் சாதிவாரியாகப் பிரிந்து எவ்வித சலுகைகளுமின்றி பிற்பட்ட வகுப்பினராக இருந்தனர். இவர்களால் புறக்கணிக்கப் பட்டோர் தீண்டத்தகாதவர்களாக சேரிகளில் வசித்தனர். இப்பல்வேறு சாதிகளுக்குள் பிராமணர்களைத் தவிர பிற வகுப்பினர் அனைவரும் உடல் உழைப்பாளிகள் ஆவர்.

சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள்

சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகள், சாதிக் கொடுமைகள், சாதீய சமத்துவம் பற்றி சைவ நாயன்மார்களும், வைணவ ஆழ்வார்களும் நெஞ்சுருகப் பாடினார்களேயன்றி சாதி ஒழிப்புக்கான எவ்வித நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை. வேதவைதீக அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட சாதி அமைப்புமுறை இயல்பாக ஏற்றுக் கொண்ட பாண்டிய மன்னர்களும் பக்தி மார்க்கத்தில் சென்றார்களேயன்றி சாதிய சமத்துவம் பற்றியோ சாதி ஒழிப்பு குறித்தோ கொஞ்சமும் கவலைப்படவில்லை. இப்புறக்கணிப்பின் விளைவாக சமுதாயத்தில் பல நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டன. இந்நெருக்கடியின் கூட்டு விளைவே வலங்கை-இடங்கை சாதி மோதல்களாகும்.

சாதி மோதல்கள்

வைதீக சனாதன தர்மம் கற்பித்த நான்கு வர்ண சாதி வேறுபாட்டின் விளைவாக தொழில் வாரியாகப் பிரிந்திருந்த மக்கள் சாதி வாரியாக வேறுபட்டனர். இந்த நான்கு வர்ண இரும்பு வளையத்துக்குள் அனுலோமர், பிரதிலோமர் என்ற இரு கலப்புப் பிரிவுகள் உருவாயின. இதன் காரணமாகப் பாண்டியர் சமுதாயம் வலங்கை சாதியினர், இடங்கை சாதியினர் என இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டது. பிளவுபட்ட இருபிரிவினர் பல்வேறு சாதிச் சண்டைகளில் தமிழ்நாட்டில் சாதி மனப்பான்மை சாசுவதமாகிவிட்டது. மண்ணின் மைந்தர்களாகவும், உடல் உழைப்பாளிகளாகவுமிருந்த பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர் போன்ற மரபு வகுப்பினர் சமுதாயத்தின் சாபக்கேடாக நிந்திக்கப்பட்டு உயர் சாதியினரால் நெருங்கத்தகாத தீண்டத்தகாதோராக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர். சூத்திரர் என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டு தீண்டாமைப் படுகுழியில் பிறப்புரிமைகளை நிலைநாட்டிக் கொள்ள மேற்கொள்ளப்பட்ட சாதிப் போராட்டமே வலங்கை-இடங்கை சாதி மோதல்களாகும்.

பெண்கள் நிலை

பொதுவாக தமிழர் சமுதாயம், பிற சமுதாயங்களைப் போன்றே ஆண் ஆதிக்க சமுதாயமாகும். பெண்களைப் புகழ்ந்து இழிவுபடுத்தும் ஆண்களின் மனநிலையில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. வழக்கம்போல் அரச குடும்பப் பெண்களுக்கு ஓரளவு சமுதாய சுதந்திரம் இருந்தது. அவர்களும் கணவன் இறந்தபின் உடன்கட்டை ஏறுவதைக் கற்பாகக் கருதினர், கற்பிக்கப்பட்டனர். கோயில்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தேவரடியார்கள் பல்கலை வல்லவர்களாகவும், சமுதாய சுதந்திரம் பெற்றவர்களாகவும் இருந்தனர் வசதியோடு வாழ்ந்தனர். பிற பெண்கள் அனைவரும் வீட்டில் புறாக்களாக, போகப் பொருட்களாகவே கருதப்பட்டனர் நடத்தப்பட்டனர். பெண்களுக்குக் கல்வி உரிமை முற்றிலுமாக மறுக்கப்பட்டது. கற்புக்கும், காமத்துக்கும் முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டது. இலக்கியங்களிலும், கோயில் சிற்பங்களிலும், ஓவியங்களிலும் பாலியல் குறிப்புகளும் குறிப்பேடுகளும் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டன. இவற்றைப் படித்து, பார்த்து மக்கள் பரவசப்பட்டனர். சுருங்கக்கூறின் பாண்டியர் காலத்தில் பெண்களின் நிலை போற்றத் தக்கதாயில்லை.

சமயங்களின் நிலை

சாதிகளைப் போன்றே சமயங்களின் நிலையும் தமிழ்நாட்டுக்குப பொதுவானது. பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம் பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்திலும் நீடித்தது. பாண்டிய மன்னர்களும் சைவர்கள் சைவத்தைப் போற்றிப் பின்பற்றியவர்கள் சோமசுந்தரப பெருமாளைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டவர்கள் சைவத்தை அரசாங்க சமயமாக ஆக்கியவர்கள் கோயில்களைக் கட்டி வரையாது வழங்கியவர்கள். பாண்டியா காலத்திலும் வைணவ வடகலை, தென்கலைப் பிரிவினரிடையே ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை. திருமால் பெயரால் பிரிந்தே செயல்பட்டனர். துவக்க காலப் பாண்டிய நாட்டில் சமணம் கொடிகட்டிப் பறந்தது. மதுரை சமணக் கோட்டையாகத் திகழ்ந்தது. குறிப்பாக பாண்டியன் நின்றசீர் நெடுமாறன் காலத்தில் சமணம் செழிப்புற்றிருந்தது. பக்தி இயக்கப் புயலால் பாண்டிய நாட்டில் சமண, புத்த சமயங்களின் செல்வாக்கு சரிந்து வீழ்ந்தது. சமுதாயத்தின் அனைத்துத் துறைகளும் சமயமயமாக்கப்பட்டது. சமயச் சார்பின்மை கடந்தகால சமுதாய நோக்காயிற்று. சமயச் சார்புடைமை தமிழர் பண்பாட்டின் பிரிக்கமுடியாத பகுதியாகிவிட்டது. பகுத்தறிவுக்குப் பதிலாக சமய நம்பிக்கை முன்னிடம் பிடித்தது. மனிதப் பிரச்சனைகளுக்குக் கடவுள் தீர்வுண்டு என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிக்கப்பட்டது. ஆன்மீக வளர்ச்சியின் மூலம் இறையறிவையும், நிறை பேருண்மையையும் பெறமுடியும் என்ற இறையுணர்வு அல்லது

மெய்யுணர்வுக் கோட்பாடு (ஆலளவளை௨ளைஅ) செல்வாக்கு பெற்றது. இக்கோட்பாடு மக்கள் வறுமையைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை ஏற்படுத்தியது. சுருங்கக்கூறின், வைதீக சனாதன சமயம் சித்தாந்த செயல்வடிவம் பெற்று தமிழர் பண்பாட்டில் பல மாற்றங்களைச் செய்துவிட்டது.

கலையும், கட்டடக்கலையும்

பாண்டியர் கட்டடக் கலைப் பங்களிப்பு அவர்கள் பின்பற்றிய கலைப்பாணியே (யுசஉாவைநஉவரசயட ளுவலடந)யாகும். பாண்டியப் பேரரசர்களின் காலத்தில் கோயிலின் மையப் பகுதியிலிருந்து கோயிலின் வெளிப்புற அமைப்புகளின் மீது அக்கறை அதிகம் செலுத்தப் பட்டது. கோயில் பிரகாரங்கள் பேரழகுபடுத்தப்பட்டன. மதிற்சுவர்கள் கண்ணைக் கவரும் கோபுரங்கள் எழுப்பப்பட்டன. கோபுரங்களில் சிலைகள் வைத்து அழகு செய்யப்பட்டன. இதேபோன்று தூணின் இதழ்களின் ஓரங்கள் சிப்பி வரிபோல் அழகு செய்யப்பட்டன. போதிகைகள் மேலே கவிழ்ந்து தொங்கும் அமைப்பாக உள்ளன. முன்னமேயே கட்டப்பட்ட கோயில்களின் மண்டபங்களும், துணைக் கோயில்களும் கட்டுவதில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. திருவானைக்காவல் உள்ள சிவன் கோயிலின் இரண்டாம் சுற்றில் காணப்படும் கோபுரம் பாண்டியர் கால கட்டிடக்கலைப் பாணிக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். சிதம்பரம் கிழக்குக் கோபுரமும், திருவானைக்காவல் சுந்தரபாண்டியன் கோபுரமும் இக்கலைப் பாணியின் முதிர்ந்த நிலையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இவற்றில் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. பாண்டியர் படைப்புகளில் கலைச்சிறப்புமிக்க கோபுரங்களை மதுரை, சிதம்பரம், கும்பகோணம், திருவானைக்காவல், திருவண்ணாமலை, ஸ்ரீவைகுண்டம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பெருங்கோயில்களில் இன்றும் காணலாம். பல்லவர்கள், சோழர்களைப் போன்றே பாண்டியப் பேரரசர்களும் கோயில்களைக் கட்டுவதில் பேரார்வம் கொண்டிருந்தனர். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வடபத்ரசாயி கோயில், ராதாபுர வரகுணேஸ்வரர் கோயில், அம்பாசமுத்திரம் சிவன் கோயில், திருப்பத்தூர் திருத்தவீஸ்வர் கோயில், நாங்குநேரி விஜயநாராயணர் கோயில், எரிச்சவுடையார் திருவாமீஸ்வரர் கோயில், சின்னமனூர் இலட்சுமி நாராயணர் கோயில், ஆத்தூர் திருநாராயணப் பெருமாள் கோயில் ஆகியவை பாண்டியப் பேரரசர்களால் எழுப்பப்பட்ட ஆலயங்களாகும். திருநெல்வேல நெல்லையப்பர் கோயிலும், தென்காசி மற்றும் குற்றாலக் கோயில்கள் பிற்காலப் பாண்டியப் பேரரசர்களால் கட்டப்பட்டவையாகும். அழகர் கோயிலிலுள்ள திருமால் கோயிலும், மதுரை கூடலழகர் கோயிலும் திருப்பணி செய்யப்பட்டன. “பாண்டியர் ஆதிக்கத்தில் தென்னிந்தியக் கலை தனது உயர்ந்த நிலையை எய்தியது”.

மார்க்கோ போலோ

இத்தாலிய பயணி மார்க்கோ போலோ (ஆயசஉழீழடழ 1254-1324) மாபாருக்கு வருகை தந்த போது கண்டுகேட்ட தகவல்களைக் கொண்டு பாண்டிய நாட்டைப் பற்றி அவரது பயணக் குறிப்புகளாவன: மாபார் இந்தியாவிலேயே சிறந்த அருமையான, பெருந்தன்மைமிக்க மாநிலங்களில் ஒன்றாகும். குலசேகர பாண்டிய தேவா மாபாரின் மன்னராகத் திகழ்ந்தார். காயல் துறைமுகம் உயரிய, அருமையான நகரமாகும். இதன் துறைமுகத்தில் அரேபிய நாட்டுக் கப்பல்கள் வந்து நின்றன. இந்நகரில் பெரிய அளவில் வாணிபம் நடைபெற்றது. குதிரைகள் ஏடன் மற்றும் அரேபிய நாடுகளிலிருந்து இங்கு விற்பனைக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டன. பாண்டிய நாட்டில் உயர்தர முத்துக்கள் கிடைக்கின்றன. மதுரை மன்னரிடம் விலைமதிப்புமிக்க அரும் பொருட் கருவூலம் இருந்தது. அரசர் உடல் முழுவதும் விலை உயர்ந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தார். இவர் நாட்டை நடுநிலை தவறாது நேர்மையுடன் ஆட்சி செய்தார். வணிகர்களுக்கும், வெளிநாட்டவருக்கும் பரிசுப் பொருட்கள் கொடுத்துப் பாராட்டப்பட்டமையால் அவர்கள் பாண்டிய நாட்டுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் வருகை தந்தனர். அரசருக்கு ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட மனைவியர் இருந்தனர். மக்கள் அரைகுறை ஆடைகளையே உடுத்தி இருந்தனர். மதுரை நாட்டில் தையல்காரர்களே இல்லை. சாதி முறையும், பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கமும் இருந்தன. மக்கள் சகுனங்களிலும், ஜாதகம் பார்ப்பதிலும் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர்.

நடன மாதர்கள் கோயில்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டனர். இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பெரும்பான்மையான குதிரைகள் போதிய பராமரிப்பு, பயிற்சி, போ'ாக்கின்மையால் இறந்துவிட்டன. இதனால் அரசுக்கு பெரிய இழப்பு ஏற்பட்டது. படை வீரர்களின் படைக்கலன்கள் தரமின்றி பரிதாபமாக இருந்தன. மார்க்கோ போலோவின் குறிப்புகள் முதல் தர நேரடி ஆவணச் சான்றுகளாகும். எனினும் இக்குறிப்புகள் பிற ஆதாரங்களுடன் சரிபார்த்து, ஒப்பிட்டு, திறனாய்வு செய்த பின்னர் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும வரலாற்றாளர் வாசப் முகமதிய வரலாற்றாளர் வாசப் (றுயளளயக)பின ் குறிப்புகள் வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்கவை. குலசேகரப் பாண்டியன் நாற்பதாண்டு காலம் ஆட்சி செய்தார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் விரோதிகள் எவரும் பாண்டிய நாட்டுக்குள் நுழையவில்லை. இம்மன்னர் நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கவில்லை. இவரது கருவூலம் நிறைந்து காணப்படுகிறது. இதில் 1200 கோடி தங்கம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர விலை மதிப்பற்ற முத்துக்கள், செம்பு (சிவப்புக்கல்), நீலப்பச்சைக் கற்கள், மரகதம், மணிகள் ஏராளமாக உள்ளன. இவற்றைப் பற்றி விவரிக்க வார்த்தைகளே இல்லை. வழக்கமாக இந்திய மன்னர்கள் அறிவாற்றலுக்கும், அரசியல் விவேகத்துக்கும் பெயர் பெற்றவர்கள் என்று அறிந்துள்ளேன். பிறகு ஏன் இந்த குலசேகரப் பாண்டியன் இவரது வாழ்நாளிலேயே மூத்த மகனை நிராகரித்துவிட்டு முறைகேடாகப் பிறந்த இளைய மகனை வாரிசாக நியமிக்க வேண்டும்? இதன்மூலம் மணப்பெண் போன்று காட்சியளிக்கும் இவரது நாட்டின் போக்கையே மாற்றிவிட்டார்.

சாதிப் பாகுபாடு

பாண்டிய குலப்பிரிவுகள் நூற்றுக் கணக்கில் மலிந்துவிட்டன. மக்களிடையே புதுப்புதுச் சாதிகள் தோன்றியதுமில்லாமல் வலங்கைச் சாதியினர் என்றும், இடங்கை சாதியினா் என்றும் இரு பிரிவுகள் புதிதாகத் தோன்றின. தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இக்காலத்தில் பாாப்பனா்களின் செல்வாக்கு எல்லை மீறி ஓங்கியிருந்தது. அயலிடங்களிலிருந்து அலை அலையாகப் பாா்ப்பனா்கள் கிராமங்களையும் ஊா்களையும் கொடையாக வழங்கினா். மக்களிடையே இவா்கள் வருகையால் குல வேறுபாடுகள் பெருகின. கருவறைகளில் வடமொழி முழக்கம் கேட்டது. வந்தேறிகள் தமிழா்களைச் சூத்திரா் என்று முத்திரையிட்டு ஒதுக்கி வைத்தனா். வேறு குலத்தவா்களான கம்மாளா். கைக்கோளா், அகம்படியாா் ஆகியோருக்குச் சில சிறப்பு உாிமைகள் வழங்கப்பட்டன.

வலங்கை இடங்கை

பாண்டிய காலத்தியச் சமுதாயத்தில் வலங்கை, இடங்கை பிரிவு பற்றிய ஆதாரங்களை மக்கன்சி என்பவா் கண்டுபிடித்தாா். கரிகாலனே இவ்விரு பிாிவினா்களைத் தோற்றுவித்தவா் என்று கூறுகின்றனா். மன்னருக்கு வலப்புறம் நின்றவா்கள் வலங்கையினா் எனவும், இடப்புறம் நின்றவா்கள் இடங்கையினா் எனவும் பூசல்கள் நிகழ்ந்தன. கோவில் இடித்தல், கொள்ளை, தீ வைப்பு முதலிய நிகழ்ச்சிகள் நடந்துள்ளன. இடங்கையினா் நிலை தாழ்ந்தே இருந்தது. இடங்கையினா் பெரும்பாலும் வணிகா்களாகவும், தொழிலாளா்களாகவும் பிழைப்பை நடத்தியிருக்க வேண்டும். இவ்விரு பிாிவினருமே பிராமணா்களையும் வேளாளா்களையும் எதிா்த்துப் போராடினா்.

சைவம்

- சைவம் நாட்டில் கணிசமான அளவில் பரவியது. சைவ சமயத் துறவிகளான நாயன்மார்கள் சமய வளர்ச்சிக்கு மட்டுமின்றி தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் மகத்தான சேவை ஆற்றினர். தவிர மதம் மற்றும் கல்வியைப் பரப்புவதில் மடங்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.
- நின்ற சீர் நெடுமாறன்இ குலச்சிறையார்இ மங்கையர்க்கரசி போன்ற நாயன்மார்கள் முக்கியமானவர்கள். மகான்கள் சைவ மடங்கள் மூலம் சைவ சமயப் பரவலை மேற்கொண்டனர். மடங்கள் கல்வியின் மையமாகவும் செயல்பட்டன.

வைஷ்ணவம்

- வைணவ துறவிகளின் செயல்களின் விளைவாக வைணவம் நாட்டில் பரவியது. இக்காலத்தில் பல்வேறு வைணவ மடங்கள் தொடங்கப்பட்டன.
- மடத்தின் தலைவர் ஜீயர் என்று அழைக்கப்பட்டார். முக்கியமான மடங்கள்:
    - அஹோபில மடம் மற்றும்
    - வானமலை மடம்.
- இந்த மடங்கள் வைணவத்தை மட்டுமல்லஇ பக்தி வழிபாட்டையும் பரப்பின. வலங்கைஇ இடங்கை சாதிகள் இருந்தன. அவர்களுக்கு தனி கோவில்கள் இருந்தன. மதுரகவிஇ நம்மாழ்வார்இ பெரியாழ்வார்இ ஆண்டாள் ஆகியோர் பாண்டிய நாட்டில் பிறந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலை மற்றும் கட்டக்கலை மீனாட்சி அம்மன் கோவில்

கி.பி. 1560-இல் விசுவநாத நாயக்கரால் இக்கோவிலைக் கட்டும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனை முடிக்க சுமார் 120 ஆண்டுகள் ஆயிற்று. இங்கு அம்மனை வழிபட்ட பிறகே இறைவனை (சொக்க நாதர்) வழிபடுவது மரபாக உள்ளது. கோவில் விமானத்தை எட்டு யானைகளும், முப்பத்திரெண்டு சிங்கங்களும், அறுபத்து நான்கு கணங்களும் தாங்குவது போன்று புராண கதையில் கூறியபடி அமைக்கப்பட்டுள்ளது இதன் சிறப்பாகும்.

கீழ்க் கோபுரத்தின் நடுவிலிருந்து மேல் கோபுரத்திற்குக் கோடு கிழித்தாற் போன்று சரியாகச் சிவலிங்கப் பெருமான் வழியாகப்போகிறது. வடக்கு தெற்குக் கோபுரங்களும் சுந்தரேசர் திருக்கோயிலை இரண்டாகப் பகிர்ந்து செல்லும். தமிழ்நாட்டுச் சிற்பிகளின் திறனுக்கோர் எடுத்துக்காட்டாய் இதைக் கொள்ளலாம். முக்குறுணி விநாயகர் உருவம் மாபெரும் வடிவில் அமைந்துள்ளது. மீனாட்சி அம்மன் சந்நிதிக்குள் நுழையும் வாயிற்கதவுகள், முக்குறுணி பிள்ளையாருக்கு அருகேயுள்ள கதவுகள், தெற்குக் கோபுரத்திற்குக் கீழேயுள்ள கற்தூண்கள் ஆகியவற்றில் கண்கவர் நடனக் கலைச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

புராணக்கதைகளை விளக்கும் பல கதைச் சிற்பங்கள் கிழக்கு மேற்குக் கோபுரங்களில் காணப்படுகின்றன. மண்டபத்தூண் ஒன்றில் யானைத் தலை, பெண் உடல், புலிக்கால் ஆகியவற்றைக் கொண்டச் சிற்பம் காணத்தக்கது. திருமணமண்டபம். கம்பத்தடி மண்டபம் ஆகியவை கலையழகுடன் அமைந்துள்ளன.

கோயிலின் பல பகுதிகளிலும் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. பேணி வைக்கப்பட்டுள்ள பழங்காலத்து நாணயங்களையும் பார்வையிடலாம். சங்க காலத்துப் புலவர் களின் திருவுருவங்கள் உள்ளன. திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம் முதலியன பொறிக்கப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம். தலவிருட்சமாக விளங்கும் கடம்ப மரத்தின் எஞ்சிய பகுதி வெள்ளித் தகடால் போர்த்தப்பட்டுள்ளது. கோவில் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படும் மலர்ச்செடிகள், குளத்திற்குள் வைக்கப்பட்டிற்கும் பொற்றாமரை

முதலியன பார்க்கத் தக்கவை. காலங்காலமாகக் கட்டிடக் கலையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை இந்தக் கோவிலிலே கண்டறியலாம்.

அவ்வவ் காலத்து ஆடைகளையும் அணிகலன்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கூட இக்கோயில்தூண் சிற்பங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. பக்தர்களுக்கும், புராண ஈடுபாடு உடையவர்களுக்கும், திருவிளையாடற் புராண கதைகளை அறிய விழைபர்களுக்கும் இக்கோயில் ஒப்பற்ற கருவூலமாகத் திகழ்கிறது. மொட்டைக் கோபுரத்தின் அடியில் உள்ள தூண்கள் இசை எழுப்புகின்றன. பலவகை உயிரினங்கள் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ள திறனையும், இவற்றை வாகனங்களாக உருவாக்கியுள்ளதையும் கண்டு மகிழலாம்.

மீனாட்சி அம்மன் கோயிலின் உட்பகுதியில் அஸ்த சக்தி மண்டபம் இருக்கிறது. இம்மண்டபத்தில் சிற்ப வேலைப்பாடு அமைந்த தூண்கள் மதுரை இளவரசி மீனாட்சியின் கதையையும், சிவனின் அவதாரமாகிய சுந்தரேஸ்வரருடையத் திருமணத்தைப் பற்றியும் சொல்லும் விதத்தில் அமைந்துள்ளன. பொற்றாமரை குளம் இருக்கும் இடத்தில் தான் பழைய தமிழ் இலக்கிய கழகமான சங்கத்தின் இலக்கியச் சந்திப்பும், பரிசளிப்பும் நடந்தேறியது. இக்குளத்தில் மூழ்கிய பிரதிகள் தவிர்க்கப்பட்டன. மிதந்த பிரதிகள் மாபெரும் இலக்கியங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

இக்குளத்தின் மேற்கு கோடியில் ஊஞ்சல் மண்டபம் உள்ளது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையன்றும் இங்கு மீனாட்சியும் சுந்தரேஸ்வரரும் ஊஞ்சலாடும் வைபவம் நடைபெறுகிறது. இம்மண்டபத்திற்கு அடுத்து கிளிக்கூட்டு மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இங்கு மீனாட்சியின் பெயரை உச்சரிக்கும் கிளிகள் உள்ளிட்ட பல சிற்பங்கள் அழகுற வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளன. இம்மண்டபத்தின் பின்புறம் மீனாட்சி உள்ள கோயிலுக்குள் இந்துக்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

வசந்த மண்டபம் அல்லது புதுமண்ட பத்தில் மீனாட்சி திருமண நிகழ்ச்சிகள் பல காணப்படுகின்றன. மற்றும் இராவணன் கயிலாய மலையைத் தூக்கியது, சூரிய சந்திரர் யானைக்குக் கரும்பு வழங்கியது முதலிய சிற்பங்களும் காணத்தக்கவையாகும். இந்த மண்டபம் திருமலை நாயக்கரால் கட்டப்பெற்றது. ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் வரும் வசந்த விழா இம்மண்டபத்தில்தான் கொண்டாடப்டுகிறது. மீனாட்சிக் கோயிலுக்கு கிழக்கே 5கி.மீ. தொலைவில் உள்ள குளம் மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இக்குளத்தின் நடுவில் விநாயகர் கோவில் இருக்கிறது. மீனாட்சி அம்மன் கோவில் கொண்ட பரப்பின் அளவுக்கு தெப்பக்குளமும் அமைந்துள்ளது. ஜனவரி-பிப்ரவரியில் இங்கு தெப்பத்திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. இத்திருவிழா நடைபெறும்போது இந்தியா முழுவதிலிமிருந்து ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் இங்கு வருகிறார்கள். இந்தக் குளம் 1646-இல் திருமலை நாயக்கரால் கட்டப்பட்டது. வைகை ஆற்றிலிருந்து புதை குழாய்கள் மூலம் இக்குளத்திற்கு நீர் வரும் விதத்தில் இக்குளம் கட்டப்பட்டுள்ளது

மீனாட்சி அம்மனுக்குச் சூட்டப் பெறும் வைரக் கிரீடம் 470 காரட் எடையுள்ளது. தங்கக் கவசம் ஆறு கிலோ கிராம் தங்கத்தால் ஆனது. முத்து விதானம். நீலமேகப்பதக்கம், தங்க அங்காடி, முத்து, நவரத்தினக்

கிரீடங்கள், நற்பவளக் கொடி, விலை யுயர்ந்த காசுமாலைகள் முதலிய நகைகளும் உள்ளன. நளமகாராஜா, பாண்டிய, நாயக்க மன்னர்கள், மற்றும் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் காலத்து நகைகளும் மதுரை மீனாட்சியம்மனுக்குச் சொந்தமானவை. இவற்றைப் பார்க்க விரும்புவோர் குறிப்பிட்ட தொகையைச் செலுத்தி பார்வையிடலாம்.

ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் உண்மையில் 985 தூண்களே உள்ளன. இம்மண்டபத்தில் கோயில் அருங்காட்சியகம் உள்ளது. இக்கோயில் 6 ஹெக்டேர் பரப்பில் கட்டப்பட்டுள்ளது. பெரியத் திருவிழாக்கள் சித்திரையிலும் மாசியிலும் நிகழ்சின்றன.

- சித்திரை சித்திரைத் திருவிழா (மீனாட்சி திருமணம்)
- வைகாசி வசந்த விழா (விசாக விழா)
- ஆனி ஊஞ்சல் விழா
- ஆடி முளைக் கொட்டு விழா
- ஆவணி பிட்டுத் திருவிழா
- புரட்டாசி நவராத்திரி விழா
- கார்த்திகை தீபவிழா
- மார்கழி திருவாதிரை
- தை தைப்பூச நாளில் தெப்பத்திருவிழா
- மாசி - தை மாத மக நட்சத்திரத்தில் தொடங்கும் நாற்பது நாள்விழா
- பங்குனி - பங்குனி உத்தரவிழா .

மீனாட்சி - சுந்தரேசுவரர் கோவில்

மதுரையிலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள கோச்சடை என்னும் ஊரில் இக்கோவில் எழுந்துள்ளது. கருவறையில் லிங்கம் உள்ளது. கருவறையின் தெற்கே உள்ள அறையில் மீனாட்சி அம்மன் காணப்படுகிறது. முக மண்டபத்தில் மூன்று இடம்புரி விநாயகர் உருவங்களும், சுப்ரமணியர், நந்தி ஆகிய உருவங்களும் உள்ளன. இவ்வுருவங்களில் நந்தியே மிகப் பழமையானது. இதன் காலம் பதினொன்று அல்லது பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டு என்பர். இச்சிலை சுமார் 1900 ஆம் ஆண்டில் வைகைக்குத் தென் கரையில் ஒரு மேட்டில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இந்த நந்தி உருவம் கால்களை மடக்கி, முகத்தை இடப்பக்கம் திருப்பி, செங்கொம்புகளுடனும் கொம்புகளை ஒட்டிய இலை போன்ற காதுகளுடனும் வடிக்கப்பட்டு அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. நந்தியின் கொண்டை சரிந்த நிலையில் தெரிகிறது. கழுத்தில் இரட்டைக் கயிறும், சங்கிலி கோத்த சலங்கையும், ஒற்றை மணியும் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன. கால்களிலுள்ள குளம்பும், வாலும் கூட சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

கம்பத்தடி மண்டபத்தில் நடராசர் வழக்கத்திற்கு மாறாக இடக் காலை ஊன்றி வலக் காலைத் தூக்கி ஆடும் கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். இம்மண்டபத்தூண்களில் மீனாட்சிக்கும் சுந்தரேஸ்வரருக்கும்

திருமணம் நடைபெறும் காட்சிகள் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோயில் ஒரு சுற்றுலாத் தலமாகும்.

மடங்களும் படைப்புகளும்

பாண்டியர்கள் ஆரம்பத்தில் சமணர்களாக இருந்ததாகவும் பின்னர் சைவ மதத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. கல்வெட்டுகள் மற்றும் கோவில்களில் உள்ள சிற்பங்கள் இந்த நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆரம்பகால பாறையில் வெட்டப்பட்ட குகைக் கோயில்கள் மதம் மற்றும் கட்டிடக்கலையில் இடைநிலைக் கட்டத்தின் வெளிப்பாடாக இருந்தன. இடைக்காலப் பாண்டியர்களும் பிற்காலப் பாண்டியர்களும் பல கோயில்களைப் பழுதுபார்த்து, தங்கத்தையும் நிலத்தையும் கொடுத்தனர். ஸ்ரீரங்கம் மற்றும் சிதம்பரம் கோயில்களின் கருவறையின் மேல் உள்ள விமானம் தங்க இலைகளால் மூடப்பட்டிருந்தது. சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுக்கு ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, அதன் நினைவாக விஷ்ணு சிலையை கோயிலுக்கு தானமாக வழங்கினார். இக்கோயிலின் உள்சுவர்களும் மற்ற மூன்று கோபுரங்களும் தங்க முலாம் பூசப்பட்டிருந்தன.

பாண்டியர்கள் வேத நடைமுறைகளுக்கு ஆதரவளித்தனர். பல வைதீகச் சடங்குகளைச் செய்த பழையகாசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, சங்க காலப் பாண்டியர்களுடன் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார். வேள்விக்குடி செப்புத் தகடுகள் மற்றும் கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் அஸ்வமேதயாகம், ஹிரண்யகர்ப்பா மற்றும் வாஜபேய யாகம் போன்ற சடங்குகளை குறிப்பிடுகின்றன, இது ஒவ்வொரு பெரிய பாண்டிய அரசனால் நடத்தப்பட்டது. சைவம் மற்றும் வைணவம் ஆகிய இரு சமயங்களிலும் ஆட்சியாளர்களின் பாரபட்சமற்ற தன்மை கல்வெட்டுகளின் அழைப்பிதழ் பகுதிகளிலும் அறியப்படுகிறது. சில மன்னர்கள் தீவிர சைவர்கள்; சிலர் தீவிர வைஷ்ணவர்கள். நில மானியம், வரிவிலக்கு, புதுப்பித்தல் மற்றும் கோபுரங்கள் மற்றும் விசாலமான மண்டபங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் இரு பிரிவினரின் கோயில்களும் பாதுகாக்கப்பட்டன.

பதினான்காம் நூற்றாண்டு முதலே தமிழகத்தில் சைவ மடங்கள் கட்டப்பட்டனநாயக்க . சமயத் துறைக்கு மடங்கள் பணியாற்றியதோடு .மன்னர்களின் ஆதரவிலும் பல மடங்கள் கட்டப் பெற்றன, தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத்தைப் போற்றுவதிலும் ஆர்வம் செலுத்தினபழைய நூ .ல்களைக் கற்பதற்கும் புதிய நூல்களைப் படைப்பதற்கும் மடங்கள் ஆதரவு தந்தனஅதனால் புலவர் பலர் மடங்களைச் சார்ந்து . .மடங்களின் தலைவர்களாக விளங்கியவர்களும் சமய நூல்களை இயற்றினர் .வாழ்ந்தனர்

- வரலாற்றில் சிறிது காலம் பாண்டியப் பேரரசர்கள் சமண மதத்தைப் பின்பற்றினர்.
- பாண்டிய வம்சத்தின் ஸ்தாபகத் தலைவர்கள் பெரும்பாலும் ஜைனர்களாக இருந்தாலும், அதன் வாரிசுகள் தீவிர ஷைவர்கள், இது மதுரை மீனாட்சி கோயிலும் திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோயிலும் இக்காலத்தில் கட்டப்பட்டதற்கான காரணத்தை விளக்குகிறது.

- களப்பிர வம்சம் வீழ்ச்சியடைந்தவுடன் இந்து மதம் உயிர்த்தெழுந்தது, ஆனால் பௌத்தமும் சமணமும் நலிவடையத் தொடங்கின. பாண்டிய மன்னர்கள் வைணவம், சைவம் மற்றும் சமணத்தை ஆதரித்தனர்.
- ஆயினும்கூட, பாண்டிய மன்னர்கள் வைணவ மதத்திற்கு மாறத் தொடங்கினர், மேலும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் விஷ்ணுவின் தீவிரப் பின்பற்றுபவர் என்பது பரவலாக அறியப்படுகிறது.

திருவாவடுதுறை மடம்

குரு நமச்சிவாயர் என்பவரால் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டில் இம்மடம் நிறுவப் பெற்றது. இம்மடத்தின் புலவர்களால் இயற்றப் பெற்ற 14 நூல்கள் **பண்டார சாத்திரம்** என்றழைக்கப்படுகின்றன. இம்மடத்தில் வாழ்ந்த ஈசான தேசிகர் **இலக்கணக் கொத்து** என்ற நூலை எழுதினார். சங்கர நமச்சிவாயர் **நன்னூலுக்கு** உரையெழுதினார். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் இம்மடத்தினரால் ஆதரிக்கப் பெற்றார்.

தருமபுர மடம்

சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை மிகுதியும் பரப்பி வரும் இம்மடம் குருஞான சம்பந்தர் என்பவரால் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கப் பெற்றது. இம்மடத்தால் ஆதரிக்கப்பெற்ற சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள் **கந்த புராணச் சுருக்கம்** என்ற நூலினையும், வெள்ளியம்பலத் தம்பிரான் **சிவஞான சித்தியாருக்கு** விரிவுரையும் எழுதியுள்ளனர்.

துழாவூர் திருமடம்

குருஞான சம்பந்தரின் மாணவரான நிரம்ப அழகிய தேசிகர் குன்றக்குடியின் மேற்கே துழாவூர் திருமடம் தோற்றுவித்தார். **சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், திருவருட்பயன்** என்ற இரண்டு நூல்களுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். **திருஜயாற்றுப் புராணம், திருப்பரங்கிரிப் புராணம், சேது புராணம், வேணு வன புராணம்** என்பனவும் இயற்றியுள்ளார். இவருடைய மாணவர்களான (1) அளகைச் சம்பந்த முனிவர், (2) ஞானக்கூத்தர், (3) சிதம்பரநாத பூபதி என்ற மூவருமே நூல்கள் படைத்துள்ளனர்.

சூரியனார் கோவில் மடம்

சூரியனார் கோவில் சந்தானத்தின் 2ஆம் முதல்வர் சிவாக்கிரக யோகிகள். 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இவர் வடமொழியில் நூல்கள் செய்துள்ளார். **சிவநெறிப் பிரகாசம்** என்ற நூலையும் **சிவஞான சித்தியார்** சுபக்க, பரபக்க உரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

சைவ மடாலயம்

பழங்காலத்தில் தத்துவஞானிகளும், துறவிகளும் தனியே ஓரிடத்தில் இருந்து யோக நெறியில் பழகுதல், கடவுள் வழிபாடு செய்தல், தத்துவ ஞான நெறியில் பழகுதல், தங்களை நாடி வருபவர்களுக்கு அறநெறியினையும் தத்துவ ஞானத்தையும் கற்பித்தல் ஆகிய பணிகளைச் செய்து வந்தனர். இம்மடங்களுள் சைவ மடங்கள் பிற்காலத்தில் சைவ ஆதீனம் என்னும் பெயரில் குறிப்பிடப்பட்டன.

பாரத நாட்டில் காஷ்மீரம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை இத்தகைய மடங்கள் பல இருந்தன. தமிழகத்தில் சைவ சமய நெறியில் நின்ற மடங்கள் பதினெட்டு இருந்தன. இவை பதினெண் மடங்கள் என்று அல்லது சைவ ஆதீனங்கள் பதினெட்டு என்று ஒரு தொகையாகக் கூறப்படுகின்றன. அபிதான சிந்தாமணி என்னும் நூல் சுத்த சைவ பதினெண் ஆதீனங்கள் என்னும் தலைப்பில் (இரண்டாம் பதிப்பு - பக்கம் - 1609)

- திருவாவடுதுறை
- காஞ்சிபுரம்
- தருமபுரம்
- சூரியனார் கோயில்
- ஆகம சிவப்பிரகாசாதீனம் (சிதம்பரம்)
- செங்கோல் ஆதீனம் பெருங்குளம்), திருநெல்வேலி(
- திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம் (மதுரை)
- திருவண்ணாமலை ஆதீனம் (குன்றக்குடி)
- இராமேச்சுரம் ஆதீனம்
- நீலப்பாடி ஆதீனம் (தஞ்சாவூர்)
- தாயுமான சுவாமிகள் ஆதீனம்
- சாரமாமுனி ஆதீனம் (திருச்சிராப்பள்ளி)
- சொர்க்கபுர ஆதீனம் (அம்பர் மாகாளம்).
- வேளக்குறிச்சி ஆதீனம் (திருவாரூர்).
- வள்ளலார் ஆதீனம் (சீகாழி).
- வருணை ஆதீனம் (வேதாரணியம்).
- நாய்ச்சியார் கோவில் ஆதீனம் (கும்பகோணம்).
- நிரம்ப அழகிய தேசிகர் ஆதீனம் (மதுரை - துழாவூர்).

ஆதீனங்களின் பட்டியல் ஒன்று காணப்படுகின்றது. இவை பெரும்பாலும் அவையவை நிலையாகத் தங்கியிருந்து சைவ நெறியினை வளர்க்கும் பணியினைச் செய்த தலங்களின் பெயர்களாக அமைந்துள்ளன. சில ஆதீனங்கள் அவற்றை நிறுவிய ஆசாரியரின் பெயரில் அமைந்துள்ளன.

வைணவமும் தழைத்தோங்கியது.

மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டிய 1 திருப்பாவை விஷ்ணு கோயிலில் ஞானசமுதா மண்டபம் கட்டினார்.ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டிய 1வது அருளால் ஸ்ரீரங்கம் கோவிலுக்கு பதினெட்டு லட்சம் பொற்காசுகள் கிடைத்தன.அழகர்கோயில் பெருமாள் திருமண்டபம், ஸ்ரீரங்கம் சேரனின் வென்றான் மண்டபம், துலாபார மண்டபம் ஆகியவற்றைக் கட்டினார். இக்காலத்தில் வைணவ ஆச்சாரியர்களும் மடமும் பரவிய வைணவத்திற்கு முக்கியப் பங்காற்றினர்.திருவொய்மொழிப் பிள்ளை இராமமூஜருக்குக்

கோயில் கட்டினார்.ராமானுஜ சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற இடத்தில் பிராமணர்கள்.மணவாள மாமுனிகை கடைசி ஆச்சாரியார் மற்றும் அவர் உபதேச ரத்தின மாலை என்ற படைப்பை எழுதினார். அவர் தென்கலை வைணவ பிரிவை ஆதரித்தார்.

வைஷ்ணவ மடம்:வைஷ்ணவ மடம் வைணவ மதத்தைப் பரப்புவதற்குத் தலைமை தாங்கியது.அஹோபில மடம் மற்றும் வானமாமலை மடம் ஆகியவை முக்கியமான மடங்கள்.மற்ற மதகுருக்கள்:அழகர்கோயில் குலசேகர மடம்,திருநகரில் உள்ள அம்லாலா தடம் மடம்,திருக்குறங்குடியில் உள்ள திருமங்கை மன்னார் மடம். மத சகிப்புத்தன்மைஅனைத்து பாண்டியப் பேரரசர்களும் சைவர்கள், ஆனால் அவர்கள் இரண்டு சைவ வைணவ ஆலயங்களுக்கும் தாராளமாக நன்கொடை அளித்தனர்.பிற மதப் பிரிவினருக்கு மானியம் வழங்குவதற்கான உத்தரவுகளை அவர்கள் வழங்கினர்.இது பாண்டிய ஆட்சியாளர்களின் பரந்த மதக் கண்ணோட்டத்தைக் காட்டுகிறது.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. மதுரையில் பாண்டியர்களின் ஆட்சியில் இருந்த சமூக வகுப்புகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. சைவம் மற்றும் வைணவத்தின் பரவல் மற்றும் செல்வாக்கின் மீது கவனம் செலுத்தி, பாண்டிய ஆட்சியின் போது மத நிலப்பரப்பை ஆய்வு செய்யவும்.
3. மார்கோ போலோவின் கணக்கைக் கொண்டு, பிற்காலப் பாண்டியர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைகளை ஆராயுங்கள்.
4. பாண்டியர் காலத்தில் சைவசித்தாந்தம் மற்றும் வீரசைவத்தின் தத்துவ மற்றும் மதக் கோட்பாடுகளை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
5. பாண்டியர்களின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையை சோழர்கள் மற்றும் சேரர்கள் போன்ற பிற திராவிட வம்சங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

இயல் - ஐந்து

மதுரை சுல்தான்கத்தின் கீழ் சமுகம் மற்றும் கலாசாரம் - விஜயநகரப் பேரரசு - கிருஷ்ணதேவராயா - இலக்கியம் - கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் ஆதரவு - சமுக வாழ்க்கை - பெண்களின் நிலை

குறிக்கோள்கள்

- சுல்தானிய வரலாற்றின் விவரங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
- மதுரை சுல்தானகம் உருவானதை விவரிக்கவும்.
- மதுரை சுல்தானகத்தின் போது சமூக-பொருளாதார மற்றும்

மதுரை சுல்தானியர்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முகமது பின் துக்ளக்கின் ஆட்சியின் சீர்கேடுகளால் அவனுடைய நாட்டின் வலிமை குறைந்தது. திறை செலுத்த வேண்டிய சிற்றரசர்கள் யாரும் திறை செலுத்தாமல் தன்னுரிமைப் பெற்ற நாடுகள் போன்று தனித்தியங்க ஆரம்பித்தனர். வடக்கே முகமது பின் துக்ளக் தனக்கெதிரான புரட்சிகளை அடக்குவதில் ஈடுபட்டிருந்ததைப் பயன்படுத்தி தெற்கே இருந்த டெல்லி சுல்தானின் பிரதிநிதியாகிய ஜலாலுதீன் அசென்ஷா தன்னை தன்னாட்சி பெற்ற மதுரையின் சுல்தானாக பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டார். இவ்விதம் கி.பி.1335-ஆம் ஆண்டு பாண்டியர் ஆட்சி செய்த மதுரையில் சுல்தானின் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது. பின் மதுரையை வெவ்வேறு சுல்தான்கள் கி.பி.1333 முதல் 1378 வரை ஆட்சி செய்தனர். ஜலாதுதீன் அசென்ஷாவால் வெறும் ஐந்து வருடங்களே மதுரையை ஆட்சி புரிய முடிந்தது. இச்சுல்தான் இவன் பெயரில் தங்கம் மற்றும் வெள்ளியினால் ஆன நாணயங்களை வெளியிட்டான். கி.பி.1340-ஆம் ஆண்டு இவனது பிரபுகளில் ஒருவனாகிய அலாவுதீன் தௌஜி என்பவனால் இவன் கொல்லப்பட்டான். பின் அலாவுதீன் உதௌஜி மதுரையின் சுல்தான் ஆனான். இவன் ஒரு வருட காலமே மதுரையை ஆண்டான். இவனது ஆட்சி காலத்தில் ஹொய்சால மன்னன் தமிழகத்தின் மீது படையெடுத்தான். கி.பி.1341-ஆம் ஆண்டு ஹொய்சாள மன்னன் தோற்கடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்.

அலாவுதீன் உத்தௌஜிக்குப் பின் அவனது மருமகன் குத்புதீன் என்பவன் மதுரையின சுல்தானாக பதவி ஏற்றான். ஆட்சி பொறுப்பேற்ற நாற்பது நாட்களுக்குள் இவன் கொல்லப்பட்டான் இவனை தொடர்ந்து கியாஸ் உத்தீன் தம்கானி என்பவன் ஆட்சி பொறுப்பேற்றான். இவன் ஒரு கொடுங்கொல் மன்னர் போன்று செயல்பட்டான். முஸ்லீம்அல்லாதவர்களை மிகவும் துன்புறுத்தினான். இவனது காலத்தில் போசள மன்னன் மூன்றாம் வல்லாளன் தென்னகத்தை முஸ்லீம்களின் ஆதிககத்திலிருந்து விடுவிக்க எண்ணினான். கண்ணனூரில் முஸ்லீம் பாதுகாப்பு படைகள் தங்கியிருந்தது. வல்லாளன் ஒரு படையை அனுப்பி மதுரையை முற்றுகையிட்டான். இந்த முற்றுகை ஆறு மாத காலம் நீடித்தது. முஸ்லீம் படைவீரர்கள் வல்லாளனுக்கு பணிந்து 14 நாட்கள் போர் நிறுத்தம் செய்யக் கோரினர். புல்லாளனும் சம்மதித்தான். ஆனால் முஸ்லீம் படைகள் ஒப்பத்தை மீறி கியாசுதீன் தலைமையில் பெரும்படையுடன் சென்று ஹொய்சாள மன்னன் பல்லாளனை தோற்கடித்தான். தோற்கடிக்கப்பட்ட வல்லாளன் மதுரை கொண்டு செல்லப்பட்டான். கி.பி.1341-ல் அங்கே கொல்லப்பட்டான். அவன் உடலில் வைக்கோலை திணித்து இந்துக்களின் எச்சரிக்கைக்காக மதுரை மதிற்சுவரின்மேல் தொங்கவிடப்பட்டது. அங்கே தொங்கவிடப்பட்டிருந்த அச்சடலத்தை இபின் பதுாதா கி.பி.1342-

ல் கண்ணுற்றார். இந்நிகழ்ச்சியை அவர் தன்னுடைய குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கியாசுதீன் தன்னுடைய இறுதி காலத்தில் காலரா நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தான்.

கியாசுதீனைக் தொடர்ந்து நசீர் உத்தீன் எனபவன் மதுரையின் சுல்தான் ஆனான். இவன் கி.பி.1341 முதல் 1356 வரை மதுரையை ஆண்டான். இவனும் ஒரு கொடுங்கோல் மன்னன்தான். இவனுக்குப்பின் அடில்ஷா என்பவன் மதுரை சுல்தான் ஆனான். இவன் கி.பி.1356 முதல் 1361 வரை ஆட்சி செய்தான். பக்ருதீன் முபாரக்ஷா என்பவன் அடுத்த சுல்தான் ஆகும். இவனது ஆட்சி காலம் கி.பி.1361 முதல் 1370 வரை ஆகும். மதுரை சுல்தானியர்களின் வீழ்ச்சி மதுரையில் சுல்தானியர்களின் ஆட்சி மிகவும் கொடுமையாக இருந்தது. இந்துக்கள் பலவிதமான சித்திரவதைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டனர். இந்நிகழ்ச்சிகள் இந்து மக்களை உன்றுபடுத்தியது. சில தென்னிந்திய மன்னர்களும் ஒன்று சேர்ந்தனர். பல்லாளனின் மறைவை கேள்வியுற்ற ஹரிசுரர் கி.பி.1334-ல் தன்னுடைய சகோதரான புக்கரைப் பெரும்படையுடன் மதுரைக்கு அனுப்பி வைத்தான் அப்படை குர்பத் கசன் ஹங்கு என்ற சுல்தானை தோற்கடித்து புக்கரின் மகனான வீரகுமார கம்பன் மீண்டும் ஒரு படையெடுப்பை மதுரை மீது நடத்தினான். இப்படையெடுப்பின் மூலம் மதுரை சுல்தானியர்களின் ஆதிக்கம் முற்றிலும் ஒடுக்கப்பட்டு முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சியை குமாரக் கம்பணின் மனைவி கங்காதேவி எழுதிய மதுரா விஜயம் என்ற நூல் சிறப்பாக விளக்குகின்றது. பாண்டியர்களின் செல்வாக்கு மதுரையில் அறைந்ததும் இராஜ கம்பீரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு சாம்புவராயர்கள் ஆட்சி புரியத் தொடங்கினர். அவர்களையும் அடக்கி, மதுரை சுல்தானியத்தையும் ஒழித்துக் குமாரகம்பணர் தமிழகத்தில் விஜயநகர ஆட்சியை தோற்றுவித்தார்.

சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலை

மாலிக்காபூர், முகமது துக்ளக், மதுரை சுல்தான்கள் ஆகியோரின் அழிவு நடவடிக்கைகள் பற்றி விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. எனினும் மதுரை சுல்தானிகளின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட ஆக்கப்பூர்வமான மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். சகோதர நேயத்தை கருப்பொருளாகக் கொண்ட இஸ்லாம் சமயம் சாதி வேறுபாடுகளாலும், கொடுமைகளாலும், சண்டைகளாலும் சீர்கெட்டுப் போயிருந்த தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு மாற்று மார்க்கமாக அமைந்தது. சாதிப் பாகுபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாத இஸ்லாமிய சமயத்தில் பலர் சேர்ந்தனர். குறிப்பாக கீழ்ச்சாதி மக்கள் இப்புது சமயத்தைத் தழுவினர். இதன் மூலம் இவர்கள் வேத வைதீக சனாதன சமய சாதித் தளைகளிலிருந்து விடுபட்டனர். தமிழ் நாட்டில் சாதிக் கொடுமைகள் குறைந்தன.

கலை வளர்சசி

முகமதியரின் தொடர்பால் தமிழ் நாட்டில் கலை வளர்ச்சியில் விரும்பத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தமிழ் நாட்டில் கட்டப்பட்ட மசூதிகளும், பள்ளி வாசல்களும், தர்க்காக்களும் புதிய கட்டடக் கலையை அறிமுகப்படுத்தின. இதேபோன்று பாரம்பரிய இசைக்கலை மரபோடு இஸ்லாமிய இசை மரபும் இணைந்தது. தம்புரா, சிதார் போன்ற புதிய இசைக் கருவிகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தமிழ் மொழியில் உருது, பாரசீக அராபியச் சொற்கள் கலந்தன. இச்சொற்கலப்பால் தமிழ்மொழி மேலும் வளம் பெற்றது. கையெழுத்துக்கலை (ஊயடடபைசயிால) சிறப்புற்றது. கோட்பாடுகள முகமதிய சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளான ஒரே கடவுட் கோட்பாடு சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவை தமிழ் நாட்டுச் சிந்தனையாளர்களிடமும், சீர்திருத்தவாதிகளிடையேயும் புரட்சிகரமான மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம் இதன் விளைவாக பல கடவுள் வழிபாட்டுக்குப் பதில் இறைவனைப் பொது வழிபாட்டுப் பொருளாகக் கருதும் நிலை உருவானது. இராமானுஜரின் விசிஷ்டாதுவைதமும், சாதி எதிர்ப்புப் போக்கும், அவரது பிரதம சீடரான இராமானந்தர் அனைத்துச் சாதிகளின் மாணவர்களை ஏற்றுக் கொண்டதும், சித்தர்கள் தீவிர சீர்திருத்தவாதிகளாக விளங்கியதும் இஸ்லாம் சமயத் தாக்கத்தின்

விளைவுகளே என்று கருதப்படுகிறது.

தத்துவம், மருத்துவம் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும், ஒழுக்க நூல்களும், தர்க்கப் புத்தகங்களும் பொது ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, அறநெறி பற்றி வலியுறுத்தின. முகமதிய தத்துவம் கருத்தாழமிக்கது. இவற்றின் வழியாகத் தமிழர்கள் இஸ்லாமியரின் வரலாற்றையும், சமயச் சிறப்பையும், சமுதாய சமத்துவத்தையும், வாழ்க்கை ஒழுக்க வழக்கங்களையும், தனிமனித கட்டுப்பாடுகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. மேலும், யுனானி மருத்துவ முறை தமிழ்நாட்டு முகமதியரின் சிறப்புக்குரிய பங்களிப்பாகும். எனவே தமிழ் நாட்டின் மொழி, இலக்கியம், சமுதாயம், சமயம், கலைகள், மருத்துவம் போன்ற பல துறைகளிலும் இஸ்லாமியரின் பணிகளும், பங்களிப்புகளும் பெருமைக்கும், பாராட்டுக்குமுரியவை.

மகளிர் நிலை

சமுதாயத்திற்கு அணிகலனாகப் பெண்டிர் விளங்கினர், அவர்கட்கு ஓர் உயரிய இடம் அளிக்கப்பட்டது. பிற்காலப் பாண்டியர்கள் காலத்தில் நியாயத்தார் மன்றத்தில் மகளிர் இடம்பெற்றனர் : அரசவட்டத்தில் . பழக்கம் சதிப் இருந்ததுஇழிவாக நடத்தப் விலைமாதர் இடைக்காலத்தில் . பட்டனர் இறைவனுக்குப் . பணிபுரிய, அவன்முன் பாட, ஆட தேவரடியார்கள் அமர ஆலயங்களில் (தேவதாசிகள்)த்தப் பட்டனர் . விலைமாதர்களாயினர் தேவரடியார்கள் நாளடைவில், அவர்களிடம் வரி வசூலிக்கப்பட்டது.

விஜயநகரப் பேரரசு

விஜயநகரப் பேரரசு 1336 முதல் தீபகற்பம் மற்றும் தென்னிந்தியாவில் உள்ள தக்காணத்தில் அமைந்திருந்தது. இது ஹக்கா என்றும் அழைக்கப்படும் ஹரிஹரா மற்றும் அவரது சகோதரர் புக்கா ராயா ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது. இது இந்தியாவின் நவீன கர்நாடகாவில் உள்ள விஜயநகரத்தின் தலைநகரான (இப்போது அழிந்துவிட்டது) பெயரிடப்பட்டது. இது சுமார் 1336 முதல் 1660 வரை நீடித்தது, இருப்பினும் அதன் கடந்த நூற்றாண்டு முழுவதும் சுல்தான்களின் கூட்டணியின் கைகளில் பாரிய மற்றும் பேரழிவுகரமான தோல்வியின் காரணமாக மெதுவான சரிவில் இருந்தது, மேலும் தலைநகரம் கைப்பற்றப்பட்டு கொடூரமாக இடித்து சூறையாடப்பட்டது.

அடுத்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில், விஜயநகரப் பேரரசு தென்னிந்தியா முழுவதும் ஆதிக்கம் செலுத்தியது, மேலும் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் உள்ள மற்ற எந்த சக்தியையும் விட பலமாக இருந்தது. அந்த காலகட்டத்தில் பேரரசு இந்தோ-கங்கை சமவெளியின் துருக்கிய சுல்தான்களின் படையெடுப்பிற்கு எதிராக ஒரு அரணாக செயல்பட்டது; அதன் வடக்கே உள்ள தக்காணத்தில் தங்களை நிலைநிறுத்திய ஐந்து டெக்கான் சுல்தான்களுடன் தொடர்ந்து போட்டி மற்றும் மோதலில் இருந்தார். அது நில அதிகாரமாக இருந்தது. 1510 ஆம் ஆண்டில், பீஜப்பூர் சுல்தானின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த கோவா, போர்த்துகீசியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது, ஒருவேளை விஜயநகரத்தின் ஒப்புதலுடன் அல்லது ஒத்துழைப்புடன். போர்த்துகீசியர்களுக்கும் விஜயநகரத்திற்கும் இடையிலான வர்த்தகம் இரு தரப்பிற்கும் மிகவும் முக்கியமானது. கிருஷ்ண தேவராயரின் ஆட்சியின் போது பேரரசு அதன் உச்சத்தை எட்டியதாக பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. கிருஷ்ணா, தக்காணத்தின் கிழக்கில் முன்பு ஒரிசாவுக்குச் சொந்தமான பகுதிகளை கைப்பற்றினார் அல்லது கைப்பற்றினார். பேரரசின் பல பெரிய நினைவுச்சின்னங்கள் அவரது

காலத்திலிருந்தே உள்ளன. இவற்றில் ஹஜாரா ராமர் கோயில், கிருஷ்ணர் கோயில் மற்றும் உக்ர நரசிம்மர் சிலை ஆகியவை விஜயநகரத்தில் உள்ளன. அவரைத் தொடர்ந்து 1530 இல் அச்யுத ராயா வந்தார். 1542 இல், அச்யுதாவுக்குப் பிறகு சதா சிவ ராயரால் பதவியேற்றார். ஆனால் உண்மையான சக்தி ராமனிடம் (மூன்றாவது வம்சத்தின்) இருந்தது, அவர் டெக்கான் சுல்தான்களை தேவையில்லாமல் தூண்டிவிட்டதாகத் தெரிகிறது, அதனால் இறுதியில் அவர்கள் அவருக்கு எதிராக கூட்டணி வைத்தனர். 1565 இல், தாலிகோட்டா போரில், தக்காண சுல்தான்களின் கூட்டணியால் விஜயநகர இராணுவம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. ராம ராயா தல்லிகோட் போரில் கொல்லப்பட்டார் மற்றும் அவரது தலை (உண்மையான தலை) ஆண்டுதோறும் எண்ணெய் மற்றும் சிவப்பு நிறமியால் மூடப்பட்டிருக்கும், 1829 வரை அஹ்முத்நுக்கூரில் உள்ள பக்தியுள்ள முகமதியர்களுக்கு காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம், தக்காணத்தில் கடைசி குறிப்பிடத்தக்க இந்து ராஜ்யம் வந்தது. முடிவு. திருமலை ராயரே விஜயநகரில் இருந்து 550 யானைகளின் முதுகில் பொக்கிஷத்துடன் பெனுகொண்டாவுக்கு புறப்பட்டார்.

கிருஷ்ணதேவராயர்

- ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பேரரசர், சிறந்த மகத்துவமும் கவர்ச்சியும் கொண்டவர்.
- விஜயநகரப் பேரரசின் மன்னர் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவின் பெரும்பகுதியை ஆண்டார்.
- இருப்பினும், தற்போதைய கர்நாடகா, தமிழ்நாடு மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் சில பகுதிகளில் அவரது ஆட்சி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.
- பாதாமி மன்னர்கள் மற்றும் போர்த்துகீசியர்கள் தங்கள் சாம்ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தும் முயற்சியில் இருந்தவர்களை எதிர்த்துப் போராடியவர்.
- அவர் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தனது பேரரசை ஆண்டவர்.
- அவரது சகாப்தத்தில் விஜயநகர் இந்திய கலாச்சாரத்தின் பாதுகாவலராக நிரூபிக்கப்பட்டது.
- அந்த நேரத்தில் விஜய்நகர் நவீன நகரத்தின் வடிகால் அமைப்பு, நீர்ப்பாசன அமைப்பு, கால்வாய்கள் மற்றும் பல சேவைகளை உள்ளடக்கியதன் மூலம் ஒரு புதிய சகாப்தத்தைத் தொடங்கியது. இந்த விஷயங்கள் இன்றுவரை செயல்படுகின்றன.
- அவர், தனது தலைநகரின் தெருக்களில் சுற்றித் திரிவதற்காக, சில சமயங்களில் சாமானியர்களின் ஆடைகளை அணிந்து, சிறந்த நீதிமன்றத்தில் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து, எப்போதும் பிரகாசமாக இருப்பார் என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள்.
- அவர் தனது வயதின் மிகப் பெரிய ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக இருந்ததால், அவரைப் புகழ்ந்து பாடினார், மேலும் அவர் என்னவாக இருந்தாலும் அவரது கரிஷ்மா மற்றும் நற்பெயரைச் சுற்றி புராணங்களின் கடிகாரம்.

- அவர் வெற்றியில் பல்வேறு தத்துவ நோயாளிகள் மற்றும் ஆன்மீக கற்றல் ஆண்கள் ஈடுபட்டு, அவர் வலிமையான இருந்தது.
- விஜயநகரத்தின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர், பாட்ஷாவிற்கு முன், இரண்டு தலைமுறைகளாக இருந்தார்.
- எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமாக, அத்தகைய கவர்ச்சிகரமான ஆளுமைக்கு எந்த ஒரு நல்ல ஆராய்ச்சி மற்றும் அணுகக்கூடிய புத்தகம் ஆங்கிலத்தில் கிடைக்க நீண்ட காலம் எடுத்தது. ஸ்ரீனிவாச ரெட்டியின் விஜயநகரத்தின் ராயகிருஷ்ணதேவரா :யிலும் இதையே கூறப்பட்டுள்ளது.
- சீனிவாச ரெட்டி தனது முந்தைய நிபுணத்துவத்தை இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைகளில் விட்டுச்சென்ற இயற்பியல் சான்றுகளைப் பற்றி வரைந்தார்.
- அவரது இந்த பகுதி முற்றிலும் சுவாரஸ்யமாகவும், புத்திசாலித்தனமாகவும், நல்ல எழுத்துடன் நுட்பமானதாகவும் உள்ளது.
- 232 பக்கங்கள் கொண்ட உரைக்கு பல நூல்கள் உள்ளன, அவை குறிப்புகள் உட்பட ஆசிரியர் வரைந்துள்ளன.
- ரெட்டியின் பாகத்தின் முதல் பாதியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராய கதை அடங்கும், அங்கு அவரது முழு தொடர்ச்சியான போர்கள் மற்றும் வெற்றிகளும் அடங்கும்.
- ஒருவித பதற்றம் புத்தகத்தில் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகிறது.
- இது அக்கால அரசியல் இயக்கவியல் மட்டுமல்ல, இந்துக்கள் சட்டப்பூர்வமாக்கலின் நடிகர்கள் மற்றும் உறவினர்களையும் உள்ளடக்கியது.
- டெக்கான் முஸ்லீம் சுல்தானை வெறுப்புடன் பார்ப்பதற்கான அவரது வாதத்தை வெளிப்படுத்த நான் மிகவும் சுவாரஸ்யமான வரியை முன்வைத்துள்ளேன்.
- மகாராஜ் கிருஷ்ணதேவராயர் ஒடிசாவின் அரசர் கஜபதியுடன் கொண்டிருந்த பகையால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டார்.
- ஒரு புத்தகத்தின் இரண்டாம் பாதியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயரின் கலாச்சார பங்களிப்புகள் உள்ளன.
- இது திருப்பதியில் உள்ள கோவில் அனுசரணையை ஆளுகை மற்றும் அறிவுசார் ஆய்வு கட்டமைப்புகளை மேம்படுத்துகிறது.
- ராயா கவிஞர் மற்றும் சிந்தனையாளர்களையும் உள்ளடக்கியது.
- முடிவாக, ரெட்டி தனது ராயா என்ற புத்தகத்தில் அடைய விரும்புவது மகிழ்ச்சிகரமானது மற்றும் அசலானது என்று நாம் கூறலாம்.
- சில சிறிய பிழைகள் இருந்தாலும், இது 16 ஆம் நூற்றாண்டு விஜயநகரத்தைப் பற்றிய புத்தகத் தொகுப்பாகவே உள்ளது.

- ரெட்டியின் இந்தப் புத்தகம் பரவலாகப் படிக்கத் தகுதியானது என்பதில் சந்தேகமில்லை.
- இன்றுவரை ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயரின் 2,000 கல்வெட்டுகள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

விஜயநகரத்தின் கிருஷ்ணதேவராயர் தென்னிந்தியாவின் சிறந்த மன்னராக இருப்பதற்கான காரணங்கள்

- சூரிய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த ஒரு அரச இரத்தம் கொண்ட அரசன் பிரதாபருத்ரா இருந்தான், ஆனால் கிருஷ்ணதேவராயா ஒரு சூத்திரன் மற்றும் தாழ்ந்த சாதி தளபதி.
- அவர் காலத்தில், அவரது சொந்த ஊரில், மஹாராஜ் கிருஷ்ணதேவராயர் மட்டுமே தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயி.
- தாழ்த்தப்பட்ட ஜெனரலாக இருந்ததால், பிரதாபருத்ர தேவரால் இழிவாகப் பார்க்கப்பட்டார்.
- சமூக அந்தஸ்து இல்லாத தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு வேலைக்காரனின் மகனைத் தனது ராஜ்யத்தில் சேர்த்துக் கொள்வது தனது உயரத்துக்குக் கீழே இருப்பதாக பிரதாபருத்ர தேவா கருதினார்.
- அவர் ராஜா கிருஷ்ணதேவராயரை ஒரு தாசி புத்திரராகக் கருதினார், அவருக்கு அரச சந்திர பரம்பரை வழங்கப்பட்டது.
- பிரதாபருத்ர தேவாவின் இந்தச் சிந்தனைக்கு முரணாக, மஹாராஜ் கிருஷ்ணதேவராயரின் பூர்வீகத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒரு சரியான இந்து அரசரின் இலட்சியங்களுக்கு ஏற்ப வாழ மிகவும் கடினமாக உழைத்தார்.
- இவர்கள் இருவரும் பல்வேறு மத இயக்கங்களுக்கு அரசு ஆதரவளித்து வந்தனர்.
- அவர்கள் இருவரும் வைணவ இறையியலின் மரபுகளை ஆதரித்தனர்.
- ராஜா கிருஷ்ணதேவராயர், தமிழ் துறவி ராமானுஜரைப் பின்பற்றியவர், ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்.
- பிரதாபருத்ர தேவா வங்காள துறவி சைதன்ய மஹாபிரபுவின் இந்த புதிய நம்பிக்கைக்கு தன்னை மாற்றிக்கொண்ட பிறகு, தீவிர கௌடியாவாக இருந்தார்.
- அரச கலாச்சாரத்தை உன்னிப்பாகக் கவனித்த பின்னரே, அவர்களின் அடையாளங்களை பகிரங்கமாக உணர முடியும்.
- இந்த புரவலர் அரசர்களைப் பற்றி பிரம்மன் பண்டிதர் அவர்களின் உரைகளிலும் எழுத்துகளிலும் மிகையாகப் பாராட்டினார். அவர்களை அரசர்களின் அரசன் என்று அழைத்தனர்.
- ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர் கர்நாடகாவின் அரசராகவும், பிரதாப்ருத்ர தேவன் கலிங்கத்தின் அரசராகவும் கருதப்பட்டனர்.
- இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், மன்னர்கள் வைக்கப்பட்டனர், மேலும் அவர்கள் பூமியில் கடவுளாக வணங்கப்பட்டனர்.
- நீதிமன்றத்தில் பிராமண பண்டிதர் கவிதை மற்றும் மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவராக கருதப்பட்டார்.

- ❖ இவை மன்னர்களை தங்கள் வாழ்க்கைக்கு கொண்டு வந்து, பனை ஓலைகளுக்கு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நினைவகத்தை எழுத தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தன.
- ❖ ராஜா கிருஷ்ணதேவராயா மற்றும் பிரதாப்ருத்ரா தேவா இருவரும் கல்வி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டனர், ஏனெனில் அவர்கள் எந்தத் துறைகளை எழுதியிருந்தாலும் அவர்கள் அறிஞர்களாகவும், சிறந்த கவிஞர்களாகவும் கருதப்பட்டனர்.
- ❖ கவி ராஜா அல்லது கவிராஜாவின் இலட்சியமான இந்திய அரசாட்சியின் மிக முக்கியமான கருப்பொருளுக்கு இணங்க இதுவே கருதப்பட்டது.
- ❖ ஒரு நல்ல இந்து மன்னரின் கூற்றுப்படி, ஒரு தத்துவஞானியாக இருக்க, வலிமை மற்றும் ஞானம் இரண்டையும் வைத்திருக்கும் ஒருவர் மனம் மற்றும் உடல் இரண்டிலும் தேர்ச்சி பெற வேண்டும்.
- ❖ மால்வா நாட்டில் ஒரு பழம்பெரும் தத்துவஞானி மன்னராக இருந்த போஜா போன்ற ஒரு அறிவொளி மன்னரின் உதாரணத்தை நாம் கருத்தில் கொள்ளலாம்.
- ❖ போஜா மாதிரி கவி ராஜாவுக்கு கூட தரம் அமைத்து கொடுத்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர் அபினவ் போஜா என்று கருதப்பட்டார், அதுவே புதிய போஜா, மற்ற வார்த்தைகள் எல்லா கலைகளிலும் போஜா என்று கூறப்படுகிறது.
- ❖ இந்த நம்பிக்கையை மனதில் வைத்து, அரசனின் உடலுக்கும் மனதுக்கும் இடையே ஒரு சமநிலை இருக்க வேண்டும்.
- ❖ பிரதாபருத்ரதேவா உயர் சாதி க்ஷத்திரியராகக் கருதப்பட்டார், அவர் கிளாசிக்கல் சமஸ்கிருதத்தை எழுதினார், அதே சமயம் ராஜா கிருஷ்ணதேவராயர் ஒரு தாழ்ந்த ஜாதியாகக் கருதப்பட்டார் - .எழுதினார் வடமொழியில் சூத்திரர்
- ❖ அவர்கள் இருவரும் தங்கள் கவிதைத் தயாரிப்புகளால் வேறுபட்டவர்கள்.
- ❖ மகாராஜ் கிருஷ்ணதேவராயா தெலுங்கு இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான மற்றும் அசல் உரையை உருவாக்கினார்.
- ❖ பிரதாப்ருத்ரா தேவின் முக்கிய அமைப்பு சமஸ்கிருத விலாசம் ஆகும், இது தர்ம சாஸ்திரத்தின் சமஸ்கிருதப் படைப்பாகும், இது இந்துக்களின் மத ஒழுக்கங்கள் மற்றும் சிவில் சட்டங்களின் முழு அளவையும் உள்ளடக்கியது.

கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும்

கி .பி.7510ஆம் ஆண்டில் வடமொழியிலும், கன்னடத் இலும் எழுதப்பெற்று, ஹம்பி விருபாட்சார் கோவிலில் காணப் பெறும் கல்வெட்டு, கிருஷ்ண தேவராயர் கலிங்க நாட்டுக் கஜபதி அரசனோடு போரிட்டதையும் வடநாட்டு போஜ ராஜன் போன்று இலக்கியத் திறமை பெற்றிருந்ததையும் பற்றிக் கூறுகிறது. 1575-76ஆம் ஆண்டில் பொறிக்கப் பெற்ற அமராவதிக் கல் வெட்டு, கொண்டவீடு என்னு மிடத்தைக் கிருஷ்ணதேவராயர் கைப்பற்றியதையும், மற்றுமுள்ள வெற்றிகளையும் பற்றித் தொகுத்துக்கூறுகிறது . குண்டூருக்கு அருகிலுள்ள ஆந்திரநாட்டில் மங்களகரியில் காணப்பெறும் கற்றூண் கல்வெட்டு, சாளுவ இம்ம

ருடைய பெருமைகளையும், கிருஷ்ணதேவராயர் கலிங்க நாட்டில் வெற்றித்தாண் நாட்டியதையும் பற்றி விவரிக்கிறதுகொண்ட . வீடு என்னுமிடத்திலுள்ள வெற்றித் தரண் கல்வெட்டு, கிருஷ்ண தேவராயார் ஆட்சியில் வசூலிக்கப்பட்ட பலவிதமான வரிகளைத் தொகுத்துக் கூறுகிறதுஉள்ள வடவார்க்காட்டில் . கடலடி என்னு மிடத்தில் காணப்பெறும் கல்வெட்டு, அச்சுதராயர் அரசுரிமை எய்திய சமயத்தில் நடந்த சில வரலாற்றுச் செய்திகளைப்பற்றி விளக்கக் கூறுகிறதுநாட்டிலுள்ள தேவாலாயங்களில் தமிழ் . இருஷ்ண தேவராயர் ஆட்சியில் பொறிக்கப் பெற்ற கல்வெட்டு களும், செப்பேடுகளும் சுமார் 816ககு மேல் காணப்படுகின்றன. இக் கல்வெட்டுகளில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல கோவில்களுக்குக் இருஷ்ணதேவராயர் செய்த திருப்பணிகளும், கான தர்மங்களும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இலக்கீய ஆதாரங்கள்

கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தில் எழுதப் பெற்ற ராயவாசகமு என்ற நூலும் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட &ருஷ்ண ராஜவிஜயமு என்ற நாலும் இவ் வரசருடைய இராணுவ வெற்தி சளைப் பற்றி நிரம்பிய அளவில் கூறுகின்றனகிருஷ்ணதேவராயு . ருடன் சம காலத்தில் வாழ்ந்த இம்மண்ணா, பெத்தண்ணா என்ற. இருவருடைய நூல்களும் பல வரலாற்றுண்மைகளைப்பற்றிச் கூறு இன்றனபெற்ற ஆமுக்த எழுதப் கிருஷ்ண தேவராயரால் . மால்யதா என்னும் நூலில் பெரியாழ்வார் சூடிக் . கொடுத்த நாச்சியார் என்ற ஆண்டாள் ஆகியோர் வரலாறுகள் பற்றிக் குறிக்கப் பெற்றிருந்த போதிலும் அரசனுடைய கடமைகள், சேனையை வைத்துப் பாதுகாக்கும்முறை, அமைச்சர்களுடைய கடமைகள், வரி வசூல் முறை, அரசாங்கச் செலவு, அலுவல சங்கள் முதலியவை பற்றிய அறவுரைகளும் காணப்பெறுகின்றன.

அமல்நாட்டவர் தரும் சான்றுகள்

போர்த்து வரலாற்று ஆரரியர்களாகிய, பாரோல் (9உ1109), கூட்டோ என்பவர்களுடைய குறிப்புகளும் துளுவ ஆரவீட்டு வமிசத்து அரசர்களுடைய வரலாற்றிற்கு ஆகாரமாக உள்ளன... விஜயநகரத்தில் தங்கியிருந்து பேரரசின் நிலையை நன்குணர்ந்த ரயி என்ற பாதிரியார் இருஷ்ண தேவராயர் பீஜப்பூர்ச் சுல்தான் மீதும் கஜபதி அரசன் மீதும் போர்புரிவதற்குச் செய்த ஆயத்தங் களைப் பற்றி நன்கு உரைத்துள்ளார்துவார்த்தி பார்போசா ., விஜய நகரத்தைப் பற்றிக் கூறும் செய்திகள் மிக்சு துணை செய் இன்றனநூனிஸ் ., பீயஸ் ஆகிய இரு போர்த்திய வியா பாரி. கள் தரும் விவரங்களைப் பற்றி முன்னரே நாம் கண்டோம்இவ் . விருவருடைய வரலாற்றுக் குறிப்புகள், பெரிஷ்டா, டபடாபா ஆசியோர் குறிப்புகள், கல்வெட்டுகள், தென்னிந்திய இலக்கியங் கள் முதலிய சான்றுகளைவிட உண்மையானவை என்று கூறுதல். சாலும் .1567ஆம் ஆண்டில் விஜயநகர த்தைக் கண்டு மனமுருகய நிலையில் சீசர் பெடரிக் என்பார் எழுதிய குறிப்புகள் விஜய நகரத்தின் மறைந்த பெருமையை விளக்குகின்றன.பெனு . கொண்டாவிற்குத் திருமலைராயர் ஆட்சிக் காலத்தில் விஜயம் செய்த இயேசு சங்கப் பாதிரியார் ஒருவருடைய குறிப்புகளிலிருந்து தலைக்கோட்டைப் போருக்குப் பிறகு விஜயநகரப் பேரரசு முற்றிலும் அழிந்துவிட வில்லை என்று நாம் அறிகிறோம்பெனு . கொண்டாவிலிருந்து சதந்திரகிரிக்கு விஜயநகரப் பேரரசின் தலை

தகரம் மாற்றப்பட்ட பிறகு, சந்திரகிரியில் இரண்டாம் வேங்கட தேவராயர் இறந்த பிறகு, ஜெக்கராயன் என்பார் இரண்டாம் ஸ்ரீரங்கனையும் அவருடைய குடும்பத்தினரையும் கொன்று குவித்,த கொடுஞ்செயலைப் பற்றிப் பாரதாஸ் பாதிரியார் தரும் வரலாறு தம்முடைய மனத்தைத் தொடும் உண்மை யாகும்.

இருஷ்ண தேவராயரின் இளமை வரலாறு : நரச நாயக்கருடைய இரண்டாவது மகன் கிருஷ்ணதேவ தாயர்அச்சுதராயர் ., அரங்கராயர் என்போர் அவருடைய ஒன்றுவிட்ட தம்பிமார்கள் ஆவர் . பிறந்தது அவர்7487ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மீ” 18தேதி என அறிஞர் ஓ .இராமச்சந்திரய்யா திச்சயம் செய்துள்ளார்ஆகையால் ., இருஷ்ண தேவராயர் தம் உடைய இருபத்திரண்டாவது வயதில் அரசுரிமை ஏற்றதாகக் கொள்ளலாம்இருஷ்ணதேவ தருவாயில் இறக்கும் வீரநரசிம்மர் . ராயரைக் குருடனாக்கிவிடும்படி ஆணையிட்ட செய்தி எவ்வளவு' உண்மையானது என்று விளங்கவில்லைஆயினும் ., 'சாளுவ திம்மிருடைய சூழ்ச்சித் திறனால் கருஷ்ணதேவர் அரியணையில் அமர்வது சாத்தியமாயிற்று. கிருஷ்ண தேவருடைய ஆட்சியில் முதன்முதலில் எழுதும் பெற்ற சாசனம், 1509ஆம் ஆண்டு சூலைம்” 26ஆம் தேதியோடு காணப்படுகிறதுஆலயத் ஹம்பி விருபாட்சர் .தில் காணப்படும் கல்வெட்டின்படி அவருடைய முடிசூட்டுவிழா 1509ஆம் ஆண்டு ஜுன் மாதத்தில் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும்கிருஷ்ண . பகவானுடைய அவதாரமாக அவர் கருதப்பெற்றமையால் ஒரு கிருஷ்ண ஜெயந்தியன்று அவருடைய முடிசூட்டு விழா நடை பெற்றதெனக் கூறுவர்இருஷ்ணதேவராயர் . அரியணையில் அமர்ந்த காலத்தில் உள்நாட்டுக் கலகங்களும், அயல்நாட்டு விரோத மனப்பான்மையும் நிரம்பியிருந்தனஅவருடைய ஒன்று விட்ட . சகோதரர்களும், தமையன் மகனும் அவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்வதற்குத் தயங்க வில்லை . களாகிய அச்சுத ராயரும் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர், சதாசிவ ராயரும் சந்திரகிரிக் கோட் டையில் பாதுகாவலுடன் சிறையில் வைக்கப்பெற்றனார். சின் வடக்கு எல்லையில் பீஜப்பூர்ச் சுல்தானாகிய யூசப் அடில் ஷா. கிருஷ்ணா, துங்கபத்திரை நதிகளுக் இடைப்பட்ட நிலப் பகுதியைத் கம் வசப்படுத்திக்கொள்ள ஏற்ற தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் கிருஷ்ணா நதி வரையில் பகுதியில் இழக்குப் பேரரசின் . தெற்கிலும் நதிக்குத் அந் .பரவியிருந்தது ஆதிக்கம் பிரதாபருத்திர கஜபதியின் கவிங்க தேசத்து மன்னன், விஜயநகரப் பேரரசின் சில பகுதிகளைக் கைப்பற்ற அவ் வரசன் முனைந்து கொண்டிருந்தான் மேல் . செய்வ நாட்டிலிருந்து வியாபாரம் தற்கு வந்த போர்த்துசியார பேரரசின் மேற்குக் கடற்கரை யோரங்களில் தங்களுடைய வார்த்தகத் தலங்களை அமைத்துக் கொண்டிருந்தனர் பகுதியில் தெற்குப் பேரரசன் . மத்தூர்த்.உம் தலைவர்களும், காஞ்சிபுரம் பகுதியில் வாழ்ந்த காடவத் தலைவர் களும் வீரநரசிம்மராயர் ஆட்சிக் காலம் முதற்கொண்டு கலகம் செய்து கொண்டிருந்தனர். 1509ஆம் ஆண்டில் கிருஷ்ண தேவராயர் முடிசூடிக் கொண்ட பிறகு ஒன்றரை ஆண்டுகள் வரையில் தம்முடைய தலைநகரத் இலேயே தங்கியிருந்து அரசியல் அலுவல்களின் உட்பொருள்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்தார் ; சாளுவ நரசிம்மர் தம்முடைய", சந்ததியார்கள் ராய்ச்சூர், முதுகல், கொண்டவீடு ஆகிய மூன்று இடங்களையும் விஜயநகரப்பேரரசோடு . சேர்க்க வேண்டு' மென்ற கொள்கையின் உட்கிடக்கையை உணர்ந்து தம்முடைய வெளி தாட்டுக் கொள்கையைச் சீர்படுத்த எண்ணிஞர்.

தொடக்கத்தில் உம்மத்தூர்த் தலைவனாகிய கங்கராஜா என்பவன் வீரநரசிங்க ராயர் காலம் முதற்கொண்டு விஜயநகரப் பேரரசிற்கடங்காது கலகம் செய்து, பெனுகொண்டா என்னும் இடத்தையும் கைப்பற்றியிருந்தான்பெனு கிருஷ்ண தேவராயர் . கொண்டாவின்மீது படையெடுத்துச் சென்று அக் கோட்டையைச் கைப்பற்றியபின் உம்மத்தூர்., ஸ்ரீரங்கப்பட்டணம் என்ற இரண்டு இடங்களும் கைப்பற்றப்பட்டனஇந்த ஸ்ரீரங்கப்பட்டணமே . நானிஸ் என்பவர் கூறும் காட்டூர் என்ற இடமாக இருக்கலாம் என்று திரு .8. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் கூறுவார்ஸ்ரீரங்கப் . பட்டணத்தை அண்ட கங்கராஜன் என்பவன் கோட்டையை விட்டு ஓடிக் காவிரி நதியில் மூழ்கி உயிர் துறந்தான்உம்மத் . தூர்நாடு விஜயநகரப் பேரரசிற்கு உட்பட்டதுஸ்ரீரங்கப் . பட்டணத்தைத் தலைமை நகரமாகக் கொண்டு சாளுவ கோவிந்த ராசார் என்பார் ஆளுநராக நியமனம் செய்யப்பெற்றார். பேரரசின் தெற்குப் பகுதியில் அமைதியை நிலைநாட்டிய பின்னர், பீஜப்பூர்ச் சுல்தான்மீதும், பாமினி சுல்தான் மீதும் இருஷ்ண தேவராயர் படையெடுத்துச் சென்றதாகத் தெரிகிறது. ஆண்டுதோறும் வழக்கமாகப் படையெடுத்துவரும் இஸ்லாமியப் படைகள், இவானி என்ற இடத்தில் தோல்வியுற்றனகோவில் . கொண்டா என்ற இடத்தில் நடந்த போரில் பீஜப்பூர்ப் படைகள் தோல்வியுற்று யூசப் அடில் ஷாவும் உயிரிழந்ததாகத் தெரிகிறது. யூசப் அடில் ஷா உயிரிழந்தபிறகு பீஜப்பூரில் கலகமும், குழப்பமும் பரவியதால் கிருஷ்ண தேவராயர் ராய்ச்சூர், முதுகல் என்ற இடங்களைத் தம் வசப்படுத்தினார்பாமினி சுல்தான்களுடைய . தலைநகரங்களாகிய குல்பார்காவையும், பீதார் நகரத்தையும் கைப் பற்றி முகம்மதுஷா என்ற பாமினி அரசனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்ததனால் கிருஷ்ணதேவராயர் வய)ன ராஜ்ய ஸ்தாபனாச் சாரியா" என்ற பட்டத்தைப் புனைந்து கொண்டார் .

இருஷ்ண தேவராயர் பதவியைத் துறந்த செய்தி (1525)

நூனிஸ்எழுதிய வரலாற்று , நூலிலிருந்து கிருஷ்ணதேவராயர் ஆண்டுகள் நிரம்பிய தம் மகனை அரியணையில் அமர்த்து, அவனுக்கு அமைச்சராகப்பணியாற்றிய செய்தி ஒன்றைக் கூறுவர், இச் செய்தி எவ்வளவு உண்மையான தென்று நம்மால் நிச்சயிக்க முடிய வில்லைஏனெனில் ., 7520ஆம் ஆண்டு வரையில் தொடர்ந்து அரசு பதவியில் இருந்ததாகக் கல்வெட்டுகளில் கூறப் பெற், றுள்ளன ஒருகால் . என்னும் திருமலைராயன் தம்முடைய மகன் சிறுவனை இளவரசனாக நியமனம் செய்ததை நூனிஸ் பிறழ. உணர்ந்து, இவ்வாறு கூறியிருக்கஇன்னொரு செய்தி என்ன வென்றால், கருஷ்ணதேவராயருடையஅமைச்சர் சாளுவ திம்மரும் அவருடைய மகனும் சேர்ந்து, திருமலைராயனுக்கு நஞ்சு கொடுத்து இறக்கும்படி செய்ததாகவும் இந்த அரச துரோகக் குற்றத்திற். காகச் சாளுவ இம்மரம், அவருடைய மகனும் சிறையில் அடைக் கப்பட்டனர் என்றும் நூனிஸ் கூறுவார்செய்த குற்றத் மகன் . திற்காகத் தகப்பனைத் தண்டித்ததும், சாளுவதிம்மார், வீரநர சிம்மருடைய ஆணைப்படி தம்முடைய கண்களைப் பிடுங்கி எறியா மல் தம்மை அரியணையில் ஏற்றியது, அரசத்துரோகமெனக் கூறியதும் நம்பத் தகுந்த செய்திகளாகத் தோன்ற வில்லை. ஆகையால், கிருஷ்ண தேவராயர் 7525ஆம் ஆண்டில் தம்முடைய பதவியைத் துறந்தார் என்பதும் நம்பத்தக்க தன்று.

கிருஷ்ண தேவராயரின் சமய கொள்கை :

தென்னிந்திய வைணவச் சமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுள்ளவ ராயினும் சைவம், மாதவம், சமணம் முதலிய சமயங்களைச் சார்ந்தோர்களைக் கிருஷ்ண தேவராயர் எவ் வசையிலும் துன்புறுத்த வில்லை . .அஷ்ட இக்கஜங்கள் என்றழைக்கப்பெற்ற புலவர்களுள் ஐவர் இருஷ்ண தேவராயரால் ஆதரிக்கப்பெற்றனர், அவர்களுள் மூவர் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்அல்லசானி பெத்தண்ணா அத்து . விதக் கொள்கையைப் பின்பற்றியவர்சாளுவ வம்சத்து அரசர் . களாகிய சாளுவ நரசிம்மரும், இம்மடி நரசிம்மரும் ஆதரித்த வைணவ சமயத்தைக் கிருஷ்ணதேவரும் ஆதரித்தார்ஆயினும் ., விருபாட்சராயருடைய காலத்திற்குமுன் விஜயநகர அரசர்கள் தங்களுடைய குலதெய்வமாகக் கருதிய ஹம்பி விருபாட்ச தேவரையே விஜயநகரப் பேரரசின் தெய்வமாகக் கருஇனூர்; தெற்கு மராட்டிய நாட்டில் வழங்கிய விட்டோபா வணக்கத்தை விஜய நகரத்திலும் பரவும்படி செய்து வித்தளர் கோவில் என்ற டுபரிய ஆலயத்தை அமைத்தனர்இருப்பதி கிருஷ்ண தேவராயர் . வெங்கடேசப் பெருமானுக்கு அளித்த தான தருமங்களை. நோக்கின், திருப்பதிப் பெருமானைத் தம்முடைய இஷ்ட தெய்வ மாகக் கொண்டிருந்த உண்மை நன்கு விளங்கும், தம்முடைய பல விதமான் அலுவல்களிடையே ஏழு தடவைகள் திருவேங்கட மூடையானைச் சேவித்துப் பலவித கருமங்கள் செய்தமையைக்' இருஷ்ண தேவராயருடைய கல்வெட்டுகளிலிருந்து நாம் உணரக் கூடும்அவருடைய இரு முக்கிய அரசுகளுடன் திருப்பதியில் . காணப்பெறும் செப்பு விக்கிரகம் இருவேங்கடமுடையானிடத்தில் கிருஷ்ண தேவராயருக்கிருந்த பக்தியைக் காட்டுகிறது. ன பிரதாபருத்திர கஜபதியுடன் போரிட்டுச் சமாதானம்' செய்து சொண்ட பிறகு, சோ மண்டலத்தில் உள்ள, பல தேவாலயங்களுக்கு நேரில் சென்று வணக்கம் செலுத்தியபின் அக் "கோவில்களின் நித்திய நைவேத்தியங்களுக்காகப் பதினாயிரம் வராகன்களைத் தருமம் செய்துள்ளார் . னிதென்ந்தியக் கோவில் களில் காணப் பெறும் ராய கோபுரங்களும், நூற்றுக்கால், ஆயிரக் கால் மண்டபங்களும், கலியாண மண்டபங்களும், கிருஷ்ண தேவராயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப் பெற்றன வாகும். இருவண்ணாமலை திருக்கோவிலில் காணப்பெறும் ஆயிரக்கால் மண்டபமும், திருக்குளமும், பதினொருநிலைக் கோபுரமும் கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்தில் அமைக்கப் பெற்றனஇக் . கோவிலின் கர்ப்பக்கிரகத்தின் கலசம் பொன் மூலாம் பூசப் 'பெற்றதுகோவிலுக்கும் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஏகாம்பர நாதர் ., அருளாளப் பெருமாள் கோவிலுக்கும் பல தான தருமங்கள் வழங்கப் பெற்றனதென்னார்க்காடு . உள்ள மாவட்டத்தில் சேந்தமங்கலம் என்னும் ஊரில் கிடைத்த கல்வெட்டில் தென் பெண்ணாற்றிற்கும், தென் வெள்ளாற்றிற்கும் இடைப்பட்ட நடுநாடு, சோழ மண்டலம் ஆகிய இடங்களில் காணப்பெறும் தர்த்தநகரி (இருத்தினை நகர்), திட்டைக்குடி, திருமாணிக்குழி, பெண்ணாகடம், உடையார் கோவில், பந்தநல்லூர், திருவஈந்திர புரம், இருகாட்டுப்பள்ளி, திருச்சிராப்பள்ளி, தஇருவரங்கம், முதலிய கோவில்களுக்குப் பதினாயிரம் வராகன்கள் தான தருமங் 'களுக்காக வழங்கப் பெற்றன என்று கூறப்பட்டுள்ளதுசிதம்பரத் . இலுள்ள வடக்குக் கோபுரத்தில் கிருஷ்ண தேவராயருடைய கற்சிலை உருவம் காணப்படுகிறது கோபுரத்தில் க்அ . காணப்படும் கல்வெட்டொன்று கலிங்க நாட்டை வென்ற பிறகு, இந்தக் கோபுரம் கிருஷ்ண தேவராயரால்

கட்டப் பெற்றதெனக் கூறு றதுஆனால் ., வடக்குக் கோபுரத்தின் கட்டட அமைப்பும், உருவச் சிலைகளும் சோழர் காலத்திய அமைப்பைப் பின்பற்றி யுள்ளனகோபுரங் மற்றக் காணப்படும் கோவிலில் சதெம்பரம் . களைவிட முற்பட்ட காலத்தில் அவை அமைக்கப்பட்டனவாகத் தெரிகிறது தொடங்கப் காலத்தில் சோழர் . பெற்று முடிவுராமல் இருந்த இக் கோபுரத்தைக் கிருஷ்ணதேவராயர் முடித்துத் தம் மூடைய சிலையை ஒரு மாட த்தில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய் இருக்க வேண்டும்.

கிருஷ்ண தேவராயருடைய இலக்கியப் பணி

வடமொழியிலும், தெலுங்கு மொழியிலும் பல நூல்களை இயற்றியதோடு பல கவிஞர்களையும் இருஷ்ண தேவராயர் ஆதரித்தார்ஜம்பாவதத் . இருமணம், உஷா பரிணயம் என்ற இரண்டும் . வடமொழியில் எழுதப் பெற்ற நாடகங்களாகும்எழுதப் தெலுங்கு மொழியில் . பெற்ற ஆமுக்த மால்யதா அல்ஒதுபெரியாழ்வார்விஷ்ணு சித்தமு என்ற நூல் ., ஸ்ரீஆண்டாள் ஆகிய இருவருடைய வரலாற்றைப் பற்றிய தாகும்சிறப்பு மிகவும் பிரபந்தங்களில் தெலுங்குப் . வாய்ந்த இந் நூல் சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல் முதலிய அழகுகளுடன் திகழ்கின்றது ; மனித இனத்தின் உள்ளுணர்வுகளை விளக்கிக் கூறுவதில் இணையற்ற நூலாகத் இகழ்கிறதுகிருஷ்ண . தேவராயருடைய அரசியற்கொள்கைகளையும், அரசியல் அமைப்பு, அமைச்சர்களுடைய சடமை, இராணுவ அமைப்பு, பேரரசைப் பாதுகாக்கும் முறை முதலியவைகளையும் கிருஷ்ண தேவராயர் கூறியுள்ளார்எழுதப் அல்லசானி பெத்தண்ணாவால் நூல் இந் . பெற்றது என்ற கொள்கை ஆதாரமற்ற தாகும். அஷ்டதிக்கஜங்கள் என்று அழைக்கப் பெற்ற புலவர்கள் அல்லசானி பெத்கண்ணா, இம்மண்ணா, ராமபத்திரன், துர்ஜாதி, மல்லண்ணா, சூரண்ணா, ராமராஜபூஷணன், தெனாலி ராம கிருஷ்ணன் என்போராவர்கூறப்பட்ட மூவரும் இறுதியில் . கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் வாழ்ந்தவரல்லர்கவியாகிய பெத்தண்ணா ஆஸ்தான்இருஷ்ண தேவ சாயரின் . வடமொழி, தெலுங்கு ஆகிய இருமொழிகளிலும் வல்லவர்அவருடைய மனுரரிதம் . என்னும் நூல் பதினான்கு மனுக்களில் இரண்டாவது மனுவாகக் கூறப்படும் சுவரோசிச மனு என்பாரின் புராணக் கதையாகும், தெலுங்கு இலக்கியம் வளர்ச்சியுறுவதற்குப் பெத் தண்ணாவின் இலக்கியம் வழிகாட்டியாயிற்றுஆகையால் ., அவருக்கு, “ஆந்திர கவிதா பிதாமகன்” என்ற பெயர் வழங்குகிறது பெத்தண்ணா மிகுந்த பற்றுக் கிருஷ்ண தேவ ராயரிடத்தில் . இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த பொழுது பேரரசர் .கொண்டிருந்தார்“பேரரசருடன் தானும் உயிர் துறக்காமல் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறேன் என்னுடைய .நட்பின் திறம் இருந்தவாறென்னே என்று வருத்த மூற்றார் . எழுதிய புலவர் இம்மண்ணா என்ற சைவப் (நத்தி முக்கு) பாரிஜாதாபகரணமு என்ற நூல், (தெய்வ லோகத்கொண்டு வரப்பட்ட வரலாற்றைப் பூவுலகத்திற்குக் திலிருந்து பாரி ஜாதம். பற்றியதாகும், சகல கதா சங்கிரகம் என்னும் தெலுங்கு நூலை இயற்றியவர் ராமபத்திரன் என்ற புலவராவார்துர்ஜாதி என் . பார் காளத்தி மகாத்மியம் என்னும் நூலையும், மல்லண்ணா ராஜ சேகர சரிதம் என்னும் நூலையும் இயற்றினர் . நரசிம்ம சவி என்ற புலவர் தாம் எழுதிய கங்கிர்ன ரசாயணம் என்னும் நூலைக் கிருஷ்ண தேவராயருக்கு அர்ப்பணித்துள்ளார்வடமொழியிலிருந்து மொழி இருஷ்ணதேவராயருடைய காலத்திற்குமுன் . பெயர்க்கப்பட்ட நரல்களே அதிகம் தோன்றினஇப்பொழுது மொழிபெயர்ப்பு . நூல்கள் மறைந்து மூல நூல்கள்

தோன்றலாயின டையகிருஷ்ண தேவராயரு இனால் காரணத் இக் .ஆட்சிக் காலம் தெலுங்கு மொழியின் பொற்காலம் என்று கூறப்படுகிறது.

கொண்டவீட்டு இலக்குமிதரன் என்பார் தெய்வ ஞான விலாசம் என்ற வடமொழி நூலை எழுதியுள்ளார்இசை நூன் . ஆூய சங்கே சூர்யோதயம் என்னும் நரல் இலக்குமி நாராயணன் என்பாரால் எழுதப்பட்டது அமைச்சா் .சாளுவ திம்மரும், அவரு டைய உறவினன் கோபன் என்பாரும் வடமொழியில் மிகுந்த பாண்டித்தியம் உள்ளவர்கள்என்பாரால் கிருஷ்ண மிச்ரர் ., எழுதப் பெற்ற பிரபோத சந்திரோதயம் என்னும் நாலுக்குக் கோபன் என்பார் உரை எழுதியுள்ளார்என்ற வியாசாமிர்தம் . நூலை எழுதிய வியாசராயர் என்ற கவிஞரும் கருஷ்ணதேவ ராயரால் ஆதரிக்கப் பெற்றார்.

விஜயநகரப் பேரரசில் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரவச்செய் வதற்கு இயேசு சங்கத்தைச் சேர்ந்த பாதிரிமார்கள்)Jesuit Fathers) கல்விக்கூடங்களை அமைத்தனர்மதுரை நகரில் . ஃபொர்னாண்டஸ் (ஊக) என்பவா்அமைத்த அடிப்படைக் கல்விக்கூடத்தில் கிறித்தவ சமயத்தைச் சேர்ந்த அந்தணர் ஒருவர் சிறுவர்களுக்கு எழுத்தறிவித்துவந்தார்பள்ளிக்கு இப் . விஜயம்செய்த பிமென்டா பாதிரியார் .உள்ளார் . பிமென்டா பாதிரியாரால் சென்னை மயிலாப்பூரில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பள்ளியில் தெலுங்கும் தமிழும் போதிக்கப் பட்டனசமய கிறித்தவச் என்ற இடத்தில் புன்னைக்காயல் . போதகர்களுக்குத் தமிழ் மொழியைப் போதிப்பதற்கு ஹென்ரிக் பாதிரியார் ஒரு கல்விக்கூடத்தை .7567-ல் அமைத்தார். இப் பள்ளியில் லூாயி என்ற இந்தியக் கிறித்தவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்பிரபுக்களின் இருந்த விஜயநகரப் சந்திரகிரியில் . குழந்தைகளுக்குக் கல்வி போதிக்க ஒரு கல்விக்கூடம் அமைக்கப் பெற்று, அதில் ஓர் இந்து ஆசிரியராக : செய்யப் நியமனம் பட்டார் . அந்தணர் வகுப்பைச் சேர்ந்த பண்டிதர்களும் கல்விமான் களும் வேதங்களையும் அவற்றோடு சேர்ந்த கலைகளையும் போதிப் பதற்குப் பல பாடசாலைகளை அமைத்தனர் . வடவார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள அடையபாலம் என்னுமிடத்திலுள்ள காளகண்டேசுவரர் கோவிலில் ஸ்ரீகண்ட பாஷியம் என்னும் நூலைப் போதிப்பதற்கு ஒரு பாடசாலை அமைத்தார்காஞ்ச . அருளாளப் பெருமாள் கோவிலில் வேதங்களைப் போதிப்பதற்கு என வேத மடம் ஒன்றிருந்தது கம்பண உடையார் . காலத்தில் வேப்பூர் என்னுமிடத்தில் வேத அத்யயனம் செய்தவர்களுக்கு அத்தியயன விருத்தியாக நிலம் அளிக்கப்பட்டதுபள்ளி கம்பம் . என்ற சரொமத்தில் கோவிந்த தீட்சிதர் மகன் பெத்த இருஷ்ண மாச்சார்லு . போதிப்பதற்காக அச்சுத உபவேதங்களைப் என்பவர் ராயர் காலத்தில் நில மானியம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது; 7585ஆம் ஆண்டில் திம்மப்பன், வசந்த ராயன் என்ற இரு அந்தணர்கள் ரிக் வேதத்தையும் யஜுர் வேதத்தையும் 'போறிப் பதற்காக விரிஞ்சிபுரத்தில் நில மானியம் அளிக்கப் பெற்றனர். நெல்லூர் மாவட்டத்தில் பொதிலிச் மையில் பட்டவிருத்தி மானியமாக 7579-ல் நிலங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மதுரை நகரில் வேதாந்த சாத்திரங்களைப் போதிப்பத, paras கல்விக்கூடங்கள் இருந்தனவாக நொபிலிப் பாதிரியார் கூறுவார். அவர் 7610ஆம் ஆண்டில் எழுதிய கடிதம் ஒன்றில், மதுரையில் பதிரையிரம் மாணவர்களுக்குமேல் பல்வேறு பேராசிரியர்களிடம் பல துறைகளில் கல்வி பயின்றனர் எனக் கூறுவார்இரண்டாம் . வேங்கட தேவராயர் காலத்திலும் மதுரை முத்துக் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் ஆட்சியிலும் வேத பாடசாலைகளில்

பயின்ற மாணவர் களுக்கு உணவு, உடை, உறைவிடம் முதலியவற்றை வழங்கவும். ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியங்கள் கொடுக்கவும் பல தருமக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனார் கோவில்களில் வைணவக் . வடமொழி வேதங்களையும், இராவிடப் பிரபந்தங்களையும், வேதாந்த சாத்திரங்களையும் பாராயணம் செய்வதற்கு 1528ஆம் ஆண்டில் கிருஷ்ணராயர் ஆட்சியில் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டு உள்ளன . பக்தி சஞ்சீவினி என்ற புராணத்தை விரித்துரைத்த நரச நாயக்கருடைய தருமமாகப் நரசிங்கபுரத்தில் வைணவ அந்தணர்களுக்கு1544ல் நிலங்களும் வீடுகளும் அளிக்கப் பட்டன புராணங்களும் வேதங்களும் . .போதிக்கப்பட்டன மடாலயங்களிலும் வானநூல், சோதிடம், மருத்துவம் முதலிய கலைகளையும் விஜயநகர அரசர்கள் ஆதரித்தனர் .7556-ல் சர்வபட்டர் என்ற சோதிடருக்குச் சர்வமானியமாக ஒரு கிராமம் வழங்கப்பட்டது. தாகுலவரம் என்னும் இராமத்தில் வான நூலிலும் இயந்திரங் களை அமைத்துத் தெய்வ வழிபாடு செய்யும் கலையிலும் வல்ல அந்தணர் ஒருவருக்கு 1515ஆம் ஆண்டில் 2,850 குழி நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளனவேகத்திலும் ஆயுள் ., மற்ற வேதாந்த சாத்திரங்களிலும் வல்ல, கோவிந்த பண்டி தருடைய மகனுக்குப் பல நிலமானியங்கள் அளிக்கப்பட்டனவேதங்கள் ., சாத்திரங் கள், புராணங்கள், ஆறுவகையான தரிசனங்கள் முதலியவற்றில் வல்ல ஆதித்தராயன் என்ற அந்தணனுக்குத் தேவராயபுரம் என்ற கரொ◌ாமத்தை மல்லிகார்ச்சுனராயர் பட்டவிருத்தியாக அளித்துள்ளார் வேதத்திலும் ர்யஜு . ரிக்வேதத்திலும் மற்றோர் அத்தணனுக்குத் திருமலை தேவமகாராயர் நிலத்தானம் கொடுத் துள்ளார் . மாதவ வித்தியாரண்யர், வேதா 5S தோகர், திண்டிமக்கவி, தாத்தாச்சாரியார், : வியாசராயதீர்த்தர், அப்பய்ய தீட்சிதர் முதலிய கல்வியிற் சிறந்த பெரியோர்களுக்கு விஜயநகர அரசர்கள் பலவிதமான தானங்களைக் : ◌் .துள்ளனர் கொடுக் விஜயநகர மன்னர்கள் காலத்தில் பொறிக்கப்பெற்ற செப் பேடுகள், கல்வெட்டுகளின் சொல்லமைப்பு, எழுத்திலக்கணம், வரிவடிவம் முதவியவற்றைக்கொண்டு அக் காலத்திய கல்வியின் நிலைமையை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறதுவடமொழி ., தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய மொழிகளில் கல்வெட்டு களும் செப்பேடுகளும் எழுதப்பட்டன எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகளின் தமிழில் . எழுத்திலக்கணத்திலும் சொல்லாட்சியிலும் ஒருவிதத் தரக்குறைவை நாம் காணமுடிஏறது . நிலவிய கல்வெட்டுகளி த்தில்கால சோழர்களுடைய ஆட்டிக்ன் சொல்லாட்டியும் சொழ்களின் நடையும் விஜயநகர காலத்தில் மாறுபட்டுள்ளன.

விஜயநகரப் பேரரசில் நிலைபெற்றிருந்த பெரிய ஆலயங்களில் சரஸ்வதி பண்டாரம் என்ற நூல்நிலையங்கள் இருந்தன, 1859ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பெற்ற கல்வெட்டு காஞ்சிபுரம் அருளாளப் பெருமாள் கோவிலிலிருந்த மடாலயம் ஒன்றில் ஓலைச் சுவடிகள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று கூறுகிறது . சிருங்கேரி மடாலயத்திலிருந்த பாதுகாவலராகஇருந்த சவி கிருஷ்ணபட்டர் பண்டாரத்தின் தகப்.த்.பு . என்பவருக்கு1407ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் புக்கதேவர் நிலமானியயம் அளித்துள்ளார், விஜயநகர ஆட்சிக்காலத்தில்கான் தமிழ் எழுத்துகளுக்கு அச்சுக்கோகத்து, காகிதங்களின்மீது அச்சடிக்கும் பழக்கம் தோன்றியதாகத் தெரி கிறது .7577-ல் இயேசு சங்கத்தைச் சேர்ந்த கியோவன்னி கன்சால்வஸ்)010871 Consalves)

என்பார் கிறித்தவ சமயக் கொள்கைகளைப் புத்தக வடிவில் வெளியிட்டார்கண்ட களைக் புத்தகங் அப் . மற்றையோர்களும் கிறித்தவர்களும் இந்தியக் அவற்றை ஓர் அதிசயப் பொருளாகக் கருஇனர்.

வடமொழி இலக்கய வரலாறு

தென்னிந்திய வரலாற்றில் பல்லவ, சோழ, விஜயநகர மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலங்களில் வடமொழியிலும் மற்றத் திராவிட மொழிகளிலும் இலக்கிய வளர்ச்சி பெருமளவில் காணப் பெறுகிறது . தென்னிந்திய துணை செய்ததுபோல் சமய சீர்திருத்தத்திற்கு இலக்கியம் ஐரோப்பிய வரலாற்றில் சமயங்களுக்கும் இந்தியச் வரலாற்றிலும், தத்துவக் கொள்கைகளுக்கும் இலக்கிய வளர்ச்சி பேருதவி புரிந்துள்ளதுதோன்றிய இலக்கியங்கள் விஜயநகர ஆட்சியில் ., பிரபந்தங்கள், காவியங்கள் முதலியன பல வரலாற்றுண்மைகளைக்கொண்டு விளங்குகின்றன, விஜயநகர அரசர்கள் சமய வேற்றுமை பாராட்டாது இலக்கியத்தில் வல்ல பெரியோர்களை ஆதரித்தனர்இந்து சமயத் . தில் ஆழ்ந்த பற்றுள்ள இரண்டாம் ஹரிஹரதேவர், நானார்த்த ரத்தின மாலை என்ற வடமொழி நூலை இயற்றிய இருகப்ப தண்ட நாதர் என்ற சமண சமயத்தைச் சேர்ந்த பெரியாரை ஆதரித் துள்ளார்மிகுந்த ஆர்வமுள்ள அத்வைத தரிசனத்தில் . அப்பய்ய தீட்சிதரை வைணவ சமயத்தில் பற்றுள்ள இரண்டாம் வேங்கட தேவர் ஆதரித்தார் .

விஜயநகரப் பேரரசர்களும், அவர்களுடைய சிற்றரசர்களும் இலக்கியப் புலமை வாய்ந்த புலவர்களாக விளங்கியுள்ளனர்தஞ்சை இரகுநாத இருஷ்ண தேவராயரும் . தாயக்கரும் பல புலவார்களை ஆதரித்ததோடு சிறந்த நூல்களையும் இயற்றியுள்ளனர்சின்ன பொம்ம வேலூர் . நாயக்கர் அப்பய்ய தீட்சிதருக்குக் கனகாபிஷேகம் செய்து ஆதரித்தார்இராஜ . வியாசர், இராஜ வால்மீகி, கர்நாடக வித்யா விலாசர் என்ற பட்டப் பெயர்களை இரண்டாம் ஹரிஹரர் மேற்கொண்டது அவருடைய இலக்கியப் புலமையை எடுத்துக்காட்டும்குமார . கம்பணருடைய அரசி கங்காதேவியும், வரதாம்பிகா பரிணயம் என்றகாவியத்தை இயற்றிய திருமலாம்பாளும், இரகுநாத அப்யூதயம் என்ற நூலை இயற்றிய இராமபத்திராம்பாளும் இலக்கியச் செல்வம் படைத்த அரசிகளாவர்காலத்தில் விஜயநகர ஆட்சிக் . வடமொழியாகிய ஆரியம் வழக்கு ஒழிந்த மொழியாகக் கருதப் படவில்லைதல .ைசிறந்த சமயக் கொள்கைகளும், காவியங்களும், இலக்கியங்களும் ஆரிய மொழியில் எழுதப்பட்டன.

விஜயநகர ஆட்சியில் தெலுங்கு இலக்யெங்கள் விஜயநகர தெலுங்கு ஆட்சியில். மொழி

வரலாற்றில் ஒரு மறுமலர்ச்சி தோன்றிய தெனளக் கூறலாம், தெலுங்குப் புலவர்களும், கவிஞர்களும்.ஆதரவு பெற்றனர் தெலிங்கானா நாட்டில் நிலை பெற்றிருந்த சிற்றரசுகள் இஸ்லாமியப் படையெடுப்புகளால் அல்லல் அடைந்த பொழுது அங்கு வாழ்த்து தெலுங்கு மொழி வல்லுநர்கள் : விஜயநகர அரசர்களால் ஆதரிக்கப் பெற்றனர்.

முதலாம் புக்கருடைய சபையில் நாச்சன் சோமநாத .கவி என்ற புலவர் இருந்தார் .'வடமொழியில் 'உள்ள ஹரிவமிசம் என்னும் நூலைத் துணையாகக் கொண்டு உத்தர ஹரிவமிசம் என்ற நூலை இயற்றினார்என்று பட்டணம் புக்கராயப் புலவருக்குப் இப் . இராமத்தை விஜயநகர மன்னர் முதலாம் புக்கர் தானம் கொடுதி துள்ளார்சோமநாதக .வி எட்டு மொழியில் வல்லவ ரென்றும் ஆகமங்களையும் பதினெண்

புராணங்களையும் நன்கு,கற்றுணர்ந்தவ ரென்றும் ஒரு சல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளனதேவ மூதலாம் . ராயர் ஆட்சியில் விக்கிர மார்க்க சரிதத்தை எழுதிய ஐக்களு என்ற புலவர் வாழ்ந்தார், அவர் தாம் எழுதிய நூலைச் என்ற அமைச்சருக்கு அர்ப்பணம் 'செய்துள்ளார் பதினைந்தாம் .'நாற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த புலவர் ஸ்ரீநாதர் :, என்பவராவார் கொண்டவீட்டு ரெட்டிகளுடைய வித்தியாதிகாரியாக இருந்த இப் . விஜயநகர அரசர், களுடைய சபைக்கு அடிக்கடி வருகை தந்தார்இளைஞராக இர .ுக்கும், பொழுதே மருத்திராத சரிதம், சாலிவாகன சப்தசதி என்ற நூல்களை இயற்றினார் .

ஸ்ரீஹர்ஷ்தேவருடைய நைடதத்தைத் தெலுங்கில் மொழி பெயர்த்துப் புகழ் பெற்றார் நூல் இந் . காண்டங்களும் எட்டுக், 1437 செய்யுள்களும் கொண் டுள்ளது புலவர்களுக்கு தெலுங்குப் .வழிகாட்டியாகக் கருதப் படும் இந் கருதப்படு கிறது ஒன்றாகக் பஞ்ச மகா காவியங்களில் நூல் .; ஓதுவதற்கும், கேட்பதற்கும் இனிமையான பாக்களைக் கொண்டு மனத்தைக் கவரும் உவமை உருவகங்களோடு விளங்கு கிறது . பீம காண்டம் என்ற நூலோடு பண்டித அராத்ய சரிதம் நைடதம், காசிகாண்டம், விதி நாடகம் முதலிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்ஒரு பகுதி யாகும் கந்த புராணத்தில் காசிகாண்டம் ., விதி நாடகத்தில் அக் காலத்திய தெலுங்கு மக்களின் சமூக வாழ்க்கை பிரதஇபலிக்கற துருமானுடைய திருவிளை சிவபெ . இதில் .ஆகும் ஹர விலாசம் நூல் கூறும் தொகுத்துக் யாடல்களை ஏழு காண்டங்களில், குமார சம்பவம், கிராதா அர்தான்யம், காதம்பரி முதலிய வடமொழி நூல்களில் காணப்படும் சம்பவங்கள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது இது திப்பைய செட்டி என்ற செல்வருக்கு .

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

பதினான்காம் நாற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் வன்மை பொருந்திய அரசாங்கமோ, பேரரசோ நிலைபெற்றிருக்க வில்லை.' 1863ஆம் ஆண்டில் குமார கம்பணர் தொண்டை மண்டலத்தைச் சம்புவராயர்களிட மிருந்தும், 7877ஆம் ஆண்டில் மதுரை இராச்சியத்தை சுல்தான்களிட மிருந்தும் மதுரைச் . கைப்பற்றி விஜயநகரப் பேரரசோடு' சேர்த்தார் என்று நாம் முன்னரே பார்த்தோம் தொண்டை மண்டலத்தில் . ஆட்சி புரிந்த சம்புவி ராய மன்னர்சளாகிய வென்று மண்கொண்ட ஏகாம்பரநாத சீம்புவராயரும், அவருடைய 'மகன் ராஜ நாராயண சம்புவ' ராயரும் இரட்டைப் புலவர்கள் என்ற தமிழ்ப் ' புலவர்களை இரகம் இடை “தொண்டை மண்டலத்திற்கும், சோழ மண்டலத் இற்கும் லூர்ப் இடைப்பட்ட நடுநாடாகிய திருக்கோவ். பகுதித், கொங்கர்என்ற ..கொண்டான் தலைவராகிய வரபதியாட் குலத் ., சிற்றரசர் ஆண்டு வந்தார் வ்இ . !பாடிய வில்லி பாரதம் வரசர் புத்தூர் ஆழ்வாரை ஆதரித்துத் தமிழில் பாரதத்தைபடி இயற்றும் : .ஆணையிட்டார்

இரட்டைப் புலவர்கள்

சில மரபுவழிச் செய்திகள் இரட்டைப் புலவர்களைச் சகோதரர்கள் என்றும், தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள இலந்துறை என்ற ஊரில் பிறந்தவர்கள் என்றும் கூறுகின்றனஇவர்களுக்கு . மூதுசூரியர் இளஞ்சூரியர் என்னும் பெயர்களும் வழங்கதமிழ் . தாவலர் சரிதை என்னும் நூலில் முதுசூரியர் முடவர் என்றும், இளஞ்சூரியர் குருடர் என்றும், முடவர் வழிகாட்டக் குருடர் அவரைச் சுமந்து செல்லத்

தமிழ்நாட்டில் பிரயாணம் செய்தனர் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. இச் செய்திகளுக்கு ஏற்ற அகச் சான்றுகள் இரட்டையர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்களிலோ, கல் வெட்டுகளிலோ கிடைக்க வில்லைமுடவர் இவர்கள் ., குருடர் சுளாக இருந்திருப்பின் இவர்களை ஆதரித்த சம்புவராய மன்னர்கள் இவர்கள் பிரயாணம் : செய்வதற்கேற்ற மத்த வசதிகளைச் செய்திருப்பர்த . தொண்டைமண்டல சதகம் என்னும்நூலில் ., இரட்டைக் புலவர்களை, வென்று மண்கொண்ட ஏகாம்பரநாத சம்புவராயர். ஆதரித்ததாகக் கூறப்ப்ட்டிருக்கிறதுஇந்த . யண மல்விநாத சம்புவராயர்ஏகாம்பரநாத சம்பு மூகீனாகய இராஜ நாரா1249 முதல் 7863 வரை ஆட்? புரிந்துள்ளார். இரட்டைப் புலவர்கள் எழுதிய காஞ்சி ஏகாம்பர நாதருலாவில் ஏகாம்பர நாதருக்கு நவரத்தினக் ரிடம், பொன்மயமானதோர் முதலியவற்றைத் தானம் செய்ததாகவும் துலாபார மண்டபம், துலா மண்டபம் என்ற இரண்டு மண்டபங்களை அமைத்ததாகவும் கூறியுள்ளனர்மேலும் ., திருவண்ணாமலையில் ஒரு மடத்திற்குத் தலைவனாக இருந்த சம்பந்தாண்டான் என்பவரைப் பற்றியும் இரட்டைப் புலவர்கள் கூறுவர் வல்லாள தேவருடைய ஹொய்சள அரசனாகிய மூன்றாம் .7940ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்றில் இந்தச் சம்பந்தாண்டான் என்பவரைப் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது . இந்தச் சம்பந் தாண்டானைப் பற்றி இரட்டைப் புலவர்களும் கூறியுள்ளனர்ஆகையால் ., இரட்டைப் புலவர்கள் 1830 முதல் 1860 வரையில் வாழ்ந்தவர்களாவர். விஜயநகரப் பேரரசின் வரலாறு .. இரட்டைப் புலவர்கள், கலம்பகம் என்ற பிரபந்த நூலைப் பாடுவதில் வல்லவர்கள் என்று தனிப் பாடற்றிரட்டுச் செய்யுள் ஒன்றில் கூறப்பட்டுள்ளது, இவர்கள் இல்லைக் கலம்பகம், திருவா மாத்தூர்க் கலம்பகம், காஞ்சி ஏகாம்பர தாதர் உலா முதலிய நூல்களையும் பல தனிப்பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளனர் இல்லைக் . கூத்தப் தில்லைக் கலம்பகத்தில்பெருமானின் இருக்கூத்தின் பெருமையையும், உட்கருத்தையும் விளக்கி யுள்ளனர்ஹரி அல்லது விஷ்ணு கலம்பகத்தில் இருவா மாத்தூர்க் ., சிவபெரு மானுடைய சக்தி)Female Power) ys விளங்குகிருர் எனக் கூறுவார், ஏகாம்பர நாதருலா, 1710 வரிகள் கொண்ட உலா நூலாகும் இந் . நூலில் சம்புவராய மன்னர்கள் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரேசுவரருக்குச் செய்த தானதருமங்களும், இருவிழா& களும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன வழக்கத்தில் திருமுறை என்ற பெயர் சைவ சமய நூல்களுக்குத் . “இருந்த தாகவும் கூறுவர்:

விஜயநகரப் பேரரசின் இலக்கியம்

விஜயநகரப் பேரரசு இலக்கியம் தென்னிந்தியாவில் இலக்கியம் மற்றும் கவிதையின் ஒரு பொற்காலத்தின் போது உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய கலாச்சாரத்தின் நூற்றுக்கணக்கான படைப்புகள் இந்த நேரத்தில் உருவாக்கப்பட்டன. ச ங்கம வம்சத்தின் 1 ஆம் ஹரிஹரரின் ஆட்சியின் கீழ் விஜயநகரப் பேரரசு செழித்தது, சங்கம வம்சத்தின் புக்க ராயா 1 க்கு முந்தியவர் மற்றும் இலக்கியம், கலைகள் மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றில் பக்தியைப் பொழிந்தார். இந்த படைப்பு முயற்சிகளுக்கு பேரரசின் தாராள மனப்பான்மை அந்த சகாப்தத்திற்கு மிகவும் செழுமையான கலாச்சார பாரம்பரியத்தை ஏற்படுத்தியது. விஜயநகரப் பேரரசின் சங்கம வம்சத்தின் சகாப்தத்தை இலக்கிய வளர்ச்சியின் பொற்காலம் என்று விவரிக்கலாம், தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு மற்றும் சமஸ்கிருத அறிஞர்கள் சமயம், இசை, வாழ்க்கை

வரலாறு மற்றும் விரசையா போன்ற மரபுகளில் அற்புதமான படைப்புகளை உருவாக்கினர். ஜெயின், மற்றும் வைஷ்ணவர்கள். இக்கட்டுரை விஜயநகரப் பேரரசின் இலக்கிய வளர்ச்சி, புத்தகங்கள் மற்றும் **கவிதைகள்** மற்றும் சகாப்தத்தின் வளர்ச்சியை வலியுறுத்தும்.

விஜயநகரப் பேரரசு இலக்கியம்

விஜயநகரப் பேரரசு ஸ்ரீ கிருஷ்ண தேவராயரின் ஆட்சியின் போது அதன் இலக்கிய உச்சத்தை அடைந்தபோது, பல்வேறு மன்னர்களின் கீழ் ஏராளமான இலக்கியப் பெருமக்கள் செழித்து வளர்ந்தனர், அவர்களில் பெரும்பாலோர் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர். விஜயநகரம் தெலுங்கு இலக்கியத்தின் பொற்காலம் என்று பரவலாகக் கருதப்பட்டாலும், தமிழ், கன்னடம் மற்றும் சமஸ்கிருதத்திலும் பல படைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. பிரபந்தங்கள் முதல் ஆன்மிகம், மருத்துவம், மொழி, இசை, வாழ்க்கை வரலாறுகள் என அனைத்தும் உருவாக்கப்பட்ட காலம் அது. ஹம்பி ஒரு பரபரப்பான கலாச்சார மையமாக இருந்தது, இது சகாப்தத்தின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அறிவுஜீவிகள் மற்றும் எழுத்தாளர்களை ஈர்த்தது.

விஜயநகர காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கன்னட இலக்கியத்தின் பெரும்பகுதி "வீரசைவம் மற்றும் வைணவம்" மரபுடனும், குறைந்த அளவிற்கு சமண மதத்துடனும் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அது கவிஞர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் மட்டுமல்ல; பல விஜயநகரப் பேரரசர்களும், அரசவை பிரபுக்களும், சிப்பாய்களும் தங்களுக்குள் சிறந்த எழுத்தாளர்களாக இருந்தனர். பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் ஷட்பதி எனப்படும் 6 வரிக் கவிதைகள், சங்கத்யா எனப்படும் மெல்லிசைத் துண்டுகள் மற்றும் திரிபதி எனப்படும் 3 வரிக் **கவிதைகள் என மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன** . இருப்பினும், விஜயநகரப் பேரரசின் போது கன்னட இலக்கியத்தின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பண்புகளில் ஒன்று வீரஷைவிசம் மற்றும் வசன கவிதைகளின் எழுச்சி ஆகும், இது முன்பு சமணத்தின் சாம்ராஜ்யமாகவும் அதன் சம்பு எழுத்து பாணியாகவும் இருந்தது. அவரது ஆட்சியானது தெலுங்கு இலக்கியத்தின் பொற்காலமாக கருதப்பட்டாலும், ஆரம்பகால விஜயநகர சகாப்தம் சில சிறந்த தெலுங்கு கவிஞர்களை உருவாக்கியது.. ஆரம்பகால சங்கம பேரரசர்கள் சிருங்கேரி துறவிகளை ஆதரித்தனர், அதே சமயம் பிற்கால சாளுவ மற்றும் துளுவ மன்னர்கள் "உடுப்பியின் மாதவ துறவிகளுக்கு" ஆதரவளித்தனர். சங்க ஆட்சியாளர்கள் சிருங்கேரி ஒழுங்கின் அத்வைத துறவிகளுக்கு ஆதரவளித்தனர், மேலும் இந்த காலகட்டத்தின் மிகப்பெரிய படைப்புகளில் ஒன்று சயனரின் வேதார்த்த பிரகாசம் ஆகும்.

கவிதைப் பகுதி

ஜைனக் கவிஞர்களில், ஹரிஹர II மற்றும் தேவ ராயரால் ஆதரிக்கப்பட்ட மதுரா, தர்மநாதபுராணம், சாஸ்த்ரசாரத்தை எழுதியவர், பெனுகொண்டாவின் பாஸ்கரர் ஜிநாதராசரிதை எழுதினார், விருத்த விலாச தர்மபரிக்ஷை எழுதினார், துளுவதேசத்தின் கோடீஸ்வரர் ஜீவந்தராஜா' மற்றும் தெற்கணாம்பியின் பொம்மராசா சாந்தகுமாரச்சரித்தை எழுதினார். சிருங்கேரியின் பாகுபலி பண்டிதர் தர்மநாதபுராணத்தை எழுதினார். குமார வியாசர், வைஷ்ணவ அறிஞர், இரண்டாம் தேவ ராயரால் ஆதரிக்கப்பட்டு, கடுகின

பாரதத்தை எழுதினார். நரஹரி தொரவே ராமாயணத்தை எழுதிய போது, திம்மன்ன கவி பின்னர் அதை கிருஷ்ணராய பாரதமாக முடித்தார், இது மன்னர் கிருஷ்ணதேவராயரால் ஆதரிக்கப்பட்டது. மற்ற குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள் சத்து விட்டலநாதரின் பாகவதம், அச்யுத ராயா, கிருஷ்ணதேவராயர் மற்றும் நள சரிதே ஆகியோரால் ஆதரிக்கப்படுகின்றன, மோகன தரங்கிணி, ஹரிபக்திசரர் மற்றும் மகா துறவி கனகதாசரின் ராமதானிய சரித்திரம் மற்றும் பெரிய துறவி கனகதாசரின் ராமதானிய சரித்திரம்.

இரண்டாம் தேவ ராய மன்னர் கன்னடத்தில் சோபாகினா சோனை எழுதிய ஒரு கவிஞர் ஆவார், இது ஆசிரியர் தனது மனைவியிடம் சொன்ன காதல் கதைகளின் தொடர். அபினவ சந்திரன் கால்நடை மருத்துவம் குறித்து அஸ்வ-வைத்யா எழுதினார், ஜைனரான மஞ்சராஜா I, நச்சுயியல் குறித்து காகேந்திர மணி தர்ப்பணம் என்ற புத்தகத்தை எழுதினார், ஸ்ரீதரதேவா வைத்யாமிருதத்தை எழுதினார், பிராமணக் கவிஞரான மஞ்சராஜா II எழுதிய மஞ்சராஜா-நிகந்து மற்றும் தேபராஜா ஒரு விரஷியா சோபாகினா-பாடலை எழுதினார்.

கவிதைகளுடன், விஜயநகர **சாம்ராஜ்யம்** கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கு சிறந்த ஆதரவாளராக இருந்தது, அரச குடும்பத்தின் பங்களிப்புகளுடன். கவிதை, மதம், திறன்கள், பொது வாழ்க்கை, அறிவியல், தொழில்கள் மற்றும் பக்தி போன்ற பிரச்சினைகளை விளக்குவதில் பிராந்திய மொழிகளின் முக்கியத்துவத்தை பல்வேறு காலங்களிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பில் காணலாம். இரண்டு காலகட்டங்களின் கட்டிடக்கலையும் இஸ்லாமிய செல்வாக்குடன் வெவ்வேறு தசாப்தங்களின் கலாச்சார மாஷ்-அப் ஆகும். கோவில்கள், நீதிமன்றங்கள் மற்றும் அடிப்படை குடிமை கட்டிடக்கலை ஆகியவை கிரானைட் மற்றும் தெளிவான வண்ணங்களைப் பயன்படுத்தி பிரமிக்க வைக்கும் விரிவான வடிவங்கள் மற்றும் சிற்பங்களைக் காட்டுகின்றன.

விஜயநகரப் பேரரசின் கட்டடக்கலை

ஒரு சமூகத்தின் கலைச்செல்வங்களின் வரலாறு, .அஙியல் போன்று மிகவும் வரலாற்றைப் சமூக - மக்களுடைய நாகரிக .சிறப்புடைய தாகும், பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளை அவர்களால் இயற்றப் பெற்ற கலைச் செல்வங்களைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ள மூடியும்கோவில்கள் காணப்பெறும் ஒரு நாட்டில் ., அரண் மனைகள், குடியிருப்பு வீடுகள், தெய்வ விக்ரெகங்கள் முதலிய வற்றைக் கொண்டு அந்நாட்டு மக்களின் மனோவளர்ச்சியும், சமய உணர்ச்சியும், தத்துவக் கொள்கைகளும் எவ்வகையான நிலையில் இருந்தன என்பதை நாம் அறிய முடியும் பழம்பொருட் காணப்பெறும் பல பகுதிகளில் பேரரசன் விஜயநகரப் . றன தீதுகின் பண்புகளை நன்கு உணர் கப்பட்ட நாகரி மேற்கூறப் கலைகள், விஜயநகர ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பெ ற்ற கோவில் களில் அக் காலத்திய கட்டடக் கலையில் நிலைபெ ற்றிருந்த கல தனிப்பட்ட சிறப்புகளைக் காணலாம்மே வள்ள கருப்பக்கிரகத்தின் கோவிலின் தில் காலத் சோழ மன்னர்கள் . வழ நடைபெறும் நிலை மறைந்து கோவில்களில் அந் .மே இறந்து விளங்கியதுவிமான ி பாடுகளுக்கும், திருவிழாக்களுக்கும் ஏற்பக் கலியாண மண்டபங் களும், நூற்றுக்கால், ஆயிரக்கால் மண்டபங்களும், பரிவாரத் தெய்வங்களுக்கு ஏற்ற சிறுகோவில்களும், அம்மன் கோவில்களும் அமைக்கப்பட்டனஇப்பொழுது .

அமைக்கப்பட்ட கோவில் களின் வடமேற்குப் பகுதியில்அமை கோவில்கள் அம்மன் வுற்றனவிஜயநகர . தோன்றிய கலியாண காலத்தில் ஆட்சிக் மண்டபங்கள், அவற்றின் நடுவில் மேடைகள் அமைக்கப்பட்டு அம் மேடைகளில் சுவாமி, அம்மன் சிலைகளை வைத்துத் இருக் கல்யாண வைபவங்கள் நடைபெறுவதற்கேற்ற முறையில் கட்டப் பட்டனஅல்லது குதிரைகள் போன்ற உருவத்துடன் அவை தோர் . யானைகள் இழுத்துச்செல்வதற்கேற்ற அமைப்புடன் விளங்க. ஆயிரக்கால் மண்டபங்களும், கலியாண மண்டபங்களும் முகப்புக் கோபுரங்களும் கருவறையான கருப்பச் சரகத்தைவிட மிக்க பெருமிதமான தோற்றத்துடன் பொலிவுற்றன.

கலியாண மண்டபங்களிலும், ஆயிரக்கால் மண்டபங்களின் மூகப்புகளிலும் அமைக்கப்பெற்ற கருங்கல் தூண்கள் மிக்க வேலைப்பாடு அமைந்தவையாகும்முன்கால்களைத் தூண்களில் . தூக்கப் பாய்ந்து செல்வது போன்ற குதிரைகளும், யாளிகளும் காணப்படுகின்றன தனிப்பட்டதொரு கருங்கல்லைக் . கொண்்டு பெரிய தூண்கள் மிக்க வேலைப்பாடுகளுடன் அமைக்கப் பட்டன, தூண்களின் உச்சிகளில் அலங்காரத்துடன் தொங்குகின்ற தாமரை மொட்டுகளும் காணப்படுகின்றனசில கோவில்களில் . ஏழிசைகளாகிய ச, ரி, க, ம,ப, த, நி என்ற சப்தங்கள் தோன்று வதற்கு ஏற்ற முறையில் தூண்கள் அமைக்கப்பட்டனதூண் . களில் காணப்படும் நாகபந்தம் என்ற அமைப்பு விஜயநகர ஆட்?க் காலத்தில் அதிகமாகப் பின்பற்றப்பட்டதுகூடு என்ற கட்டு . மானத்தில் வரையப்பட்ட செடி கொடிகள் முதலியவை இக் காலத்தில் தோன்றிய போதிலும் அவை விரைவில் மறைந்தன. பல்லவ, சோழ மன்னர்கள் ஆட்சியில் தோன்றிய மாடங்களில் அதிக வேலைப்பாடுகள் இருந்தனஆனால் ., விஜயநகர ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த மாடங்கள் வேறுவிதமான உருவத்தை அடைந்தன. கோபுரங்களின் நுழைவாயில்களில் ஒரு காலை வளைத்துப் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் யாளிகளின்மேல் துவார பாலகிகளின் உ அமைக்கப்படும் ம்.ரவ. .தோன்றியது வழக்கமும்

இந்த யாளிகளுக்கு யானையின் முகமும், சிங்கத்தின் உடலும் அமைக்கப் பட்டன இந்தத் . கங்கை துவாரபாலக உருவங்கள், யமுனை ஆகிய இரண்டு ஆறுகளைக் குறிப்பனவாகும் மகாலிங்கம் அவர்கள் கூறுவார் புறச் கோபுரத்தின் .சுவர்களில் ஒன்றோ டொன்று பிணைந்துள்ள வட்ட வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவற்றில் சிவபெருமானுடைய இருவிளையாடல்களும், மகா விஷ்ணுவின் தசாவதார உருவங்களும் செதுக்கப் ப்ட்டன. தசாவதார உருவங்களில் யோக நரசிம்ம உருவங்களும், பிரக லாதனுக்கு உதவி செய்ய நரசிம்மர் தூண் பிளக்க வெளி வந்து இரணியனுடைய மார்பைப் பிளக்கும் நரசிம்மாவதாரமும் விஷ்ணு கோவில்களில் வரையப் பட்டனமக்க சமூகத்தில் . னிடையே நடைபெற்ற பரதநாட்டியம், கோலாட்டம் முதலிய பொழுதுபோக்குகளும் சித்திரங்களாகக் காணப்பட்டனபலவித . விலங்குகளின் உருவங்களும், படர்ந்து செல்லும் செடி, கொடி களின் உருவங்களும் கோபுரத்தின் பக்கச் சுவர்களில் செதுக்கப் பட்டன. விஜயநகர ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்ட கருப்பக்கரக விமானங் களில் பலவித வேற்றுமைகள் தோன்றினஇரிகூடாசல முறை என் இதற்குத் .பின்பற்றப்பட்டது வடமேற்குப் பேரரசின் .ற

பெயர் வழங்கியதுசுகநாச முறை என்ற பகுதிகளில் தவிர மற்றப் தமிழ்நாட்டைத் இரண்டாவதாகத் . அமைப்பு முறையும் பின்பற்றப்பட்டது .

மூன்றாவதாகச் சுகநாச மூறையில்லாத நிரந்தர முறை என்பதைப் பின்பற்றி முதல் பிராகாரத்தில் இருமாளிகைகள் அமைக்கப்படும் முறையும் வழக்கத்திற்கு வந்தது அமைப்புகளிலும் களின் கோபுரங் . தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கன்னட நாடு ஆகிய மூன்று இடங்களுக்கும் வேற்றுமைகள் இருந்தன .கரு . அதிக கோபுரங்கள் மிக்க அகலமாக இருந்த போதிலும் அழைவாயில்கள் கோபுரங்களின் நாடகத்தில் த .காணப்பட வில்லை உயரமாகக்மிழ்நாட்டில் காணப்படும் கோபுரங்கள், ஏழு, ஒன்பது, பதினொரு தளங்களோடும், 'கொங்கள், நாசிகை, முகப்பட்டி, சக்திதுவஜம், சிம்மலதா முதலிய அலங்காரங்களோடும் காணப் படுகின்றனகருநாடகத்திலும் ., ஆந்திரத்திலும் காணப்படும் கோபுரங்களில் இவ் வித அலங்காரங்களைக் காண மூடியாது. விஜயநகரத்தில் உள்ளன.

இந்து சமயச் சார்புள்ள கட்டடங்கள்

விஜயநகரப் பேரரசின் அழிந்த சின்னங்கள் காணப்படும் ம்பார்த்தால் கிராமத்தைப் பி என்னும்., அன்னியாசளால் வியந்து போற்றப்பட்ட கோட்டைகளும், அரண்மனைகளும், கோவில்களும் நிறைந்த தலைநகரம் இவ் வித நிலைக்கு வந்தது என்று நாம் கருத வேண்டியிருக்கிறதுநிரம்பி மலை குன்றுகள் . பொற்றொடி மகளிரும் சூழப்பட்ட ஒரு கடினமான இடத்தைப் களால், மைந்தரும் கூடி வாழ்ந்த பெரிய நகரமாக அமைத்த விஜயநகர அரசர்களின் செயற்கரிய செயல்களை நாம் உணர வேண்டியிருக்கிறது . கற்பரறைகளை வெட்டியும், குடைந்தும், முட்புதர்களை அழித்தும், துங்கபத்திரை நதியிலிருந்து நீர்ப் பாசனத்திற்கு வழிசெய்தும், ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் காண் பய பெரிய நகரத்தை அமைத்த தற்கரி. கடினமான உழைப்பு விதக் இவ் .இல்லை மறப்பதற் மக்களுடைய திறமையை தாம்ம், எதிர்ப்புகளைச் சமாளிக்கும் திறமையும் மறைந்த பொ மூதி, மனித முயற்சியினாலுண்டான இத் நகரமும் மறைந்து போயிற்று எனக் கூறுவதில் உண்மை உள்ளதுகொண்டு சின்னங்களைக் கடக்கும் சிதறிக் ஹம்பியில் . அப்பதியை விஜயநகரத்தையும், பேரரசையும் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகளை ஆய்வதற்கேற்ற திறந்த வெளிக் கலைக்கூடம் எனக் கூறலாம். வீஜயநகரத்தில் காணப்படும் கட்டடங்களின் இன்னங்களை மூவசையாகப் பிரித்து :அவையாவன .அறியலாம் நாம் பழம்பெருமைகளை அவற்றின் .

- சமய சம்பந்தமுடைய கோவில்கள் .
- அரசாங்க சம்பந்தமுள்ள அரண்மனைகள், அலுவலகங்கள்.
- இராணுவ சம்பந்தமுள்ள கட்டடங்கள்.

சமய சம்பந்தமுடைய கட்டடங்கள்

ஹம்பியிலுள்ள விருபாட்சர் கோவில் அல்லது விருபாட்சர் : கண்ணுதல் கோவிலின் அமைப்பு, விஜயநகரம் தோன்றுவதற்கு முன் ஹொய்சளர் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்ததெனக் கருதலாம். முதலாம் ஹரிஹர தேவர், விஜயநகரத்தை அமைப்பதற்கு உதவி செய்த வித்தியாரண்யரின் நினைவாக ஒருகோவிலைஅமைத்ததாகச் ல கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றனதம்முடைய முடிசூட்டு விழா . வின்

நினைவாக இக் கோவிலின் அரங்க மண்டபத்தைக் கிருஷ்ண தேவராயர் அமைத்ததற்குக் கல்வெட்டுகளின் சான்றுகளுள்ளன . இக் கோவிலில் காணப்படும் புவனேஸ்வரி ஆலயம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் சாளுக்கிய கட்டடக் கலையை ஒத்திருக்கிறது. அதிலுள்ள தூண்களும், கல்லாலாகிய பலகணிகளும், வாயிற் கதவுகளும் சாளுக்கியர் காலத்துக் கைத்திறமைகளை நினைவுபடுத்து இன்றனமேற கோவிலின் ுகுப் பகுதியில் காணப்படும் முற்றத்தை யும், இழக்குப்பகுதியில் காணப்படும் இறந்த வெளியையும் ஒரு கற் சுவர் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கிறதுகருப்பக் பகுதியில் மேற்குப் . இரகமும், அம்மன் சந்நிதியும், பரிவார தெய்வங்களின் கோவில் களும் உள்ளனதுங்கபத் .திரை நதிக்கரையிலிருந்து ஒரு சிறிய கோபுர வாயிலின் வழியாக இக் கோவிலுக்குள் வர முடியும். இழைக்கிலுள்ள கோபுரம் புறங்குவிந்த கட்டப் பட்டிருக்கிறது . ர சுவாமி கோவில்உத்தான வீரபத்தி; 1546ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பெற்ற இக் கோவிலில் தக்கன் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருக்கும் வீரபத்திரருடைய உருவச்சிலை காணப்படுகிறது. இது வீர சைவ சமயத்தினரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும். மூன்று பட்டையாக, மூன்று முகங்களுடனும், மூன்று சக்கரங் களின் உருவங்களுடனும் சிவலிங்கம் காணப் படுகிறதுவீரசைவ . சமயத்தின் சத்ஸ்தல சித்தாந்தத்தை விளக்குவதற்காக இக் கோவில் அமைக்கப் பட்டிருக்கலாம் என 11, 4, மகாலிங்கம் அவர்கள் கூறுவார்*.

கருஷ்ணசுவாமி கோவில் 1513 ஆம் ஆண்டில் கிருஷ்ண தேவராயர் உதயகரிக் கோட்டையைக் கைப்பற்றிய பிறகு அங்குக் இடைத்த பாலகிருஷ்ண உருவச் சிலையை விஜயநகரத் திற்குக் கொண்டுவந்து, அந்த விக்கிரகத்தைப் பிரதிட்டை செய் வதற்காக இக் கோவில் அமைக்கப்பட்ட தாகும்இக் . கோவிலின் கருப்பக் கிரகத்தைச் சுற்றி ஒரு பிரதட்சணப் பாதை யுள்ளதுஅர்த்த மண்டபமும் கிரகத்திற்குமுன் கருப்பக் ., மகா மண்டபமும் உள்ளனகி கருப்பக் .ரகம், அந்தராளம் முதலிய. வற்றின் சுவர்களில் செதுக்கு உருவங்கள்)8 - reliefs) காணப் படுகின்றனகருவறை விமானத்திற்கு வடக்கிலும் ., தெற்கிலும் சிறுகோவில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளனகோவிலின் இந்தக் . சட்டமைப்புச் சிறந்த வேலைப்பாடு உள்ளதாகத் தெரிய வில்லை. மகாமண்டபத்தில் மாத்திரம் ல அலங்கார வேலைகள் காணப் படுகின்றன. ஹசார இராமவாமி கோவில் : அரசர்களும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் விஜயநகர அரண்மனைக்கு மிக அருகில், அரசி களும் தனியாக வணக்கம் செலுத்துவதற்கு இக் கோவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று சலா கருதுகின்றனர் இதைச் .

சுற்றியுள்ள24 அடி மதிற் சுவரும், அது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் முறையும் இக் கருத்தை வலியுறுத்துகன்றனகட்ட . கிருஷ்ண தேவராயர் கோவிலைக் இக் ியதாகக் கூறப்பட்டாலும் தேவ ராயர் என்ற பெயர் இக் கோவிலின் அடிப்பாகத்தில் எழுதப் பட்டிருப்பதால் தேவராயர் ஆட்சியில் தொடங்கப் பெற்ற இக் கோவிலைக் கிருஷ்ண தேவராயர் முடித்திருக்க வேண்டும் எனவும், கிருஷ்ண சுவாமி கோவிலைவிட இக் கோவிலின் அமைப்புச் சிறப்புற்று விளங்குவதால், அக் கோவிலைக் கட்டிய பிறகு இக் கோவில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனவும் கருதலாம், இழக்கு மேற்கில் 200 அடி நீளமும் தெற்கு வடக்கில் 110 அடி அகலமும் உள்ள இக் கோவிலுக்குக் க்குப் பார்த்த சந்நிதியுள்ளதுவிஜய நகர ஆட்சிக் . காலத்துக் கோவில் அமைப்புகளில் இது மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த தெனக் கருதப்படுகிறது சலவைக் கறுப்புச் . செய்யப்பட்டதும் கல்லால், சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமைந்ததுமான நான்கு தூண்களுக்குமேல்

அர்த்தமண்டபம் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறதுகொடுங் அர்த்த மண்டபத்தின் .கைகளும், தள மம் சுத்தமான கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளனகட்டப்பட்ட விமானம் மூன்று தளங்களுடன் மேல் கருவறையின் ., செங்கல்லும், சுண்ணாம்பும் சேர்த்துச் செய்யப்பட்டுச் சுதை வேலைகளுடன் காணப்படுகிறது கருவறையின் . சுவர்களிலும் வெளிப்புறச், முகப்பு மண்டபங்களிலும் புடைப்புச் சிற்பங்கள் காணப்படு கின்றன சுவரில் . தூண்களிலும் வெளிப்புறத், மாடங்களிலும் உருவச் சிலைகள் வைப்பதற்குரிய வசதிகள் காணப்படுகின்றன . சுவர்களிலும் உட்புறச், முற்றத்தைச் சுற்றியுள்ள சுவர்களிலும் பலவிதச் சிறப்புச் சிற்பங்கள் காணப்படுகன்றன.

இராமாயணத்திலும், பாகவகத்திலும் வரும் கதைகளைச் சிற்ப வடிவில் நாம் இங்கே காணலாம் . ரிஷிய இருங்க முனிவர் புத்திர காமேட்டி யாகம் செய்வது, தாடகையை இராமன் கொல்லுவது, இராமர், சதை, இலக்குவன் ஆகிய மூவரும் கங்கை நஜியைக் கடப்பது, சதையைத்சென்ற தூக்கிச் இராவணனைத் தடுப்பதற்கு ஜடாயு போர் புரிவது, இராமன் ஏழு மராமரங்களைத் துளைத்து அம்பு விடுவது, அனுமன் இலங்கையில் வால் கோட்டையில் அமர்ந்து இராவணனுடன் உரையாடுவது, இராவணனுடைய இறுதிக் காலம் முதலிய காட்சிகள் கற் சிற்பங்களாகக் காணப்படுகின்றனகூறப்படும் பாகவதத்தில் . இருஷ்ண பகவானுடைய திருவிளையாடல்களும் காணப்பெறு இன்றன மகாநவமித் வெளிப்புறத்தில் மதஇிற்சவரின் . இரு விழாவில் நடைபெறும் யானைகளின் ஊர்வலம் முதல் வரிசை யிலும், குதிரைப் படையின் உர்வலம் இரண்டாவது வரிசை யிலும், மூன்றாவது வரிசையில் காலாட் படைகளும், ஐந்தாவது வரிசையில் இசை வாணர்களும், நடன மாதர்களும் செல்வதாகச் கற்சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றனமகாவிஷ்ணு ., கல்கி அவதாரம் செய்து குதிரைமீது செல்வது போன்ற இற்பமும், சுப்பிரமணியர், விநாயகர், கௌதம புத்தர் முதலிய உருவச் சிலைகளும் கோவிலில் உள்ள தரண்களில் காணப் பெறுகின்றன.

வித்தளர் கோவில்

விஜயநகர அரசர்களுடைய கோவில் க்ட்டடங்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக வித்தளர் கோவில் அமைந்துள்ளதுகிருண்ண மராட்டிய நாட்டில் . பகவானை வித்தளர், விட்டோபா, பாண்டுரங்கன் என்ற பெயர் களுடன் வழிபட்ட முறைக்கு வித்தளர் வணக்கம் என்று பெயர். இக் கோவில் இரண்டாம் தேவராயருடைய காலத்தில் தொடங்கப் பட்டிருக்க வேண்டுமெனத் இரு .7. 9. மகாலிங்கம் அவர்கள் கூறுவார் இரண்டாம் . தேவராயருடைய அலுவலாளர் இப்பண்ணா என்பவர் இக் கோவிலின் போக மண்டபத்தையமைத் ததாக ஹரிபட்டர் என்னும் புலவர், தாம் இயற்றிய நரசிம்ம புராணத்தில் கூறியுள்ளார் அது இருஷ்ண தேவராயர் . ஆட்சியில் விரிவான முறையில் அமைக்கப்பட்ட போதிலும் முழுமை பெற்ற தாகத் தெரிய வில்லை . ஆயினும், கோவிலில் வழிபாடு நடந்துள்ளது .1519ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1564ஆம் ஆண்டுவரை பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன, தலைக் கோட்டைப் போருக்குப்பின் விஜயநகரத்தை விட்டு அரசர்கள் நீங்கியமையால் அக் கோயில் முழுமை பெருது நின்று விட்டது. 538 அடி 310 அசலமும் கொண்ட நீண்ட சதுர வடிவில் சுற்று மதில்சுளால் சூழப் பெற்ற இக் கோவிலுக்கு மேற்குத் திசையைத் தவிர மற்றத் இசைகளில் கோபுரங்கள் உள்ளனகரகம் கருப்பக் ., இறந்த மகா மண்டபம், மூன்று பக்கங்களில் மூடப்பட்ட

அர்த்த மண்டபம் முதலிய மூன்று முக்கியப் பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது .100 அடிகள் சொண்ட சதுர மேடையின்மீது மகாமண்டபம் அமைந்துள்ளதுகூடிய ஐந்தடி மடிப்பு வேலைப்பாடுகளுடன் அது கருங்கல் . .பொருத்தப்பட்ட மேடையின்மீது கட்டப்பட்டுள்ளது உயரமுள்ள தூண்கள்

மூன்று பக்கங்களில் யானைகளின் உருவத்துடன் கூடிய படிக் கட்டுகள் அமைந்துள்ளன . சுவ கைப்பிடிச்ர்களிலிருந்து இரண்டு மடிப்பு உள்ள கொடுங்கைகள் இம் மண்டபத்திற்குள் வெயில் அடிக்காமல் நிழலைத் தருகின்றனசுவர்களின்மீது கைப்பிடிச் . மணிக்கோபுர வரிசை அமைந்துள்ளது . ஆகையால், இக் கோவில் அமைப்புக்களில் மிகச் சிறந்த அலங்கார வேலைப்பாடு உள்ள தாகும் எனப்) பெர்குஷன்1182085100) கூறுவார். மகாமண்டபத்தில் 72 அடி உயரமுள்ள 86 தாண்கள் நிறுத்தப்பட்டு மண்டபம் அமைக்கப்பட்டிருக்கறதுஅமைந்து வரிசையாக இரு பக்கங்களிலும் நாற்பது தூண்கள் இதில் . இந்த .காணப்படுகிறது போல் நிறுத்தப்பட்டு நீள்சதுர மான முற்றம் பதினாறு தூண்கள் நடுவில் .உள்ளன தூண்களின் .அமைவுற்றன மிகுந்த வேலைப்பாடுகளுடன் ஒரே கருங்கல்லினால் ஐம்பத்தாறு தூண்களும்) பேழைகளில் உள்ள அடுக்குப் பகுதியில் உச்சிப்92016(9) நாக பந்தமும், தாமரை மொட்டுகளும் செய்யப்பட்டுள்ளனஅமைக நடுவில் மகாமண்டபத்தின் .ுகப் பட்ட தூண்களில் குதிரை, யாளி, சிங்கம் முதலிய விலங்குகளின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றனத மகாமண்டபம்.இந் ., இராவிட கோவில் அமைப்புக் கலைக்கு ஓர் அணிகலன் போல் விளங்குகிறது என்று பொ்ளி ப்ரௌன் சோல 110எற (.கூறியுள்ளார்

அர்த்த மண்டபம் 55 அடி சதுரமுள்ளதாக 18 தூண்கள் அமைக்கப்பட்ட பிரகாரத்துடன் இருக்கறது . கருவறையின் .கிழது கட்டப்பட்ட கல்மேடை அமைந்திருக் தான்கு தூண்களின்மேல் நடுவில் அதன் தளத்தில் அடித் மீதுள்ள விமானம்70 அடி அகலமும், 72 அடி உயரமும் உள்ளது. வித்தளர் கோவிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கலியாண மண்ட. பத்தின் அழகை நேரிற் கண்டு களிக்க வேண்டுமேயன்றி எழுத்து களால் விவரிப்பது எளிதன்றுஅறுபத்திரண்டு அடி சதுரமுள்ள . இடத்தில் இக் கலியாண மண்டபம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது மண்டபம் இம் .48 தூண்களைக் கொண்டு நடுவில் உள்ள சதுர மான மேடையுடன் விளங்குதுமேடைகளின்மீது சுவாமியும் பொழுது இம் இருக்கலியாண உற்சவத்தின் ., அம்மனும் எடுப்புச்) கள்.நடத்தப்படும் திருமண வைபவம் வைக்கப்பட்டுத் (கலியாண மண்டபத்தில் காணப்படும் தூண்கள் மிகச் சிறந்த வேலைப்பாடு அமைந்துள்ளவை யாகும்கோ வித்தளர் .விலின் மகாமண்டபத்திற்கும், கலியாண மண்டபத்திற்கும் எதிரில் கருங்கல்தேோர் காணப்படுகிறது இக் . கற்றேரின்மீது செங் கல்லும், சுண்ணாம்பும் சேர்த்துக் கட்டப்படும் விமானம் போன்ற அமைப்பு இருந்திருக்க வேண்டு மென லாங்ஹார்ஸ்ட் கருதுவர்சக தேரின் இந்தத் .ுகரங்கள் தாமரைப்பூ வடிவ மாக அமைக்கப்பட்டு உள்ளனபார்த்துப் கற்றேரைப் இந்தக் . பார்த்துத் தொட்டுத் தொட்டு அனுபவித்த யாத்திரிகர்கள் இதன் சக்கரங்களைச் சுற்றிச் சுற்றி இதனுடைய கல் அச்சைத் தேயும்படி செய்து விட்டனர் . தேரின்மீது ஏறுவதற்கு இத் இரண்டு யானைகள் முன்னிற்கும் கருங்கற் படிக்கட்டு இருக்கிறது. இந்தக் கல் யானைகளின் உருவங்கள் சிதைவடைந்துள்ளன. பெர்குஸன் என்பவர் இக் கல் ரதம் ஒரே பாறையைக்

குடைந்து செய்யப்பட்ட தெனக் கருதினார்ஆனால் ., லாங்ஹர்ஸ்ட் (Long-hurst) இருவரும் இது தனிப்பட்ட கருங்கற் பாறை யினால் செய்யப்பட்டது அன்றென்றும், ஒன்பது கற்பாறைகளைச் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட தென்றும், இவைகளைப் பொருத்திய வார்கள், பொருத்தப்பட்ட அடையாளங்கள் எளிதில் தெரியாத வண்ணம் மிக்க திறமையுடன் செய்துள்ளனர் என்றும் கூறுவர். இந்தத் தேரின் உச்சியிலுள்ள இறவாரத்திலிருந்து கருங்கற் சங்கிலிகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன என்று ஹம்பி நகர வாசிகள் கூறுவது வழக்கம்.

அச்சுதராயர் கோவில்

இக் கோவில் இரண்டு பிராகாரங் களும், மதிற்சுவர்களும் கொண்டு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. வடக்குப்பார்க்க அமைக்கப்பட்ட கோபுரம் இடிந்து பாழடைந்த நிலையில் இருந்த போதிலும் மகாமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், கருவறை முதலியவை நல்ல நிலையில் உள்ளனஇடிந்த . கோபுரத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டில் இக் கோவில், 1529ஆம் ஆண்டில் அச்சுதராயரால் அமைக்கப்பட்ட தெனக் கூறப்பட் டுள்ளது . பல அழகிய தூண்களும் குறைந்த தாயினும் தரம் கோவிலைவிட வேலைப்பாட்டில் வித்தளர், இற்பங்களும் காணப் படுகின்றனஅமைக்கப் பிராகாரத்தில் சுற்றுப் கோவிலின் இக் . பட்டுள்ள தாழ்வாரத்தின் அடிப்பாகத்தில் கான ப்படும் புடைப்புச் சிற்பங்களும், கொரநாசி மடிப்புகளும் மிக அழகாக அமைந். துள்ளனஅழகிய காணப்படும் . சிற்பங்களில் படைப்புச் . காட்சியில் யானையும், எருதும் சேர்ந்து செதுக்கப்பட்ட சிற்பம் மிக அழகு வாய்ந்த தாகும்காளை யுருவத்தையும் ஒரு நோக்கில் சிற்பத்தில் இச் ., இன்னொரு தோக்கில் யானை உருவத்தையும் நாம் காணலாம் நுழைவாயிலில் கோபுரத்தின் வடக்குக் . சிற்பங்களும் குறிக்கும் தசாவதாரத்தைக் மகா விஷ்ணுவின், சங்கு, சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களும், கிருஷ்ணபகவானுடைய லீலைகளும் கற்களைக் கொண்டு செதுக்கப்பட்டுள்ளன வாயிற் கோபுரத்தின் இக் . - 00) புடைநிலைகளில் கதவுப்Jambs) கங்கை, யமுனை ஆகிய இரு பேராறுகளைக் கு றிக்கும் இரண்டு பெண் தெய்வங்களின் உருவங்கள் காணப் பெறுகின்றனகோவில் அச்சுத ராயர் ., விஷ்ணுவிற்காக அமைக்கப்பட்ட கோவிலாகும்அமைக்கப்பட்ட நன்முறையில் பிராகாரத்தில் வெளிப் இதன் . கலியாணமண்டபம் ஒன்றும் காணப்படுகிறது.

வராகர் கோவில்

விஜயநகரத்தில் சூளைக்கடைத் தெருவின் வடக்கு முடிவில் இடிந்துபோன கோவிலும், கோபுர வாயிலும் உள்ளனஒன்றாகிய அவதாரங்களில் மகாவிஷ்ணுவின் உட்சுவரில் கோவிலின் இந்தக் . செதுக்கப்பட் உருவம் வராகத்தின்டுள்ளதுதலை பக்கத்தில் இதன் .$ழோக நிறுத்தப்பட்ட வாளும், சூரிய, சந்திரர் உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளனஇந்த உருவங்கள் ., விஜயநகர அரசர்களால் அமைக்கப்பட்ட பல கட்டடங்களின் தூண்களில் காணப்படுகின்றன தங்களுடைய அரசாங்கச் இவற்றை விஜய நகர அரசர்கள் . சின்னமாகவும், முத்திரையாகவும் உபயோகப்படுத்தினர் கோவில் பெருமாள் கோவிலுக்கு வராகப் இக் . .வழங்குகிறது என்ற பெயர்

அனந்த சயனக் கோவில்கள்

சூளைக் கடைத்தெருவின் வட சுவரில் றின்.ஒன் இடிந்துபோன கோவில் மேற்கு முனையில் . செத உருவம் பெருமாளின் அனந்த சயனப்ுக்கப்பட்டுள்ள து, பெருமாளின் கால்களுக்கு அருகில் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி உருவங்கள் காணப் படுகின்றனகமலத்திலிருந்து பிரமதேவன் அவருடைய உந்திக் .' தோன்றியதும் காணப்படுகிறதுகருடனுடைய உருவமும் வலப்புறத்தில் ., இடப்புறத்தில் ஹனுமானுடைய உருவமும் செதுக்கப் பட்டுள்ளனபாறையின்மீது கட்டப்பட்டுள்ள ஒரு உள்ள மலைப் கோவிலுக்கு அருகில் வித்தளர் . உள்ள அனந்த சயனங்குடி என்ற கிராமத்தில் .காணப்படுகிறது இந்த அனந்த சயன உருவம் கோவிலிலும் .படுகிறது காணப் இந்த அனந்த உருவம் கோவிலிலும்

மலைய வந்த இரகுநாதர் கோவில்

மலையவந்த குன்றுக்கு அருகிலுள்ள ஒரு கோவிலில் ஒரு கற்பாறையின்மீது இராமருடைய உருவம் செதுக்சுப்பட்டுள்ளதுமகாமண்டபமும் கோவிலில் இக் ., கலியாண மண்டபமும் காணப்படுகின்றன . மண்டபங்களில் இம் காணப்படும் உருவச் சிலைகள் மிக்க அழகு வாய்ந்தன வாகும். இரண்டு பாம்புகள் சூரியனையும், சந்திரனையும் விழுங்குதல் போன்று சூரிய சந்திர கிரகணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

கடலைக்கல்லு கணேசர் கோவில்

கிருஷ்ணன் கோவிலுக்கு அருகில் இரண்டு மண்டபங்கள் உள்ளனஒரு அவற்றுள் . மண்டபத்துள் ஓரே கல்லினால் செய்யப்பட்ட விநாயகருடைய உருவம் ஒன்று காணப்படுகிறதுவிநாயகருடைய . வாகனமாகக் கருதப்படும் மூஞ்சூறு உருவம் ஒன்றும் அகாணப் தற்கு எதிரில். படுகிறதுஒரு இன்னும் . ஹம்பி கடைத்தெரு விநாயக உருவம் விற்கு அருகில் உள்ள ஒரு கோவிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக் கோவிலின் தூண்கள் மிச அழகான முறையில்அமைக்கப் . பட்டுள்ளனகழ்சுவர்களும் கோவிலின் இக் ., கூரையும் கிரேக்க நாட்டில் காணப்படும் கோவில்களின் அமைப்புகளை ஒத்துள்ளன. **நரசிம்ம விக்கரகம்**

ஒரே கற்பாறை கொண்டு அமைக்கப் பட்ட நரசிம்ம உருவம் நான்கு பக்கங்களிலும் சுவர்கள் சூழ்ந்த ஓரிடத்தில் காணப்படுகிறதுஒரு காணப்படும் விடத்தில் அவ் . சல்வெட்டின்படி இந்த நரசிம்ம உருவம் 1528ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப் பட்டதாகும், இவ் வுருவத்தின் உயரம் 28 அடிக்குமேல் இருந்த போதிலும், சிற்பத்திறமையோடு சிற்பச் சாத்திரங்களின் மூறைப்படியும் அமைந்துள்ளதுஆன ால், இஸ்லாமியருடைய படையெடுப்பினாலோ, வேறு காரணத்தினாலோ இவ் வுருவம் சிதைந்த நிலையில் காணப்படுகிறது . சிதைந்த பகுதிகளில் இருந்து இவ்வுருவம் இலக்குமி நரசிம்ம வுருவமாக இருந்திருக்க வேண்டு மெனத் தெரிகிறதுவுருவத்தைப்பற்றி வின்சென்ட் இவ் . சுமித் என்பவருடைய கூற்றுகள் சிற்பக்கலை அறிஞர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட வில்லைஇந்த தரசிம்மருடைய உருவமும்* . ஹனுமானுடைய உருவமும் விஜயநகர அரசாங்கத்தின் அநாகரிகத்தைக் காட்டுகின்றனதிறமையுடனும் மிகத் ., கவனத் துடனும் அமைக்கப்பட்ட போதிலும் இவை கலை மேன்மையும், அழகும்அற்ற பயங்கரமான சிலைகளாகும்” என்பன வின்சென்ட் கூற்றுகளாகும்இந்திய சுமித் வின்சென்ட் கூற்றுகளால் இக் . இதிகாசங்களையும், புராணங்களையும் நன்கு புரிந்துகொள்ளாதவர் என்பது நன்கு விளங்குகிறது.

தமிழ்நாட்டில் காணப்படும் விஜயநகரக் காலத்திய கோவில்கள்

தமிழ்நாட்டில் காணப்பெறும் கோவில்களில் பெரும்யாலானவை சோழர்கள் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றவையாகும், விஜயநகர அரசர்கள் இக் கோவில்களை விரிவுபடுத்தி ஆயிரக்கால் மண்டபங்கள், நூற்றுக்கால் மண்டபங்கள், கலியாண மண்டபங் கள், திருக்குளங்கள், இராஜ கோபுரங்கள் முதலியவற்றை அமைத்தனர்கோவிலிலுள்ள ஏகாம்பரநாதர் காஞ்சிபுரத்தில் . இராஜகோபுரத்தையும், காளத்தி, திருவண்ணாமலை முதலிய இடங்களிலுள்ள கோபுரங்களையும் கிருஷ்ணதேவராயர் அமைத் துள்ளார் . சோழர்கள் கோபுரம் சிதம்பரத்திலுள்ள வடக்குக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டு முடிவுபெறாமல் இருந்ததைக் கிருஷ்ண தேவராயர் முழுமைபெறச் செய்ததாகத் தெரிகிறது. விஜயநகர அரசர்கள் காலத்தில் ' அமைக்கப்பட்ட கோபுரங் களுக்கு இராய கோபுரங்கள் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்திற்குப் பிறகு திருவரங்கம், இரா மேசுவரம், மதுரை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் முதலிய இடங்களில் கோபுரங்களும், கோவில்களும் அமைக்கப்பெற்றனஸ்ரீவில்லி . புத்தூரின் ஆண்டாள் கோவிலில் காணப்படும் கோபுரம் மிகப் பழமையானதாகத் தெரிகிறது.

வேலூர்

வேலூர்க் கோட்டைக்குள்ளிருக்கும் ஜலகண்டேசு வரார் கோவிலும், கோபுரமும், கலியாண மண்டபமும் விஜய நசரநாயக்க மன்னர் வேலூர் காலத்தில் அரசர்களுடைய ஆட்சிக் : சனளால் அமைக்கப்பட்டன வாகும்இங்குள்ள கலியாண . மண்டபம் திராவிடக் கட்டடக் கலைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளதும்யாளிகளு காணப்படும் தூண்களில் ., முன்கால் களைத் தரக்கிக்கொண்டு நிற்கும் குதிரைகளும் மிக்க திறமை யுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளனயாளி காணப்படும் தரண்களில் . களும், பூதங்களும் கற்பனைக் கலைச் செல்வங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளன கொடுங்கைகளுக்குமேல் . காணப்படும் கொரனாசு வேலைகளும், கருங்கல் பின்னல் வேலைகளும் வேறு எங்கும் காணமுடியாத உன்னதமான சிற்பத் திறமையுடன் செய்யப்பட்டுள்ளன.

காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள கோவில்கள்

காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பர நாதர் கோவிலில் நுழைவாயில் கோபுரம், 188 அடி உயரமும், 10 /மாடிகளும் கொண்ட தாகும்ஒர காணப்படும் அதில் ் கல் வெட்டின்படி இக் கோபுரம் கிருஷ்ண தேவராயரால் அமைக்கப் பெற்றதாகத் தெரிகிறதுபின் அமைப்பைப் கோபுரத்தின் இக் . பற்றித் தென்னிந்தியாவில் பல கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோவிலில் காணப்படும் பெரிய மண்டபத்தில் 540 தூண்கள் உள்ளதென T. V. மகாலிங்கம் அவர்கள் கூறுவார்கோவிலிலுள்ள கலியாண பெருமாள் அருளாளப் . மண்டபம் வேலூர் ஜலகண்டேசுவரர் கோவிலின் கலியாண மண்டபத்தைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்ட தாகும்இம் . மண்டபத்தின் குதிரை உடலுள்ள காணப்படும் தூண்களில் . கற்பனை விலங்குகளும், குதிரைகளும் அவற்றின்மீது அமர்த்து இருக்கும் வீரர்களின் உருவங்களும் மிக்க அழகு வாய்ந்தனவாக உள்ளனஇருந்து தொக்கிச் கபோதங்களில் மண்டபத்தின் இம் . கொண்டிருக்கும் கற்சங்கிலிகள் ஒரே

கல்லிலிருந்து செய்யப் பட்டவை யாகும்இராம சிற்பங்களில் காணப்படும் இதில் .ன் ஏழு மராமரங்களை ஓரம்பினால் தொளைக்கும் காட்சி, மக்கள் கண்டு வியக்கத் தக்க முறையிலுள்ளது.

இருப்பதியில் உள்ள கோவில்கள்

கீழ்த் திருப்பதியிலும், மலை மீதிலும் உள்ள கோவில்கள் விஜயநகரப் பாணியை ஒத்திருக் இன்றன . சீர்திர கோவில்கள் இக் பிற்காலத்தில்ுத்தி அமைக்கப் பட்ட போதிலும் விஜயநகர காலத்திய மண்டபங்களும், கலியாண மண்டபங்களும், கோபுரங்களும் அங்குக் காணக் .திடக்கின்றன. சிதம்பரம் : நிறுவிய பிறகு தாண் வெற்றித் சிம்மாத்திரியில் கிருஷ்ண தேவராயர்140 அடி உயரமுள்ள சிதம்பரம் வடக்குக் கோபுரத்தை அமைத்ததாக ஒரு கல்வெட்டில் கூறப்பட்டிருக் கிறது அடிப்பாகம் . கருங்கல்லினாலும், மேற்பகுதி செங்கற் சுண்ணாம்பினாலும், சுதையினாலும் அமைக்கப்பட்ட சிற்பங் களோடு மிகுந்த அழகான முறையில் இக் கோபுரம் காணப்படு இறதுசைவ இதில் ., வைணவ சமய சம்பந்தமுள்ள உருவங்கள் காணப்படுகின்றன மண்டபம் இங்குள்ள ஆயிரக்கால் .328 அடி நீளமும், 797 அடி அகலமும் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட சிறந்த மண்டப மாகும் மூன்றாம் மண்டபம் இந்த ஆயிரக்கால் . காலத்திற்கு மூன்னரே இருந்ததாகவும் குலோத்துங்கன், இம் மண்டபத்தில் பெரிய புராண ஆரியர் சேக்கிழார் கும்முடைய பெரிய புராணத்தை அரங்கேற்றம் செய்ததாகவும் செய்திகள் வழங்குகின்றன . ஆகையால், இம் மண்டபம் விஜயநகர ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்ட தென்னும் கூற்று ஆராய்ச்சிக்குரிய காகும்காணப்பெறும் நடுவில் இதன் . உருள்குவி மண்டபம் இஸ்லாமியர் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்து இம்மாதிரி மண்டபங்களைத் தென்னிந்தியச் சிற்பிகளுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தனர் என்ற பெர்குஸன் என்பவருடைய கருத்தும் ஆராய்ச்சிக்கு உரியதாகும்.

மதுரைகோவில் உள்ள மீனாட்சி மதுரை நகரில் : இராவிடக் கோவில் அமைப்பு முறையைப் பின்பற்றிப் பதினேழாம் நூற்றா ண்டில் அமைக்கப்பட்ட தெளத் திரு .1. மகாலிங்கம் அவர்கள் கூறுவார், சுந்தரேஸ்வரருக்கும் மீனாட்சி அம்மைக்கும் தனித் குனியாக இரண்டு கோவில்கள், உள்ளன இந்தக் . மண்டபங்கள காணப்படும் கோவில்களில்் பல வாகும்மண்டபம் கிளிகட்டி ., கம்பத்தடி மண்டபம், ஆயிரக்கால் மண்டபம், புது மண்டபம் ஆதிய நான்கும் மிக முக்கியமானவை யாகும் இளிகட்டி மண்டபம் . மீனாட்சியம்மன் கோவிலுக்குள் செல்வதற்கு ஒரு நடைவழி போல் அமைநீ துள்ளது காணப்படும் இதில் . மிகுந தூண்கள்்த வேலைப்பாடு கொண்டவை யாகும்ஒரே கருங் கம்பத்தடி மண்டபத்தில் . தல்லால் அமைச்சுப்பட்ட எட்டுப் பெரிய தூண்கள் உள்ளன. இத்தூண்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இருபத்துநான்கு சைவ மூர்த்தங்கள், பல வகையான உருவங்களைக் கொண்டுள்ளனதந்தி . மண்டபம் விஜயநகர ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட தாகும் கோபுரங்கள் பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்திலும், நாயக்க மன்னர்கள் காலத்திலும் அமைக்கப் பெற்றவையாகும் .உருவச் சிலைகள் இந்திய உருவச்சிலை வரலாற்றில் உண்மை யான உருவச் சிலைகளைக் காண முடியாது என்று அறிஞர் வின்சென்ட் சுமித் என்பவரும் 7. வோகல்)702681) என்பவரும் கருதிய போதிலும், தென்னிந்தியாவில் காணப்படும் உருவச் இலைகள் உண்மைக்கு மாறுபட்டவை எனக் கருத முடியாது. சதவாகனருடைய காலமுதற் கொண்டு உருவச் சிலைகளை

அமைக்கும் கலை வளர்ந்து வந்துள்ளதுப சோழப் .ேரரசர் களுடைய வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இக்கலையின் தரம் குறைந்த போதிலும் விஜயநகரப் பேரரில் புத்துயிர் பெற்ற தெனக் கூறலாம் விஜயநகர ஆட்டிக் . சில .படுகின்றன சிலைகளை அமைத்தமை பற்றிய செய்திகள் உருவச் கல்வெட்டுகளில் காலத்துக் அவ சிலைகளில் உருவச் களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. காணப் ற்றின் உண்மைப் பெயர் இருப்பருத்திக் குன்றத்தில் இரண்டாம் புக்கதேவருடை சிலையுருவம் என்பவரின் ய தண்டநாதராகிய இருகப்ப ஜைனர். காலத்தால் அமைக்கப்பட்ட சிலை யுருவங்களுள் இது விஜயநகர காலத்தில் .காணப்படுகிறது சிலை உருவம் இச் .கூறலாம் முற்பட்டதெனக், இருகப்பர் இடுப்பில் கச்சை கட்டிக் கொண்டு இரு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலி செய்யும் பாவனையில் இருக்கிறது;

மேலாடையில்லாமலும், அடக்கமும், பக்தியும், தந்நலம் கருதாது மக்களுக்குச் சேவை செய்ய விரும்பும் முகபாவமும் கொண்டுள்ளது சிலையின் பட்டுச்கட்டப் உள்ள கை குடுமியாகக் தலையில் . உள்ள பழைய நுழைவாயிலுக்கு அருகில் ஹம்பி நகரத்தில் .பட்டிருக்கிறது தொங்க விடப் இடப்பக்கத்தில் என்ற பெயர் மல்லி கார்ச்சுனராயர் அடிப்பாகத்தில் உருவத்தின் காணப்படும் கோவிலில் ஆஞ்சதேயர் எழுதப்பட்டிருப்பதால் இச் சிலை அவ் வரசருடைய உருவச் லையே யாகும்மல்லிகார்ச்சுன ராய ருடைய . அலுவலாளர் கவரிவீசும்Somer என்பவரால் ' இக் கோவில் அமைக்கப்பட்டது. திருப்பதி இருவேங்கட முடையார் கோவிலில் கிருஷ்ண தேவராயருடைய செப்புச் சிலையுருவம், அவருடைய இரு அரசி களாகிய சன்ன தேவி, இருமலை தேவி என்பவர்களுடைய சிலை களுடன் கன்னடத்தில் பெயர்கள் எழுதப் பெற்றுக் காணப் படுகிறது) புடைப்பகழ்வுச் மூன்று உருவங்களும் இம் .860086) சிற்பத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளன; வலப்பக்கமும் இடப்பக்கமும் உட்குழிவான இரு பாகங்களாகச் செய்து நன்கு பொருத்தப்பட்டுத் இண்மையுள்ள ஈலைகள் போல் காணப் படுகின்றன சிலையும் செப்புச் இந்தச் . அமைக்கப்பட்டுள்ள கிருஷ்ண ஒன்றில் மேல்புற மாடம் கோபுரத்தின் வடக்குக் சிதம்பரத்தில் மிக ஒற்றுமை உள்ளனவாகக சிலையும் தேவராயருடைய கருங்கற் காணப் பெறுகின்றன இருப்பஇயில் . இயற்கை அழகு வாய்ந்தனவாகவும் சிலைகள் படும் காணப், கம்பீரத் தோற்றமும், அமைதியான முகபாவமும், பக்இப்பரவச நிலையும் வாய்ந்தனவாகவும் உள்ளன கிருஷ்ண தேவராயருடைய செப்புச் . இலையும இன்னொரு செப்புச் சிலைக்கு வலப்புறத்தில், இடப் புறத்தில் அரசனும் அரசியுமாக நின்று கொண்டிருக்கும் கருங்கற் சிலைகள் இரண்டும் காணப் பெறுகின்றனசிலை செப்புச் . இரண்டாம் வேங்கட தேவராயருடைய உருவச் சிலை யென்றும், கருங்கற் சிலைகள் திருமலை தேவராயரும் அவருடைய அரசி வேங்கலாம்பாள் என்பவரும் என்றும் தெலுங்கு மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளனஹம்பி . வித்தளர் கோவிலுக்கு அருகில் உள்ள துலாபார மண்டபத்தில் காணப்படும் அரசனுடைய உருவச் சிலை கிருஷ்ண தேவராயருடையதாக இருக்கலாம் என்று என்பவர் கருதுவார்.

கும்பகோணத்திலுள்ள கும்பேசுவரர் கோவிலிலும், பட்டீஸ் வரம் என்னு மிடத்திலுள்ள சிவன் கோவிலிலும் தஞ்சை நாயக்க மன்னார்களின் அமைச்சராகிய கோவிந்த இட்சிதர் என்பவ ருடைய கருங்கற் சிலைகள் காணப்படுகின்றனகும்பகோணம் . இராமசாமி கோவிலில் தஞ்சாவூர் இரகுநாத நாயக்கருடைய

சிலை உயிருள்ள உருவம் போலச் செய்யப்பட்டு உள்ளதுஸ்ரீரங்கம் ., மதுரைக் கோவில்களில் உள்ள சேஷகூரிராயர் மண்டபத்திலும், புதுமண்டபத்திலும் தஞ்சை, மதுரை நாயக்க மன்னர்களின் உருவச் சிலைகள் உள்ளனசெஞ்சி கடற்கரையில் புதுச்சேரியின் . யிலிருந்து கொண்டுவந்து புதைக்கப்பட்ட அழகிய தூண்களிலும், ஸ்ரீமுஷ்ணம் வராகப் பெருமாள் கோவில் மண்டபத்திலுள்ள தூண்களிலும் செஞ்சி நாயக்க மன்னர்களுடைய உருவச் சிலைகள் காணப்படுகின்றன. 2. அரசாங்க சம்பந்தமுள்ள கட்டடங்கள்.

விஜயநகரப் பேரரசில் பெண்களின் நிலை

விஜயநகர் சமுதாயத்தில் பெண்கள் மிகவும் கௌரவமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளனர். அவர்களில் சிலர் மிகவும் கற்றறிந்தவர்களாகவும் சிறந்த இலக்கியவாதிகளாகவும் இருந்தனர். ஒருதார மணம் என்பது பொதுவான நடைமுறையாக இருந்தது, ஆனால் அரசர்களும் பிரபுக்களும் பலதார மண முறைகளைப் பின்பற்றினர். ஆரம்பகால திருமணங்கள் பிராமணர்களிடையே பொதுவானவை. விதவைகளின் நிலை பரிதாபமானது, ஆனால் அவர்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம்.

விதவை மறுமணத்தை அரசு ஊக்குவித்தது, அவர்களின் திருமணத்திற்கு எந்த திருமண வரியும் விதிக்கப்படவில்லை. பிரபுக்கள் மற்றும் உயர் சாதிகளின் பெண்கள் கவனமாக கல்வி கற்றனர். இசையும் நடனமும் அவர்களின் பாடத்திட்டத்தில் ஒரு முக்கிய அங்கமாக அமைந்தது. பெண்கள் மல்யுத்த வீரர்கள், ஜோதிடர்கள், கணக்காளர்கள், எழுத்தாளர்கள், இசைக்கலைஞர்கள் மற்றும் போர்க்களத்திற்குச் சென்றனர்.
பெண்களின் மற்றொரு குழு சமூகத்தில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்த வேசிகள். அவர்கள் இரண்டு வகுப்பினர்இணைந்தவர்கள் கோயில்களுடன் (அ) :, (ஆ.சுதந்திரமாக வாழ்ந்தவர்கள் (அவர்களின் வழக்கு ஒரே மாதிரியானதாக இல்லை மற்றும் எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்களும் தங்கள் சகோதரியுடன் சேரலாம். வேசிகள் மிகவும் படித்தவர்களாகவும், பண்பட்டவர்களாகவும் இருந்தனர், அவர்களுக்கு எந்த சமூகக் களங்கமும் இல்லை. பெரும்பாலான வேசிகள் மிகவும் பணக்காரர்கள் மற்றும் சில சலுகைகளை அனுபவித்தனர். விஜயநகர காலத்தில், சதி அல்லது சகமன் அரச பெண்களால் மட்டுமே செய்யப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தை சரிபார்க்கவும்

1. மதுரை சுல்தானகத்தின் சமூக-கலாச்சார அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. இலக்கியம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையை மேம்படுத்துவதில் விஜயநகரப் பேரரசின் கீழ் அரச ஆதரவின் பங்கை ஆராயுங்கள்.
3. விஜயநகரப் பேரரசின் போது இலக்கியம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கு கிருஷ்ணதேவ ராயரின் பங்களிப்புகளை மதிப்பிடுங்கள்.
4. விஜயநகரப் பேரரசின் போது நிலவிய சமூக வாழ்க்கை மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை ஆராயுங்கள்.
5. விஜயநகர சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை மற்றும் பாத்திரங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
6. தென்னிந்திய கலாச்சாரம் மற்றும் சமூகத்தில் விஜயநகரப் பேரரசின் நீடித்த பாரம்பரியத்தை மதிப்பிடுங்கள்.

கூடுதல் வாசிப்புகள

1. கே.கே., பிள்ளை, தமிழர்களின் சமூக வரலாறு, 1969.
2. ஏ.சுவாமிநாதன், தமிழ்நாட்டின் சமூக மற்றும் கலாச்சார வரலாறு, 1991.
3. கே. எ. சாஸ்திரி, நீலகண்ட சாஸ்திரி, சோழர்கள், 1975.
4. கே.கே., பிள்ளை, தமிழர்களின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம், எம்.ஜே.பி பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 2008
5. கே. எ., நீலகண்ட சாஸ்திரி, கோலாஸ், மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகம், மெட்ராஸ், 1955.
6. கே. எ., நீலகண்ட சாஸ்திரி , தென்னிந்தியாவின் வரலாறு: வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து வீழ்ச்சி வரை.
7. விஜயநகர், OUP, சென்னை, 1997.